

LIETUVOS RESPUBLIKOS SOCIALINĖS APSAUGOS IR DARBO MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, A. Vivulskio g. 11, LT-03610 Vilnius, tel. (8 5) 266 8176, (8 5) 266 8169, faks. (8 5) 266 4209,
el. p. post@socmin.lt, <http://www.socmin.lt>. Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 1886 03515

Lietuvos Respublikos Vyriausybei

2017-12-12 Nr. (13.5-51) SD - 6950

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS SOCIALINIŲ ĮMONIŲ ĮSTATYMO NR. IX-2251 PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO, LIETUVOS RESPUBLIKOS UŽIMTUMO ĮSTATYMO NR. XII-2470 25, 35, 41, 42 IR 48 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO IR LIETUVOS RESPUBLIKOS VIEŠŲJŲ PIRKIMŲ ĮSTATYMO NR. I-1491 23 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO

Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerija, atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupės, Politikos įgyvendinimo grupės ir Strateginių kompetencijų grupės (toliau – Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarija) pastabas, teikia patikslintus Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymo Nr. IX-2251 pakeitimo įstatymo projektą (toliau – Projektas Nr. 1), Lietuvos Respublikos užimtumo įstatymo Nr. XII-2470 25, 35, 41, 42 ir 48 straipsnių pakeitimo įstatymo projektą (toliau – Projektas Nr. 2) ir Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų įstatymo Nr. I-1491 23 straipsnio pakeitimo įstatymo projektą (toliau – Projektas Nr. 3) (toliau kartu – Projektai). Projektų nuostatos su Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarija suderintos darbo tvarka.

Projektų tikslai – tobulinti socialinių įmonių teisinį reguliavimą, siekiant užtikrinti valstybės pagalbos socialinėms įmonėms teikimo efektyvumą ir kontrolę, sudaryti teises prielaidas skatinti darbdavius įdarbinti asmenis, negalinčius vienodomis sąlygomis konkuruoti darbo rinkoje su kitais asmenimis. Projektuose siūlomomis teisinio reguliavimo priemonėmis siekiama skatinti sunkiausią negalią turinčių asmenų įdarbinimą socialinėse įmonėse kartu nustatant reikalavimus minėtoms įmonėms užtikrinti, kad vykdydamos savo veiklą, ne tik siektų pelno, bet ir įgyvendintų Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatyme nustatytą socialinių įmonių tikslą – įdarbinant tikslinėms grupėms priklausančius asmenis, skatinti šių asmenų grįžimą į darbo rinką, jų socialinę integraciją ir mažinti socialinę atskirtį.

Projektas Nr. 2 yra įgyvendinamasis Projekto Nr. 1 teisės aktas. Atsižvelgiant į tai, kad Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma nustatyti, kad socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinėms grupėms būtų priskiriami tik neįgalūs darbingo amžiaus darbuotojai, Įstatymo projektu Nr. 2 kitas socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslines grupes siūloma priskirti darbo rinkoje papildomai remiamų asmenų grupėms, nustatytoms Lietuvos Respublikos užimtumo įstatyme, kurių užimtumui skatinti yra teikiama valstybės pagalba. Projektas Nr. 3 įgyvendinamasis Projekto Nr. 1 teisės aktas. Atsižvelgiant į tai, kad Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma atsisakyti neįgaliųjų socialinės įmonės apibrėžimo, Įstatymo projektu Nr. 3 siūloma nustatyti, kad perkančioji organizacija pirkimo dokumentuose gali nustatyti sąlygas, sudarančias galimybę pirkimuose dalyvauti tik socialinės įmonės statusą turintiems tiekėjams.

Konkrečios Projektų nustatytos teisinio reguliavimo priemonės apibūdinamos ir jas pagrindžiantys argumentai nurodyti kartu su Projektais pateiktame Projektų aiškinamajame rašte. Atsižvelgiant į tai, kad vykdydama Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos įgyvendinimo plano, patvirtinto Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2017 m. kovo 13 d. nutarimu Nr. 164 „Dėl

Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos įgyvendinimo plano patvirtinimo“, nuostatas dėl mokesčių sistemos struktūros tobulinimo ekonomikos augimui palankia kryptimi ir mokesčių bazės optimizavimo, Lietuvos Respublikos finansų ministerija parengė Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo Nr. IX-675 2, 4, 5, 12, 17, 22, 30, 33, 46¹, 58 straipsnių pakeitimo ir įstatymo papildymo 30¹ straipsniu įstatymo projektą (TAIS Nr. 17-10217), kuriuo siūloma nustatyti, kad vienetų, turinčių socialinės įmonės statusą, apmokestinamasis pelnas nebūtų apmokestinamas taikant 0 procentų mokesčio tarifą, Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo straipsnių pakeitimo įstatymo projektas, kaip Įstatymo projekto Nr. 1 įgyvendinamasis teisės aktas, nėra teikiamas.

Projektus parengė Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos Darbo departamento Darbo rinkos skyriaus vedėja Kristina Ščerbickaitė, tel. 8 706 68148, el. p. kristina.scerbickaite@socmin.lt.

PRIDEDAMA:

1. Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo dėl Projektų pateikimo Lietuvos Respublikos Seimui projektas, 1 lapas.
2. Projektas Nr. 1, 61 lapas.
3. Projektas Nr. 2 ir jo lyginamasis variantas, 8 lapai.
4. Projektas Nr. 3 ir jo lyginamasis variantas, 2 lapai.
5. Projektų aiškinamasis raštas, 24 lapai,
6. Atitikties lentelė, 23 lapai,
7. Projekto Nr. 1 antikorupcinio vertinimo pažyma, 7 lapai,
8. Projekto Nr. 2 antikorupcinio vertinimo pažyma, 5 lapai,

Ministras

 Linas Kukuraitis

Kristina Ščerbickaitė, tel. 8 706 68146, el. p. kristina.scerbickaite@socmin.lt

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS SOCIALINIŲ ĮMONIŲ ĮSTATYMO NR. IX-2251 PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO, LIETUVOS RESPUBLIKOS UŽIMTUMO ĮSTATYMO NR. XII-2470 25, 35, 41, 42 IR 48 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO IR LIETUVOS RESPUBLIKOS VIEŠŲJŲ PIRKIMŲ ĮSTATYMO NR. I-1491 23 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO PATEIKIMO LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMUI

Nr.
Vilnius

Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

1. Pritarti Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymo Nr. IX-2251 pakeitimo įstatymo projektui, Lietuvos Respublikos užimtumo įstatymo Nr. XII-2470 25, 35, 41, 42 ir 48 straipsnių pakeitimo įstatymo projektui ir Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų įstatymo Nr. I-1491 23 straipsnio pakeitimo įstatymo projektui ir pateikti juos Lietuvos Respublikos Seimui.

2. Siekiant užtikrinti tikslinėms grupėms priklausančių asmenų užimtumą skatinančių priemonių finansavimo tęstinumą, prašyti Lietuvos Respublikos Seimą svarstyti nurodytus įstatymų projektus ypatingos skubos tvarka.

3. Įgalioti socialinės apsaugos ir darbo ministrą Liną Kukuraitį, o jam negalint dalyvauti – socialinės apsaugos ir darbo viceministrę Eglę Radišauskienę atstovauti Lietuvos Respublikos Vyriausybei, svarstant nurodytus įstatymų projektus Lietuvos Respublikos Seime.

Ministras Pirmininkas

Socialinės apsaugos ir darbo ministras

Kalba subrailiuota

[Signature]
2017-12-12

[Signature]
2017-12-12

Lietuvos Respublikos
Socialinės apsaugos ir darbo ministras

Linas Kukuraitis

**LIETUVOS RESPUBLIKOS SOCIALINIŲ ĮMONIŲ ĮSTATYMO NR. IX-2251
PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO, LIETUVOS RESPUBLIKOS UŽIMTUMO
ĮSTATYMO NR. XII-2470 25, 35, 41, 42 IR 48 STRAIPSNIŲ
PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO IR LIETUVOS RESPUBLIKOS VIEŠŲJŲ
PIRKIMŲ ĮSTATYMO NR. I-1491 23 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMO PROJEKTO
AIŠKINAMASIS RAŠTAS**

1. Įstatymų projektų rengimą paskatinusios priežastys, parengtų projektų tikslai ir uždaviniai

Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymo Nr. IX-2251 pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Įstatymo projektas Nr. 1), Lietuvos Respublikos užimtumo įstatymo Nr. XII-2490 25, 35, 41, 42 ir 48 straipsnių pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Įstatymo projektas Nr. 2) ir Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų įstatymo Nr. I-1491 23 straipsnio pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Įstatymo projektas Nr. 3), (toliau kartu – Įstatymų projektai) parengti išnagrinėjus praktikoje kylančias socialinių įmonių teisinio reguliavimo problemas, atsižvelgiant į Septynioliktosios Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos, kuriai pritarta Lietuvos Respublikos Seimo 2016 m. gruodžio 13 d. nutarimu Nr. XIII-82 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos“, 63.16 papunktį ir įgyvendinant Lietuvos Respublikos valstybės kontrolės Valstybinio audito 2014 m. liepos 15 d. ataskaitoje Nr. FA-P-10-7-46 „Dėl Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijoje atlikto finansinio (teisėtumo) audito rezultatų“ ir 2015 m. liepos 22 d. ataskaitoje Nr. FA-P-10-5-11-1 „Dėl Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijoje atlikto finansinio (teisėtumo) audito rezultatų“ pateiktas rekomendacijas (toliau – Valstybės kontrolės rekomendacijos) ir Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnybos 2015 m. gruodžio 29 d. raštu Nr. 4-01-9292 pateiktas išvadas dėl korupcijos rizikos analizės Lietuvos darbo biržos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – Lietuvos darbo birža) socialinės įmonės statuso suteikimo, valstybės pagalbos socialinėms įmonėms teikimo ir socialinių įmonių veiklos priežiūros veiklos srityse.

Įstatymų projektų tikslai – tobulinti ir tikslinti socialinių įmonių teisinį reguliavimą siekiant užtikrinti valstybės pagalbos socialinėms įmonėms teikimo efektyvumą ir kontrolę, sudaryti teises prielaidas skatinti darbdavius įdarbinti asmenis, negalinčius vienodomis sąlygomis konkuruoti darbo rinkoje su kitais asmenimis. Įstatymų projektuose siūlomomis teisinio reguliavimo priemonėmis siekiama skatinti sunkiausią negalią turinčių asmenų įdarbinimą socialinėse įmonėse kartu nustatant reikalavimus minėtoms įmonėms ir taip užtikrinti, kad socialinės įmonės statusą turintys subjektai, vykdydami savo veiklą, ne tik siektų pelno, bet ir įgyvendintų Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatyme (toliau – Įstatymas) nustatytą socialinių įmonių tikslą – įdarbinant tikslinėms grupėms priklausančius asmenis, skatinti šių asmenų grįžimą į darbo rinką, jų socialinę integraciją ir mažinti socialinę atskirtį.

2. Įstatymų projektų iniciatoriai (institucija, asmenys ar piliečių įgalioti atstovai) ir rengėjai

Įstatymų projektų iniciatorius – Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerija (toliau – Socialinės apsaugos ir darbo ministerija).

3. Kaip šiuo metu yra reguliuojami Įstatymų projektuose aptarti teisiniai santykiai

Atsižvelgiant į Lietuvos darbo biržos suvestinės ataskaitos apie socialinių įmonių veiklą ir valstybės pagalbos lėšų panaudojimą už 2017 m. sausio–lapkričio mėnesius duomenis (toliau – ataskaita apie socialinių įmonių veiklą), Lietuvoje veikia 186 socialinės įmonės, iš kurių 63 – neįgaliųjų socialinės įmonės. Per 2017 m. sausio–lapkričio mėnesius socialinės įmonės statusas suteiktas 18 socialinių įmonių. Per tą patį laikotarpį socialinėse įmonėse buvo naujai įdarbinti 3 124 tikslinėms grupėms priklausančios asmenys, 2 848 tikslinėms grupėms priklausančios darbuotojai

buvo atleisti iš darbo. Šiuo metu socialinėse įmonėse dirba 8 418 tikslinėms grupėms priklausančys darbuotojai.

Socialinių įmonių skaičius ir tikslinėms grupėms priklausančių asmenų skaičius nuo 2004 m. išaugo 14 kartų, tačiau valstybės pagalbos lėšų poreikis socialinėms įmonėms išaugo daugiau kaip 19 kartų.

Socialinių įmonių steigimosi ir darbuotojų augimo dinamika

Metai	Socialinių įmonių skaičius	Tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų skaičius, per laikotarpį	Valstybės pagalbos lėšos iš viso	Europos socialinio fondo lėšos	Valstybės biudžeto lėšos
2004	13	665	1,2 mln. EUR	-	1,2 mln. EUR
2005	37	1108	1,5 mln. EUR	-	1,5 mln. EUR
2006	49	1339	2,9 mln. EUR	-	2,9 mln. EUR
2007	64	1529	4 mln. EUR	-	4 mln. EUR
2008	82	1903	6 mln. EUR	-	6 mln. EUR
2009	102	2289	6,1 mln. EUR	1,7 mln. EUR	4,4 mln. EUR
2010	130	2452	7 mln. EUR	5 mln. EUR	2mln. EUR
2011	137	3504	9,4 mln. EUR	3,4 mln. EUR	6mln. EUR
2012	136	4157	10,6 mln. EUR	6,6 mln. EUR	4mln. EUR
2013	134	4764	12,7 mln. EUR	8,1 mln. EUR	4,6mln. EUR
2014	141	5413	15,5 mln. EUR	10 mln. EUR	5,5mln. EUR
2015	148	6010	17,8 mln. EUR	12,2 mln. EUR	5,6mln. EUR
2016	172	7285	23,1 mln. EUR	11,8mln. EUR	11,3 mln. EUR
2017 sausis–lapkritis	186	9356	23,4 mln. EUR	7,1 mln. EUR	16,3 mln. EUR

Lietuvos darbo biržos duomenys, 2004–2017

Valstybės biudžeto asignavimai socialinėms įmonėms

Metai	Valstybės biudžeto asignavimai	
	Vienai socialinei įmonei, vidutiniškai per laikotarpį	Vienam tikslinei grupei priklausančiam darbuotojui, vidutiniškai per laikotarpį
2004	92 307 EUR	1 804 EUR
2005	40 540 EUR	1353 EUR
2006	59 183 EUR	2 165 EUR
2007	62 500 EUR	2 616 EUR
2008	73 170 EUR	3 152 EUR
2009	59 803 EUR	2 664 EUR
2010	53 846 EUR	2 854 EUR
2011	68 613 EUR	2 682 EUR
2012	77 941 EUR	2 549 EUR
2013	94 776 EUR	2 665 EUR
2014	109 929 EUR	2 863 EUR
2015	120 270 EUR	2 961 EUR
2016	134 302 EUR	3 170 EUR
2017 sausis–lapkritis	125 806 EUR	2 501 EUR

Lietuvos darbo biržos duomenys, 2004–2017

Vienodo socialinės įmonės apibrėžimo Europos Sąjungos šalyse nėra.

Socialinės įmonės Belgijoje tradiciškai yra 3 tipų: socialinis kooperatyvas (labiau orientuotas į savo narių socialinius tikslus), pelno nesiekianti organizacija (gautas paramos lėšas skirianti socialiniams tikslams) ir socialinis verslas (laisvojoje rinkoje uždirbantis iki 50 proc. pajamų, kurios panaudojamos socialiniams tikslams).

Nuo 2014 m. socialinių įmonių veiklą Danijoje reglamentuoja Įregistruotų socialinių įmonių įstatymas. Pagal šio įstatymo normas įmonė turi įgyti įregistruotos socialinės įmonės statusą. Įregistravimo tikslas – siekti, kad visuomenei būtų lengviau rasti socialines įmones. Socialinė įmonė privalo turėti socialinį tikslą, tinkamą ir visuomenės nariui, ir visuomenei, turi reinvestuoti pelną, o ne išmokėti jį kaip dividendus. Pažymėtina, kad socialinėje įmonėje tik 1 iš 5 darbuotojų (didelėse bendrovėse – 1 iš 10) gali dirbti pagal specialias darbo sąlygas.

Atskiros teisinės formos socialinėms įmonėms Estijoje nėra specialių teisės aktų, reglamentuojančių socialinių įmonių steigimą ir veiklą (daugiausia remiamasi Civilinio kodekso įstatymu, Pelno nesiekiančių organizacijų įstatymu, Fondų įstatymu; uždarnosios akcinės bendrovės vadovaujasi Prekybos kodeksu). Dauguma socialinių įmonių veikia kaip pelno nesiekiančios asociacijos arba fondai. Kai kurios socialinės įmonės taip pat veikia kaip uždarnosios akcinės bendrovės.

Ispanijoje socialinėms įmonėms yra priskiriamos darbo integracijos įmonės, kurių veiklą reglamentuoja 2007 m. Darbo integracijos įstatymas. Šiame įstatyme nustatyta, kad šioms įmonėms gali būti kompensuojamos socialinio draudimo įmokoms už kiekvieną socialinės atskirties darbuotoją. Kompensacija gali siekti 1 650 EUR per metus už kiekvieną įdarbintą jaunesnį nei 30 metų asmenį. Įmonės taip pat gali gauti kompensacijas darbo sąnaudoms kompensuoti, patiriamas dėl integracijos proceso, ir subsidijas investicijoms, susijusioms su socialiniais veiklos tikslais. Taip pat numatytos regionų teikiamos subsidijos, kurių dydis atskiruose regionuose gali skirtis, už integruojamų darbuotojų samdymą, techninį personalą, technines priemones, reikalingas ekonominei veiklai ir investicijoms.

Lenkijoje veikiantis Socialinių kooperatyvų įstatymas, skirtas tik vienam iš socialinės ekonomikos vienetų – socialiniam kooperatyvui. Socialinius kooperatyvus gali steigti bedarbiai, asmenys, baigę 6 mėn. kursus visuomenės integravimo centruose arba visuomenės integravimo klubuose, darbo ieškantys neįgalūs asmenys iki 30 metų arba vyresni negu 50 metų asmenys (socialinio kooperatyvo nariais gali būti išvardyti asmenys, netgi jeigu jiems apribotas veiksnumas), taip pat kiti asmenys, jei jie nesudaro daugiau negu 50 proc. visų steigėjų. Steigėjais taip pat gali būti nevyriausybės organizacijos, teritorinės savivaldos vienetai, juridiniai bažnyčios asmenys, bet jie turi įdarbinti mažiausiai 5 asmenis iš aukščiau išvardytų gyventojų grupių (nepertraukiamai 12 mėn. kooperatyve išdirbę asmenys turi teisę tapti jo nariais). Socialinių kooperatyvų veikla gali būti remiama iš valstybės biudžeto ir teritorinės savivaldos vieneto biudžeto lėšų (teritorinės savivaldos vieneto organų sprendimu arba pagal už socialinės apsaugos klausimus atsakingo ministro programą): skiriant subsidiją; suteikiant paskolą; suteikiant garantiją paskolai ir pan. Socialiniame kooperatyve pagal sutartis įdarbintiems bedarbiams, asmenims, baigusiems 6 mėn. kursus visuomenės integravimo centruose arba visuomenės integravimo klubuose, neįgaliesiems asmenims, taip pat ieškantiems darbo iki 30 metų arba vyresniems negu 50 metų asmenims iš Darbo fondo lėšų gali būti padengtos socialinio draudimo įmokos (mokamos darbuotojo ir darbdavio) už 24 darbo mėn. ir pusė įmokų sumos už po jų einančius 12 mėn. iki dydžio, atitinkančio mėnesio socialinio draudimo įmoką, kurios dydis yra skaičiuojamas nuo minimalaus darbo užmokesčio sumos. Vienam darbuotojui per metus tenka 1 065 EUR suma. Pagal Socialinių kooperatyvų įstatymą viešųjų finansų sektoriaus vienetas, vykdydamas pirkimus, kuriems dėl jų vertės netaikomas Viešųjų pirkimų įstatymas, gali nurodyti, kad bus perkama tik iš socialinių kooperatyvų.

Suomijoje socialinėmis įmonėmis laikomos integracijos į darbo rinką socialinės įmonės. Šių socialinių įmonių tikslas yra kurti socialinę gerovę, steigti darbo vietas, ypač neįgaliesiems ir ilgalaikiams bedarbiams. Jos nesiskiria nuo kitų bendrovių, gamina prekes ir teikia paslaugas rinkai, kaip ir kitas verslas siekia pelno, nors jis ir nėra pagrindinis tikslas, moka kolektyvinėje sutartyje

suderėtą darbo užmokestį, yra įregistruotos verslo registre. Socialinė įmonė gali pasirinkti bet kokią steigimo formą, veikti įvairiose verslo srityse.

Integracijos į darbo rinką socialinės įmonės skirtumai nuo kitų įmonių yra nustatyti Socialinių įmonių įstatyme. Pagal jį socialinės įmonės suteikia įsidarbinimo galimybes, ypač šiems asmenims, kuriems sunku įsidarbinti dėl neįgalumo ar ligos; kurie yra ilgalaikiai bedarbiai (ieško darbo mažiausiai 12 mėn. be pertraukų arba su pertraukomis, sudedant pasikartojančio nedarbo laikotarpius); kurie būdami bedarbiais bent 500 dienų gavo bedarbio pašalpą. Socialinėms įmonėms yra teikiamos darbo užmokesčio subsidijos.

Socialinės įmonės sąvoka Švedijoje dažniau siejama su integravimu į darbo rinką socialinėmis įmonėmis (be to, pilietinės visuomenės organizacijomis), kurių statusas nuo kitų įmonių skiriasi tuo, kad jas oficialiai pripažįsta Vyriausybė, o jų sąrašas yra skelbiamas integracijos į darbo rinką socialinių įmonių interneto puslapyje. Tačiau integravimu į darbo rinką socialinės įmonės neturi atskiros teisinės formos ir vadovaujasi tais pačiais teisės aktais, kaip ir kitos atitinkamos teisinės formos įmonės. Kai kurios integracijos į darbo rinką socialinės įmonės orientuojasi į ilgalaikius bedarbius (iš kurių yra daug žmonių su negalia, psichikos ligonių, turinčių su narkotikais susijusių problemų ir kt.).

Atsižvelgiant į Europos Sąjungos šalyse veikiančius skirtingus socialinių įmonių modelius, Lietuvoje veikiančios socialinės įmonės būtų priskiriamos integracijos į darbo rinką socialinėms įmonėms.

Europos Komisijos 2011 m. spalio 25 d. komunikate Nr. (2011) 682 „Socialinio verslo iniciatyva. Socialinėms įmonėms plėtoti palankios aplinkos kūrimas socialinių inovacijų ekonomikoje“ ir Europos Parlamento 2012 m. lapkričio 20 d. rezoliucijoje „Socialinio verslo iniciatyva. Socialinėms įmonėms plėtoti palankios aplinkos kūrimas socialinių inovacijų ekonomikoje“ pabrėžiama, kad socialinė įmonė (socialinės ekonomikos veiksnys) yra tokia įmonė, kurios pagrindinis tikslas yra socialinis poveikis, o ne pelno savininkams ar akcininkams siekis. Socialinėmis įmonėmis yra laikomos įmonės, kurių pelnas reinvestuojamas į to socialinio siekio įgyvendinimą. Nors daugelis Lietuvoje veikiančių socialinių įmonių dirba pelningai, gautas pelnas nėra reinvestuojamas socialinės įmonės tikslams, o pelno siekimas nesuderinamas su Įstatyme nustatytu tikslu – įdarbinant tikslinėms grupėms priklausančius asmenis, skatinti šių asmenų grįžimą į darbo rinką, jų socialinę integraciją ir mažinti socialinę atskirtį.

Nors Įstatymas nustato du skirtingus socialinių įmonių tipus – socialinę įmonę ir neįgalųjų socialinę įmonę bei šešias tikslines grupes, kurių įdarbinimas socialinėje įmonėje yra remiamas valstybės biudžeto lėšomis, socialinėse įmonėse dirba tik neįgalūs darbuotojai, kurie atsižvelgiant į ataskaitas apie socialinių įmonių veiklą duomenis, sudaro 94 procentus tikslinėms grupėms priklausančių asmenų, ir vyresni kaip 50 metų asmenys, teritorinėje darbo biržoje įsiregistravę kaip bedarbiai. Kitoms tikslinėms grupėms priklausančias asmenis socialinėse įmonėse nėra įdarbinami.

Valstybės pagalbos teikimo laikotarpis socialinėje įmonėje įdarbinus neįgalų darbuotoją nėra diferencijuojamas atsižvelgiant į tikslinei grupei priklausančio darbuotojo negalią. Todėl nors neįgalieji, kuriems nustatytas 30–55 procentų darbingumo lygis, socialinėje įmonėje įgiję reikiamą kvalifikaciją ir įgūdžius galėtų be valstybės pagalbos integruotis atviroje darbo rinkoje, valstybės pagalba jiems yra teikiama neterminuotą laikotarpį, kol jie dirba socialinėje įmonėje.

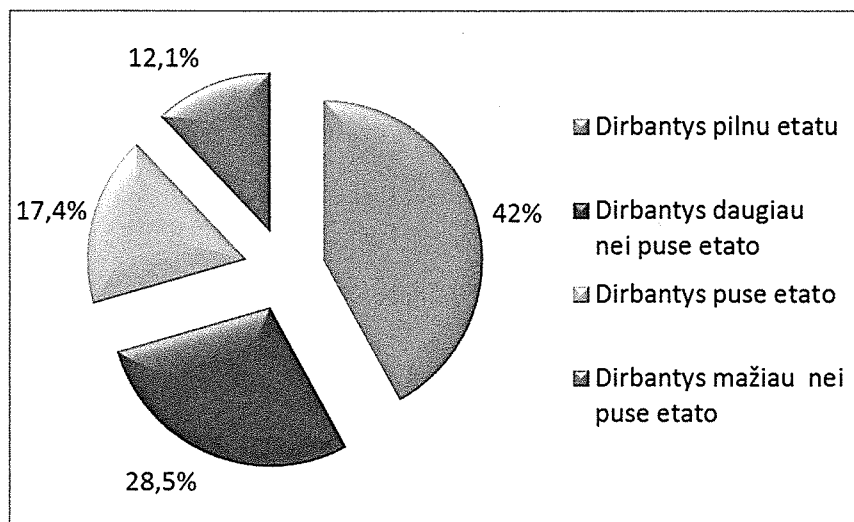
Atsižvelgiant į Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – Valstybinio socialinio draudimo fondo valdyba) 2017 m. sausio 1 d. duomenis, Lietuvoje dirba tik 29 procentai visų darbingo amžiaus neįgalųjų. Nors valstybės pagalba pirmiausia turėtų būti skiriama siekiant skatinti darbingo amžiaus neįgalųjų užimtumą ir užtikrinti asmenų pajėgumą įgyvendinti įgytą profesinę kvalifikaciją ar įgūdžius, socialinėse įmonėse neterminuotai remiamas neįgalųjų asmenų, sukakusių pensinį amžių, įdarbinimas.

Neįgaliesiems darbuotojams, siekiantiems įsidarbinti socialinėje įmonėje, netaikomas reikalavimas registruotis teritorinėje darbo biržoje, todėl valstybės pagalba yra teikiama ir tuo

atveju, kai neįgalieji dirba keliuose įmonėse ir būdami ekonomiškai aktyvūs gali be valstybės pagalbos konkuruoti darbo rinkoje vienodomis sąlygomis.

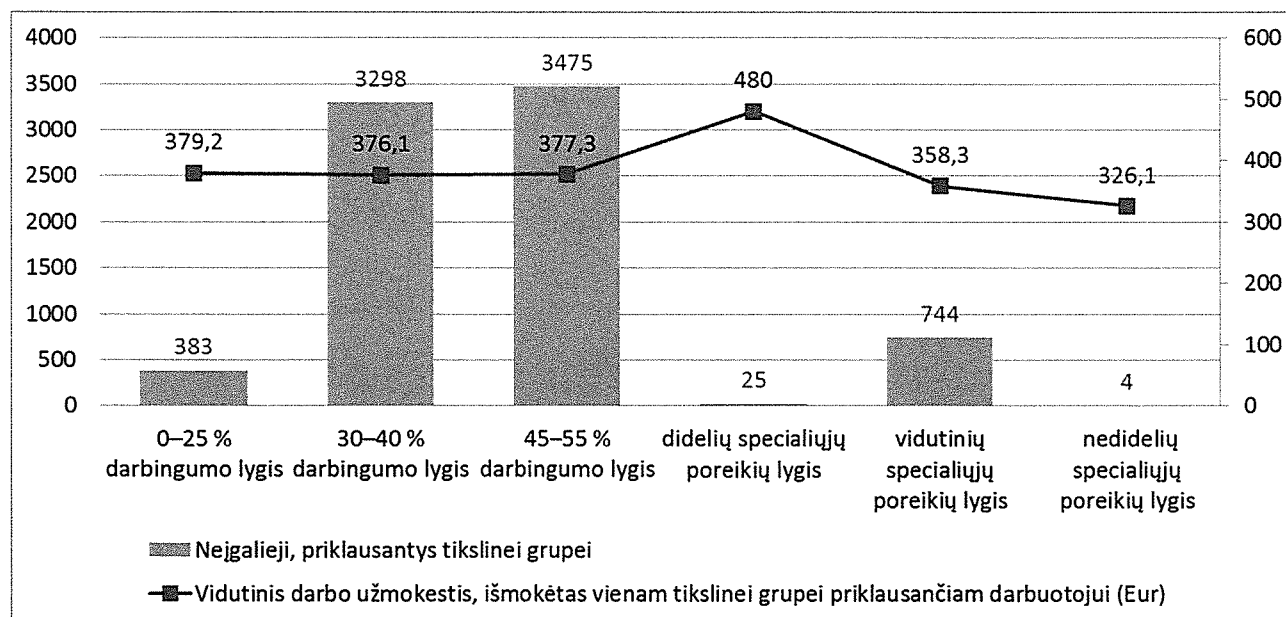
Socialinėse įmonėse dirbantiems asmenims nėra nustatytas minimalus darbo laikas, leidžiantis pasiekti įmonei keliamus tikslus. Lietuvos Respublikos valstybės kontrolės Valstybinio audito 2015 m. liepos 22 d. ataskaitoje Nr. FA-P-10-5-11-1 „Dėl Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijoje atlikto finansinio (teisėtumo) audito rezultatų“ pateikti pavyzdžiai, kai socialinės įmonės tikslinėms grupėms priklausančius asmenis priima dirbti, nustatydamos labai trumpą darbo trukmę, kuri nesudaro tinkamų sąlygų asmeniui grįžti į darbo rinką, o mokamas mažas darbo užmokestis neturi įtakos jo socialinei atskirčiai mažinti.

Socialinėse įmonėse tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų darbo trukmė

Lietuvos darbo biržos duomenys, 2016

Vidutinis darbo užmokestis, išmokėtas viename tikslinėi grupei priklausančiam darbuotojui, dirbančiam socialinėje įmonėje

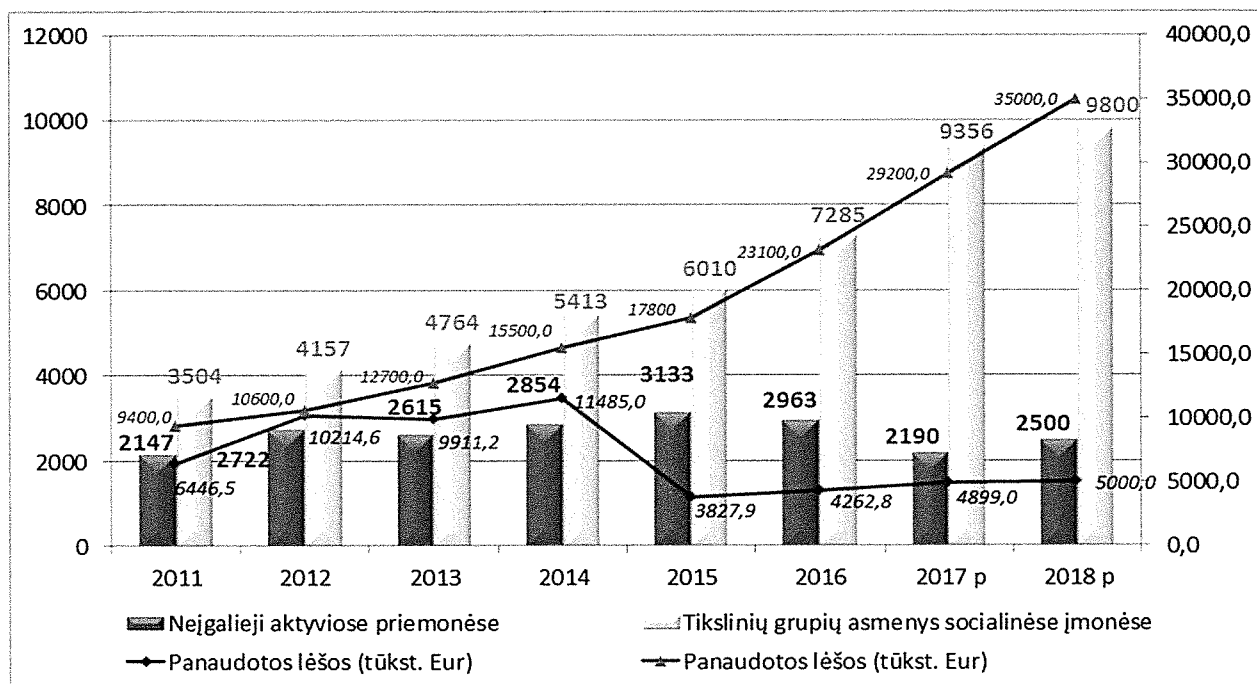

Lietuvos darbo biržos duomenys, 2017 sausis–lapkritis

Valstybės teikiama pagalba socialinėms įmonėms, įdarbinančioms tikslinėms grupėms priklausančius asmenis, kurių 94 procentus sudaro neįgalūs darbuotojai, yra 7 kartus didesnė, nei

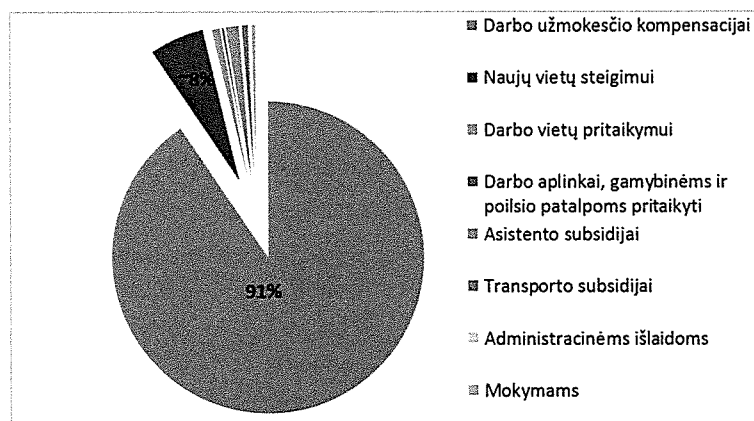
valstybės teikiama pagalba socialinės įmonės statuso neturinčioms įmonėms, įdarbinančioms negalią turinčius asmenis atviroje darbo rinkoje.

Neįgalųjų užimtumo rėmimas atviroje darbo rinkoje ir socialinėse įmonėse

Lietuvos darbo biržos duomenys, 2011–2018p

Atsižvelgiant į tai, kad lėšų poreikis subsidijai darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms, kuri atsižvelgiant į ataskaitos apie socialinių įmonių veiklą duomenis sudaro 96 procentus visos socialinėms įmonėms teikiamos pagalbos, ir kuriai pagal Įstatymą apribojimai teikti paraiškas nėra taikomi, nuolat didėja, Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Vyriausybė) įgaliota institucija dėl ribotų finansinių išteklių neturės galimybės ateityje socialinėms įmonėms užtikrinti pakankamo finansavimo. Paraiškos gauti subsidiją neįgalųjų darbuotojų darbo vietoms įsteigti ar pritaikyti ir jų darbo priemonėms įsigyti ar pritaikyti, subsidiją tikslinėms grupėms priklausantiems darbuotojams mokyti, subsidiją neįgalųjų darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti yra priimamos nuo einamųjų metų sausio 1 d. iki birželio 30 d., todėl Vyriausybės įgaliota institucija negali tiksliai suplanuoti einamųjų metų valstybės pagalbos lėšų poreikio socialinėms įmonėms remti.

Lietuvos darbo biržos duomenys, 2017 sausis–lapkritis

Socialinės įmonės statusas gali būti suteiktas visų teisinių formų juridiniams asmenims, išskyrus valstybės ir savivaldybių institucijas, viešąsias įstaigas, profesines sąjungas, religines bendruomenes (bendrijas) bei asociacijas.

Socialinės įmonės statuso siekiantis juridinis asmuo turi tenkinti Įstatyme nustatytus reikalavimus dėl socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinių grupių. Darbuotojai, priklausantys Įstatyme nurodytoms socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinėms grupėms, turi sudaryti ne mažiau kaip 40 procentų metinio vidutinio sąrašuose esančių darbuotojų skaičiaus ir tikslinėms asmenų grupėms priklausančių darbuotojų skaičius turi būti ne mažesnis kaip keturi. Socialinėje įmonėje įdarbintiems tikslinėms grupėms priklausančiams asmenims netaikomas reikalavimas dirbti nustatytą darbo valandų skaičių per mėnesį.

Darbuotojai, priklausantys neįgalųjų tikslinei grupei, neįgalųjų socialinėje įmonėje turi sudaryti ne mažiau kaip 50 procentų jos metinio vidutinio sąrašuose esančių darbuotojų skaičiaus. Neįgalieji, kuriems nustatytas sunkus ar vidutinis neįgalumo lygis arba neviršijantis 40 procentų darbingumo lygis, arba didelių ar vidutinių specialiųjų poreikių lygis, turi sudaryti ne mažiau kaip 40 procentų metinio vidutinio sąrašuose esančių darbuotojų skaičiaus ir neįgalųjų tikslinei asmenų grupei priklausančių darbuotojų skaičius negali būti mažesnis kaip keturi. Į metinį vidutinį darbuotojų skaičių įtraukiami tikslinėms grupėms priklausančios darbuotojai, dirbantys ne mažiau kaip 80 darbo valandų per mėnesį.

Įstatymas, be neįgalųjų tikslinei grupei priklausančių asmenų, nustato ir kitas socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslines grupes (ilgalaikiai bedarbiai, vyresnio amžiaus asmenys, vieniši tėvai, auginantys vaiką ir kt.). Šioms tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų įdarbinimas yra remiamas valstybės, tačiau socialinėms įmonėms nėra nustatytas reikalavimas įdarbinti kitoms tikslinėms grupėms priklausančius asmenis. Juridiniam asmeniui, kuris netenkina neįgalųjų socialinei įmonei Įstatyme nustatyto reikalavimo įdarbinti sunkiausią negalią turinčius asmenis, kurie sudarytų ne mažiau kaip 40 procentų metinio vidutinio sąrašuose esančių darbuotojų skaičiaus, gali būti suteikiamas socialinės įmonės statusas, kai įdarbinamų asmenų tikslinėms grupėms priklauso lengviausią negalią turintys darbuotojai, kuriems nustatytas lengvas neįgalumo lygis arba 45–55 procentų neviršijantis darbingumo lygis.

Įstatyme nustatyta, kad socialinė įmonė negali vykdyti veiklos, įtrauktos į socialinių įmonių neremtinų veiklos rūšių sąrašą, kurį tvirtina Vyriausybė ar jos įgaliota institucija, arba iš tokios veiklos gautos pajamos negali sudaryti daugiau kaip 20 procentų visų šio juridinio asmens pajamų.

Neįgalųjų socialinėje įmonėje tikslinėms asmenų grupėms priklausančių darbuotojų skaičius turi būti ne mažesnis kaip keturi.

Neįgalieji, turintys sunkų, vidutinį ar lengvą neįgalumo lygį, ar neįgalieji, kuriems nustatytas 55 procentų neviršijantis darbingumo lygis arba didelių, vidutinių ar nedidelių specialiųjų poreikių lygis, siekiantys įsidarbinti socialinėje įmonėje, teritorinėje darbo biržoje registruotis neprivalo. Jie turi pateikti darbdaviui neįgaliojo pažymėjimą.

Vyresni kaip 50 metų asmenys, teritorinėje darbo biržoje įsiregistravę kaip bedarbiai, ir vaiko motina (įmotė) arba tėvas (įtėvis), vaiko globėjas arba rūpintojas, vieni auginantys vaiką (įvaikį) iki aštuonerių metų arba neįgalų vaiką (įvaikį) iki 18 metų (iki 2005 m. liepos 1 d. pripažintą vaiku invalidu), ar kitas asmuo, prižiūrintis neįgalų šeimos narį, kuriam Neįgalumo ir darbingumo nustatymo tarnybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos sprendimu nustatytas specialusis nuolatinės slaugos ar nuolatinės priežiūros (pagalbos) poreikis, jeigu nedarbo trukmė nuo registracijos teritorinėje darbo biržoje dienos yra ilgesnė kaip šeši mėnesiai, yra priskiriami nurodytoms tikslinėms asmenų grupėms dar vienus metus po to, kai pirmą kartą įsidarbino socialinėje įmonėje, neatsižvelgiant į tai, ar jie buvo bent vieną kartą atleisti iš darbo socialinėje įmonėje, ar ne.

Įstatyme nustatyta, kad subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms yra apskaičiuojama procentais nuo kiekvienam socialinėje įmonėje dirbančiam tikslinei asmenų grupei priklausančiam darbuotojui darbo sutartyje nustatyto darbo užmokesčio ir tą mėnesį apskaičiuoto visų rūšių darbo užmokesčio, tačiau maksimalus dydis, nuo kurio skaičiuojama

subsidija, neturi viršyti dviejų tą mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžių ir nuo šio darbo užmokesčio apskaičiuotų draudėjo privalomojo valstybinio socialinio draudimo įmokų sumos.

Įstatyme nustatyta, kad juridinis asmuo, siekiantis socialinės įmonės statuso, kartu su prašymu suteikti socialinės įmonės statusą turi pateikti ir veiklos (verslo) planą.

Socialinė įmonė netenka jai suteikto socialinės įmonės statuso, jeigu daugiau kaip šešis mėnesius iš eilės per einamųjų metų laikotarpį neatitinka Įstatymo 3 straipsnyje nustatytų reikalavimų dėl darbuotojų skaičiaus, veiklos, susijusios su tikslinėms grupėms priklausančių asmenų įdarbinimu, jų darbinių ir socialinių įgūdžių lavinimu ir socialine integracija, neremtinis ir laikinojo įdarbinimo veiklos vykdymo, taip pat kai priimamas sprendimas juridinį asmenį reorganizuoti.

Subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms įdarbinus neįgalų darbuotoją yra skiriama ir mokama visą jo darbo laikotarpį, o įdarbinus kitoms tikslinėms grupėms priklausančius darbuotojus ši subsidija skiriama ir mokama ne ilgiau kaip 12 mėnesių po įdarbinimo. Jeigu socialinėse įmonėse įdarbinamų tikslinių grupių asmenų nedarbo trukmė nuo registracijos teritorinėje darbo biržoje dienos yra ilgesnė kaip dveji metai, tinkamomis finansuoti išlaidomis yra laikomos išlaidos darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms kompensuoti per ne ilgesnį kaip 24 mėnesių po įdarbinimo laikotarpį.

Socialinei įmonei nėra taikomas reikalavimas įdarbinti sunkiausiai negalią turinčius asmenis, siekiant gauti subsidiją neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ar pritaikyti ir jų darbo priemonėms įsigyti ar pritaikyti, praėjus trejiems metams po socialinės įmonės statuso suteikimo.

Jeigu sunkų ar vidutinį neįgalumo lygį turintiems neįgaliams darbuotojams, kuriems nustatytas neviršijantis 40 procentų darbingumo lygis arba didelių ar vidutinių specialiųjų poreikių lygis, darbo funkcijoms atlikti būtina asistento (gestų kalbos vertėjo) pagalba, neįgaliųjų socialinei įmonei skiriama subsidija asistento (gestų kalbos vertėjo) išlaidoms. Subsidija sudaro 40 procentų subsidijos skyrimo mėnesį galiojančio Vyriausybės patvirtinto minimaliojo valandinio atlygio dydžio už kiekvieną sunkų ar vidutinį neįgalumo lygį turintį neįgalų darbuotoją ar neįgalų darbuotoją, kuriam nustatytas neviršijantis 25 procentų darbingumo lygis arba didelių ar vidutinių specialiųjų poreikių lygis, ir 20 procentų už kiekvieną neįgalų darbuotoją, kuriam nustatytas 30–40 procentų darbingumo lygis, atsižvelgiant į neįgalaus darbuotojo faktiškai dirbtą laiką.

Įstatymas nustato, kad socialinė įmonė, siekianti gauti subsidiją neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ar pritaikyti ir jų darbo priemonėms įsigyti ar pritaikyti, turi pateikti turto nuosavybės ar valdymo teisę, užtikrinančią tokios darbo vietos išlaikymą ne mažiau kaip 36 mėnesius nuo numatomos darbo vietos įsteigimo (pritaikymo), patvirtinančius dokumentus. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ar pritaikyti ir jų darbo priemonėms įsigyti ar pritaikyti gali būti skiriama išlaidoms, kurias socialinė įmonė turėjo per 12 mėnesių iki paraiškos ir kitų nustatytų dokumentų pateikimo, kompensuoti. Įstatymas nenustato, kad socialinė įmonė, siekdama gauti subsidiją neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti ir ketindama įsigyti naudotus darbo įrenginius ir kitus reikmenis ar steigdama daugiau kaip 5 darbo vietas neįgaliesiems, turi pateikti nepriklausomo turto vertintojo atlikto už subsidijos lėšas numatomo įsigyti turto vertinimo metu nustatytą darbo įrenginių ir kitų reikmenų vertę.

Įstatyme nėra nustatytas maksimalus subsidijos tikslinėms grupėms priklausančiams darbuotojams mokyti dydis.

Subsidijos papildomoms administravimo ir transporto išlaidoms mokėjimas nėra diferencijuojamas atsižvelgiant į socialinėje įmonėje tikslinėms grupėms priklausančių asmenų skaičių.

Įstatymo nuostatos nereglamentuoja lėšų poreikio planavimo socialinėms įmonėms remti tvarkos.

Socialinėms įmonėms nėra taikomas reikalavimas dalį socialinių įmonių gauto pelno naudoti įstatuose nustatytiems socialinės įmonės veiklos tikslams siekti, nors vienas iš jų veiklos tikslų turėtų būti įdarbinant tikslinėms grupėms priklausančius asmenis, praradusius profesinį ir bendrąjį darbingumą, ekonomiškai neaktyvius, negalinčius lygiomis sąlygomis konkuruoti darbo

rinkoje, skatinti šių asmenų grįžimą į darbo rinką, jų socialinę integraciją ir mažinti socialinę atskirtį.

Lietuvos Respublikos užimtumo įstatyme (toliau – Užimtumo įstatymas) nustatyta, kad užimtumui didinti gali būti rengiamos Užimtumo didinimo programos asmenims, kurie yra: 1) nėščios moterys, vaiko motina (įmotė) arba tėvas (įtėvis), vaiko globėjas, rūpintojas ir asmenys, faktiškai auginantys vaiką (įvaikį) iki 8 metų arba neįgalų vaiką (įvaikį) iki 18 metų (iki 2005 m. liepos 1 d. pripažintą vaiku invalidu), ir asmenys, prižiūrintys sergančius ar neįgalius šeimos narius, kuriems Neįgalumo ir darbingumo nustatymo tarnybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos sprendimu nustatyta nuolatinė slauga ar priežiūra; 2) grįžę iš laisvės atėmimo vietų, kai laisvės atėmimo laikotarpis buvo ilgesnis kaip 6 mėnesiai, jeigu jie kreipiasi į teritorinę darbo biržą ne vėliau kaip per 6 mėnesius nuo grįžimo iš laisvės atėmimo vietų; 3) priklausomi nuo narkotinių, psichotropinių ir kitų psichiką veikiančių medžiagų, baigę psichologinės socialinės ir (ar) profesinės reabilitacijos programas, jeigu jie kreipiasi į teritorinę darbo biržą ne vėliau kaip per 6 mėnesius nuo psichologinės socialinės ir (ar) profesinės reabilitacijos programos baigimo. Šie asmenys nėra priskiriami darbo rinkoje papildomai remiamų asmenų grupei.

Ilgalaikiai bedarbiai iki 25 metų, kurių nedarbo trukmė ilgesnė kaip 6 mėnesiai, ir ilgalaikiai bedarbiai nuo 25 metų, kurių nedarbo trukmė ilgesnė kaip 12 mėnesių, skaičiuojant nuo įsiregistravimo teritorinėje darbo biržoje dienos ir vyresni kaip 50 metų bedarbiai yra priskiriami darbo rinkoje papildomai remiamų asmenų grupei ir vadovaujantis Užimtumo įstatymu, siekiant padėti įsidarbinti, jiems yra taikomos aktyvios darbo rinkos politikos priemonės. Užimtumo įstatyme nustatyta, kad įgyvendinant remiamojo įdarbinimo priemones, darbdaviams, įdarbinusiems teritorinės darbo biržos siūstus asmenis, yra mokama subsidija darbo užmokesčiui, nurodytam įdarbinto asmens darbo sutartyje, ir nuo šio darbo užmokesčio apskaičiuotoms draudėjo privalomojo valstybinio socialinio draudimo įmokoms iš dalies kompensuoti (toliau – subsidija darbo užmokesčiui). Subsidijos darbo užmokesčiui dydis negali viršyti 2 Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžių.

Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų įstatyme nustatyta, kad perkančioji organizacija pirkimo dokumentuose gali nustatyti sąlygas, sudarančias galimybę pirkimuose dalyvauti tik socialinės įmonės ar neįgalųjų socialinės įmonės statusą turintiems tiekėjams.

4. Kokios siūlomos naujos teisinio reguliavimo nuostatos ir kokių teigiamų rezultatų laukiama

Atsižvelgiant į 2014 m. birželio 17 d. Komisijos reglamento (ES) Nr. 651/2014, kuriuo tam tikrų kategorijų pagalba skelbiama suderinama su vidaus rinka taikant Sutarties 107 ir 108 straipsnius (OL 2014 L 187, p. 1) (toliau – Reglamentas) nuostatas ir Europos Komisijos teisės aktų nuostatų išaiškinimo platformoje *E-wiki* pateiktus išaiškinimus dėl Reglamento nuostatų taikymo, subsidija darbo užmokesčiui negali būti teikiama tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų, kurie buvo įdarbinti anksčiau negu darbdavys kreipėsi dėl valstybės pagalbos suteikimo subsidijos šių darbuotojų darbo užmokesčiui kompensuoti. Atsižvelgiant į tai, Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma atsisakyti reikalavimo juridiniams asmeniui ar jo padaliniui, siekiančiam socialinės įmonės statuso, turėti Įstatyme nustatytą tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų skaičių. Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma nustatyti vienodas sąlygas socialinės įmonės ar neįgalųjų socialinės įmonės statusui įgyti. Tačiau valstybės pagalba socialinei įmonei ar neįgalųjų socialinei įmonei būtų teikiama tik tada, kai jose būtų įdarbintas Įstatymo projekto Nr. 1 1 straipsniu nauja redakcija dėstomo 14 straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatytas tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų skaičius.

Siekiant skatinti darbingo amžiaus neįgalųjų asmenų integraciją į darbo rinką, Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma, kad valstybės pagalba socialinėms įmonėms būtų teikiama įdarbinus darbingo amžiaus neįgalius darbuotojus. Neįgalūs darbuotojai, kuriems yra nustatytas didelių, vidutinių ar nedidelių specialiųjų poreikių lygis, t. y. neįgalūs asmenys, sukakę pensinį amžių, nebus priskiriami socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinėms grupėms. Vadovaujantis Lietuvos Respublikos valstybinių socialinio draudimo pensijų įstatymo nuostatomis, senatvės pensijos amžių sukakusiems asmenims skiriama senatvės pensija arba netekto darbingumo pensija,

jei nedarbingais ar iš dalies darbingais pripažintiems asmenims, kurie netekto darbingumo pensijos gavimo metu sukako senatvės pensijos amžių, netekto darbingumo pensija yra didesnė nei paskirtoji senatvės pensija. Atsižvelgiant į tai, kad šis siūlymas gali turėti įtakos apskaičiuojant socialinės įmonės įdarbinamų tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų dalį nuo vidutinio sąrašuose esančių darbuotojų skaičiaus, ir siekiant, kad socialinės įmonės neprarastų jiems suteikto socialinės įmonės statuso, Įstatymo projekte Nr. 1 siūloma nustatyti pereinančią šesius mėnesius šios nuostatos įgyvendinimo laikotarpį. Siūloma šią nuostatą taikyti nuo 2018 m. lapkričio 1 d.

Atsižvelgiant į tai, kad socialinėse įmonėse daugiausiai dirba neįgalūs darbuotojai, kurie, atsižvelgiant į ataskaitas apie socialinių įmonių veiklą duomenis, sudaro 94 procentus tikslinėms grupėms priklausančių asmenų, ir vyresni kaip 50 metų asmenys, Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma nustatyti, kad socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinėms grupėms būtų priskiriami tik neįgalūs darbingo amžiaus darbuotojai.

Atsižvelgiant į tai, kad Užimtumo įstatymo 25 straipsnio 5–6 punktuose ir 48 straipsnio 2 dalies 2, 3, 5 punktuose nurodyti asmenys atitinka socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslines grupes, nurodytas Įstatymo 4 straipsnio 1 dalyje, ir siekiant teisinio reguliavimo sistemiškumo, Įstatymo projektu Nr. 2 siūloma patikslinti darbo rinkoje papildomai remiamų asmenų sąrašą. Siūloma nustatyti, kad asmenys, grįžę iš laisvės atėmimo vietų, kai laisvės atėmimo laikotarpis buvo ilgesnis kaip šeši mėnesiai, ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo jų paleidimo iš pataisos įstaigų dienos įsiregistravę teritorinėje darbo biržoje; asmenys, priklausomi nuo narkotinių, psichotropinių ir kitų psichiką veikiančių medžiagų, baigę psichologinės socialinės ir (ar) profesinės reabilitacijos programas, jeigu jie kreipiasi į teritorinę darbo biržą ne vėliau kaip per 6 mėnesius nuo psichologinės socialinės ir (ar) profesinės reabilitacijos programos baigimo, ir nėščios moterys, vaiko motina (įmotė) arba tėvas (įtėvis), vaiko globėjas, rūpintojas ir asmenys, faktiškai auginantys vaiką (įvaikį) iki 8 metų arba neįgalų vaiką (įvaikį) iki 18 metų (iki 2005 m. liepos 1 d. pripažintą vaiku invalidu), ir asmenys, prižiūrintys neįgalius šeimos narius, kuriems Neįgalumo ir darbingumo nustatymo tarnybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos sprendimu nustatyta nuolatinė slauga ar priežiūra, būtų priskiriami darbo rinkoje papildomų remiamų grupei ir jų užimtumui skatinti būtų taikomos aktyvios darbo rinkos politikos priemonės.

Kadangi Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinėms grupėms priskirti tik neįgalius darbingo amžiaus darbuotojus, atsižvelgiant į tai, siūloma atsisakyti neįgaliųjų socialinės įmonės apibrėžimo. Siūloma nustatyti, kad juridiniam asmeniui, kuriam, vadovaujantis Įstatymo nuostatomis buvo suteiktas socialinės įmonės ar neįgaliųjų socialinės įmonės statusas, neatitinkančiam Įstatymo projekte Nr. 1 nustatytų sąlygų suteikti socialinės įmonės statusą, socialinės įmonės statusas ar neįgaliųjų socialinės įmonės statusas būtų panaikinamas nuo 2018 m. lapkričio 1 d. Juridiniam asmeniui, kuriam, vadovaujantis Įstatymo nuostatomis buvo suteiktas neįgaliųjų socialinės įmonės statusas, atitinkančiam Įstatymo projekte Nr. 1 nustatytas sąlygas suteikti socialinės įmonės statusą, nuo 2018 m. lapkričio 1 d. būtų suteiktas socialinės įmonės statusas.

Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos 2017 m. sausio 1 d. duomenimis, tik 8 procentai darbingo amžiaus neįgaliųjų, kuriems nustatytas iki 25 procentų darbingumo lygis ir 30 procentų darbingo amžiaus neįgaliųjų, kuriems nustatytas 30–40 procentų darbingumo lygis, dirba. Atsižvelgiant į tai ir siekiant skatinti sunkiausią negalią turinčių asmenų, kuriems nustatytas iki 40 procentų darbingumo lygis arba sunkus ar vidutinis neįgalumo lygis integraciją į darbo rinką, Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma nustatyti, kad tikslinėms grupėms priklausančioms darbuotojai socialinėje įmonėje turi sudaryti ne mažiau kaip 50 procentų metinio vidutinio sąrašuose esančių darbuotojų skaičiaus. Neįgalieji, kuriems nustatytas sunkus ar vidutinis neįgalumo lygis arba neviršijantis 40 procentų darbingumo lygis, turi sudaryti ne mažiau kaip 40 procentų metinio vidutinio sąrašuose esančių darbuotojų skaičiaus, iš kurių neįgalieji, kuriems nustatytas 25 procentų darbingumo lygis ar sunkus neįgalumo lygis turi sudaryti 10 procentų metinio vidutinio sąrašuose esančių darbuotojų skaičiaus, jei šiai tikslinei grupei priklausančių asmenų yra registruotų teritorinėje darbo biržoje, kurios aptarnaujamoje teritorijoje numatoma įdarbinti neįgalų darbuotoją. Jei šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–2 punktuose nurodytoms tikslinėms grupėms priklausančių

darbuotojų, registruotų teritorinėje darbo biržoje, kurios aptarnaujamoje teritorijoje numatoma įdarbinti neįgalų darbuotoją nėra, šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalyje nurodyti tikslinei grupei priklausantys darbuotojai turi sudaryti ne mažiau kaip 50 procentų metinio vidutinio sąrašuose esančių darbuotojų skaičiaus. Jei neįgaliųjų, kuriems nustatytas neviršijantis 40 procentų darbingumo lygis arba sunkus ar vidutinis neįgalumo lygis, registruotų teritorinėje darbo biržoje, kurios aptarnaujamoje teritorijoje numatoma įdarbinti neįgalų darbuotoją nėra, neįgalieji, kuriems nustatytas neviršijantis 55 procentų darbingumo lygis arba sunkus, vidutinis ar lengvas neįgalumo lygis turi sudaryti ne mažiau kaip 50 procentų metinio vidutinio sąrašuose esančių darbuotojų skaičiaus. Į metinį vidutinį tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų skaičių būtų tikslinėms grupėms priklausantys darbuotojai, dirbantys ne mažiau kaip 80 darbo valandų per mėnesį. Atsižvelgiant į tai, kad šis siūlymas gali turėti įtakos apskaičiuojant socialinėse įmonėse įdarbinamų tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų dalį nuo vidutinio sąrašuose esančių darbuotojų skaičiaus, ir siekiant, kad socialinės įmonės, kurioms socialinės įmonės statusas buvo suteiktas iki Įstatymo projekto Nr. 1 įsigaliojimo dienos, neprarastų jiems suteikto socialinės įmonės statuso, Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma nustatyti pereinamąjį šešių mėnesių šios nuostatos įgyvendinimo laikotarpį. Siūloma šią nuostatą taikyti nuo 2018 m. lapkričio 1 d.

Atsižvelgiant į socialinių įmonių tikslą – skatinti socialiai pažeidžiamų asmenų grįžimą į darbo rinką, mažinti jų socialinę atskirtį ir siekiant išvengti neefektyvaus valstybės pagalbos lėšų naudojimo, kai socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinėms grupėms priskiriami darbuotojai, dirbdami keliose įmonėse ir, būdami ekonomiškai aktyvūs, gali be valstybės pagalbos konkuruoti darbo rinkoje Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma nustatyti, kad socialinėse įmonėse dirbantys ar naujai įdarbinti asmenys tikslinėms grupėms būtų priskiriami tuo atveju, jei jie nedirba pagal kitą darbo sutartį arba nedirba darbo santykiams prilygintų teisinių santykių pagrindu ar nėra laikomas savarankiškai dirbančiu asmeniu. Siūloma šią nuostatą taikyti nuo 2018 m. lapkričio 1 d.

Siekiant išvengti skirtingo socialinės įmonės apibrėžimo aiškinimo, Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma nustatyti, kad valstybės ir savivaldybių institucijoms ir įstaigoms, profesinėms sąjungoms, religinėms bendruomenėms (bendrijoms) ir asociacijoms nebūtų suteikiamas socialinės įmonės statusas.

Įstatymo projektu Nr. 1 siekiama padidinti socialinėse įmonėse įdarbinamų tikslinėms grupėms priklausančių asmenų skaičių ir užtikrinti neįgaliųjų nuolatinį darbą socialinėse įmonėse. Skatinant tikslinėms grupėms priklausančių asmenų integraciją į darbo rinką siūloma, kad tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų skaičius socialinėje įmonėje turi būti ne mažesnis kaip šeši. Siūloma šia nuostatą taikyti nuo 2018 m. lapkričio 1 d.

Atsižvelgiant į tai, kad daugelis veikiančių socialinių įmonių gauna pajamų iš neremtinės socialinių įmonių veiklos, siekiant skatinti socialines įmones vykdyti socialinių įmonių remtiną veiklą ir mažinti gaunamas neremtinės veiklos pajamas, Įstatymo projekte Nr. 1 siūloma, kad iš neremtinės veiklos gautos pajamos negali sudaryti daugiau kaip 10 procentų socialinės įmonės pajamų. Šią nuostatą siūloma taikyti nuo 2018 m. lapkričio 1 d.

Kadangi socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinėms grupėms priklausantys darbuotojai yra praradę profesinį ir bendrąjį darbingumą, ekonomiškai neaktyvūs, negalintys lygiomis sąlygomis konkuruoti darbo rinkoje, vadovaujantis Lietuvos Respublikos darbo kodekse nustatytais darbo santykių teisinio reglamentavimo principais, kad, atsižvelgiant į darbo sąlygas ir darbuotojų psichofizines savybes, galima darbo normos diferenciacija, Įstatymo projekte Nr. 1 siūloma nustatyti, kad tikslinėms asmenų grupėms priklausantiems asmenims gali būti nustatytos mažesnės darbo normos, negu jos nustatytos analogišką darbą toje pačioje socialinėje įmonėje ar kitose panašiose įmonėse dirbantiems kitiems, nepriklausantiems socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinėms grupėms, asmenims, tačiau šių asmenų darbo užmokestis dėl nustatytų mažesnių normų ir mažesnio darbo našumo negali būti sumažintas. Todėl, atsižvelgiant į tai, kad socialinės įmonės patiria išlaidas, susijusias su tikslinėms asmenų grupėms priklausančių darbuotojų darbo įgūdžių stoka, mažesniu jų darbo našumu ar ribotu darbingumu, kurių socialinė įmonė nebūtų patyrusi, jei šių asmenų nebūtų įdarbinusi, bei siekiant užtikrinti, kad socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinėms grupėms priklausantiems darbuotojams, kaip ir kitiems šioms

tikslinėms grupėms nepriklausantiems asmenims, būtų teisingai apmokėta už atliktą darbą, socialinės įmonės patirtų išlaidų dalis yra kompensuojama valstybės biudžeto lėšomis.

Siekiant teisinio aiškumo, Įstatymo projektu Nr. 1 tikslinamos su socialinei įmonei keliamais reikalavimais, pareigomis, reikalavimais gauti visų rūšių valstybės pagalbą, subsidijų panaudojimo apribojimais susijusios nuostatos. Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma nustatyti su valstybės pagalbos mokėjimo sustabdymu, atnaujinimu ir nutraukimu susijusias nuostatas. Siūloma nustatyti, kad Vyriausybės įgaliota institucija išnagrinėtų pateiktas paraiškas ir ne vėliau kaip per 20 darbo dienų nuo paraiškos ir visų reikiamų dokumentų teritorinėje darbo biržoje gavimo dienos priimtų sprendimus dėl valstybės pagalbos skyrimo. Siūloma nustatyti, kad valstybės pagalbos mokėjimas socialinei įmonei būtų sustabdomas, kai Vyriausybės įgaliota institucija nustato pažeidimą ar socialinė įmonė netenkina bent vienos iš Įstatyme nustatytų sąlygų gauti valstybės pagalbą. Atnaujinus valstybės pagalbos mokėjimą Įstatymo projekte Nr. 1 nurodytais pagrindais, socialinei įmonei būtų išmokamos jai priklausančios valstybės pagalbos sumos už laikotarpį nuo sprendimo sustabdyti valstybės pagalbos mokėjimą iki sprendimo atnaujinti valstybės pagalbos mokėjimą priėmimo. Valstybės pagalbos mokėjimas socialinei įmonei būtų nutraukiamas nuo sprendimo nutraukti valstybės pagalbą priėmimo dienos.

Siekiant išvengti neefektyvaus valstybės pagalbos lėšų naudojimo, kai socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinėms grupėms priklausantys darbuotojai dirba keliuose įmonėse ir, būdami ekonomiškai aktyvūs, gali be valstybės pagalbos konkuruoti darbo rinkoje vienodomis sąlygomis, siūloma nustatyti, kad socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinėms grupėms priklausantys asmenys, siekiantys įsidarbinti socialinėje įmonėje, privalo registruotis teritorinėje darbo biržoje bedarbiais, o nedirbantys neįgalūs asmenys, kuriems nustatytas sunkus neįgalumo lygis, ar neįgalieji, kuriems nustatytas neviršijantis 25 procentų darbingumo lygis, privalo registruotis teritorinėje darbo biržoje nedarbingais asmenimis.

Siekiant skatinti didžiausią negalią turinčių asmenų užimtumą, Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma nustatyti diferencijuotą valstybės pagalbos teikimo laikotarpį, atsižvelgiant į tikslinei grupei priklausančio darbuotojo negalią. Neįgaliesiems, turintiems vidutinį neįgalumo lygį, ar neįgaliesiems, kuriems nustatytas 30–40 procentų darbingumo lygis, registruotiems teritorinėje darbo biržoje bedarbiais, valstybės pagalba būtų skiriama ir mokama ne ilgiau kaip dvejus metus po to, kai jie pirmą kartą įsidarbino socialinėje įmonėje, atsižvelgiant į konkrečios subsidijos teikimą reglamentuojančio Įstatymo straipsnio nuostatas. Neįgaliesiems, turintiems lengvą neįgalumo lygį, ar neįgaliesiems, kuriems nustatytas 45–55 procentų darbingumo lygis, registruotiems teritorinėje darbo biržoje bedarbiais, valstybės pagalba būtų skiriama ir mokama ne ilgiau kaip šešis mėnesius po to, kai jie pirmą kartą įsidarbino socialinėje įmonėje, atsižvelgiant į konkrečios subsidijos teikimą reglamentuojančio Įstatymo straipsnio nuostatas.

Siekiant supaprastinti socialinių įmonių administravimo tvarką, Įstatymo projektu siūloma atsisakyti reikalavimo socialinei įmonei pateikti veiklos (verslo) planą, o vietoj to siūloma nustatyti, kad socialinė įmonė pateiktų dokumentą, nurodantį planuojamos valstybės pagalbos poreikį ir planuojamą vykdyti veiklą, t.y. pažymą apie planuojamą valstybės pagalbos lėšų poreikį ir numatomas vykdyti veiklas, kuri galiotų 36 mėnesius.

Siekiant veiksmingai planuoti valstybės pagalbos lėšų poreikį, ypač subsidijai darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms, kuriai pagal Įstatymą apribojimai teikti paraiškas nėra taikomi, mokėti, siūloma nustatyti, kad likus dviem mėnesiams iki pažymos apie planuojamą valstybės pagalbos lėšų poreikį ir numatomas vykdyti veiklas 36 mėnesių galiojimo laikotarpiui, socialinės įmonės. Vyriausybės įgaliotai institucijai turėtų pateikti naują pažymą apie planuojamą valstybės pagalbos lėšų poreikį ir numatomas vykdyti veiklas, kurioje nurodomas valstybės pagalbos lėšų poreikis ir numatomos vykdyti veiklos planuojamos 36 mėnesių laikotarpiui, pagal Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatytą struktūrą. Socialinės įmonės rinkoje veikia ir kaip rinkos dalyviai, todėl turi prisiimti ir veiklos vykdymo riziką, kuri yra verslo sudedamoji dalis. Iš valstybės gaunama parama negali būti vienintelis socialinių įmonių lėšų šaltinis. Siūloma nustatyti, kad suteikus socialinės įmonės statusą, valstybės pagalba yra pradedama teikti po šešių mėnesių nuo socialinės įmonės statuso suteikimo dienos.

Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma nustatyti, kad socialinėms įmonėms, šį statusą įgijusioms iki įsigaliojant Įstatymo projektui Nr. 1, ir Vyriausybės įgaliotai institucijai pateikusioms galiojantį veiklos (verslo) planą, kuriame nurodytas valstybės pagalbos lėšų poreikis ir numatomos vykdyti veiklos 2018 metams, valstybės pagalba būtų teikiama atsižvelgiant į veiklos (verslo) plane nurodytą valstybės pagalbos lėšų poreikį 2018 metams. Pažymą apie planuojamą valstybės pagalbos lėšų poreikį ir numatomas vykdyti veiklas 36 mėnesių galiojimo laikotarpiui Vyriausybės įgaliotai institucijai socialinės įmonės turi pateikti iki 2018 m. spalio 1 d.

Ataskaitos apie socialinių įmonių duomenimis, vidutinis darbo užmokestis išmokėtas vienam tikslinei grupei priklausančiam darbuotojui sudaro 375,6 eurų. Atsižvelgiant į tai, kad tik 5 procentams tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų buvo išmokėta dviejų tą mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžių subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms, Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma patikslinti subsidijos darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms apskaičiavimo tvarką ir nustatyti, kad subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms būtų apskaičiuojama procentais nuo kiekvienam socialinėje įmonėje dirbančiam tikslinei asmenų grupei priklausančiam darbuotojui apskaičiuoto darbo užmokesčio, tačiau maksimalus dydis, nuo kurio skaičiuojama subsidija, neturi viršyti, būtų 1,5 tą mėnesį galiojančio Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžio ir nuo šio darbo užmokesčio apskaičiuotų draudėjo privalomojo valstybinio socialinio draudimo įmokų sumos.

Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma nustatyti vienodą subsidijos darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms kompensavimo procentą, koks yra nustatytas Užimtumo įstatyme. Siūloma nustatyti, kad už kiekvieną neįgalų darbuotoją, turintį sunkų neįgalumo lygį, ar neįgalų darbuotoją, kuriam nustatytas neviršijantis 25 procentų darbingumo lygis skiriama subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms sudarytų 75 procentus; už neįgalų darbuotoją, turintį vidutinį neįgalumo lygį, ar neįgalų darbuotoją, kuriam nustatytas 30–40 procentų darbingumo lygis – 60 procentų; už neįgalų darbuotoją, turintį lengvą neįgalumo lygį, ar neįgalų darbuotoją, kuriam nustatytas neviršijantis 45–55 procentų darbingumo lygis – 50 procentų nurodytos sumos.

Siekiant aiškesnio teisinio reguliavimo, Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma atskirti dvi skirtingas valstybės pagalbos rūšis – subsidiją neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti bei subsidiją neįgalių darbuotojų darbo vietoms pritaikyti ir jų darbo priemonėms pritaikyti. Atsižvelgiant į tai, kad subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti bei subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms pritaikyti ir jų darbo priemonėms pritaikyti yra skiriama konkrečiam neįgaliam darbuotojui, siekiant pašalinti kliūtis, trukdančias neįgaliajam atlikti konkrečias, toje socialinėje įmonėje nustatytas ir darbo sutartyje nurodytas, darbo funkcijas ir užtikrinti tikslingą bei efektyvų valstybės pagalbos lėšų panaudojimą ir neįgaliųjų nuolatinį darbą, siūloma nustatyti, kad įsteigta ar pritaikyta darbo vieta būtų laikoma panaikinta, kai įdarbinto asmens darbo vietoje prastova ne dėl darbuotojo kaltės ar pravaikšta trunka ilgiau kaip 30 kalendorinių dienų iš eilės ar jam darbo sutartyje nustatytais sąlygomis ir terminais daugiau kaip du mėnesius iš eilės nemokamas visas jam priklausančias darbo užmokestis ir įdarbinto asmens darbo sutartyje keičiama darbovietė ar funkcijos be Vyriausybės įgalios institucijos sutikimo.

Siekiant įvertinti, ar socialinė įmonė galės įdarbinusi tikslinėms grupėms priklausančius asmenis užtikrinti jiems nuolatinį darbą, Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma nustatyti, kad socialinės įmonės statuso siekiantis juridinis asmuo ar jo padalinys ne mažiau kaip vienus metus iki prašymo suteikti socialinės įmonės statusą pateikimo dienos būtų vykdęs pažymoje apie planuojamą valstybės pagalbos lėšų poreikį ir numatomas vykdyti veiklas numatytas veiklas ir už šias veiklas gavęs pajamų.

Siekiant užtikrinti, kad valstybės pagalbos lėšos būtų naudojamos efektyviai, Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma nustatyti maksimalų subsidijos tikslinėms grupėms priklausančioms darbuotojams mokytį dydį. Siūloma nustatyti, kad subsidija vienam tikslinei grupei priklausančiam darbuotojui mokytį negalėtų viršyti vieno tą mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos

minimaliosios mėnesinės algos dydžio. Maksimalus subsidijos tikslinėms grupėms priklausantiems darbuotojams mokyti dydis apskaičiuotas atsižvelgiant į socialinėms įmonėms teikiamos valstybės pagalbos šiai subsidijų rūšiai dydį.

Siekiant užtikrinti, kad valstybės pagalbos lėšos būtų naudojamos efektyviai, ir išvengti situacijos, kai socialinė įmonė organizuoja joje dirbančių neįgalių darbuotojų, turinčių sunkų ar vidutinį neįgalumo lygį, ar neįgalių darbuotojų, kuriems nustatytas 40 procentų nevirsijantis darbingumo lygis, vežimą į darbą ir iš darbo, taip pat šių neįgalių darbuotojų darbui namuose reikalingų medžiagų, detalių, gaminių ir kitų priemonių vežimą į namus ir iš namų kitos nei jų gyvenamosios vietos, apskrities teritorijoje, Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma nustatyti, kad subsidija transporto išlaidoms būtų skiriama ir mokama transporto priemonės degalų įsigijimo išlaidoms, reikalingoms įveikti ne didesnę kaip 80 kilometrų atstumą nuo neįgalių darbuotojų gyvenamosios vietos iki darbovietės. 80 kilometrų atstumas yra nustatytas atsižvelgiant į vidutinį Lietuvos Respublikos apskrities dydį – 6530 km², pagal kurį vienos apskrities pervažiavimo atstumas vidutiniškai sudaro 80 kilometrų.

Siekiant užtikrinti, kad valstybės pagalbos lėšos būtų naudojamos efektyviai, Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma nustatyti maksimalų subsidijų administravimo ir transporto išlaidoms dydį. Siūloma diferencijuoti subsidijų administravimo ir transporto išlaidoms dydį ir didesnę valstybės pagalbos lėšų dalį skirti socialinei įmonei, kuri patyrė didesnes išlaidas dėl to, kad įdarbino daugiau neįgalių darbuotojų. Siūlomi maksimalūs subsidijų administravimo ir transporto išlaidoms dydžiai apskaičiuoti atsižvelgiant į šiuo metu socialinėms įmonėms teikiamos valstybės pagalbos šių rūšių subsidijoms dydį ir įvertinus socialinėse įmonėse dirbančių neįgaliųjų skaičių.

Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma diferencijuoti subsidijos administravimo išlaidoms mokėjamą atsižvelgiant į neįgaliųjų socialinėje įmonėje dirbančių tikslinėms grupėms priklausančių asmenų skaičių: 0,5 subsidijos skyrimo mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžio, kai socialinės įmonės administravimo išlaidos susidaro dėl nuo 1 iki 20 neįgalių darbuotojų darbo; 1 subsidijos skyrimo mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydis, kai socialinės įmonės administravimo išlaidos susidaro dėl nuo 21 iki 40 neįgalių darbuotojų darbo; 2 subsidijos skyrimo mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžiai, kai socialinės įmonės administravimo išlaidos susidaro dėl 41 ir daugiau neįgalių darbuotojų darbo.

Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma diferencijuoti subsidijos transporto išlaidoms mokėjamą atsižvelgiant į neįgaliųjų socialinėje įmonėje dirbančių tikslinėms grupėms priklausančių asmenų skaičių: 1 subsidijos skyrimo mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydis, jei įmonė organizuoja nuo 1 iki 20 neįgalių darbuotojų ar jų darbui reikalingų medžiagų, detalių, gaminių ir kitų priemonių vežimą į namus ir iš jų; 1,5 subsidijos skyrimo mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžio, jei įmonė organizuoja nuo 21 iki 30 neįgalių darbuotojų ar jų darbui reikalingų medžiagų, detalių, gaminių ir kitų priemonių vežimą į namus ir iš jų; 2 subsidijos skyrimo mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžiai, jei įmonė organizuoja 31 ir daugiau neįgalių darbuotojų vežimą ar jų darbui reikalingų medžiagų, detalių, gaminių ir kitų priemonių vežimą į namus ir iš jų.

Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma nustatyti, kad socialinė įmonė, nepranešusi Vyriausybės įgaliotai institucijai apie aplinkybių, dėl kurių gali būti panaikinamas socialinės įmonės statusas, atsiradimą, iš naujo gali kreiptis dėl socialinės įmonės statuso suteikimo ne anksčiau kaip po 12 mėnesių nuo sprendimo panaikinti socialinės įmonės statusą priėmimo dienos. Jei socialinė įmonė buvo pranešusi Vyriausybės įgaliotai institucijai apie visas aplinkybes, kurioms atsiradus gali būti panaikinamas socialinės įmonės statusas, ji iš naujo gali kreiptis dėl socialinės įmonės statuso suteikimo ne anksčiau kaip po 3 mėnesių nuo sprendimo panaikinti socialinės įmonės statusą priėmimo dienos.

Lietuvos darbo biržai, kuri, vadovaujantis Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. liepos 7 d. nutarimu Nr. 852 „Dėl įgaliojimų suteikimo įgyvendinant Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymą“, yra socialinės įmonės statusą suteikianti Vyriausybės įgaliota

institucija, atsisakius suteikti socialinės įmonės statusą, šiuo metu juridiniai asmenys ar jų padaliniai dažnai kreipiasi pakartotinai, neištaisę trūkumų, kuriems esant buvo atmestas prašymas suteikti socialinės įmonės statusą. Atsižvelgiant į tai, Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma, kad, atsisakius suteikti socialinės įmonės statusą du kartus iš eilės, tas pats juridinis asmuo ar jo padalinys gali iš naujo kreiptis dėl jo suteikimo ne anksčiau kaip po 12 mėnesių nuo antro sprendimo nesuteikti socialinės įmonės statusą priėmimo dienos.

Kadangi, pagal Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 2.97 straipsnį, reorganizuojant juridinį asmenį, jo teisės ir pareigos pereina po reorganizavimo veiksiančiam juridiniam asmeniui, Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma atsisakyti nuostatos, kad socialinės įmonės statusas yra panaikinamas, kai socialinė įmonė yra reorganizuojama.

Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma nustatyti papildomus socialinės įmonės statuso netekimo pagrindus. Atsižvelgiant į tai, kad Reglamente nustatyta valstybės pagalba nėra taikoma pagalbai sunkumų patiriančioms įmonėms, Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma nustatyti, kad socialinės įmonės statuso netenkama, kai akcinės bendrovės ar uždarnosios akcinės bendrovės nuosavas kapitalas tapo mažesnis kaip pusė įstatuose nurodyto įstatinio kapitalo dydžio ar socialinei įmonei per kalendorinius metus suteikta valstybės pagalba didesnė nei per kalendorinius metus jos gautos pajamos iš veiklos, kuri nėra įtraukta į socialinių įmonių neremtinų veiklos rūšių sąrašą, kurį tvirtina Vyriausybė ar jos įgaliota institucija. Siekiant užtikrinti Įstatyme socialinei įmonei nustatytų reikalavimų vykdymą, siūloma nustatyti, kad socialinės įmonės statusas būtų panaikinamas, jei socialinė įmonė nesilaikė nustatytų reikalavimų dėl socialinių įmonių pelno naudojimo ar siekdama įdarbinti tikslinei grupei priklausančią asmenį atleido kitą tikslinei grupei priklausančią darbuotoją ar kitą toje socialinėje įmonėje dirbantį darbuotoją, yra įsiskolinusi savo darbuotojams daugiau kaip 3 mėnesius iš eilės ar 3 mėnesius per kalendorinių metų laikotarpį, turi neatidėtų įsiskolinimų Valstybinio socialinio draudimo fondui, Privalomojo sveikatos draudimo fondui, valstybės biudžetui ir savivaldybių biudžetams. Atsižvelgiant į socialinių įmonių veiklos tikslą ir nustatytas sąlygas socialinės įmonės statusui įgyti, Įstatymo projektu siūloma nustatyti, kad socialinės įmonės statuso netenkama, kai socialinė įmonė neatitinka nustatytų reikalavimų dėl socialinių įmonių veiklos tikslų, iš neremtinės veiklos gautų pajamų, neįgyvendina priemonių pagal tikslinėms grupėms priklausančių asmenų darbinių ir socialinių įgūdžių lavinimo ir socialinės integracijos priemonių planą ar daugiau kaip 2 mėnesius iš eilės ar 2 mėnesius per kalendorinių metų laikotarpį neatitiko nustatytos sąlygos dėl tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų skaičiaus (siūloma šią nuostatą taikyti nuo 2018 m. lapkričio 1 d.).

Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma atsisakyti įpareigojimo socialinei įmonei, siekiančiai gauti subsidiją neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ar pritaikyti ir jų darbo priemonėms įsigyti ar pritaikyti, pateikti turto nuosavybės ar valdymo teisę, užtikrinančią tokios darbo vietos išlaikymą ne mažiau kaip 36 mėnesius nuo numatomos darbo vietos įsteigimo (pritaikymo), patvirtinančius dokumentus. Vietoj nurodyto reikalavimo siūloma nustatyti, kad socialinė įmonė, siekdama gauti subsidiją neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ar pritaikyti ir jų darbo priemonėms įsigyti ar pritaikyti, pateiktų banko, draudimo bendrovės ar kitos kredito įstaigos garantinį raštą sutarties galiojimo laikotarpiui. Tai užtikrintų už subsidijos lėšas įsteigtos darbo vietos išlaikymą 36 mėnesius.

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos biudžeto sandaros įstatymu, pasibaigus finansiniams metams, asignavimų valdytojai ir jiems pavaldžios biudžetinės įstaigos, ministrų valdymo sričių įstaigos, vykdančioms atitinkamo asignavimų valdytojo programas, pavaldžios biudžetinės įstaigos ir kiti subjektai disponuojamose sąskaitose esančias biudžeto lėšas, skirtas programoms finansuoti, turi grąžinti ne vėliau kaip iki sausio 10 d., valstybės biudžeto lėšas pervesdami iš valstybės biudžeto asignavimų valdytojų ir jiems pavaldžių biudžetinių įstaigų bei kitų subjektų disponuojamų sąskaitų į valstybės išdo sąskaitą. Atsižvelgiant į tai, Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma nustatyti pareigą užbaigti darbo vietos steigimo ar pritaikymo veiksmus tais pačiais kalendoriniais metais, kuriais buvo skirta valstybės pagalba. Todėl, siekiant veiksmingai planuoti valstybės pagalbos lėšų poreikį, siūloma sutrumpinti subsidijos neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ar pritaikyti ir jų darbo priemonėms įsigyti ar pritaikyti panaudojimo pratęsimo terminą bei

nustatyti, kad Vyriausybės įgaliotos institucijos motyvuotu sprendimu šis terminas galėtų būti pratęstas, bet ne ilgiau kaip 10 darbo dienų. Siūlomu pakeitimu būtų užtikrinama, kad darbo vieta būtų įsteigta ar pritaikyta tais pačiais kalendoriniais metais, kuriais buvo skirta valstybės pagalba.

Siekiant skatinti didžiausią negalią turinčių asmenų integraciją į darbo rinką, Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma nustatyti, kad subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti gali būti skiriama tik steigiant darbo vietas neįgaliesiems, kuriems nustatytas sunkus ar vidutinis neįgalumo lygis arba neviršijantis 40 procentų darbingumo lygis. Darbo vietų steigimo socialinėse įmonėse analizė rodo, kad socialinės įmonės, pasinaudamos valstybės teikiama parama, net 74 proc. įsteigtų darbo vietų įsteigė lengviausią negalią turintiems asmenims, t.y. neįgaliesiems, kuriems nustatytas lengvas neįgalumo lygis arba 45–55 procentų darbingumo lygis. Tik 26 procentai įsteigtų darbo vietų buvo įdarbinti sunkiausią negalią turintys asmenys, t.y. neįgalieji, kuriems nustatytas sunkus ar vidutinis neįgalumo lygis arba neviršijantis 40 procentų darbingumo lygis. Atsižvelgiant į tai, siekiant skatinti socialines įmones steigti darbo vietas ir jose įdarbinti sunkiausią negalią turinčius asmenis, kurie įprastomis darbo sąlygomis negalėtų būti įdarbinti dėl jiems nepritaikytų darbo aplinkos ir darbo priemonių, Įstatymo projektu Nr. 1 siekiama nustatyti diferencijuotą, atsižvelgiant į neįgalaus darbuotojo darbingumo ar neįgalumo lygį, subsidijos neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti skyrimo laikotarpį. Socialinėje įmonėje įdarbinus neįgalius darbuotojus, kuriems nustatytas lengvas neįgalumo lygis arba 45–55 procentų darbingumo lygis, ir toliau būtų skiriama subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms, siekiant kompensuoti patirtas išlaidas, susijusias su šių asmenų darbinių įgūdžių stoka, mažesniu darbo našumu ar ribotu darbingumu.

Siekiant išvengti neefektyvaus valstybės pagalbos lėšų naudojimo ir atsižvelgiant į praktikoje kylančias problemas, kai socialinė įmonė, steigdama darbo vietas, už maksimalią subsidijos sumą numato įsigyti naudotą įrangą ar galimai fiktyviai steigia darbo vietas siekdama gauti valstybės pagalbą, Įstatymo projekte Nr. 1 numatyta, kad jei steigiant darbo vietą ketinama įsigyti naudotus darbo įrenginius ir kitus reikmenis, kuriems įsigyti socialinės įmonės nurodytos reikalingos išlaidos viršija 25 subsidijos skyrimo mėnesį galiojančius Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžius arba kurie įsigijami steigiant daugiau kaip 5 darbo vietas, visų darbo įrenginiams ir kitiems reikmenims įsigyti reikalingų išlaidų dydis, pagal kurį skaičiuojama subsidija neįgalaus darbuotojo darbo vietai įsteigti ir jo darbo priemonėms įsigyti, nustatomas pagal socialinės įmonės užsakymu turto vertintojo atlikto už subsidijos lėšas numatomo įsigyti turto vertinimo metu nustatytą darbo įrenginių ir kitų reikmenų vertę.

Siekiant išvengti galimų piktnaudžiavimų atvejų, kai steigdamos ar pritaikydamos darbo vietas neįgaliesiems socialinės įmonės perka darbo vietų steigimui ar pritaikymui reikalingą įrangą iš susijusių įmonių, Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma nustatyti, kad subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti bei subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms pritaikyti ir jų darbo priemonėms pritaikyti gali būti skiriama, jei darbo įrenginiai ar kiti reikmenys, reikalingi darbo vietai įsteigti ar pritaikyti, nėra įsigijami iš susijusių įmonių.

Siekiant kurti labiau apmokamas darbo vietas neįgaliesiems bei atsižvelgiant į ribotus finansinius išteklius, Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma nustatyti, kad subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti, subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms pritaikyti ir jų darbo priemonėms pritaikyti ir subsidija neįgalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti, būtų teikiamos atsižvelgiant į Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatytus prioritetus kalendoriniams metams.

Atsižvelgiant į tai, kad subsidijos asistentui paskirtis – iš dalies kompensuoti socialinės įmonės išlaidas asistentui ar gestų kalbos vertėjui, Įstatymo projektu Nr. 1 tikslinamas subsidijos asistentui pavadinimas (prieš tai buvo subsidija asistentui (gestų kalbos vertėjui)). Siūlomu pakeitimu siekiama sudaryti sąlygas subsidiją asistentui teikti ne tik socialinėje įmonėje įdarbintam gestų kalbos vertimo specialistui, bet ir darbuotojui, padedančiam neįgaliajam atlikti darbo funkciją, kurios dėl savo negalios nepajėgia atlikti pats neįgalus darbuotojas.

Vadovaujantis Asmenų, dirbančių darbo aplinkoje, kurioje galima profesinė rizika (kenksmingų veiksmų poveikis ir (ar) pavojingas darbas), privalomo sveikatos tikrinimo tvarkos

aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2000 m. gegužės 31 d. įsakymu Nr. 301 „Dėl profilaktinių sveikatos tikrinimų sveikatos priežiūros įstaigose“, 19.3 papunkčiu, dėl neįgalių asmenų ar asmenų, netekusių dalies darbingumo, galimybės dirbti konkretų darbą sprendžia šeimos medicinos paslaugas teikiantis arba darbo medicinos gydytojas, gavęs Neįgalumo ir darbingumo nustatymo tarnybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos rekomendacijas ir atitinkamos profesinės kvalifikacijos gydytojo išvadą. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, taip pat į Valstybės kontrolės rekomendacijas ir siekiant užtikrinti socialinių įmonių subsidijavimo pagrįstumą bei tikslingumą nustatant asistento būtinumą neįgaliajam, Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma nustatyti, kad socialinė įmonė, siekianti gauti subsidiją asistento išlaidoms, turi pateikti paraišką ir gydytojo išvadą dėl sunkų ar vidutinį neįgalumo lygį arba 40 procentų neviršijantį darbingumo lygį turinčių darbuotojų negalios pobūdžio, darbo funkcijos socialinėje įmonėje, kurios neįgalus darbuotojas negali atlikti be asistento pagalbos. Atsižvelgiant į tai, kad subsidija asistento išlaidoms būtų skiriama, tik tuo atveju, jei gydytojo išvadoje būtų nurodyta, kad neįgalus darbuotojas negali atlikti darbo funkcijos socialinėje įmonėje be asistento pagalbos.

Siekiant užtikrinti, kad subsidija asistento išlaidoms būtų naudojama racionaliai ir efektyviai, socialinės įmonės įdarbintų pagrįstą, realiai reikalingą asistentų skaičių, Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma nustatyti, kad subsidija asistento išlaidoms yra mokama, kai neįgaliojo darbo funkcijoms atlikti yra nustatytas asistento pagalbos poreikis. Asistento teikiamos pagalbos neįgaliųjų socialinėse įmonėse analizė rodo, kad maksimali subsidijos vieno asistento išlaidoms suma sudaro 140,5 Eur per mėnesį, kai pagalba yra teikiama neįgaliam darbuotojui, kuriam nustatytas 25 procentų neviršijantis darbingumo lygis, ir maksimali subsidijos vieno asistento išlaidoms suma sudaro 70,5 Eur per mėnesį, kai pagalba yra teikiama neįgaliam darbuotojui, kuriam nustatytas 30–40 procentų darbingumo lygis. Tačiau vidutiniškai subsidija vieno asistento išlaidoms sudaro 48 Eur per mėnesį, kai pagalba yra teikiama neįgaliam darbuotojui, kuriam nustatytas 25 procentų neviršijantis darbingumo lygis ir 20,6 Eur per mėnesį, kai pagalba yra teikiama neįgaliam darbuotojui, kuriam nustatytas 30–40 procentų darbingumo lygis. Atsižvelgiant į tai, kad valstybės teikiama parama asistentui, padedančiam neįgaliam darbuotojui atlikti darbo funkcijas nėra didelė ir dėl šios priežasties neįgaliųjų socialinės įmonės atsisako subsidijos asistentui, nors asistento pagalba sunkiausią negalią turinčiam darbuotojui yra reikalinga, Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma nustatyti didesnę subsidijos asistentui dydį. Subsidija asistento išlaidoms sudarytų 80 procentų subsidijos skyrimo mėnesį galiojančio Vyriausybės patvirtinto minimaliojo valandinio atlygio dydžio už kiekvieną sunkų neįgalumo lygį turintį neįgalų darbuotoją ar neįgalų darbuotoją, kuriam nustatytas 25 procentų neviršijantis darbingumo lygis ir 50 procentų už kiekvieną vidutinį neįgalumo lygį turintį darbuotoją ar neįgalų darbuotoją, kuriam nustatytas 30–40 procentų darbingumo lygis, atsižvelgiant į neįgalaus darbuotojo faktiškai dirbtą laiką, kai darbui atlikti buvo suteikta asistento pagalba. Kai asistento pagalba tuo pačiu metu būtų teikiama keliems neįgaliesiems darbuotojams, neįgalių darbuotojų faktiškai dirbtos valandos, į kurias atsižvelgiant būtų apskaičiuojamas subsidijos asistentui dydis, nebūtų sumuojamos. Vienam asistentui turėtų būti priskiriami ne mažiau kaip 3 neįgalūs darbuotojai. Jei socialinėje įmonėje asistento pagalbos poreikis būtų nustatytas mažiau nei 3 neįgaliesiems darbuotojams, vienam asistentui būtų priskiriami visi įmonėje dirbantys neįgalūs darbuotojai.

Siekiant išvengti neefektyvaus valstybės pagalbos lėšų naudojimo, kai subsidija asistentui yra skiriama neatsižvelgiant į tai, ar neįgalaus darbuotojo darbui atlikti buvo suteikta asistento pagalba, Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma nustatyti, kad subsidija asistentui būtų skiriama atsižvelgiant į neįgalaus darbuotojo faktiškai dirbtą laiką, kai darbui atlikti buvo suteikta asistento pagalba. Siūlomu pakeitimu siekiama užtikrinti, kad subsidija asistentui nebūtų mokama tuo atveju, kai neįgalusis dirba be asistento pagalbos.

Siekiant užtikrinti, kad subsidijoms skiriamos valstybės biudžeto lėšos būtų naudojamos efektyviai, Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma atsisakyti nuostatos, kad subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ar pritaikyti ir jų darbo priemonėms įsigyti ar pritaikyti skiriama išlaidoms, kurias socialinė įmonė patyrė per 12 mėnesių iki paraiškos dėl nurodytos subsidijos teikimo ir kitų nustatytų dokumentų pateikimo, kompensuoti.

Siekiant užtikrinti, kad subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms būtų naudojama racionaliai ir efektyviai, o valstybės pagalba socialinei įmonei būtų teikiama tik tuo atveju, jei ji atitinka Įstatyme nustatytus reikalavimus dėl tikslinems asmenų grupėms priklausančių asmenų įdarbinimo, Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma nustatyti, kad subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms nebūtų mokama, jei atitinkamo mėnesio socialinės įmonės darbuotojų, priklausančių tikslinėms asmenų grupėms, dalis, padalijus metinio vidutinio sąrašuose esančių darbuotojų skaičių iš 12, yra mažesnė, nei nustatyta Įstatyme. Jeigu paskutinę kalendorinių metų dieną paaiškėtų, kad socialinės įmonės darbuotojų, priklausančių tikslinėms grupėms, dalis iš metinio vidutinio sąrašuose esančių darbuotojų skaičiaus atitinka Įstatyme nurodytą sąlygą, neišmokėta atitinkamą mėnesį subsidija darbo užmokesčiui būtų išmokėta socialinei įmonei kartu su gruodžio mėnesio ar paskutinio metų ketvirčio subsidija darbo užmokesčiui. Siūlomu pakeitimu siekiama užtikrinti, kad subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms nebūtų mokama, jei socialinės įmonės tikslinėms asmenų grupėms priklausančių darbuotojų skaičius neatitinka Įstatyme nustatyto būtino šių darbuotojų skaičiaus.

Siekiant užtikrinti, kad valstybės pagalbos lėšos būtų paskirstomos ir mokamos tolygiai ir kad socialinės įmonės laiku išmokėtų darbo užmokestį tikslinėms asmenų grupėms priklausantiems darbuotojams, bei paskatinti socialines įmones atsakingiau teikti mokėjimo prašymus valstybės pagalbai gauti, Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma nustatyti, kad tuo atveju, jei socialinė įmonė ilgiau kaip du mėnesius nepateiktų mokėjimo prašymo gauti subsidiją darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms, subsidiją administravimo išlaidoms, subsidiją transporto išlaidoms ar subsidiją asistento išlaidoms, šios subsidijos už atitinkamą mėnesį nebūtų išmokėtos.

Siekiant užtikrinti, kad valstybės pagalbos lėšos darbo vietai, į kurią įdarbinamas neįgalus darbuotojas, įsteigti ar pritaikyti ir jo darbo priemonėms įsigyti ar pritaikyti būtų naudojamos efektyviai, o neįgalus darbuotojas dirbtų įsteigtoje ar pritaikytoje darbo vietoje, Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma nustatyti, kad darbo vieta būtų laikoma panaikinta, jei darbo sutartis su įdarbintu asmeniu būtų nutraukiama ir per 30 darbo dienų nuo darbo sutarties nutraukimo dienos į šią atsilaisvinusią darbo vietą nebūtų priimtas nustatytus kvalifikacinius reikalavimus atitinkantis, šiai tikslinei grupei priklausantis asmuo arba jei įdarbinto asmens darbo vietoje pravaikšta tęstusi ilgiau kaip 30 kalendorinių dienų iš eilės. Siūlomu pakeitimu siekiama išvengti neefektyvaus valstybės pagalbos lėšų panaudojimo, kai specialiai pritaikytoje ar įsteigtoje darbo vietoje neįgalus darbuotojas nedirba.

Siekiant užtikrinti, kad socialinei įmonei suteiktos valstybės pagalbos lėšos būtų naudojamos pagal tikslinę paskirtį ir kad netinkamai panaudotos lėšos būtų grąžintos valstybei, Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma nustatyti, kad socialinei įmonei neįsteigus (nepritaikius) darbo vietų ar nepritaikius darbo aplinkos, gamybinių ir poilsio patalpų neįgaliųjų tikslinei grupei priklausantiems darbuotojams per sutartyje dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos nustatytą laikotarpį, socialinė įmonė turėtų grąžinti jai faktiškai pervestą valstybės pagalbos sumą ir sutartyje dėl subsidijų išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos nustatyto dydžio palūkanas už laikotarpį nuo valstybės pagalbos gavimo iki visiško socialinės įmonės atsiskaitymo su valstybe. Jeigu valstybės pagalba turi būti grąžinta dėl pateiktos suklastotos informacijos apie socialinės įmonės tikslus ir išlaidas arba yra nuslepiamos aplinkybės, svarbios priimant sprendimą skirti valstybės pagalbą, nepateikiama prašoma informacija, reikalinga tikrinant valstybės pagalbos panaudojimą, nėra sudaromos sąlygos atlikti socialinių įmonių veiklos priežiūrą, valstybės pagalbos lėšos panaudotos ne pagal paskirtį arba darbo vieta panaikinta, numatyta subsidijos suma ir sutartyje dėl subsidijų išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos nustatyto dydžio palūkanos turi būti grąžintos už laikotarpį nuo reikalavimo grąžinti subsidiją neįvykdymo dienos iki visiško socialinės įmonės atsiskaitymo su valstybe. Siūlomu pakeitimu siekiama, kad valstybės pagalbos lėšos būtų naudojamos efektyviai, pagal tikslinę paskirtį, taip pat, kad socialinei įmonei būtų nustatyta pareiga netinkamai panaudotas valstybės pagalbos lėšas grąžinti į valstybės biudžetą.

Daugelis socialinių įmonių dirba pelningai, tačiau pelno siekimas nesuderinamas su Įstatyme nustatytu tikslu – įdarbinant tikslinėms grupėms priklausančius asmenis, skatinti šių

asmenų grįžimą į darbo rinką, jų socialinę integraciją ir mažinti socialinę atskirtį. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ir siekiant, kad socialinėms įmonėms Įstatyme nustatytas tikslas būtų siejamas su socialinių įmonių vykdoma veikla, Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma nustatyti, kad ne mažiau kaip 75 procentai socialinių įmonių grynojo ataskaitinių finansinių metų pelno būtų naudojama įstatuose nustatytiems socialinės įmonės veiklos tikslams, susijusiems su socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinių grupių grįžimo į darbo rinką ir jų socialinės integracijos skatinimu, socialinės atskirties mažinimu. Socialinės įmonės grynojo ataskaitinių finansinių metų pelno dalis negali būti skiriama kaip nuosavo įnašo dalis valstybės pagalbai gauti. 75 procentai socialinių įmonių gauto praėjusių finansinių metų audituoto pelno ar grynojo ataskaitinių finansinių metų pelno turi būti panaudota per vienus metus nuo metinių finansinių ataskaitų rinkinio pateikimo Juridinių asmenų registro tvarkytojui.

Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma nustatyti visas funkcijas, kurias atlieka socialinės įmonės statusą suteikianti Vyriausybės įgaliota institucija: 1) administruoja valstybės biudžeto lėšas, skirtas socialinėms įmonėms remti; 2) priima ir svarsto prašymus suteikti socialinės įmonės statusą ir priima sprendimą dėl socialinės įmonės statuso suteikimo ar nesuteikimo ir panaikinimo juridiniam asmeniui ar jo padaliniui, išduoda socialinės įmonės pažymėjimus; 3) praneša juridiniam asmeniui ar jo padaliniui ir Juridinių asmenų registro tvarkytojui apie priimtus sprendimus dėl socialinės įmonės statuso suteikimo ir panaikinimo; 4) priima ir svarsto socialinių įmonių paraiškas gauti valstybės pagalbą ir priima sprendimus dėl valstybės pagalbos skyrimo ar neskyrimo ir jos dydžio, jos teikimo sustabdymo, atnaujinimo, nutraukimo, įpareigojimo ją gražinti ir negražintos valstybės pagalbos išieškojimo, sudaro su socialinėmis įmonėmis sutartis dėl subsidijų išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos; 5) tvarko informaciją apie konkrečioms socialinėms įmonėms pagal šį įstatymą suteiktą valstybės pagalbą ir teikia ją Lietuvos Respublikos ir Europos Sąjungos institucijoms, atliekančioms valstybės pagalbos teikimo priežiūrą, siekiant užtikrinti šio įstatymo nuostatų laikymąsi; 6) vertina socialinių įmonių pateiktas iš visų šaltinių gautos ir panaudotos valstybės pagalbos ataskaitas, teikia metines suvestines socialinių įmonių veiklos ir valstybės pagalbos lėšų panaudojimo ataskaitas Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijai; 7) prireikus organizuoja mokymus socialinių įmonių vadovams ir darbuotojams, dirbantiems su socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinėmis grupėmis; 8) rengia ir įgyvendina projektus, skirtus socialinių įmonių veiklai gerinti ir plėsti; 9) vertina socialinių įmonių pateiktus metinius finansinių ataskaitų rinkinius ir ataskaitas, kuriose pateikiama informacija apie tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų skaičių, jų dalį iš visų socialinės įmonės darbuotojų; 10) priima sprendimus dėl leidimų parduoti, dovanoti ar kitaip perleisti, išvežti už Europos ekonominės erdvės valstybių teritorijos ribų, įkeisti ilgalaikį turtą ar kitaip suvaržyti teises į šį turtą, kurį socialinė įmonė įsigijo pasinaudodama subsidijomis, taip pat įdarbinto asmens darbo sutartyje pakeisti darbovietę ar funkcijas išdavimo socialinėms įmonėms; 11) tvarko tikslinėms grupėms priklausančių asmenų duomenis, susijusius su jų registracija teritorinėje darbo biržoje, ir ypatingus tikslinėms grupėms priklausančių asmenų duomenis, patvirtinančius darbuotojų priklausymą tikslinėms grupėms, siekiant didinti tikslinėms grupėms priklausančių asmenų užimtumą; 12) teikia duomenis apie socialinėms įmonėms suteiktą valstybės pagalbą Europos Komisijos Valstybės pagalbos skaidrumo svetainėje.

Siekiant užtikrinti reikalingų lėšų skyrimą įmonėms, siekiančioms įgyti socialinės įmonės statusą, taip pat įmonėms, kurioms jau yra suteiktas socialinės įmonės statusas ir išvengti neefektyvaus valstybės pagalbos lėšų panaudojimo, kai tai pačiai valstybės pagalbos rūšiai yra skiriamos valstybės pagalba iš skirtingų šaltinių, Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma nustatyti, kad Įstatyme nustatytos valstybės pagalbos rūšys socialinėms įmonėms būtų skiriamos tik Įstatymo nustatyta tvarka iš Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto pagal Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimus.

Siekiant išvengti dokumentų bei informacijos administracinės atitikties vertinimo kelis kartus – tiek teritorinėse darbo biržose, tiek ir Lietuvos darbo biržoje, Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma tikslinti Vyriausybės įgaliotų institucijų funkcijas įgyvendinant Įstatymą ir nustatyti, kad

socialinių įmonių pateiktas paraiškas valstybės pagalbai gauti ir dokumentus socialinės įmonės statusui gauti priimtų ne teritorinės darbo biržos, o Lietuvos darbo birža.

Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma nustatyti, kad prašymai suteikti socialinės įmonės statusą, paraiškos gauti valstybės pagalbą ir mokėjimo prašymai gauti valstybės pagalbą, pateikti iki šio įstatymo įsigaliojimo, baigiami nagrinėti ir sprendimai dėl socialinės įmonės statuso suteikimo ar nesuteikimo bei sprendimai dėl valstybės pagalbos skyrimo ar neskyrimo priimami vadovaujantis iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos galiojusio Įstatymo nuostatomis. Mokėjimo prašymai, pateikti po šio Įstatymo įsigaliojimo, kai sprendimas dėl valstybės pagalbos skyrimo buvo priimtas vadovaujantis iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos galiojusio Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymo nuostatomis, baigiami nagrinėti vadovaujantis iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos galiojusio Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymo nuostatomis.

Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma nustatyti, kad socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinėms grupėms priklausančias asmenys, kurie socialinėje įmonėje buvo įdarbinti Įstatymo įsigaliojimo dienos, nuo Įstatymo projekto Nr. 1 įsigaliojimo dienos socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinėms grupėms priskiriami vadovaujantis šio įstatymo nuostatomis.

Ataskaitos apie socialinių įmonių duomenimis, vidutinis darbo užmokestis išmokėtas vienam tikslinei grupei priklausančiam darbuotojui sudaro 375,6 eurų. Atsižvelgiant į tai, kad Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma nustatyti, kad maksimalus dydis, nuo kurio skaičiuojama subsidija, neturi viršyti, būtų 1,5 tą mėnesį galiojančio Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžio ir nuo šio darbo užmokesčio apskaičiuotų draudėjo privalomojo valstybinio socialinio draudimo įmokų sumos, Įstatymo projektu Nr. 2 siūloma nustatyti vienodą subsidiją darbo užmokesčiui, nurodytam įdarbinto asmens darbo sutartyje, ir nuo šio darbo užmokesčio apskaičiuotoms draudėjo privalomojo valstybinio socialinio draudimo įmokoms iš dalies kompensuoti dydį, kuris negali viršyti 1,5 Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžio ir nuo šio darbo užmokesčio apskaičiuotų draudėjo privalomojo valstybinio socialinio draudimo įmokų sumos.

Įstatymo projektu Nr. 2 siūloma nustatyti, kad subsidijos darbo užmokesčiui, nurodytam įdarbinto asmens darbo sutartyje, ir nuo šio darbo užmokesčio apskaičiuotoms draudėjo privalomojo valstybinio socialinio draudimo įmokoms kompensacijos procentas, kai įdarbinami Įstatymo projekto Nr. 2 25 straipsnio 11–13 punktuose nurodyti asmenys, sudarytų 50 procentų apskaičiuotų lėšų, o subsidija darbo užmokesčiui, nurodytam įdarbinto asmens darbo sutartyje, ir nuo šio darbo užmokesčio apskaičiuotoms draudėjo privalomojo valstybinio socialinio draudimo įmokoms kompensuoti būtų mokama iki 6 mėnesių. Siūloma šias nuostatas taikyti nuo 2018 m. gegužės 1 d.

Atsižvelgiant į tai, kad Įstatymo projektu Nr. 1 yra siūloma nustatyti, kad valstybės ir savivaldybių institucijoms ir įstaigoms, profesinėms sąjungoms, religinėms bendruomenėms (bendrijoms) ir asociacijoms nebūtų suteikiamas socialinės įmonės statusas, ir siekiant teisinio reguliavimo sistemiškumo, Įstatymo projektu Nr. 2 siūloma nustatyti, kad pasiūlymus dėl Užimtumo įstatymo 35 straipsnio 1 dalies 3 ir 4 punktuose ir šio įstatymo 36 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytų priemonių įgyvendinimo gali teikti darbdaviai, kurie nėra valstybės ar savivaldybės institucija ar įstaiga, profesinė sąjunga, religinė bendruomenė (bendrija) ar asociacija.

Atsižvelgiant į tai, kad Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma atsisakyti neįgaliųjų socialinės įmonės apibrėžimo, Įstatymo projektu Nr. 3 siūloma nustatyti, kad perkančioji organizacija pirkimo dokumentuose gali nustatyti sąlygas, sudarančias galimybę pirkimuose dalyvauti tik socialinės įmonės statusą turintiems tiekėjams. Siūloma šią nuostatą taikyti nuo 2018 m. lapkričio 1 d.

Siūloma nustatyti, kad Įstatymų projektai, išskyrus anksčiau aptartų siūlymų pereinamųjų laikotarpių nuostatas, įsigaliojotų 2018 m. gegužės 1 d.

Priėmus Įstatymų projektus, tikimasi:

1) užtikrinti, kad besisteigiančios ir veikiančios socialinės įmonės siektų Įstatyme nustatyto socialinių įmonių tikslo – įdarbinant tikslinėms grupėms priklausančius asmenis, skatinti šių asmenų grįžimą į darbo rinką, jų socialinę integraciją ir mažinti socialinę atskirtį;

2) padidinti socialinėse įmonėse įdarbinamų sunkiausiai negalią turinčių asmenų skaičių;

3) sudaryti teisinės prielaidas, kad valstybės pagalba būtų teikiama sąžiningai veiklą vykdančioms socialinėms įmonėms.

5. Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo rezultatai (jeigu rengiant Įstatymų projektus toks vertinimas turi būti atliktas ir jo rezultatai nepateikiami atskiru dokumentu), galimos neigiamos priimtų įstatymų pasekmės ir kokių priemonių reikėtų imtis, kad tokių pasekmių būtų išvengta

Priėmus Įstatymo projektą Nr. 1, gali kilti šios neigiamos pasekmės:

1. Įstatymo projektu Nr. 1 nustatys, kad neįgalūs asmenys, sukakę pensinį amžių, nebūtų priskiriami socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinėms grupėms ir nustatys, kad socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinėms grupėms būtų priskiriami tik neįgalūs darbuotojai, ne visos socialinės įmonės gali būti pajėgios padidinti darbuotojų skaičių, kad atitiktų nustatytus reikalavimus. Siekdamos išlaikyti socialinės įmonės statusą, socialinės įmonės gali atleisti įdarbintus neįgaliuosius, kuriems nustatytas specialiųjų poreikių lygis ar kitoms tikslinėms grupėms priklausančius darbuotojus, kad į jų vietą priimtų neįgalius darbuotojus. Atsižvelgiant į tai, Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma nustatyti, kad tikslinei grupei priklausančio asmens priėmimas į darbą negali būti pagrindas atleisti kitą tikslinei grupei priklausančią darbuotoją ar kitą toje socialinėje įmonėje dirbantį darbuotoją. Ataskaitos apie socialinių įmonių veiklą duomenimis, socialinėse įmonėse dirba 773 negalia turintys darbuotojai, kuriems yra sukakęs pensinis amžius.

2. Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma, kad neįgalūs darbuotojai, kuriems nustatytas didelių, vidutinių ar nedidelių specialiųjų poreikių lygis, t. y. neįgalūs asmenys, sukakę pensinį amžių, nebūtų priskiriami socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinėms grupėms. Atsižvelgiant į tai, kad šis siūlymas gali turėti įtakos apskaičiuojant socialinėse įmonėse įdarbinamų tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų dalį nuo vidutinio sąrašuose esančių darbuotojų skaičiaus, ir siekiant, kad socialinės įmonės neprarastų jiems suteikto socialinės įmonės statuso, Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma nustatyti pereinamąjį šešių mėnesių šios nuostatos įgyvendinimo laikotarpį. Siūloma šią nuostatą taikyti nuo 2018 m. lapkričio 1 d.

3. Įvertinus tai, kad Įstatymo projektu Nr. 1 nustatomas reikalavimas dalį socialinių įmonių grynojo ataskaitinių finansinių metų pelno panaudoti įstatuose nustatytiems socialinės įmonės veiklos tikslams, susijusiems su socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinių grupių grįžimo į darbo rinką ir jų socialinės integracijos skatinimu, socialinės atskirties mažinimu, galimi socialinių įmonių skaičiaus mažėjimas ar socialinių įmonių statuso panaikinimo atvejai, kai socialinė įmonė netenkins reikalavimo reinvestuoti dalį gauto pelno.

4. Atsižvelgiant į tai, jog Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma nustatyti, kad neįgalieji, turintys lengvą neįgalumo lygį, ar neįgalieji, kuriems nustatytas 45–55 procentų darbingumo lygis, registruoti teritorinėje darbo biržoje bedarbiais, tikslinėms asmenų grupėms būtų priskiriami ne ilgiau šešis mėnesius po to, kai pirmą kartą įsidarbino socialinėje įmonėje, galimas socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų atleidimas, kai valstybės pagalba už šiuos įdarbintus neįgalius darbuotojus nebebus teikiama. Socialinės įmonės rinkoje veikia ir kaip rinkos dalyviai, todėl turi prisiimti ir veiklos vykdymo riziką, kuri yra verslo sudedamoji dalis. Iš valstybės gaunama parama negali būti vienintelis socialinių įmonių lėšų šaltinis. Atsižvelgiant į tai, Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma nustatyti, kad tikslinei grupei priklausančio asmens priėmimas į darbą negali būti pagrindas atleisti kitą tikslinei grupei priklausančią darbuotoją ar kitą toje socialinėje įmonėje dirbantį darbuotoją. Ataskaitos apie socialinių įmonių veiklą duomenimis, socialinėse įmonėse dirba 3475 negalia turintys darbuotojai, kuriems yra nustatytas 45–55 procentų darbingumo lygis.

Atsižvelgiant į galimas neigiamas priimtų Įstatymo projektų pasekmes ir į tai, kad naujos teisinio reguliavimo priemonės gali turėti įtakos socialinės įmonės statuso išlaikymui, ir siekiant, kad socialinės įmonės, kurioms socialinės įmonės statusas buvo suteiktas iki Įstatymo projekto Nr. 1 įsigaliojimo dienos, neprarastų jiems suteikto socialinės įmonės statuso, Įstatymo projektu Nr. 1 siūloma nustatyti pereinamąjį šešių mėnesių šios nuostatos įgyvendinimo laikotarpį.

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos valstybinių socialinio draudimo pensijų įstatymo nuostatomis, senatvės pensijos amžių sukakusiems asmenims skiriama senatvės pensija arba netekto

darbingumo pensija, jei nedarbingais ar iš dalies darbingais pripažintiems asmenims, kurie netekto darbingumo pensijos gavimo metu sukako senatvės pensijos amžių, netekto darbingumo pensija yra didesnė nei paskirtoji senatvės pensija.

Iš socialinių įmonių atleistiems nedarbingiems neįgaliesiems, turintiems sunkų neįgalumo lygį, ar neįgaliesiems, kuriems nustatytas neviršijantis 25 procentų darbingumo lygis, registruotiems teritorinėje darbo biržoje nedarbingais asmenimis ar neįgaliesiems, turintiems vidutinį neįgalumo lygį, ar neįgaliesiems, kuriems nustatytas 30–40 procentų darbingumo lygis, registruotiems teritorinėje darbo biržoje bedarbiais, bus taikomos Užimtumo įstatyme nustatytos aktyvios darbo rinkos politikos priemonės.

6. Kokią įtaką priimti įstatymai turės kriminogeninei situacijai, korupcijai

Įstatymo projektų Nr. 1 ir Nr. 2 antikorupcinis vertinimas atliktas vadovaujantis Lietuvos Respublikos korupcijos prevencijos įstatymo (toliau – Korupcijos prevencijos įstatymas) 8 straipsnio 1 dalies 3 punkto nuostatomis, nes juo numatoma reguliuoti visuomeninius santykius, susijusius su subsidijų, dotacijų, kompensacijų ir kitų išmokų mokėjimu iš valstybės biudžeto.

Atlikus Įstatymų projektų Nr. 1 ir Nr. 2 antikorupcinį vertinimą, korupcijos rizikos nenustatyta.

Atsižvelgiant į tai, kad teikiamu Įstatymo projektu Nr. 3 nenumatoma reguliuoti Korupcijos prevencijos įstatymo 8 straipsnio 1 dalyje nurodytų visuomeninių santykių, Įstatymo projekto Nr. 3 antikorupcinis vertinimas neatliktas.

Priimti įstatymai įtakos kriminogeninei situacijai neturės.

7. Kaip įstatymų įgyvendinimas atsilieps verslo sąlygoms ir jo plėtrai

Verslą ir jo plėtrą priimti įstatymai veiks teigiamai, nes Įstatymų projektuose aiškiau reglamentuoti su socialinių įmonių veikla susiję klausimai: socialinės įmonės statuso įgijimo ir netekimo pagrindai, prašymo suteikti socialinės įmonės statusą nagrinėjimo ir valstybės pagalbos skyrimo ir mokėjimo tvarka, valstybės pagalbos panaudojimo apribojimai skatins juridinius asmenis siekti socialinės įmonės statuso ir įdarbinti tikslinėms asmenų grupėms priklausančius asmenis.

8. Įstatymų inkorporavimas į teisinę sistemą, kokius teisės aktus būtina priimti, kokius galiojančius teisės aktus reikia pakeisti ar pripažinti netekusiais galios

Kartu su Įstatymo projektu Nr. 1 teikiamas Įstatymo projektas Nr. 2 – Lietuvos Respublikos užimtumo įstatymo Nr. XII-2470 25, 35, 41, 42 ir 48 straipsnių pakeitimo įstatymo projektas ir Įstatymo projektas Nr. 3 – Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų įstatymo Nr. I-1491 23 straipsnio pakeitimo įstatymo projektas – kurie yra Įstatymo projekto Nr. 1 įgyvendinamieji teisės aktai.

Atsižvelgiant į tai, kad vykdydama Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos įgyvendinimo plano, patvirtinto Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2017 m. kovo 13 d. nutarimu Nr. 164 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos įgyvendinimo plano patvirtinimo“, nuostatas dėl mokesčių sistemos struktūros tobulinimo ekonomikos augimui palankia kryptimi ir mokesčių bazės optimizavimo, Lietuvos Respublikos finansų ministerija parengė Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo Nr. IX-675 2, 4, 5, 12, 17, 22, 30, 33, 46¹, 58 straipsnių pakeitimo ir įstatymo papildymo 30¹ straipsniu įstatymo projektą Nr. 17-10217, kuriuo siūloma nustatyti, kad vienetų, turinčių socialinės įmonės statusą, apmokestinamasis pelnas nebūtų apmokestinamas taikant 0 procentų mokesčio tarifą, Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo straipsnių pakeitimo įstatymo projektas, kaip Įstatymo projekto Nr. 1 įgyvendinamasis teisės aktas, nėra teikiamas.

9. Ar Įstatymų projektai parengti laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų, o Įstatymų projekto sąvokos ir jas įvardijantys terminai įvertinti Terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka

Įstatymų projektai atitinka Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimus. Įstatymų projektuose naujų sąvokų nepateikiama.

10. Ar Įstatymų projektai atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir Europos Sąjungos dokumentus

Įstatymų projektai neprieštaruja Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatomis ir Europos Sąjungos teisės normoms.

11. Jeigu įstatymams įgyvendinti reikia įgyvendinamųjų teisės aktų, kas ir kada juos turėtų priimti

Priėmus Įstatymo projektą Nr. 1, Socialinės apsaugos ir darbo ministerija turės parengti Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. liepos 7 d. nutarimo Nr. 852 „Dėl įgaliojimų suteikimo įgyvendinant Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymą“ pakeitimo projektą ir iki Įstatymo projekto Nr. 1 įsigaliojimo pateikti jį tvirtinti Lietuvos Respublikos Vyriausybei.

Priėmus Įstatymo projektą Nr. 1, Socialinės apsaugos ir darbo ministerija turės parengti ir socialinės apsaugos ir darbo ministras iki Įstatymo projekto Nr. 1 įsigaliojimo patvirtinti šių teisės aktų pakeitimus:

1. Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2012 m. kovo 9 d. įsakymo Nr. A1-135 „Dėl Valstybės pagalbos teikimo socialinėms įmonėms tvarkos aprašo patvirtinimo“;

2. Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2004 m. rugsėjo 29 d. įsakymo Nr. A1-225 „Dėl teisės aktų, būtinų Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymui įgyvendinti, patvirtinimo“;

3. Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2004 m. gruodžio 15 d. įsakymo Nr. A1-279 „Dėl Socialinių įmonių ataskaitų apie iš visų šaltinių gautą ir panaudotą valstybės pagalbą teikimo tvarkos aprašo bei Sutarties dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos tipinės formos patvirtinimo“.

Priėmus Įstatymo projektą Nr. 1, Socialinės apsaugos ir darbo ministerija turės parengti ir Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar socialinės apsaugos ir darbo ministras iki Įstatymo projekto Nr. 1 įsigaliojimo patvirtinti teisės aktą dėl transporto priemonės degalų normos nustatymo.

Priėmus Įstatymo projektą Nr. 1, Sveikatos apsaugos ministerija turės parengti ir sveikatos apsaugos ministras iki Įstatymo projekto Nr. 1 įsigaliojimo patvirtinti Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2000 m. gegužės 31 d. įsakymo Nr. 301 „Dėl profilaktinių sveikatos tikrinimų sveikatos priežiūros įstaigose“ pakeitimą.

Priėmus Įstatymo projektą Nr. 1, Lietuvos darbo birža turės parengti ir Lietuvos darbo biržos direktorius iki Įstatymo projekto Nr. 1 įsigaliojimo patvirtinti Lietuvos darbo biržos direktoriaus 2012 m. sausio 27 d. įsakymo Nr. V-46 „Dėl darbo ieškančio asmens kortelės patvirtinimo“ pakeitimą ir Lietuvos darbo birža turės parengti ir Lietuvos darbo biržos direktorius iki Įstatymo projekto Nr. 1 įsigaliojimo patvirtinti tvarką, kurioje būtų numatyta tvarkomų ir teikiamų asmens duomenų apimtis bei nustatyti prioritetus kalendoriniams metams dėl subsidijos neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti, subsidijos neįgalių darbuotojų darbo vietoms pritaikyti ir jų darbo priemonėms pritaikyti ir subsidijos neįgalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti, skyrimo.

Priėmus Įstatymo projektą Nr. 2, Socialinės apsaugos ir darbo ministerija turės parengti ir socialinės apsaugos ir darbo ministras iki Įstatymo projekto Nr. 1 įsigaliojimo patvirtinti Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2017 m. birželio 30 d. įsakymo Nr. A1-348 „Dėl Užimtumo rėmimo priemonių įgyvendinimo sąlygų ir tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimą.

Priėmus Įstatymo projektą Nr. 3, nereikės priimti naujų, keisti ar pripažinti netekusiais galios teisės aktų.

12. Kiek valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų prireiks įstatymams įgyvendinti, ar bus galima sutaupyti (pateikiami prognozuojami rodikliai einamaisiais ir artimiausiais 3 biudžetiniais metais)

Atsižvelgiant į tai, kad Įstatymo projektu Nr. 1 socialinei įmonei yra nustatomi nauji reikalavimai įgyti socialinės įmonės statusą ir sąlygos gauti visų rūšių valstybės pagalbą, papildomų valstybės biudžeto lėšų einamaisiais ir artimiausiais 3 biudžetiniais metais Įstatymui Nr. 1 įgyvendinti nereikės. Priešingai, numačius, kad valstybės pagalba būtų teikiama tik neįgaliems darbingo amžiaus darbuotojams ir nustačius terminuotą asmenų, turinčių lengvą neįgalumo lygį ar asmenų, kuriems nustatytas 45–55 procentų darbingumo lygis rėmimo laikotarpį, bus sutaupyta valstybės biudžeto lėšų. Priėmus Įstatymų projektus prognozuojama, kad valstybės pagalbos lėšų poreikis socialinėms įmonėms remti 2018 m. sudarys 27 mln. Eur (bus sutaupyta 5 mln. Eur), 2019 m. – 22 mln. Eur (bus sutaupyta 19 mln. Eur), 2020 m. – 18 mln. Eur (bus sutaupyta 29 mln. Eur), 2021 m. – 17 mln. Eur (bus sutaupyta 35 mln. Eur).

Siūlomi Įstatymo projektų pakeitimai turės teigiamą poveikį valstybės biudžeto pajamoms iš pelno mokesčio.

13. Rengiant Įstatymų projektus gauti specialistų vertinimai ir išvados

Rengiant Įstatymų projektus, specialistų vertinimų ir išvadų nebuvo gauta.

14. Reikšminiai žodžiai, kurių reikia Įstatymų projektams įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant Europos žodyno „Eurovoc“ terminus, temas bei sritis

Reikšminiai žodžiai, kurių reikia Įstatymų projektams įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, yra „socialinė įmonė“, „valstybės pagalba“, „subsidija“.

15. Kiti, iniciatorių nuomone, reikalingi pagrindimai ir paaiškinimai

Nėra.

Lietuvos Respublikos
Socialinės apsaugos ir darbo ministras

Linas Kukuraitis

Tėlininkas Valija

2017-12-12

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
SOCIALINIŲ ĮMONIŲ ĮSTATYMO NR. IX-2251 PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2018 m. d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymo Nr. IX-2251 nauja redakcija

1. Pakeisti Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymą Nr. IX-2251 ir jį išdėstyti taip:

**„LIETUVOS RESPUBLIKOS
SOCIALINIŲ ĮMONIŲ
ĮSTATYMAS**

**I SKYRIUS
BENDROSIOS NUOSTATOS**

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis ir taikymas

1. Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymas (toliau – šis įstatymas) nustato Lietuvos Respublikoje ar kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje įsteigtų juridinių asmenų, kitų organizacijų, kurių filialai ar atstovybės (toliau – juridinis asmuo ar jo padalinys), yra įsteigti Lietuvos Respublikoje ir kuriems vadovaujantis šiuo įstatymu suteiktas socialinės įmonės ar neįgaliųjų socialinės įmonės statusas, su šiuo statusu susijusias teises ir pareigas, šio statuso įgijimo sąlygas ir panaikinimo pagrindus ir tvarką, apibrėžia socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslines grupes, nustato darbo santykių socialinėse įmonėse ypatumus, reglamentuoja valstybės pagalbos skyrimą ir mokėjimą socialinėms įmonėms.

2. Šio įstatymo nuostatos yra suderintos su šio įstatymo priede nurodytais Europos Sąjungos teisės aktais.

3. Kai šiame įstatyme vartojama sąvoka „socialinė įmonė“, ta norma yra bendroji, taikoma ir neįgaliųjų socialinėms įmonėms, o kai norma yra specialioji, taikoma tik neįgaliųjų socialinėms įmonėms, tai vartojama sąvoka „neįgaliųjų socialinės įmonės“.

4. Šiame įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos užimtumo įstatyme, Lietuvos Respublikos neįgaliųjų socialinės integracijos įstatyme ir Lietuvos Respublikos smulkiojo ir vidutinio verslo plėtros įstatyme.

2 straipsnis. Socialinių įmonių veiklos tikslas

Socialinių įmonių veiklos tikslas – įdarbinant šiame įstatyme nurodytoms tikslinėms grupėms priklausančius asmenis, praradusius profesinį ir bendrąjį darbingumą, ekonomiškai neaktyvius, negalinčius lygiomis sąlygomis konkuruoti darbo rinkoje, skatinti šių asmenų grįžimą į darbo rinką, jų socialinę integraciją ir mažinti socialinę atskirtį.

3 straipsnis. Socialinė įmonė

1. Socialinė įmonė – šio įstatymo nustatyta tvarka socialinės įmonės statusą įgijęs juridinis asmuo ar jo padalinys, kuriame socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų yra ne mažiau, nei nustatyta šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 2 punkte.

2. Neįgalųjų socialinė įmonė – šio įstatymo nustatyta tvarka neįgalųjų socialinės įmonės statusą įgijęs juridinis asmuo ar jo padalinys, kuriame socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų yra ne mažiau, nei nustatyta šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 2 punkte.

4 straipsnis. Socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinės grupės

1. Pagal šį įstatymą socialinėse įmonėse remiamas asmenų, kurie priklauso bent vienai iš šių tikslinių grupių, įdarbinimas:

1) neįgalieji, turintys sunkų neįgalumo lygį, ar neįgalieji, kuriems nustatytas neviršijantis 25 procentų darbingumo lygis arba didelių specialiųjų poreikių lygis, registruoti teritorinėje darbo biržoje nedarbingais asmenimis;

2) neįgalieji, turintys vidutinį neįgalumo lygį, ar neįgalieji, kuriems nustatytas 30–40 procentų darbingumo lygis, registruoti teritorinėje darbo biržoje bedarbiais, arba neįgalieji, kuriems nustatytas vidutinių specialiųjų poreikių lygis, registruoti teritorinėje darbo biržoje pensinio amžiaus asmenimis;

3) neįgalieji, turintys lengvą neįgalumo lygį, ar neįgalieji, kuriems nustatytas 45–55 procentų neviršijantis darbingumo lygis, registruoti teritorinėje darbo biržoje bedarbiais, arba neįgalieji, kuriems nustatytas nedidelių specialiųjų poreikių lygis, registruoti teritorinėje darbo biržoje pensinio amžiaus asmenimis;

4) vyresni kaip 50 metų asmenys, registruoti teritorinėje darbo biržoje bedarbiais.

2. Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Vyriausybė) įgaliota institucija tikslinių grupių asmenų įdarbinimo tikslu teikia informaciją apie teritorinėje darbo biržoje įregistruotus šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms tikslinėms grupėms priklausančius asmenis, jiems sutikus, jos

pageidaujančiam juridiniam asmeniui ar jo padaliniui, siekiančiam įdarbinti tikslinių grupių asmenis. Asmens duomenys, patvirtinantys darbuotojų priklausymą tikslinėms grupėms, yra teikiami 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES)2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL 2016 L 119, p. 1) nustatyta tvarka.

3. Šio straipsnio 1 dalies 1–3 punktuose nurodyti asmenys tikslinėms grupėms priskiriami neterminuotai.

4. Šio straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodyti asmenys tikslinėms grupėms priskiriami šešis mėnesius po to, kai pirmą kartą įsidarbino socialinėje įmonėje.

5 straipsnis. Darbo santykių ypatumai

1. Darbo santykius socialinėje įmonėje nustato Lietuvos Respublikos darbo kodeksas (toliau – Darbo kodeksas) ir šis įstatymas.

2. Tuo atveju, kai šalių susitarimu su darbuotoju, priklausančiu tikslinei grupei, sudaroma terminuota darbo sutartis, ji negali būti sudaroma trumpesniam nei šešių mėnesių laikotarpiui. Sudarant darbo sutartis su tikslinei grupei priklausančiais asmenimis, negali būti sulygstamas išbandymas.

3. Darbuotojo, priklausančio tikslinei grupei, priėmimas į darbą negali būti pagrindas atleisti kitą tikslinei grupei priklausančią asmenį ar kitą toje socialinėje įmonėje dirbantį darbuotoją.

II SKYRIUS

SOCIALINĖS ĮMONĖS TEISĖS IR SOCIALINĖS ĮMONĖS, JOS VADOVO AR JO ĮGALIOTO ASMENS PAREIGOS

6 straipsnis. Socialinės įmonės teisės

Socialinė įmonė turi teisę:

- 1) gauti iš Vyriausybės įgaliotos institucijos turimą informaciją apie teritorinėje darbo biržoje įregistruotus tikslinėms grupėms priklausančius asmenis ir atlikti jų atranką prieš priimdama dirbti;
- 2) gauti valstybės pagalbą pagal šį įstatymą ir reglamentą (ES) Nr. 651/2014;
- 3) gauti paramą pagal Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatymą.

7 straipsnis. Socialinės įmonės, jos vadovo ar jo įgalioto asmens pareigos

1. Socialinė įmonė privalo:

1) įdarbinti ne mažiau, nei nustatyta šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 2 punkte, tikslinėms grupėms priklausančių asmenų;

2) atsidaryti specialią socialinės įmonės sąskaitą, esančią Lietuvos Respublikoje ar kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje narėje veikiančioje kredito, mokėjimo ir (ar) elektroninių pinigų įstaigoje, valstybės pagalbai gauti;

3) šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalyje nurodytai tikslinei grupei priklausančiam asmeniui priskaičiuotą darbo užmokestį mokėti atlikdama mokėjimo pavedimą;

4) įgyvendinti priemones, skirtas asmenų, priklausančių tikslinėms grupėms, darbiniam ir socialiniam įgūdžiams lavinti ir socialinei integracijai pagal tikslinėms grupėms priklausančių asmenų darbinį ir socialinių įgūdžių lavinimo ir socialinės integracijos priemonių planą pagal Vyriausybės įgalios institucijos nustatytą struktūrą ir atsižvelgiant į šio straipsnio 5 dalyje nurodytus rodiklių kriterijus, ir iki einamųjų metų gruodžio 1 dienos Vyriausybės įgalios institucijai pateikti kitų kalendorinių metų tikslinėms grupėms priklausančių asmenų darbinį ir socialinių įgūdžių lavinimo ir socialinės integracijos priemonių planą pagal Vyriausybės įgalios institucijos nustatytą struktūrą;

5) sąžiningai naudotis teisės aktų suteiktomis teisėmis ir lengvatomis;

6) naudoti gautas valstybės pagalbos lėšas tik šio įstatymo 2 straipsnyje nurodytu tikslu;

7) sudaryti sąlygas Vyriausybės įgalios institucijai Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – Viešojo administravimo įstatymas) ketvirtajame skirsnyje nustatyta tvarka atlikti socialinių įmonių veiklos priežiūrą;

8) saugoti asmens duomenis, patvirtinančius darbuotojų priklausymą tikslinėms grupėms, ir užtikrinti jų saugumą, taip pat kas mėnesį iki kito mėnesio 15 dienos pateikti Vyriausybės įgalios institucijai ataskaitas, kuriose pateikiama informacija apie tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų skaičių, jų dalį iš visų socialinės įmonės darbuotojų;

9) Vyriausybės ar jos įgalios institucijos nustatyta tvarka kas ketvirtį iki kito ketvirčio pirmojo mėnesio 25 dienos, o metams pasibaigus – iki kitų einamųjų metų kovo 1 dienos pateikti Vyriausybės įgalios institucijai Socialinių įmonių ataskaitų apie iš visų šaltinių gautą ir panaudotą valstybės pagalbą teikimo tvarkos apraše nurodytą iš visų šaltinių gautos ir panaudotos valstybės pagalbos ataskaitą;

10) Vyriausybės įgalios institucijai pateikti socialinės įmonės metinių finansinių ataskaitų rinkinius, jei sudaryti metinių finansinių ataskaitų rinkinius nustatyta Lietuvos Respublikos įmonių finansinės atskaitomybės įstatyme ar socialinės įmonės steigimo dokumentuose ir jei šių duomenų nėra Juridinių asmenų registre;

11) likus dviem mėnesiams iki Vyriausybės įgalios institucijos nustatytos formos pažymos apie planuojamą valstybės pagalbos lėšų poreikį ir numatomas vykdyti veiklas 36 mėnesių

galiojimo laikotarpio pabaigos, pateikti Vyriausybės įgaliotai institucijai naują Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatytos formos pažymą apie planuojamą valstybės pagalbos lėšų poreikį ir numatomas vykdyti veiklas, kurioje nurodomas valstybės pagalbos lėšų poreikis ir numatomos vykdyti veiklos 36 mėnesių laikotarpiui, pagal Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatytą struktūrą;

12) per kalendorinius metus gauti pajamas iš veiklos, kuri nėra įtraukta į socialinių įmonių neremtinų veiklos rūšių sąrašą, kurį tvirtina Vyriausybė ar jos įgaliota institucija, kurios negali būti mažesnės nei per kalendorinius metus suteikta valstybės pagalba;

13) duomenis apie gautą valstybės pagalbą saugoti 10 metų.

2. Socialinė įmonė, jos vadovas ir jo įgaliotas asmuo, kuris vadovaujantis Darbo kodekso 21 straipsnio 5 dalimi įgyvendina darbdavio teises ir pareigas darbuotojui (toliau – įgaliotas asmuo), privalo vykdyti sąžiningą konkurenciją, nustatytą Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatyme.

3. Socialinė įmonė privalo nebūti pripažinta kalta dėl sunkaus ar labai sunkaus nusikaltimo padarymo, dėl nusikaltimo valstybės tarnybai ir viešiesiems interesams ar korupcinio pobūdžio nusikaltimo padarymo ir socialinės įmonės vadovas ar jo įgaliotas asmuo privalo dėl minėtų nusikalstamų veikų neturėti neišnykusio ar nepanaikinto teistumo. Socialinė įmonė, jos vadovas ar jo įgaliotas asmuo privalo nebūti pripažinti kaltais dėl baudžiamojo nusižengimo valstybės tarnybai ir viešiesiems interesams ar korupcinio pobūdžio baudžiamojo nusižengimo padarymo, kai nuo apkaltinamojo nuosprendžio įsiteisėjimo dienos nėra praėję treji metai.

4. Socialinės įmonės vadovas ar jo įgaliotas asmuo privalo neturėti galiojančios administracinės nuobaudos, skirtos pagal Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimo kodeksą, už nelegalų darbą, arba neturėti daugiau negu vienos galiojančios administracinės nuobaudos pagal šį kodeksą už darbo įstatymų, darbuotojų saugos ir sveikatos norminių teisės aktų, nelaimingo atsitikimo darbe nuslėpimą, nustatytos pranešimo ir ištyrimo tvarkos, darbo užmokesčio apskaičiavimo ir mokėjimo tvarkos, darbo laiko apskaitos, laikinųjų darbuotojų darbo sąlygų bei komercinės ar ūkinės veiklos tvarkos pažeidimus.

5. Socialinė įmonė privalo parengti tikslinėms grupėms priklausančių asmenų darbinių ir socialinių įgūdžių lavinimo ir socialinės integracijos priemonių planą pagal šiuos rodiklių kriterijus:

1) per kalendorinius metus į darbinių ir socialinių įgūdžių lavinimo ir socialinės integracijos priemones įtraukti ne mažiau kaip 90 procentų tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų;

2) parinkti darbinių ir socialinių įgūdžių lavinimo ir socialinės integracijos priemones pagal tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų profesinę kvalifikaciją, darbo patirtį, motyvą dirbti ir įsitraukti į bendruomenės gyvenimą, bet ne mažiau kaip po dvi darbinių ir socialinių įgūdžių lavinimo priemones ir ne mažiau kaip po dvi socialinės integracijos priemones kalendorinių metų laikotarpiui.

III SKYRIUS

SOCIALINĖS ĮMONĖS STATUSO ĮGIJIMAS IR PANAIKINIMAS

8 straipsnis. Socialinės įmonės statuso įgiijimas

1. Socialinės įmonės statusą juridiniam asmeniui ar jo padaliniui jo prašymu Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka suteikia Vyriausybės įgaliota institucija. Prašymai suteikti socialinės įmonės statusą priimami nuo einamųjų metų sausio 1 dienos iki rugsėjo 30 dienos.

2. Socialinės įmonės statusas suteikiamas, jeigu socialinės įmonės statuso siekiantis juridinis asmuo ar jo padalinys atitinka visas šias sąlygas:

1) Lietuvos Respublikoje įsteigto juridinio asmens ar jo padalinio steigimo dokumentuose yra nurodyti šio juridinio asmens ar jo padalinio veiklos tikslai, susiję su tikslinėmis grupėmis priklausančių asmenų įdarbinimu, jų darbinių ir socialinių įgūdžių lavinimu ir socialine integracija;

2) iš veiklos, įtrauktos į socialinių įmonių neremtinų veiklos rūšių sąrašą, kurį tvirtina Vyriausybė ar jos įgaliota institucija, gautos pajamos per praėjusius kalendorinius metus sudaro ne daugiau kaip 20 procentų visų šio juridinio asmens ar jo padalinio pajamų, taip pat juridinis asmuo ar jo padalinys nevykdo laikinojo įdarbinimo veiklos;

3) Vyriausybės įgaliotai institucijai yra pateikęs šio įstatymo 7 straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodytą planą;

4) socialinės įmonės statuso siekiantis juridinis asmuo ar jo padalinys ne mažiau kaip vienus metus iki prašymo suteikti socialinės įmonės statusą pateikimo dienos ir sprendimo dėl socialinės įmonės statuso suteikimo priėmimo dieną vykdė veiklas, numatytas pažymoje apie planuojamą valstybės pagalbos lėšų poreikį ir numatomas vykdyti veiklas, ir yra pateikęs Vyriausybės įgaliotai institucijai pažymą apie planuojamą valstybės pagalbos lėšų poreikį ir numatomas vykdyti veiklas 36 mėnesių laikotarpiui pagal Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatytą struktūrą;

5) socialinės įmonės statuso siekiančio juridinio asmens ar jo padalinio, kuris yra akcinė bendrovė ar uždaroji akcinė bendrovė, nuosavas kapitalas nėra mažesnis kaip pusė įstatuose nurodyto įstatinio kapitalo dydžio;

6) socialinės įmonės statuso siekiantis juridinis asmuo ar jo padalinys, socialinės įmonės statuso siekiančio juridinio asmens ar jo padalinio vadovas ir jo įgaliotas asmuo nėra vykdeš nesąžiningos konkurencijos, nustatytos Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatyme;

7) socialinės įmonės statuso siekiantis juridinis asmuo ar jo padalinys ir socialinės įmonės statuso siekiančio juridinio asmens ar jo padalinio vadovas ar jo įgaliotas asmuo atitinka šio įstatymo 7 straipsnio 3–4 dalių nuostatas;

8) socialinės įmonės statuso siekiantis juridinis asmuo ar jo padalinys nėra įsiskolinęs savo darbuotojams, neturi neatidėtų įsiskolinimų Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžetui,

Privalomojo sveikatos draudimo fondo biudžetui, valstybės biudžetui ar savivaldybių biudžetams;

9) socialinės įmonės statuso siekiančiam juridiniam asmeniui ar jo padaliniui neiškelta bankroto byla, jis nėra likviduojamas, nepriimtas kreditorių susirinkimo nutarimas bankroto procedūras vykdyti ne teismo tvarka;

10) socialinės įmonės statuso siekiantis juridinis asmuo ar jo padalinys nėra valstybės ar savivaldybės institucija ar įstaiga, profesinė sąjunga, religinė bendruomenė (bendrija) ar asociacija.

3. Socialinės įmonės statusas nesuteikiamas, jeigu:

1) pateikti ne visi ar neišsamiai užpildyti Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtintame Socialinės įmonės statuso suteikimo juridiniams asmenims tvarkos apraše nustatyti dokumentai suteikti socialinės įmonės statusą, patvirtinantys šio straipsnio 2 dalyje nurodytas sąlygas, ir juridinis asmuo ar jo padalinys ne vėliau kaip per 10 darbo dienų nuo informacijos apie nustatytus trūkumus gavimo dienos nepateikė trūkstamų dokumentų ar jų išsamiai neužpildė;

2) šio įstatymo 7 straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodytas planas neatitinka šio įstatymo 7 straipsnio 5 dalyje nustatytų rodiklių kriterijų ar Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatytos struktūros ir juridinis asmuo ar jo padalinys šio įstatymo 9 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka neištaisė šio plano trūkumų;

3) socialinės įmonės statuso siekiantis juridinis asmuo ar jo padalinys apie save pateikė suklastotą informaciją;

4) socialinės įmonės statuso siekiantis juridinis asmuo ar jo padalinys neatitinka bent vienos šio straipsnio 2 dalyje nustatytos sąlygos;

5) socialinės įmonės statuso siekiantis juridinis asmuo ar jo padalinys neatitinka šio straipsnio 4–6 dalyse nustatytų sąlygų.

4. Jeigu socialinės įmonės statusas nesuteikiamas, tas pats juridinis asmuo ar jo padalinys gali iš naujo kreiptis dėl jo suteikimo ne anksčiau kaip po trijų mėnesių nuo dienos, kurią buvo priimtas sprendimas nesuteikti socialinės įmonės statuso. Atsisakius suteikti socialinės įmonės statusą du kartus iš eilės, tas pats juridinis asmuo ar jo padalinys gali iš naujo kreiptis dėl jo suteikimo ne anksčiau kaip po 12 mėnesių nuo antro sprendimo nesuteikti socialinės įmonės statuso priėmimo dienos.

5. Jeigu socialinės įmonės statusas buvo panaikintas šio įstatymo 11 straipsnio 1 dalies 2–13 punktuose nurodytais pagrindais, tas pats juridinis asmuo ar jo padalinys gali iš naujo kreiptis dėl jo suteikimo ne anksčiau kaip po 12 mėnesių nuo sprendimo panaikinti socialinės įmonės statusą priėmimo dienos.

6. Jeigu socialinės įmonės statusas buvo panaikintas šio įstatymo 11 straipsnio 1 dalies 2–13 punktuose nurodytais pagrindais ir socialinės įmonės statuso siekiantis juridinis asmuo ar jo padalinys šio įstatymo 11 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatyta tvarka buvo pranešęs Vyriausybės

įgaliotai institucijai apie šio įstatymo 11 straipsnio 1 dalies 2–13 punktuose nurodytų aplinkybių atsiradimą, tas pats juridinis asmuo ar jo padalinys gali iš naujo kreiptis dėl jo suteikimo ne anksčiau kaip po 3 mėnesių nuo sprendimo panaikinti socialinės įmonės statusą priėmimo dienos.

9 straipsnis. Prašymo suteikti socialinės įmonės statusą nagrinėjimas

1. Vyriausybės įgaliota institucija ne vėliau kaip per 20 darbo dienų nuo visų išsamiai užpildytų dokumentų gavimo dienos išnagrinėja juridinio asmens ar jo padalinio pateiktą prašymą suteikti socialinės įmonės statusą ir priima sprendimą dėl socialinės įmonės statuso suteikimo ar nesuteikimo. Jeigu pateikti ne visi ar neišsamiai užpildyti Vyriausybės ar jos įgalios institucijos patvirtintame Socialinės įmonės statuso suteikimo juridiniams asmenims tvarkos apraše nustatyti dokumentai suteikti socialinės įmonės statusą, trūkstami ar užpildyti dokumentai turi būti pateikti ne vėliau kaip per 10 darbo dienų nuo informacijos apie nustatytus trūkumus gavimo dienos. Apie priimtą sprendimą dėl socialinės įmonės statuso suteikimo ar nesuteikimo Vyriausybės įgaliota institucija šiame tvarkos apraše nustatyta tvarka, ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo, informuoja juridinį asmenį ar jo padalinį.

2. Socialinės įmonės statusas suteikiamas neterminuotai.

3. Jeigu socialinės įmonės statusas nesuteikiamas, sprendime išdėstomi socialinės įmonės statuso nesuteikimo pagrindai ir nurodoma sprendimo apskundimo tvarka.

10 straipsnis. Socialinės įmonės pažymėjimas

1. Priėmus sprendimą suteikti socialinės įmonės statusą ar panaikinus neįgaliųjų socialinės įmonės statusą ir juridinio asmens ar jo padalinio prašymu suteikus socialinės įmonės statusą, juridiniam asmeniui ar jo padaliniui išduodamas socialinės įmonės pažymėjimas.

2. Priėmus sprendimą juridiniam asmeniui ar jo padaliniui suteikti neįgaliųjų socialinės įmonės statusą, jam išduodamas neįgaliųjų socialinės įmonės pažymėjimas.

11 straipsnis. Socialinės įmonės statuso panaikinimas

1. Socialinės įmonės statusas panaikinamas, jeigu:

1) socialinė įmonė pateikia prašymą panaikinti socialinės įmonės statusą;

2) socialinei įmonei iškelta bankroto byla, ji yra likviduojama, priimtas kreditorių susirinkimo nutarimas bankroto procedūras vykdyti ne teismo tvarka;

3) socialinė įmonė daugiau kaip šešis mėnesius iš eilės per einamųjų metų laikotarpį neatitiko bent vienos šio įstatymo 8 straipsnio 2 dalies 2–3 punktuose ir šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatytos sąlygos ar bent vieną mėnesį neatitiko šio įstatymo 8 straipsnio 2 dalies 1 punkte nustatytos sąlygos;

4) socialinė įmonė nesilaiko įsipareigojimų pagal sutartį dėl subsidijų išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos;

5) akcinės bendrovės ar uždarnosios akcinės bendrovės nuosavas kapitalas tapo mažesnis kaip pusė įstatuose nurodyto įstatinio kapitalo dydžio;

6) socialinė įmonė, jos vadovas ar jo įgaliotas asmuo vykdė nesąžiningą konkurenciją, nustatytą Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatyme;

7) socialinė įmonė yra pripažinta kalta dėl sunkaus ar labai sunkaus nusikaltimo padarymo, dėl nusikaltimo valstybės tarnybai ir viešiesiems interesams ar korupcinio pobūdžio nusikaltimo padarymo ir socialinės įmonės vadovas ar jo įgaliotas asmuo turi neišnykusį ar nepanaikintą teistumą. Socialinė įmonė, jos vadovas ar jo įgaliotas asmuo yra pripažinti kaltais dėl baudžiamojo nusižengimo valstybės tarnybai ir viešiesiems interesams ar korupcinio pobūdžio baudžiamojo nusižengimo padarymo, kai nuo apkaltinamojo nuosprendžio įsiteisėjimo dienos nėra praėję treji metai;

8) socialinei įmonei per kalendorinius metus suteikta valstybės pagalba yra didesnė nei per kalendorinius metus jos gautos pajamos iš veiklos, kuri nėra įtraukta į socialinių įmonių neremtinų veiklos rūšių sąrašą, kurį tvirtina Vyriausybė ar jos įgaliota institucija;

9) socialinė įmonė daugiau kaip 3 mėnesius iš eilės ar 3 mėnesius per kalendorinių metų laikotarpį nevykdė bent vienos iš šio įstatymo 7 straipsnio 1 dalies 2–3, 5–11 ir 13 punktuose ar šio įstatymo 7 straipsnio 5 dalyje nustatytų pareigų;

10) gauta socialinių įmonių veiklos priežiūrą atliekančios Vyriausybės įgaliotos institucijos informacija, patvirtinanti, kad socialinė įmonė per Vyriausybės įgaliotos institucijos, atliekančios socialinių įmonių veiklos priežiūrą, nustatytą terminą neįvykdė įpareigojimų pašalinti patikrinimų metu nustatytus pažeidimus ir šių įpareigojimų neskundė Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka. Socialinei įmonei apskundus Vyriausybės įgaliotos institucijos įpareigojimą pašalinti patikrinimų metu nustatytus pažeidimus, socialinės įmonės statusas panaikinamas nuo sprendimo, kuriuo įpareigojimas socialinei įmonei pašalinti patikrinimų metu nustatytus pažeidimus paliekamas galioti, įsiteisėjimo dienos;

11) socialinės įmonės vadovas ar jo įgaliotas asmuo turi galiojančią administracinę nuobaudą, skirtą pagal Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimo kodeksą, už nelegalų darbą, arba turi daugiau negu vieną galiojančią administracinę nuobaudą pagal šį kodeksą už darbo įstatymų, darbuotojų saugos ir sveikatos norminių teisės aktų, nelaimingo atsitikimo darbe nuslėpimą, nustatytos pranešimo ir ištyrimo tvarkos, darbo užmokesčio apskaičiavimo ir mokėjimo tvarkos, darbo laiko apskaitos, laikinųjų darbuotojų darbo sąlygų bei komercinės ar ūkinės veiklos tvarkos pažeidimus;

12) socialinė įmonė nevykdė šio įstatymo 5 straipsnio 3 dalyje ir (ar) 27 straipsnyje

nustatytų reikalavimų;

13) socialinė įmonė daugiau kaip 3 mėnesius iš eilės ar 3 mėnesius per kalendorinių metų laikotarpį yra įsiskolinusi savo darbuotojams, turi neatidėtų įsiskolinimų Valstybinio socialinio draudimo fondui, Privalomojo sveikatos draudimo fondui, Lietuvos Respublikos valstybės biudžetui ir (ar) savivaldybių biudžetams.

2. Socialinė įmonė privalo pranešti socialinės įmonės statusą suteikusiai Vyriausybės įgaliotai institucijai apie aplinkybes, kurioms atsiradus gali būti panaikinamas socialinės įmonės statusas, per 15 darbo dienų nuo jų atsiradimo ar sužinojimo apie jas dienos, išskyrus šio straipsnio 3 dalyje nurodytą atvejį.

3. Socialinė įmonė apie jai iškeltą bankroto bylą, priimtą sprendimą ją likviduoti arba priimtą kreditorių susirinkimo nutarimą bankroto procedūras vykdyti ne teismo tvarka privalo pranešti socialinės įmonės statusą suteikusiai Vyriausybės įgaliotai institucijai ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo bankroto bylos, sprendimo dėl jos likvidavimo arba kreditorių susirinkimo nutarimo bankroto procedūras vykdyti ne teismo tvarka priėmimo dienos.

4. Sprendimą panaikinti socialinės įmonės statusą Vyriausybės įgaliota institucija priima ne vėliau kaip per 15 darbo dienų nuo aplinkybių, nurodytų šio straipsnio 1 dalies 2–13 punktuose, nustatymo dienos ar prašymo panaikinti socialinės įmonės statusą gavimo dienos.

5. Panaikinus neįgaliųjų socialinės įmonės statusą, juridiniam asmeniui ar jo padaliniui, jo prašymu suteikiamas socialinės įmonės statusas, kai jis atitinka šio įstatymo 8 straipsnio 2 dalyje ir 14 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytus reikalavimus.

12 straipsnis. Juridinių asmenų registro duomenys apie socialinę įmonę

1. Socialinės įmonės statusą suteikianti Vyriausybės įgaliota institucija ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo sprendimo suteikti ar panaikinti socialinės įmonės statusą priėmimo dienos apie tai praneša Juridinių asmenų registro tvarkytojui.

2. Juridinių asmenų registre nurodomi šie duomenys apie juridinį asmenį ar jo padalinį, įgijusį socialinės įmonės statusą:

- 1) juridinio asmens ar jo padalinio socialinės įmonės statusas;
- 2) socialinės įmonės statuso suteikimo data;
- 3) socialinės įmonės statuso panaikinimo data.

IV SKYRIUS

VALSTYBĖS PAGALBA SOCIALINĖMS ĮMONĖMS

13 straipsnis. Valstybės pagalbos socialinei įmonei rūšys

1. Socialinei įmonei gali būti skiriama šių rūšių valstybės pagalba:

- 1) subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms;
- 2) subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti;
- 3) subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms pritaikyti ir jų darbo priemonėms pritaikyti;
- 4) subsidija tikslinėms grupėms priklausantiems darbuotojams mokytį.

2. Be šio straipsnio 1 dalyje nurodytų valstybės pagalbos rūšių, neįgaliųjų socialinei įmonei gali būti skiriama šių rūšių valstybės pagalba:

- 1) subsidija neįgalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti;
- 2) subsidija administravimo išlaidoms;
- 3) subsidija transporto išlaidoms;
- 4) subsidija asistento išlaidoms.

14 straipsnis. Sąlygos visų rūšių valstybės pagalbai gauti

1. Valstybės pagalba socialinei įmonei yra skiriama ir mokama, kai tenkinamos visos šios sąlygos:

1) juridinis asmuo ar jo padalinys paraiškos gauti valstybės pagalbą pateikimo, sprendimo priėmimo laikotarpiu ir laikotarpiu, už kurį prašoma valstybės pagalbos, turi socialinės įmonės arba neįgaliųjų socialinės įmonės statusą;

2) paraiškos gauti valstybės pagalbą pateikimo, sprendimo priėmimo laikotarpiu ir laikotarpiu, už kurį prašoma valstybės pagalbos, darbuotojai, priklausantys šio įstatymo 4 straipsnyje 1 dalyje nurodytoms tikslinėms grupėms, sudaro ne mažiau kaip 40 procentų metinio vidutinio sąrašuose esančių socialinės įmonės darbuotojų skaičiaus ir šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalyje nurodytoms tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų skaičius yra ne mažesnis kaip keturi. Paraiškos gauti valstybės pagalbą pateikimo, sprendimo priėmimo laikotarpiu ir laikotarpiu, už kurį prašoma valstybės pagalbos, darbuotojai, priklausantys šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–3 punktuose nurodytoms tikslinėms grupėms, neįgaliųjų socialinėje įmonėje dirbantys ne mažiau kaip 80 darbo valandų per mėnesį, sudaro ne mažiau kaip 50 procentų metinio vidutinio sąrašuose esančių neįgaliųjų socialinės įmonės darbuotojų skaičiaus. Neįgalieji, kuriems nustatytas sunkus ar vidutinis neįgalumo lygis arba neviršijantis 40 procentų darbingumo lygis, arba didelių ar vidutinių specialiųjų poreikių lygis, neįgaliųjų socialinėje įmonėje sudaro ne mažiau kaip 40 procentų metinio vidutinio sąrašuose esančių darbuotojų skaičiaus ir šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–3 punktuose nurodytų tikslinei grupei priklausančių darbuotojų skaičius yra ne mažesnis kaip keturi. Tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų dalis nuo vidutinio sąrašuose esančių darbuotojų skaičiaus apskaičiuojama Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka;

3) paraiškos gauti valstybės pagalbą pateikimo, sprendimo priėmimo laikotarpiu ir

laikotarpiu, už kurį prašoma valstybės pagalbos, socialinė įmonė atitinka konkrečios subsidijos teikimą reglamentuojančio šio įstatymo straipsnio nuostatas;

4) paraiškos gauti valstybės pagalbą pateikimo ir sprendimo dėl valstybės pagalbos teikimo priėmimo metu Vyriausybės įgaliotoje institucijoje nesprendžiamas socialinės įmonės statuso panaikinimo klausimas;

5) teikdama paraišką gauti valstybės pagalbą ir mokėjimo prašymą gauti valstybės pagalbą, socialinė įmonė neturi įsiskolinimų savo darbuotojams ar neatidėtų įsiskolinimų Valstybinio socialinio draudimo fondui, Privalomojo sveikatos draudimo fondui, Lietuvos Respublikos valstybės biudžetui ir (ar) savivaldybių biudžetams;

6) Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatytos formos pažymoje apie planuojamą valstybės pagalbos lėšų poreikį ir numatomas vykdyti veiklas socialinės įmonės nurodytas planuojamas valstybės pagalbos poreikis (pagal atskiras valstybės pagalbos socialinei įmonei rūšis) ir veiklos atitinka teikiamose paraiškose gauti valstybės pagalbą ir mokėjimo prašymuose gauti valstybės pagalbą nurodytą valstybės pagalbos poreikį ir veiklas;

7) paraiškos gauti valstybės pagalbą pateikimo, sprendimo priėmimo laikotarpiu ir laikotarpiu, už kurį prašoma valstybės pagalbos, socialinė įmonė vykdo šio įstatymo 7 straipsnyje nustatytas pareigas ir 5 straipsnio 2 dalyje nustatytus reikalavimus;

8) socialinei įmonei ar jos vadovui, ar jo įgaliotam asmeniui nepradėtas ikiteisminis tyrimas dėl sunkaus ar labai sunkaus nusikaltimo, nusikaltimo valstybės tarnybai ir viešiesiems interesams ar korupcinio pobūdžio nusikaltimo, baudžiamojo nusižengimo valstybės tarnybai ir viešiesiems interesams ar korupcinio pobūdžio baudžiamojo nusižengimo;

9) visos socialinei įmonei skirtos valstybės pagalbos dydis neviršija šio įstatymo 25 straipsnyje nurodyto didžiausio leistino valstybės pagalbos dydžio;

10) neišduotas vykdomasis raštas iš socialinės įmonės išieškoti valstybės pagalbos lėšas remiantis Europos Komisijos sprendimu, pagal kurį valstybės pagalba skelbiama neteisėta ir nesuderinama su bendrąja rinka.

2. Valstybės pagalba socialinei įmonei neskiriama, kai netenkinami:

- 1) bent viena šio straipsnio 1 dalyje nurodyta sąlyga;
- 2) bent vienas šio įstatymo 23 straipsnio 6 dalyje nurodytas reikalavimas.

3. Atsisakius skirti valstybės pagalbą socialinei įmonei, socialinė įmonė gali iš naujo kreiptis dėl tos pačios rūšies valstybės pagalbos skyrimo ne anksčiau kaip po trijų mėnesių nuo dienos, kurią buvo priimtas sprendimas neskirti valstybės pagalbos. Atsisakius skirti tos pačios rūšies valstybės pagalbą socialinei įmonei du kartus iš eilės, socialinė įmonė gali iš naujo kreiptis dėl tos pačios rūšies valstybės pagalbos skyrimo ne anksčiau kaip po 12 mėnesių nuo antro sprendimo neskirti valstybės pagalbos priėmimo dienos.

15 straipsnis. Subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms

1. Subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms skirta socialinės įmonės išlaidoms, susijusioms su tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų darbinių įgūdžių stoka, mažesniu jų darbo našumu ar ribotu darbingumu, kompensuoti.

2. Subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms mokama, kai socialinė įmonė įdarbina šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–4 punktuose nurodytus tikslinėms grupėms priklausančius asmenis.

3. Tikslinėms grupėms priklausantiems asmenims gali būti nustatytos mažesnės darbo normos, negu jos nustatytos analogišką darbą toje pačioje socialinėje įmonėje ar kitose panašiose įmonėse dirbantiems kitiems, nepriklausantiems socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinėms grupėms, asmenims, tačiau šių asmenų darbo užmokestis dėl nustatytų mažesnių normų ir mažesnio darbo našumo negali būti sumažintas.

4. Subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms yra skiriama, jeigu įdarbinus asmenis padidėja atitinkamos socialinės įmonės faktinis įdarbinimo metu sąrašuose esančių tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų skaičius, palyginti su vidutiniu sąrašuose esančių darbuotojų skaičiumi per praėjusius 12 kalendorinių mėnesių. Subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms taip pat skiriama, jeigu įdarbinus asmenis atitinkamos socialinės įmonės faktinis įdarbinimo metu sąrašuose esančių tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų skaičius, palyginti su vidutiniu sąrašuose esančių darbuotojų skaičiumi per praėjusius 12 kalendorinių mėnesių, nepadidėja dėl darbuotojų atleidimo Darbo kodekso 55, 56, 58 ar 60 straipsniuose nustatytais pagrindais.

5. Subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms apskaičiuojama procentais nuo kiekvienam socialinėje įmonėje dirbančiam asmenų tikslinei grupei priklausančiam darbuotojui tą mėnesį apskaičiuoto darbo užmokesčio, tačiau maksimalus dydis, nuo kurio skaičiuojama subsidija, neturi viršyti 1,5 tą mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžio ir nuo šio darbo užmokesčio apskaičiuotų draudėjo privalomojo valstybinio socialinio draudimo įmokų sumos.

6. Už kiekvieną šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytai tikslinei grupei priklausančių darbuotojų skiriama subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms sudaro 75 procentus šio straipsnio 5 dalyje nurodytos sumos.

7. Už kiekvieną šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytai tikslinei grupei priklausančių darbuotojų skiriama subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms sudaro 60 procentų šio straipsnio 5 dalyje nurodytos sumos.

8. Už kiekvieną šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 3–4 punktuose nurodytoms tikslinėms

grupėms priklausantį darbuotoją skiriama subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms sudaro 50 procentų šio straipsnio 5 dalyje nurodytos sumos.

9. Atitinkamo mėnesio subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms nemokama, jei atitinkamo mėnesio socialinės įmonės darbuotojų, priklausančių tikslinėms grupėms, dalis yra mažesnė, nei nustatyta šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 2 punkte, padalijus metinio vidutinio sąrašuose esančių darbuotojų skaičių iš 12.

16 straipsnis. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti

1. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti skirta su darbo vietos įsteigimu neįgaliam darbuotojui ir darbo priemonių įsigijimu susijusioms socialinės įmonės išlaidoms kompensuoti.

2. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti skiriama, kai tenkinamos visos šios sąlygos:

1) įsteigus darbo vietą, vidutinis sąrašuose esančių darbuotojų skaičius padidėja, palyginti su vidutiniu sąrašuose esančių darbuotojų skaičiumi per praėjusius 12 kalendorinių mėnesių. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti taip pat skiriama, jeigu įdarbinus asmenis atitinkamos socialinės įmonės faktinis įdarbinimo metu sąrašuose esančių tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų skaičius, palyginti su vidutiniu sąrašuose esančių darbuotojų skaičiumi per praėjusius 12 kalendorinių mėnesių, nepadidėja dėl darbuotojų atleidimo Darbo kodekso 55, 56, 58 ar 60 straipsniuose nustatytais pagrindais;

2) įsteigta darbo vieta bus išlaikyta ne trumpiau kaip 36 mėnesius;

3) į įsteigtą darbo vietą įdarbinami šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–2 punktuose nurodyti tikslinėms grupėms priklausantys asmenys;

4) be Vyriausybės įgaliotos institucijos sutikimo nebus keičiamos įsteigtoje darbo vietoje įdarbintų šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–2 punktuose nurodytų tikslinėms grupėms priklausančių asmenų funkcijos ar darbovietė, nurodytos šių asmenų darbo sutartyse;

5) šio straipsnio 4 dalies 1 punkte nurodytos darbo priemonės nėra įsigyjamos iš socialinės įmonės susijusių įmonių;

6) socialinės įmonės pateikta paraiška gauti subsidiją neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti atitinka Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatytus prioritetus kalendoriniams metams.

3. Socialinė įmonė, siekianti gauti subsidiją neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti, prieš pasirašydama sutartį dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos, Vyriausybės įgaliojimai institucijai turi pateikti sutartinių įsipareigojimų įvykdymo

užtikrinimą – banko garantiją arba draudimo bendrovės laidavimo raštą (kartu su laidavimo draudimo polisu) – ne mažiau kaip 50 procentų pagal sutartį dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos darbo vietai (vietoms) įsteigti skiriamos subsidijos sumos ne trumpesniam kaip 36 mėnesių nuo darbo vietos (vietų) įsteigimo dienos laikotarpiui.

4. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti gali būti skiriama šioms išlaidoms padengti:

1) neįgalių darbuotojų darbo procese naudojamiems darbo įrenginiams (mašinoms, aparatams, prietaisams, įrankiams, įtaisams) ar kitiems reikmenims, kurių reikia tik neįgaliam darbuotojui savo darbo funkcijoms atlikti, įsigyti ir montuoti (įrengti);

2) socialinės įmonės nuosavybės teise valdomų patalpų remontui, kurio reikia darbo vietoms įsteigti. Šios išlaidos pagal pateiktą sąmatą negali viršyti 50 procentų darbo vietai įsteigti prašomos subsidijos dydžio;

3) įsigytų darbo priemonių draudimui apmokėti;

4) šio straipsnio 7 dalyje nurodyto socialinės įmonės numatomo įsigyti turto vertinimui.

5. Subsidijos dydis neįgalaus darbuotojo, kuriam nustatytas 25 procentų neviršijantis darbingumo lygis, sunkus neįgalumo lygis arba didelių specialiųjų poreikių lygis, darbo vietai įsteigti ir jo darbo priemonėms įsigyti sudaro 80 procentų visų tam tikslui reikalingų išlaidų.

6. Subsidijos dydis neįgalaus darbuotojo, kuriam nustatytas 30–40 procentų darbingumo lygis, vidutinis neįgalumo lygis arba vidutinių specialiųjų poreikių lygis, darbo vietai įsteigti ir jo darbo priemonėms įsigyti sudaro 70 procentų visų tam tikslui reikalingų išlaidų.

7. Kai steigiant darbo vietą ketinama įsigyti naudotus darbo įrenginius ir kitus reikmenis, kuriems įsigyti socialinės įmonės nurodytos reikalingos išlaidos viršija 25 subsidijos skyrimo mėnesį galiojančius Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžius arba kurie įsigijami steigiant daugiau kaip 5 darbo vietas, visų darbo įrenginiams ir kitiems reikmenims įsigyti reikalingų išlaidų dydis, pagal kurį skaičiuojama šio straipsnio 5–6 dalyse nurodyta subsidija, nustatomas pagal socialinės įmonės užsakymu turto vertintojo atlikto už subsidijos lėšas numatomo įsigyti turto vertinimo metu nustatytą darbo įrenginių ir kitų reikmenų vertę.

8. Subsidija neįgalaus darbuotojo darbo vietai įsteigti ir jo darbo priemonėms įsigyti negali būti didesnė kaip 40 subsidijos skyrimo mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžių.

9. Socialinė įmonė į atsilaisvinusią darbo vietą, kurioje dirbo šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–2 punktuose nurodytoms tikslinėms grupėms priklausantis darbuotojas ir kuriai įsteigti buvo skirta valstybės pagalba, per 30 darbo dienų nuo šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–2 punktuose nurodytai tikslinei grupei priklausančio darbuotojo atleidimo dienos privalo priimti kitą šiai tikslinei asmenų grupei priklausančią asmenį.

10. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti turi būti panaudota ir su Vyriausybės įgaliota institucija sutartyje dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos nustatyta tvarka atsiskaityta iki kalendorinių metų gruodžio 15 dienos. Vyriausybės įgalios institucijos motyvuotu sprendimu šis terminas gali būti pratęstas, bet ne ilgiau kaip 10 darbo dienų.

11. Paraiška gauti subsidiją neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti teikiama ne daugiau kaip vieną kartą per metus.

12. Socialinė įmonė įsipareigoja įsteigtoje darbo vietoje įdarbinti neįgalų darbuotoją per sutartyje dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos nustatytą terminą.

17 straipsnis. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms pritaikyti ir jų darbo priemonėms pritaikyti

1. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms pritaikyti ir jų darbo priemonėms pritaikyti skirta su darbo vietos pritaikymu neįgaliam darbuotojui ir darbo priemonių pritaikymu susijusioms socialinės įmonės išlaidoms kompensuoti.

2. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms pritaikyti ir jų darbo priemonėms pritaikyti gali būti skiriama, kai tenkinamos visos šios sąlygos:

- 1) pritaikyta darbo vieta bus išlaikyta ne trumpiau kaip 36 mėnesius;
- 2) pritaikytoje darbo vietoje dirba šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–2 punktuose nurodyti tikslinėms grupėms priklausantys asmenys;
- 3) be Vyriausybės įgalios institucijos sutikimo nebus keičiamos pritaikytoje darbo vietoje dirbančių šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–2 punktuose nurodytų tikslinėms grupėms priklausančių asmenų funkcijos ar darbovietė, nurodytos šių asmenų darbo sutartyse;
- 4) šio straipsnio 3 dalyje nurodytos darbo vietai pritaikyti darbo priemonės nėra įsigijamos iš socialinės įmonės susijusių įmonių;
- 5) socialinės įmonės pateikta paraiška gauti subsidiją neįgalių darbuotojų darbo vietoms pritaikyti ir jų darbo priemonėms pritaikyti atitinka Vyriausybės įgalios institucijos nustatytus prioritetus kalendoriniams metams.

3. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms ir jų darbo priemonėms pritaikyti gali būti skiriama šioms išlaidoms padengti:

- 1) darbo procese naudojamiems specialioms įrenginiams (mašinoms, aparatams, prietaisams, įrankiams, įtaisams) ar kitiems specialioms reikmenims, kurių reikia neįgaliam darbuotojui savo darbo funkcijoms atlikti, projektuoti, gaminti, pirkti ir montuoti (įrengti);
- 2) papildomoms priemonėms neįgalių darbuotojų darbo vietoms ir jų darbo priemonėms pritaikyti.

4. Socialinė įmonė, siekianti gauti subsidiją neįgalių darbuotojų darbo vietoms pritaikyti ir jų darbo priemonėms pritaikyti, prieš pasirašydama sutartį dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos, Vyriausybės įgaliotai institucijai turi pateikti sutartinių įsipareigojimų įvykdymo užtikrinimą – banko garantiją arba draudimo bendrovės laidavimo raštą (kartu su laidavimo draudimo polisu) – ne mažiau kaip 50 procentų pagal sutartį dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos darbo vietai (vietoms) pritaikyti skiriamos subsidijos sumos ne trumpesniam kaip 36 mėnesių nuo darbo vietos pritaikymo dienos laikotarpiui.

5. Subsidijos dydis neįgalaus darbuotojo, kuriam nustatytas 25 procentų neviršijantis darbingumo lygis ar sunkus neįgalumo lygis arba didelių specialiųjų poreikių lygis, darbo vietai pritaikyti ir jo darbo priemonėms pritaikyti sudaro kaip 80 procentų visų tam tikslui reikalingų išlaidų.

6. Subsidijos dydis neįgalaus darbuotojo, kuriam nustatytas 30–40 procentų darbingumo lygis ar vidutinis neįgalumo lygis arba vidutinių specialiųjų poreikių lygis, darbo vietai pritaikyti ir jo darbo priemonėms pritaikyti sudaro 70 procentų visų tam tikslui reikalingų išlaidų.

7. Subsidija neįgalaus darbuotojo darbo vietai pritaikyti ir jo darbo priemonėms pritaikyti negali būti didesnė kaip 40 subsidijos skyrimo mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžių.

8. Socialinė įmonė į atsilaisvinusią darbo vietą, kurioje dirbo šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–2 punktuose nurodytoms tikslinėms grupėms priklausantis darbuotojas ir kuriai pritaikyti buvo skirta valstybės pagalba, per 30 darbo dienų nuo šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–2 punktuose nurodytai tikslinei grupei priklausančio darbuotojo atleidimo dienos privalo priimti kitą šiai tikslinei grupei priklausančią asmenį.

9. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms pritaikyti ir jų darbo priemonėms pritaikyti turi būti panaudota ir su Vyriausybės įgaliota institucija sutartyje dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos nustatyta tvarka atsiskaityta iki kalendorinių metų gruodžio 15 dienos. Vyriausybės įgalios institucijos motyvuotu sprendimu šis terminas gali būti pratęstas, bet ne ilgiau kaip 10 darbo dienų.

10. Paraiška gauti subsidiją neįgalių darbuotojų darbo vietoms pritaikyti ir jų darbo priemonėms pritaikyti teikiama ne daugiau kaip vieną kartą per kalendorinius metus.

18 straipsnis. Subsidija tikslinėms grupėms priklausančioms darbuotojams mokyti

1. Siekiant kompensuoti socialinių įmonių išlaidas tikslinėms grupėms priklausančioms darbuotojams mokyti, šioms įmonėms gali būti skiriama subsidija. Šie mokymai turi būti skiriami socialinės įmonės veiklai reikalingai darbuotojų kvalifikacijai kelti.

2. Subsidija tikslinėms grupėms priklausantiems darbuotojams mokyti sudaro 60 procentų mokymo išlaidų. Ši subsidija gali būti padidinta 10 procentų, jeigu valstybės pagalba skiriama vidutinėms, mažoms ar labai mažoms įmonėms. Subsidija vienam tikslinei grupei priklausančiam darbuotojui mokyti negali viršyti vieno subsidijos skyrimo mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžio.

3. Subsidija tikslinėms grupėms priklausantiems darbuotojams mokyti gali būti panaudota šioms išlaidoms padengti:

1) mokytojų (auklėtojų, instruktorių) darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms už faktinį laiką, kai jie tiesiogiai dirba su tikslinėms grupėms priklausančiais besimokančiais darbuotojais;

2) mokytojų (auklėtojų, instruktorių) ir tikslinėms grupėms priklausančių besimokančių darbuotojų su mokymu susijusioms kelionėms;

3) mokymo priemonėms įsigyti;

4) darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms tikslinėms grupėms priklausantiems besimokantiems darbuotojams, apskaičiuotiems už jų mokymosi laiką.

4. Šio straipsnio 3 dalies 4 punkte nurodytų išlaidų bendra suma negali viršyti bendros šio straipsnio 3 dalies 1–3 punktuose nurodytų išlaidų sumos.

5. Subsidija tikslinėms grupėms priklausantiems darbuotojams mokyti negali būti skiriama šioms išlaidoms padengti:

1) mokesčiui už studijas pagal studijų programas, įtrauktas į Studijų, mokymo programų ir kvalifikacijų registrą;

2) mokesčiui už formalųjį profesinį mokymą;

3) mokesčiui už mokslą užsienio šalių mokymo įstaigose.

19 straipsnis. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti

1. Siekiant kompensuoti neįgaliųjų socialinių įmonių išlaidas kliūtims, susidarantioms dėl neįgalaus darbuotojo negalios ir trukdančioms darbuotojui patekti į darbo vietą ar įmonėje esančias poilsio patalpas, pašalinti, neįgaliųjų socialinėms įmonėms gali būti skiriama subsidija neįgalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti skiriama, jei socialinės įmonės pateikta paraiška gauti subsidiją neįgalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti atitinka Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatytus prioritetus kalendoriniams metams.

2. Subsidijos neįgalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti

dydis vienam neįgaliam darbuotojui negali būti didesnis kaip 6 subsidijos neįgalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti skyrimo mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžiai ir subsidija neįgalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti negali būti skiriama dažniau kaip kartą per 36 mėnesius.

3. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms išlaidoms kompensuoti už kiekvieną neįgalų darbuotoją, kuriam nustatytas sunkus neįgalumo lygis ar 25 procentų neviršijantis darbingumo lygis arba didelių specialiųjų poreikių lygis, sudaro 80 procentų šių išlaidų sumos.

4. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms išlaidoms kompensuoti už kiekvieną neįgalų darbuotoją, kuriam nustatytas vidutinis neįgalumo lygis ar 30–40 procentų darbingumo lygis arba vidutinių specialiųjų poreikių lygis, sudaro 70 procentų šių išlaidų sumos.

5. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti gali būti skiriama šioms išlaidoms padengti:

- 1) tiflechniškai aplinkai įrengti;
- 2) kitiems specialioms įrenginiams, įrangai, be kurių neįgalus darbuotojas dėl negalios nepajėgtų patekti į darbo vietą ar įmonėje esančias poilsio patalpas, pirkti, projektuoti, gaminti ir montuoti (įrengti).

6. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo aplinkai pritaikyti turi būti panaudota ir su Vyriausybės įgaliota institucija sutartyje dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos nustatyta tvarka atsiskaityta iki kalendorinių metų gruodžio 15 dienos. Vyriausybės įgalios institucijos motyvuotu sprendimu šis terminas gali būti pratęstas, bet ne ilgiau kaip 10 darbo dienų.

20 straipsnis. Subsidija administravimo išlaidoms

1. Siekiant kompensuoti neįgaliųjų socialinių įmonių administravimo išlaidas, susidarancias dėl neįgalių darbuotojų darbo, skiriama subsidija administravimo išlaidoms.

2. Subsidija administravimo išlaidoms gali būti skirta šioms išlaidoms padengti:

- 1) neįgaliųjų socialinės įmonės vidaus administravimo individualaus ar bendrojo pobūdžio raštams versti Brailio raštu;
- 2) kanceliarinėms priemonėms, būtinoms bendrauti su kurčiaisiais, įsigyti;
- 3) specialiai pranešimų ir informacijos pateikimo neįgaliesiems įrangai ir priemonėms įsigyti.

3. Subsidijos administravimo išlaidoms dydis sudaro 70 procentų visų neįgaliųjų socialinės įmonės mėnesio administravimo išlaidų ir gali būti ne didesnis kaip:

- 1) 0,5 subsidijos administravimo išlaidoms skyrimo mėnesį galiojančios Vyriausybės

patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžio, kai neįgaliųjų socialinės įmonės administravimo išlaidos susidaro dėl nuo 1 iki 20 neįgalių darbuotojų darbo;

2) 1 subsidijos administravimo išlaidoms skyrimo mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydis, kai neįgaliųjų socialinės įmonės administravimo išlaidos susidaro dėl 21–40 neįgalių darbuotojų darbo;

3) 2 subsidijos administravimo išlaidoms skyrimo mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžiai, kai neįgaliųjų socialinės įmonės administravimo išlaidos susidaro dėl 41 ir daugiau neįgalių darbuotojų darbo.

21 straipsnis. Subsidija transporto išlaidoms

1. Jeigu neįgaliųjų socialinė įmonė organizuoja joje dirbančių neįgalių darbuotojų, turinčių sunkų ar vidutinį neįgalumo lygį, ar neįgalių darbuotojų, kuriems nustatytas 40 procentų neviršijantis darbingumo lygis arba didelių ar vidutinių specialiųjų poreikių lygis, vežimą į darbą ir iš darbo, taip pat šiems neįgaliesiems darbuotojams dirbti namuose reikalingų medžiagų, detalių, gaminių ir kitų priemonių vežimą į namus ir iš namų, šiai įmonei gali būti skiriama subsidija transporto degalų išlaidoms.

2. Subsidija transporto išlaidoms gali būti skirta transporto priemonės degalų (benzino, dyzelino, dujų) išlaidoms padengti, kai tenkinama bent viena iš šių sąlygų:

1) su neįgaliaisiais sudarytos nuotolinio darbo sutartys, jei neįgaliųjų socialinė įmonė organizuoja šiems neįgaliesiems dirbti namuose reikalingų medžiagų, detalių, gaminių ir kitų priemonių vežimą į namus ir iš jų;

2) neįgaliųjų socialinė įmonė organizuoja neįgalių darbuotojų vežimą į darbą ir iš darbo.

3. Transporto priemonės degalų įsigijimo išlaidos negali viršyti didesniai kaip 80 kilometrų atstumui nuo neįgalių darbuotojų gyvenamosios vietos iki darbovietės įveikti reikalingų išlaidų. Transporto priemonės degalų normos nustatomos vadovaujantis Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.

4. Subsidijos transporto išlaidoms dydis sudaro 70 procentų visų mėnesio transporto išlaidų ir gali būti ne didesnis kaip:

1) 1 subsidijos transporto išlaidoms skyrimo mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydis, jei neįgaliųjų socialinė įmonė organizuoja nuo 1 iki 20 neįgalių darbuotojų ar jiems dirbti reikalingų medžiagų, detalių, gaminių ir kitų priemonių vežimą į namus ir iš jų;

2) 1,5 subsidijos transporto išlaidoms skyrimo mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžio, jei neįgaliųjų socialinė įmonė organizuoja nuo 21 iki 30 neįgalių darbuotojų ar jiems dirbti reikalingų medžiagų, detalių, gaminių ir kitų priemonių vežimą į

namus ir iš jų;

3) 2 subsidijos transporto išlaidoms skyrimo mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžiai, jei neįgaliųjų socialinė įmonė organizuoja 31 ir daugiau neįgaliųjų darbuotojų ar jiems dirbti reikalingų medžiagų, detalių, gaminių ir kitų priemonių vežimą į namus ir iš jų.

22 straipsnis. Subsidija asistento išlaidoms

1. Jeigu sunkų ar vidutinį neįgalumo lygį turintiems neįgaliems darbuotojams, ar neįgaliems darbuotojams, kuriems nustatytas 40 procentų neviršijantis darbingumo lygis, arba didelių ar vidutinių specialiųjų poreikių lygis, darbo funkcijoms atlikti nustatytas asistento pagalbos poreikis, neįgaliųjų socialinei įmonei skiriama subsidija asistento išlaidoms.

2. Neįgaliųjų socialinė įmonė, siekianti gauti subsidiją asistento išlaidoms, turi pateikti paraišką gauti subsidiją asistento išlaidoms ir gydytojo išvadą dėl sunkų, vidutinį neįgalumo lygį, ar 40 procentų neviršijantį darbingumo lygį arba didelių ar vidutinių specialiųjų poreikių lygį turinčių darbuotojų negalios pobūdžio, darbo funkcijos socialinėje įmonėje, kurios neįgalus darbuotojas negali atlikti be asistento pagalbos.

3. Vienam asistentui yra priskiriami ne mažiau kaip 3 neįgalūs darbuotojai. Jei neįgaliųjų socialinėje įmonėje asistento pagalbos poreikis nustatytas mažiau nei 3 neįgaliems darbuotojams, vienam asistentui priskiriami visi neįgaliųjų socialinėje įmonėje dirbantys neįgalūs darbuotojai, kuriems nustatytas asistento pagalbos poreikis.

4. Subsidija asistento išlaidoms sudaro 80 procentų subsidijos skyrimo mėnesį galiojančio Vyriausybės patvirtinto minimaliojo valandinio atlygio dydžio už kiekvieną sunkų neįgalumo lygį turintį neįgalų darbuotoją ar neįgalų darbuotoją, kuriam nustatytas 25 procentų neviršijantis darbingumo lygis arba didelių specialiųjų poreikių lygis ir 50 procentų už kiekvieną vidutinį neįgalumo lygį turintį darbuotoją ar neįgalų darbuotoją, kuriam nustatytas 30–40 procentų darbingumo lygis arba vidutinių specialiųjų poreikių lygis, atsižvelgiant į neįgalaus darbuotojo faktiškai dirbtą laiką, kai darbui atlikti buvo suteikta asistento pagalba. Jei asistento pagalba tuo pačiu metu teikiama keliems neįgaliems darbuotojams, neįgaliųjų darbuotojų faktiškai dirbtos valandos, į kurias atsižvelgiant apskaičiuojamas subsidijos asistentui dydis, nėra sumuojamos.

23 straipsnis. Valstybės pagalbos skyrimo ir mokėjimo tvarka

1. Šiame įstatyme nustatytą valstybės pagalbą socialinėms įmonėms Vyriausybės įgaliotos institucijos patvirtintame Valstybės pagalbos teikimo socialinėms įmonėms tvarkos apraše nustatyta tvarka skiria ir moka Vyriausybės įgaliota institucija.

2. Suteikus socialinės įmonės statusą, valstybės pagalba yra pradama teikti po šešių

mėnesių nuo socialinės įmonės statuso suteikimo dienos.

3. Valstybės pagalba, nurodyta šio įstatymo 13 straipsnio 1 dalies 2, 3 punktuose ir 2 dalies 1 punkte, skiriama pagal Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatytus prioritetus kalendoriniams metams, neviršijant valstybės biudžeto asignavimų kalendoriniams metams.

4. Įdarbinus šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytai tikslinei grupei priklausančius asmenis, valstybės pagalba yra skiriama ir mokama visą jų darbo socialinėje įmonėje laikotarpį. Įdarbinus šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytai tikslinei grupei priklausančius asmenis, valstybės pagalba yra skiriama ir mokama dvejus metus, po to, kai pirmą kartą įsidarbino socialinėje įmonėje. Įdarbinus šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 3–4 punktuose nurodytoms tikslinėms grupėms priklausančius asmenis, valstybės pagalba yra skiriama ir mokama ne ilgiau kaip šešis mėnesius po to, kai pirmą kartą įsidarbino socialinėje įmonėje.

5. Socialinei įmonei patikslinus Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatytos formos pažymoje apie planuojamą valstybės pagalbos lėšų poreikį ir numatomas vykdyti veiklas pateiktus duomenis apie planuojamą valstybės pagalbos lėšų poreikį, valstybės pagalba pagal patikslintą valstybės pagalbos poreikį yra skiriama ir mokama nuo kitų kalendorinių metų, jei patikslintas valstybės pagalbos lėšų poreikis yra didesnis nei buvo pateiktas pažymoje apie planuojamą valstybės pagalbos lėšų poreikį ir numatomas vykdyti veiklas.

6. Siekdamas gauti šiame įstatyme ir reglamente (ES) Nr. 651/2014 nustatytą valstybės pagalbą, socialinės įmonės Vyriausybės įgaliotai institucijai pateikia Vyriausybės įgaliotos institucijos patvirtintame Valstybės pagalbos teikimo socialinėms įmonėms tvarkos apraše nustatytus išsamiai užpildytus dokumentus, pagrindžiančius atitiktį šiame įstatyme nustatytoms sąlygoms valstybės pagalbai gauti. Paraiškos gauti šio įstatymo 13 straipsnio 1 dalies 2–4 punktuose ir 2 dalies 1 punkte nurodytas subsidijas priimamos nuo einamųjų metų sausio 1 dienos iki birželio 30 dienos.

7. Vyriausybės įgaliota institucija išnagrinėja pateiktas paraiškas gauti valstybės pagalbą ir ne vėliau kaip per 20 darbo dienų nuo paraiškos gauti valstybės pagalbą ir visų reikiamų išsamiai užpildytų dokumentų Vyriausybės įgaliotoje institucijoje gavimo dienos priima sprendimus dėl šio įstatymo 13 straipsnyje nurodytos valstybės pagalbos. Vyriausybės įgaliota institucija, gavusi socialinės įmonės paraišką gauti valstybės pagalbą, per 5 darbo dienas nuo paraiškos gauti valstybės pagalbą gavimo dienos patikrina, ar pateikti visi ir išsamiai užpildyti Valstybės pagalbos teikimo socialinėms įmonėms tvarkos apraše nurodyti dokumentai, pagrindžiantys atitiktį šiame įstatyme nustatytoms sąlygoms valstybės pagalbai gauti. Jeigu pateikti ne visi ar neišsamiai užpildyti Vyriausybės įgaliotos institucijos patvirtintame Valstybės pagalbos teikimo socialinėms įmonėms tvarkos apraše nustatyti dokumentai, pagrindžiantys atitiktį šiame įstatyme nustatytoms sąlygoms valstybės pagalbai gauti, trūkstami ar užpildyti dokumentai turi būti pateikti ne vėliau kaip per 10

darbo dienų nuo informacijos apie nustatytus trūkumus gavimo dienos. Apie priimtą sprendimą dėl valstybės pagalbos skyrimo ar neskymo Vyriausybės įgaliota institucija ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo praneša socialinei įmonei.

8. Vyriausybės įgaliota institucija ir socialinė įmonė, dėl šio įstatymo 13 straipsnio 1 dalies 2–4 punktuose ir (ar) 2 dalyje nurodytų subsidijų skyrimo, sudaro sutartį dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos. Tipinę sutarties dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos formą tvirtina Vyriausybės įgaliota institucija.

9. Priėmus sprendimą skirti šio įstatymo 13 straipsnio 1 dalies 2–4 punktuose ir (ar) 2 dalyje nurodytas subsidijas, Vyriausybės įgaliota institucija socialinei įmonei išsiunčia sutarties dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos projektą bei sprendimą skirti valstybės pagalbą ir nurodo sutarties dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos pasirašymo terminą, kuris negali būti ilgesnis kaip 5 darbo dienos nuo pranešimo gavimo dienos.

10. Valstybės pagalba socialinėms įmonėms išmokama po sutarčių dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos pasirašymo, išskyrus šio įstatymo 13 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytą subsidiją, kuri išmokama priėmus sprendimą skirti šią subsidiją.

11. Socialinė įmonė teikia mokėjimo prašymus gauti valstybės pagalbą Vyriausybės įgaliotai institucijai. Subsidijuojamos tik tos socialinės įmonės išlaidos, kurias ji patyrė po sutarties dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos sudarymo ar po sprendimo skirti šio įstatymo 13 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytą subsidiją priėmimo dienos.

12. Jei socialinė įmonė ilgiau kaip du mėnesius nepateikia mokėjimo prašymo gauti subsidiją darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms, subsidiją administravimo išlaidoms, subsidiją transporto išlaidoms ar subsidiją asistento išlaidoms, ši subsidija už atitinkamą mėnesį nėra mokama.

24 straipsnis. Valstybės pagalbos panaudojimo apribojimai

1. Socialinė įmonė, įsteigusi neįgaliųjų darbuotojų darbo vietas ir įsigijusi jų darbo priemones ar pritaikiusi neįgaliųjų darbuotojų darbo vietas ir jų darbo priemones, privalo nepanaikinti darbo vietas 36 mėnesius nuo jos įsteigimo dienos. Darbo vieta laikoma panaikinta, kai nepraėjus 36 mėnesių laikotarpiui nuo darbo vietos įsteigimo ar pritaikymo dienos, atsiranda bent viena iš šių sąlygų:

1) darbo sutartis su įdarbintu tikslinei grupei priklausančiu asmeniu nutraukiama ir per 30 darbo dienų nuo darbo sutarties nutraukimo dienos į šią atsilaisvinusią darbo vietą nepriimamas nustatytus kvalifikacinius reikalavimus atitinkantis šiai tikslinei grupei priklausančias asmuo;

2) įdarbinto tikslinei grupei priklausančio asmens darbo vietoje prastova ne dėl darbuotojo kaltės ar pravaikšta trunka ilgiau kaip 30 kalendorinių dienų iš eilės arba jam darbo sutartyje

nustatytomis sąlygomis ir terminais daugiau kaip du mėnesius iš eilės nemokamas visas jam priklausantis darbo užmokestis;

3) įdarbinto tikslinei grupei priklausančio asmens darbo sutartyje be Vyriausybės įgaliotos institucijos sutikimo keičiama darbovietė ar funkcijos (šiuo atveju darbo vieta laikoma panaikinta nuo darbovietės ar funkcijų pakeitimo dienos);

4) įsiteisėja teismo nutartis iškelti socialinei įmonei bankroto bylą arba kreditorių susirinkimas priima nutarimą bankroto procedūras vykdyti ne teismo tvarka ir dėl šios priežasties atleidžiami už subsidijos lėšas įsteigtose ar pritaikytose darbo vietose dirbę asmenys. Jeigu už subsidijos lėšas įsteigtos ar pritaikytos darbo vietos nebuvo užimtose, darbo vieta laikoma panaikinta nuo teismo nutarties iškelti bankroto bylą įsiteisėjimo dienos arba kreditorių susirinkimui priėmus nutarimą bankroto procedūras vykdyti ne teismo tvarka;

5) juridinių asmenų dalyviai, kreditorių susirinkimas, Juridinių asmenų registro tvarkytojas arba teismas Lietuvos Respublikos civilinio kodekso nustatytais atvejais priima sprendimą socialinę įmonę likviduoti. Tokiu atveju darbo vieta laikoma panaikinta, kai socialinė įmonė įgyja likviduojamo juridinio asmens statusą.

2. Ilgalaikis turtas, kurį socialinė įmonė įsigijo pasinaudodama valstybės pagalba, negali būti parduotas, dovanotas ar kitaip perleistas, taip pat išvežtas už Europos ekonominės erdvės valstybių teritorijų ribų, įkeistas ar kitaip suvaržytos teisės į jį be Vyriausybės įgaliotos institucijos leidimo ne trumpiau kaip 36 mėnesius nuo darbo vietos įsteigimo dienos. Jeigu socialinė įmonė neįvykdo šių sąlygų, šiam turtui įsigyti suteikta valstybės pagalba turi būti gražinama sutartyje dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos nustatyta tvarka.

25 straipsnis. Valstybės pagalbos dydžio apribojimai

1. Valstybės pagalba šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–3 punktuose nurodytų tikslinėms grupėms priklausančių asmenų darbo užmokesčio ir nuo šio darbo užmokesčio apskaičiuotų draudėjo privalomojo valstybinio socialinio draudimo įmokų sumai padengti socialinei įmonei negali sudaryti daugiau kaip 10 000 000 eurų per metus. Valstybės pagalba kitoms valstybės pagalbos rūšims, įdarbinus šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–3 punktuose nurodytus tikslinėms grupėms priklausančius asmenis, socialinei įmonei negali sudaryti daugiau kaip 10 000 000 eurų per metus.

2. Valstybės pagalba šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodytai tikslinei grupei priklausančių asmenų darbo užmokesčio ir nuo šio darbo užmokesčio apskaičiuotų draudėjo privalomojo valstybinio socialinio draudimo įmokų sumai padengti socialinei įmonei negali sudaryti daugiau kaip 5 000 000 eurų per metus.

3. Valstybės pagalba tikslinėms grupėms priklausančioms darbuotojams mokytį negali

sudaryti daugiau kaip 2 000 000 eurų bendros valstybės pagalbos dydžio visiems per metus socialinėje įmonėje vykdomiems asmenų tikslinei grupei priklausančių darbuotojų mokymams.

4. Jeigu kalendorinių metų paskutinę ketvirčio dieną apskaičiuojama faktiškai gauta valstybės pagalbos suma viršija leistinas ribas, per kalendorinius metus išmokėta valstybės pagalbos suma, turi būti grąžinama Vyriausybės įgaliotai institucijai per vieną mėnesį nuo šio įstatymo 7 straipsnio 1 dalies 9 punkte nurodytos metinės ataskaitos pateikimo Vyriausybės įgaliotai institucijai.

26 straipsnis. Valstybės pagalbos mokėjimo sustabdymas, atnaujinimas, nutraukimas ir grąžinimas

1. Valstybės pagalbos mokėjimas socialinei įmonei yra sustabdomas, atsiradus bent vienai iš šių sąlygų:

1) gavus duomenų, kad informacija, pateikta paraiškose gauti valstybės pagalbą, mokėjimų prašymuose gauti valstybės pagalbą, gali būti neteisinga;

2) Vyriausybės įgaliotai institucijai atliekančiai socialinių įmonių veiklos priežiūrą, nustatius šio įstatymo ar jo įgyvendinamųjų teisės aktų, Darbo kodekso, darbuotojų saugą ir sveikatą bei darbo santykius reglamentuojančių įstatymų ar jų įgyvendinamųjų teisės aktų pažeidimų;

3) kai netenkinama bent viena iš sąlygų, nurodytų šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 2–8 punktuose.

2. Šio straipsnio 1 dalies 1 ir 3 punktuose nurodytais atvejais sustabdomas tos dalies valstybės pagalbos mokėjimas, kurią prašoma išmokėti pagal pateiktas paraiškas gauti valstybės pagalbą, mokėjimų prašymus, kuriuose pateikta galimai neteisinga informacija, arba kuria prašoma kompensuoti darbo užmokesčio ir valstybinio socialinio draudimo įmokų, išmokėtų nesilaikant šio įstatymo 7 straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytos pareigos, išlaidas.

3. Subsidijos darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms mokėjimas sustabdomas ir tuo atveju, kai atitinkamo mėnesio socialinės įmonės darbuotojų, priklausančių tikslinėms grupėms, dalis yra mažesnė, nei nustatyta šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 2 punkte, padalijus metinio vidutinio sąrašuose esančių darbuotojų skaičių iš 12.

4. Vyriausybės įgaliota institucija ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo šio straipsnio 1 ir (ar) 3 dalyse nurodytų aplinkybių nustatymo dienos priima sprendimą sustabdyti valstybės pagalbos mokėjimą. Valstybės pagalbos mokėjimas socialinei įmonei sustabdomas nuo Vyriausybės įgaliotos institucijos sprendimo sustabdyti valstybės pagalbos mokėjimą priėmimo dienos.

5. Sustabdytas valstybės pagalbos mokėjimas socialinei įmonei atnaujinamas, kai:

1) gauti duomenys, dėl kurių buvo sustabdytas valstybės pagalbos socialinei įmonei

mokėjimas, nepasitvirtina per 30 darbo dienų nuo sprendimo sustabdyti valstybės pagalbos mokėjimą priėmimo dienos;

2) per 5 darbo dienas nuo informacijos apie nustatytus trūkumus gavimo dienos, socialinė įmonė ištaiso paraiškose gauti valstybės pagalbą, mokėjimų prašymuose gauti valstybės pagalbą nurodytą informaciją;

3) socialinė įmonė per socialinės įmonės patikrinimų metu Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatytą terminą panaikina atliekant veiklos priežiūrą nustatytus šio įstatymo ar jo įgyvendinamųjų teisės aktų, Darbo kodekso, darbuotojų saugą ir sveikatą bei darbo santykius reglamentuojančių įstatymų ar jų įgyvendinamųjų teisės aktų pažeidimus;

4) tenkinamos visos šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 2–8 punktuose nurodytos sąlygos.

6. Atnaujinus valstybės pagalbos mokėjimą šio straipsnio 5 dalies 1–3 punktuose nurodytais pagrindais, socialinei įmonei išmokamos jai priklausančios valstybės pagalbos sumos už laikotarpį nuo sprendimo sustabdyti valstybės pagalbos mokėjimą iki sprendimo atnaujinti valstybės pagalbos mokėjimą priėmimo. Atnaujinus valstybės pagalbos mokėjimą šio straipsnio 5 dalies 4 punkte nurodytu pagrindu, valstybės pagalba yra mokama nuo sprendimo atnaujinti valstybės pagalbos mokėjimą, priėmimo dienos.

7. Jeigu paskutinę kalendorinių metų dieną socialinės įmonės darbuotojų, priklausančių tikslinėms grupėms, skaičius atitinka šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytą sąlygą sustabdyto mėnesio subsidijos darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms mokėjimas socialinei įmonei išmokamas kartu su gruodžio mėnesio ar paskutinio metų ketvirčio subsidija darbo užmokesčiui.

8. Valstybės pagalbos mokėjimas socialinei įmonei nutraukiamas, kai:

1) panaikinamas socialinės įmonės statusas;

2) neatsiranda šio straipsnio 5 dalies 1–4 punktuose nurodyti sustabdytos valstybės pagalbos atnaujinimo pagrindai;

3) ilgiau kaip 6 mėnesius nuo sprendimo sustabdyti valstybės pagalbą priėmimo dienos netenkinama bent viena šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 3–8 punktuose nurodyta sąlyga arba neatsiranda šio straipsnio 7 dalyje nurodytas pagrindas išmokėti sustabdytą subsidijos darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms mokėjimą;

4) nustatoma bent viena šio įstatymo 24 straipsnyje nurodyta sąlyga ir (ar) valstybės pagalbos dydis viršija šio įstatymo 25 straipsnyje nurodytas didžiausias leistinas valstybės pagalbos dydžio ribas;

5) išduotas vykdomasis raštas iš socialinės įmonės išieškoti valstybės pagalbos lėšas remiantis Europos Komisijos sprendimu, pagal kurį valstybės pagalba skelbiama neteisėta ir nesuderinama su bendrąja rinka;

6) socialinė įmonė pateikė suklastotus dokumentus, reikalingus sprendimui dėl valstybės pagalbos skyrimo priimti ar sutarčiai dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos sudaryti;

7) per 15 darbo dienų nuo Vyriausybės įgaliotos institucijos prašymo gavimo dienos socialinė įmonė nepateikia prašomos informacijos ar dokumentų, reikalingų tikrinant valstybės pagalbos panaudojimą, ar nesudaro sąlygų Vyriausybės įgaliojai institucijai Viešojo administravimo įstatymo ketvirtajame skirsnyje nustatyta tvarka atlikti socialinių įmonių veiklos priežiūrą;

8) socialinė įmonė panaudojo valstybės pagalbos lėšas ne pagal tikslinę jų paskirtį ar pažeisdama sutarties dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos sąlygas.

9. Vyriausybės įgaliota institucija ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo šio straipsnio 8 dalyje nurodytų aplinkybių nustatymo dienos priima sprendimą nutraukti valstybės pagalbos mokėjimą. Valstybės pagalbos mokėjimas socialinei įmonei nutraukiamas nuo sprendimo nutraukti valstybės pagalbą priėmimo dienos.

10. Nutraukus valstybės pagalbos socialinei įmonei mokėjimą šio straipsnio 8 dalyje nurodytais pagrindais, valstybės pagalba gali būti skiriama ne anksčiau kaip po trijų mėnesių nuo dienos, kurią buvo priimtas sprendimas nutraukti valstybės pagalbos socialinei įmonei mokėjimą.

11. Panaikinus neįgaliųjų socialinės įmonės statusą šio įstatymo 13 straipsnio 2 dalyje nurodytos valstybės pagalbos mokėjimas yra nutraukiamas. Jei, panaikinus neįgaliųjų socialinės įmonės statusą, juridiniam asmeniui ar jo padaliniui, nėra suteikiamas socialinės įmonės statusas, šio įstatymo 13 straipsnyje nurodytos valstybės pagalbos mokėjimas yra nutraukiamas.

12. Socialinė įmonė per 30 darbo dienų nuo sprendimo susigrąžinti skirtą valstybės pagalbą priėmimo dienos privalo grąžinti jai skirtą valstybės pagalbą:

1) atsiradus šio straipsnio 8 dalies 5–8 punktuose nurodytoms aplinkybėms – visą subsidijos sumą;

2) panaikinusi darbo vietą, kuriai įsteigti ar pritaikyti buvo skirta subsidija, per 12 mėnesių laikotarpį po jos įsteigimo – visą subsidijos sumą;

3) panaikinusi darbo vietą, kuriai įsteigti ar pritaikyti buvo skirta subsidija, per laikotarpį nuo 13 iki 24 mėnesių po jos įsteigimo – 80 procentų subsidijos sumos;

4) panaikinus darbo vietą, kuriai įsteigti ar pritaikyti buvo skirta subsidija, per laikotarpį nuo 25 iki 36 mėnesių po jos įsteigimo – 50 procentų subsidijos sumos;

5) kai ilgalaikis materialusis turtas, kuriam įsigyti (sukurti) buvo skirta valstybės pagalba, sugadinamas, pažeidžiamas arba sunaikinamas, parduodamas, dovanojamas ar kitaip perleidžiamas, taip pat išvežamas už Europos ekonominės erdvės valstybių teritorijų ribų, įkeičiamas ar kitaip suvaržomos teisės į jį be Vyriausybės įgaliotos institucijos leidimo, nepraėjus 36 mėnesiams nuo darbo vietos įsteigimo dienos, išskyrus atvejus, kai jis prarandamas dėl nenugalimos jėgos ar nusikalstamos trečiųjų asmenų veikos arba kai socialinė įmonė lėšas, gautas kaip draudimo išmoką

dėl sunaikinto ilgalaikio materialiojo turto, investavo į kitą ilgalaikį materialųjį turtą, reikalingą įsteigčiai darbo vietai išlaikyti 36 mėnesius nuo jos įsteigimo ar pritaikymo dienos, – visą subsidijos ilgalaikiam materialiajam turtui įsigyti sumą;

6) kai valstybės pagalbos suma viršija šio įstatymo 25 straipsnio 1–3 dalyse nurodytas leistinas ribas.

13. Vyriausybės įgaliota institucija ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo šio straipsnio 12 dalyje nurodytų aplinkybių nustatymo dienos priima sprendimą susigrąžinti skirtą valstybės pagalbą.

14. Socialinei įmonei neįsteigus darbo vietų ar neįsigijus darbo priemonių, nepritaikius darbo vietų ar darbo priemonių arba nepritaikius darbo aplinkos, gamybinių ir poilsio patalpų neįgaliųjų tikslinei grupei priklausantiems darbuotojams per sutartyje dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos nustatytą laikotarpį, Vyriausybės įgaliotai institucijai grąžinama socialinei įmonei faktiškai pervesta valstybės pagalbos suma ir sutartyje dėl subsidijų išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos nustatyto dydžio palūkanos už laikotarpį nuo valstybės pagalbos gavimo iki visiško socialinės įmonės atsiskaitymo su Vyriausybės įgaliota institucija.

15. Jeigu valstybės pagalba turi būti grąžinama dėl šio straipsnio 12 dalyje nurodytų aplinkybių, grąžinama šio straipsnio 12 dalyje numatyta subsidijos suma ir sutartyje dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos nustatyto dydžio palūkanos už laikotarpį nuo reikalavimo grąžinti subsidiją neįvykdymo dienos iki socialinės įmonės atsiskaitymo su Vyriausybės įgaliota institucija.

16. Sutartyje dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos numatytos palūkanos negali būti mažesnės, negu nustatytos Europos Komisijos valstybės pagalbos grąžinimo atveju.

27 straipsnis. Socialinių įmonių pelno naudojimas

1. Ne mažiau kaip 75 procentai socialinių įmonių grynojo ataskaitinių finansinių metų pelno turi būti naudojama socialinės įmonės veiklos tikslams, susijusiems su socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinių grupių grįžimo į darbo rinką ir jų socialinės integracijos skatinimu, socialinės atskirties mažinimu. Socialinės įmonės grynojo ataskaitinių finansinių metų pelno dalis negali būti skiriama kaip nuosavo įnašo dalis valstybės pagalbai gauti.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti 75 procentai socialinių įmonių grynojo ataskaitinių finansinių metų pelno turi būti panaudoti per vienus metus nuo metinių finansinių ataskaitų rinkinio pateikimo Vyriausybės įgaliotai institucijai ar Juridinių asmenų registro tvarkytojui.

28 straipsnis. Lėšos socialinėms įmonėms remti

Šio įstatymo 13 straipsnyje nustatyta valstybės pagalba socialinėms įmonėms remti skiriama

šio įstatymo nustatyta tvarka iš Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto pagal Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimus.

V SKYRIUS

VYRIAUSYBĖS ĮGALIOTŲ INSTITUCIJŲ FUNKCIJOS

29 straipsnis. Vyriausybės įgaliotų institucijų funkcijos įgyvendinant šį įstatymą

1. Įgyvendindama šį įstatymą, socialinės įmonės statusą suteikianti Vyriausybės įgaliota institucija:

1) administruoja Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto lėšas, skirtas socialinėms įmonėms remti;

2) priima ir svarsto prašymus suteikti socialinės įmonės statusą ir priima sprendimą dėl socialinės įmonės statuso suteikimo ar nesuteikimo ir panaikinimo juridiniam asmeniui ar jo padaliniui, išduoda socialinės ir neįgaliųjų socialinės įmonės pažymėjimus;

3) praneša juridiniam asmeniui ar jo padaliniui ir Juridinių asmenų registro tvarkytojui apie priimtus sprendimus dėl socialinės įmonės statuso suteikimo ir panaikinimo;

4) priima ir svarsto socialinių įmonių paraiškas gauti valstybės pagalbą ir priima sprendimus dėl valstybės pagalbos skyrimo ar neskystimo ir jos dydžio, jos teikimo sustabdymo, atnaujinimo, nutraukimo, reikalavimo ją grąžinti ir negrąžintos valstybės pagalbos išieškojimo, sudaro su socialinėmis įmonėmis sutartis dėl subsidijų išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos;

5) tvarko informaciją apie konkrečioms socialinėms įmonėms pagal šį įstatymą suteiktą valstybės pagalbą ir teikia ją Lietuvos Respublikos ir Europos Sąjungos institucijoms, atliekančioms valstybės pagalbos teikimo priežiūrą, siekiant užtikrinti šio įstatymo nuostatų laikymąsi;

6) vertina socialinių įmonių pateiktas iš visų šaltinių gautos ir panaudotos valstybės pagalbos ataskaitas, teikia metines suvestines socialinių įmonių veiklos ir valstybės pagalbos lėšų panaudojimo ataskaitas Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijai;

7) prireikus organizuoja mokymus socialinių įmonių vadovams ir darbuotojams, dirbantiems su socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinėmis grupėmis;

8) rengia ir įgyvendina projektus, skirtus socialinių įmonių veiklai gerinti ir plėsti;

9) vertina socialinių įmonių pateiktus metinius finansinių ataskaitų rinkinius ir ataskaitas, kuriose pateikiama informacija apie tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų skaičių, jų dalį iš visų socialinės įmonės darbuotojų;

10) priima sprendimus dėl leidimų parduoti, dovanoti ar kitaip perleisti, išvežti už Europos ekonominės erdvės valstybių teritorijos ribų, įkeisti ilgalaikį turtą ar kitaip suvaržyti teises į šį turtą,

kurį socialinė įmonė įsigijo pasinaudodama subsidijomis, taip pat įdarbinto asmens darbo sutartyje pakeisti darbovietę ar funkcijas išdavimo socialinėms įmonėms;

11) tvarko tikslinėms grupėms priklausančių asmenų duomenis, susijusius su jų registracija teritorinėje darbo biržoje, ir ypatingus tikslinėms grupėms priklausančių asmenų duomenis, patvirtinančius darbuotojų priklausymą tikslinėms grupėms, siekiant didinti tikslinėms grupėms priklausančių asmenų užimtumą;

12) teikia duomenis apie socialinėms įmonėms suteiktą valstybės pagalbą Europos Komisijos valstybės pagalbos skaidrumo svetainėje.

2. Įgyvendindama šį įstatymą valstybės pagalbą mokanti Vyriausybės įgaliota institucija:

1) moka socialinės įmonės statusą suteikiančios Vyriausybės įgalios institucijos skirtą valstybės pagalbą;

2) teikia informaciją apie teritorinėje darbo biržoje įregistruotus tikslinėms grupėms priklausančius asmenis, jiems sutikus, jos pageidaujanti juridiniam asmeniui ar jo padaliniui, siekiantį įdarbinti socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslines grupes;

3) informuoja socialinės įmonės statusą suteikiančią Vyriausybės įgaliotą instituciją apie aplinkybių panaikinti socialinės įmonės statusą, sustabdyti, atnaujinti, nutraukti valstybės pagalbą socialinei įmonei atsiradimą ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo šių aplinkybių paaiškėjimo dienos.

3. Įgyvendindama šį įstatymą socialinių įmonių veiklos priežiūrą atliekanti Vyriausybės įgaliota institucija:

1) Viešojo administravimo įstatymo ketvirtajame skirsnyje nustatyta tvarka atlieka socialinių įmonių veiklos priežiūrą;

2) nustato terminą, per kurį socialinė įmonė privalo panaikinti atliekant veiklos priežiūrą nustatytus šio įstatymo ar jo įgyvendinamųjų teisės aktų, Darbo kodekso, darbuotojų saugą ir sveikatą bei darbo santykius reglamentuojančių įstatymų ar jų įgyvendinamųjų teisės aktų pažeidimus;

3) informuoja socialinės įmonės statusą suteikiančią Vyriausybės įgaliotą instituciją apie sąlygų atlikti socialinių įmonių veiklos priežiūrą nesudarymą, apie įpareigojimų pašalinti pažeidimus, nustatytus atliekant socialinių įmonių veiklos priežiūrą, neįvykdymą per nustatytą terminą ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo šių aplinkybių atsiradimo dienos.

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 2014 m. birželio 17 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 651/2014, kuriuo tam tikrų kategorijų pagalba skelbiama suderinama su vidaus rinka taikant Sutarties 107 ir 108 straipsnius (OL 2014 L 187, p. 1).“

2. Pakeisti Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymą Nr. IX-2251 ir jį išdėstyti taip:

„LIETUVOS RESPUBLIKOS SOCIALINIŲ ĮMONIŲ ĮSTATYMAS

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis ir taikymas

1. Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymas (toliau – šis įstatymas) nustato Lietuvos Respublikoje ar kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje įsteigtų juridinių asmenų, kitų organizacijų, kurių filialai ar atstovybės (toliau – juridinis asmuo ar jo padalinys), yra įsteigti Lietuvos Respublikoje ir kuriems vadovaujantis šiuo įstatymu suteiktas socialinės įmonės statusas, su šiuo statusu susijusias teises ir pareigas, šio statuso įgijimo sąlygas ir panaikinimo pagrindus ir tvarką, apibrėžia socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslines grupes, nustato darbo santykių socialinėse įmonėse ypatumus, reglamentuoja valstybės pagalbos skyrimą ir mokėjimą socialinėms įmonėms.

2. Šio įstatymo nuostatos yra suderintos su šio įstatymo priede nurodytais Europos Sąjungos teisės aktais.

3. Šiame įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos užimtumo įstatyme, Lietuvos Respublikos neįgaliųjų socialinės integracijos įstatyme ir Lietuvos Respublikos smulkiojo ir vidutinio verslo plėtros įstatyme.

2 straipsnis. Socialinių įmonių veiklos tikslas

Socialinių įmonių veiklos tikslas – įdarbinant šiame įstatyme nurodytoms tikslinėms grupėms priklausančius darbingo amžiaus asmenis, praradusius profesinį ir bendrąjį darbingumą, ekonomiškai neaktyvius, negalinčius lygiomis sąlygomis konkuruoti darbo rinkoje, skatinti šių

asmenų grįžimą į darbo rinką, jų socialinę integraciją ir mažinti socialinę atskirtį.

3 straipsnis. Socialinė įmonė

1. Socialinė įmonė – šio įstatymo nustatyta tvarka socialinės įmonės statusą įgijęs juridinis asmuo ar jo padalinys, kuriame socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų yra ne mažiau, nei nustatyta šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 2 punkte.

2. Neįgaliųjų socialinė įmonė – šio įstatymo nustatyta tvarka neįgaliųjų socialinės įmonės statusą įgijęs juridinis asmuo ar jo padalinys, kuriame socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų yra ne mažiau, nei nustatyta šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 2 punkte.

4 straipsnis. Socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinės grupės

1. Pagal šį įstatymą socialinėse įmonėse remiamas darbingo amžiaus asmenų, kurie priklauso bent vienai iš šių tikslinių grupių, įdarbinimas:

1) neįgalieji, turintys sunkų neįgalumo lygį, ar neįgalieji, kuriems nustatytas neviršijantis 25 procentų darbingumo lygis, registruoti teritorinėje darbo biržoje nedarbingais asmenimis;

2) neįgalieji, turintys vidutinį neįgalumo lygį, ar neįgalieji, kuriems nustatytas 30–40 procentų darbingumo lygis, registruoti teritorinėje darbo biržoje bedarbiais;

3) neįgalieji, turintys lengvą neįgalumo lygį, ar neįgalieji, kuriems nustatytas 45–55 procentų neviršijantis darbingumo lygis, registruoti teritorinėje darbo biržoje bedarbiais.

2. Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Vyriausybė) įgaliota institucija tikslinių grupių asmenų įdarbinimo tikslu teikia informaciją apie teritorinėje darbo biržoje įregistruotus šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms tikslinėms grupėms priklausančius asmenis, jiems sutikus, jos pageidaujantiui juridiniam asmeniui ar jo padaliniui, siekiančiam įdarbinti tikslinių grupių asmenis. Asmens duomenys, patvirtinantys darbuotojų priklausymą tikslinėms grupėms, yra teikiami 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES)2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL 2016 L 119, p. 1) nustatyta tvarka.

3. Šio straipsnio 1 dalies 1–3 punktuose nurodyti asmenys tikslinėms grupėms priskiriami neterminuotai.

4. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys tikslinėms grupėms priskiriami, jei jie nedirba pagal kitą darbo sutartį arba nedirba darbo santykiams prilygintų teisinių santykių pagrindu arba nėra laikomi savarankiškai dirbančiais asmenimis.

5 straipsnis. Darbo santykių ypatumai

1. Darbo santykius socialinėje įmonėje nustato Lietuvos Respublikos darbo kodeksas (toliau – Darbo kodeksas) ir šis įstatymas.

2. Tuo atveju, kai šalių susitarimu su darbuotoju, priklausančiu tikslinei grupei, sudaroma terminuota darbo sutartis, ji negali būti sudaroma trumpesniam nei šešių mėnesių laikotarpiui. Sudarant darbo sutartis su tikslinei grupei priklausančiais asmenimis, negali būti sulygstamas išbandymas.

3. Darbuotojo, priklausančio tikslinei grupei, priėmimas į darbą negali būti pagrindas atleisti kitą tikslinei grupei priklausančią asmenį ar kitą toje socialinėje įmonėje dirbantį darbuotoją.

II SKYRIUS

SOCIALINĖS ĮMONĖS TEISĖS IR SOCIALINĖS ĮMONĖS, JOS VADOVO AR JO ĮGALIOTO ASMENS PAREIGOS

6 straipsnis. Socialinės įmonės teisės

Socialinė įmonė turi teisę:

- 1) gauti iš Vyriausybės įgaliotos institucijos turimą informaciją apie teritorinėje darbo biržoje įregistruotus tikslinėms grupėms priklausančius asmenis ir atlikti jų atranką prieš priimdama dirbti;
- 2) gauti valstybės pagalbą pagal šį įstatymą ir reglamentą (ES) Nr. 651/2014;
- 3) gauti paramą pagal Lietuvos Respublikos labdaros ir paramos įstatymą.

7 straipsnis. Socialinės įmonės, jos vadovo ar jo įgalioto asmens pareigos

1. Socialinė įmonė privalo:

- 1) įdarbinti ne mažiau, nei nustatyta šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 2 punkte, tikslinėms grupėms priklausančių asmenų;
- 2) atsidaryti specialią socialinės įmonės sąskaitą, esančią Lietuvoje ar kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje narėje veikiančioje kredito, mokėjimo ir (ar) elektroninių pinigų įstaigoje, valstybės pagalbą gauti;
- 3) šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalyje nurodytai tikslinei grupei priklausančiam asmeniui priskaičiuotą darbo užmokestį mokėti atlikdama mokėjimo pavedimą;
- 4) įgyvendinti priemones, skirtas asmenų, priklausančių tikslinėms grupėms, darbiniam ir socialiniams įgūdžiams lavinti ir socialinei integracijai pagal tikslinėms grupėms priklausančių asmenų darbinių ir socialinių įgūdžių lavinimo ir socialinės integracijos priemonių planą pagal Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatytą struktūrą ir atsižvelgiant į šio straipsnio 5 dalyje

nurodytus rodiklių kriterijus, ir iki einamųjų metų gruodžio 1 dienos Vyriausybės įgaliotai institucijai pateikti kitų kalendorinių metų tikslinėms grupėms priklausančių asmenų darbinių ir socialinių įgūdžių lavinimo ir socialinės integracijos priemonių planą pagal Vyriausybės įgalios institucijos nustatytą struktūrą;

5) sąžiningai naudotis teisės aktų suteiktomis teisėmis ir lengvatomis;

6) naudoti gautas valstybės pagalbos lėšas tik šio įstatymo 2 straipsnyje nurodytu tikslu;

7) sudaryti sąlygas Vyriausybės įgaliotai institucijai Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – Viešojo administravimo įstatymas) ketvirtajame skirsnyje nustatyta tvarka atlikti socialinių įmonių veiklos priežiūrą;

8) saugoti asmens duomenis, patvirtinančius darbuotojų priklausymą tikslinėms grupėms, ir užtikrinti jų saugumą, taip pat kas mėnesį iki kito mėnesio 15 dienos pateikti Vyriausybės įgaliotai institucijai ataskaitas, kuriose pateikiama informacija apie tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų skaičių, jų dalį iš visų socialinės įmonės darbuotojų;

9) Vyriausybės ar jos įgalios institucijos nustatyta tvarka kas ketvirtį iki kito ketvirčio pirmojo mėnesio 25 dienos, o metams pasibaigus – iki kitų einamųjų metų kovo 1 dienos pateikti Vyriausybės įgaliotai institucijai Socialinių įmonių ataskaitų apie iš visų šaltinių gautą ir panaudotą valstybės pagalbą teikimo tvarkos apraše nurodytą iš visų šaltinių gautos ir panaudotos valstybės pagalbos ataskaitą;

10) Vyriausybės įgaliotai institucijai pateikti socialinės įmonės metinių finansinių ataskaitų rinkinius, jei sudaryti metinių finansinių ataskaitų rinkinius nustatyta Lietuvos Respublikos įmonių finansinės atskaitomybės įstatyme ar socialinės įmonės steigimo dokumentuose ir jei šių duomenų nėra Juridinių asmenų registre;

11) likus dviem mėnesiams iki Vyriausybės įgalios institucijos nustatytos formos pažymos apie planuojamą valstybės pagalbos lėšų poreikį ir numatomas vykdyti veiklas 36 mėnesių galiojimo laikotarpio pabaigos, pateikti Vyriausybės įgaliotai institucijai naują Vyriausybės įgalios institucijos nustatytos formos pažymą apie planuojamą valstybės pagalbos lėšų poreikį ir numatomas vykdyti veiklas, kurioje nurodomas valstybės pagalbos lėšų poreikis ir numatomos vykdyti veiklos 36 mėnesių laikotarpiui, pagal Vyriausybės įgalios institucijos nustatytą struktūrą;

12) per kalendorinius metus gauti pajamas iš veiklos, kuri nėra įtraukta į socialinių įmonių neremtinų veiklos rūšių sąrašą, kurį tvirtina Vyriausybė ar jos įgaliota institucija, kurios negali būti mažesnės nei per kalendorinius metus suteikta valstybės pagalba;

13) duomenis apie gautą valstybės pagalbą saugoti 10 metų.

2. Socialinė įmonė, jos vadovas ir jo įgaliotas asmuo, kuris vadovaujantis Darbo kodekso 21 straipsnio 5 dalimi įgyvendina darbdavio teises ir pareigas darbuotojui (toliau – įgaliotas asmuo), privalo vykdyti sąžiningą konkurenciją, nustatytą Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatyme.

3. Socialinė įmonė privalo nebūti pripažinta kalta dėl sunkaus ar labai sunkaus nusikaltimo padarymo, dėl nusikaltimo valstybės tarnybai ir viešiesiems interesams ar korupcinio pobūdžio nusikaltimo padarymo ir socialinės įmonės vadovas ar jo įgaliotas asmuo privalo dėl minėtų nusikalstamų veikų neturėti neišnykusio ar nepanaikinto teistumo. Socialinė įmonė, jos vadovas ar jo įgaliotas asmuo privalo nebūti pripažinti kaltais dėl baudžiamojo nusižengimo valstybės tarnybai ir viešiesiems interesams ar korupcinio pobūdžio baudžiamojo nusižengimo padarymo, kai nuo apkaltinamojo nuosprendžio įsiteisėjimo dienos nėra praėję treji metai.

4. Socialinės įmonės vadovas ar jo įgaliotas asmuo privalo neturėti galiojančios administracinės nuobaudos, skirtos pagal Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimo kodeksą, už nelegalų darbą, arba neturėti daugiau negu vienos galiojančios administracinės nuobaudos pagal šį kodeksą už darbo įstatymų, darbuotojų saugos ir sveikatos norminių teisės aktų, nelaimingo atsitikimo darbe nusižengimą, nustatytos pranešimo ir ištirimo tvarkos, darbo užmokesčio apskaičiavimo ir mokėjimo tvarkos, darbo laiko apskaitos, laikinųjų darbuotojų darbo sąlygų bei komercinės ar ūkinės veiklos tvarkos pažeidimus.

5. Socialinė įmonė privalo parengti tikslinėms grupėms priklausančių asmenų darbinių ir socialinių įgūdžių lavinimo ir socialinės integracijos priemonių planą pagal šiuos rodiklių kriterijus:

1) per kalendorinius metus į darbinių ir socialinių įgūdžių lavinimo ir socialinės integracijos priemones įtraukti ne mažiau kaip 90 procentų tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų;

2) parinkti darbinių ir socialinių įgūdžių lavinimo ir socialinės integracijos priemones pagal tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų profesinę kvalifikaciją, darbo patirtį, motyvaciją dirbti ir įsitraukti į bendruomenės gyvenimą, bet ne mažiau kaip po dvi darbinių ir socialinių įgūdžių lavinimo priemones ir ne mažiau kaip po dvi socialinės integracijos priemones kalendorinių metų laikotarpiui.

III SKYRIUS

SOCIALINĖS ĮMONĖS STATUSO ĮGIJIMAS IR PANAIKINIMAS

8 straipsnis. Socialinės įmonės statuso įgijimas

1. Socialinės įmonės statusą juridiniam asmeniui ar jo padaliniui jo prašymu Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka suteikia Vyriausybės įgaliota institucija. Prašymai suteikti socialinės įmonės statusą priimami nuo einamųjų metų sausio 1 dienos iki rugsėjo 30 dienos.

2. Socialinės įmonės statusas suteikiamas, jeigu socialinės įmonės statuso siekiantis juridinis asmuo ar jo padalinys atitinka visas šias sąlygas:

1) Lietuvos Respublikoje įsteigto juridinio asmens ar jo padalinio steigimo dokumentuose yra nurodyti šio juridinio asmens ar jo padalinio veiklos tikslai, susiję su tikslinėms grupėms

priklausančių asmenų įdarbinimu, jų darbinių ir socialinių įgūdžių lavinimu ir socialine integracija;

2) iš veiklos, įtrauktos į socialinių įmonių neremtinų veiklos rūšių sąrašą, kuri tvirtina Vyriausybė ar jos įgaliota institucija, gautos pajamos per praėjusius kalendorinius metus sudaro ne daugiau kaip 10 procentų visų šio juridinio asmens ar jo padalinio pajamų, taip pat juridinis asmuo ar jo padalinys nevykdo laikinojo įdarbinimo veiklos;

3) Vyriausybės įgaliotai institucijai yra pateikęs šio įstatymo 7 straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodytą planą;

4) socialinės įmonės statuso siekiantis juridinis asmuo ar jo padalinys ne mažiau kaip vienus metus iki prašymo suteikti socialinės įmonės statusą pateikimo dienos ir sprendimo dėl socialinės įmonės statuso suteikimo priėmimo dieną vykdė veiklas, numatytas pažymoje apie planuojamą valstybės pagalbos lėšų poreikį ir numatomas vykdyti veiklas, ir yra pateikęs Vyriausybės įgaliotai institucijai pažymą apie planuojamą valstybės pagalbos lėšų poreikį ir numatomas vykdyti veiklas 36 mėnesių laikotarpiui pagal Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatytą struktūrą;

5) socialinės įmonės statuso siekiančio juridinio asmens ar jo padalinio, kuris yra akcinė bendrovė ar uždaroji akcinė bendrovė, nuosavas kapitalas nėra mažesnis kaip pusė įstatuose nurodyto įstatinio kapitalo dydžio;

6) socialinės įmonės statuso siekiantis juridinis asmuo ar jo padalinys, socialinės įmonės statuso siekiančio juridinio asmens ar jo padalinio vadovas ir jo įgaliotas asmuo nėra vykдęs nesąžiningos konkurencijos, nustatytos Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatyme;

7) socialinės įmonės statuso siekiantis juridinis asmuo ar jo padalinys ir socialinės įmonės statuso siekiančio juridinio asmens ar jo padalinio vadovas ar jo įgaliotas asmuo atitinka šio įstatymo 7 straipsnio 3–4 dalių nuostatas;

8) socialinės įmonės statuso siekiantis juridinis asmuo ar jo padalinys nėra įsiskolinęs savo darbuotojams, neturi neatidėtų įsiskolinimų Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžetui, Privalomojo sveikatos draudimo fondo biudžetui, valstybės biudžetui ar savivaldybių biudžetams;

9) socialinės įmonės statuso siekiančiam juridiniam asmeniui ar jo padaliniui neiškelta bankroto byla, jis nėra likviduojamas, nepriimtas kreditorių susirinkimo nutarimas bankroto procedūras vykdyti ne teismo tvarka;

10) socialinės įmonės statuso siekiantis juridinis asmuo ar jo padalinys nėra valstybės ar savivaldybės institucija ar įstaiga, profesinė sąjunga, religinė bendruomenė (bendrija) ar asociacija.

3. Socialinės įmonės statusas nesuteikiamas, jeigu:

1) pateikti ne visi ar neišsamiai užpildyti Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtintame Socialinės įmonės statuso suteikimo juridiniams asmenims tvarkos apraše nustatyti dokumentai suteikti socialinės įmonės statusą, patvirtinantys šio straipsnio 2 dalyje nurodytas sąlygas, ir juridinis asmuo ar jo padalinys ne vėliau kaip per 10 darbo dienų nuo informacijos apie

nustatytus trūkumus gavimo dienos nepateikė trūkstančių dokumentų ar jų išsamiai neužpildė;

2) šio įstatymo 7 straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodytas planas neatitinka šio įstatymo 7 straipsnio 5 dalyje nustatytų rodiklių kriterijų ar Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatytos struktūros ir juridinis asmuo ar jo padalinys šio įstatymo 9 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka neištaisė šio plano trūkumų;

3) juridinis asmuo ar jo padalinys, siekiantis gauti socialinės įmonės statusą, apie save pateikė suklastotą informaciją;

4) juridinis asmuo ar jo padalinys, siekiantis gauti socialinės įmonės statusą, neatitinka bent vienos šio straipsnio 2 dalyje nustatytos sąlygos;

5) juridinis asmuo ar jo padalinys, siekiantis gauti socialinės įmonės statusą, neatitinka šio straipsnio 4–6 dalyse nustatytų sąlygų.

4. Jeigu socialinės įmonės statusas nesuteikiamas, tas pats juridinis asmuo ar jo padalinys gali iš naujo kreiptis dėl jo suteikimo ne anksčiau kaip po trijų mėnesių nuo dienos, kurią buvo priimtas sprendimas nesuteikti socialinės įmonės statuso. Atsisakius suteikti socialinės įmonės statusą du kartus iš eilės, tas pats juridinis asmuo ar jo padalinys gali iš naujo kreiptis dėl jo suteikimo ne anksčiau kaip po 12 mėnesių nuo antro sprendimo nesuteikti socialinės įmonės statuso priėmimo dienos.

5. Jeigu socialinės įmonės statusas buvo panaikintas šio įstatymo 11 straipsnio 1 dalies 2–13 punktuose nurodytais pagrindais, tas pats juridinis asmuo ar jo padalinys gali iš naujo kreiptis dėl jo suteikimo ne anksčiau kaip po 12 mėnesių nuo sprendimo panaikinti socialinės įmonės statusą priėmimo dienos.

6. Jeigu socialinės įmonės statusas buvo panaikintas šio įstatymo 11 straipsnio 1 dalies 2–13 punktuose nurodytais pagrindais ir socialinės įmonės statuso siekiantis juridinis asmuo ar jo padalinys šio įstatymo 11 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatyta tvarka buvo pranešęs Vyriausybės įgaliotai institucijai apie šio įstatymo 11 straipsnio 1 dalies 2–13 punktuose nurodytų aplinkybių atsiradimą, tas pats juridinis asmuo ar jo padalinys gali iš naujo kreiptis dėl jo suteikimo ne anksčiau kaip po 3 mėnesių nuo sprendimo panaikinti socialinės įmonės statusą priėmimo dienos.

9 straipsnis. Prašymo suteikti socialinės įmonės statusą nagrinėjimas

1. Vyriausybės įgaliota institucija ne vėliau kaip per 20 darbo dienų nuo visų išsamiai užpildytų dokumentų gavimo dienos išnagrinėja juridinio asmens ar jo padalinio pateiktą prašymą suteikti socialinės įmonės statusą ir priima sprendimą dėl socialinės įmonės statuso suteikimo ar nesuteikimo. Jeigu pateikti ne visi ar neišsamiai užpildyti Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtintame Socialinės įmonės statuso suteikimo juridiniams asmenims tvarkos apraše nustatyti dokumentai suteikti socialinės įmonės statusą, trūkstanti ar užpildyti dokumentai turi būti pateikti

ne vėliau kaip per 10 darbo dienų nuo informacijos apie nustatytus trūkumus gavimo dienos. Apie priimtą sprendimą dėl socialinės įmonės statuso suteikimo ar nesuteikimo Vyriausybės įgaliota institucija šiame tvarkos apraše nustatyta tvarka, ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo, informuoja juridinį asmenį ar jo padalinį.

2. Socialinės įmonės statusas suteikiamas neterminuotai.

3. Jeigu socialinės įmonės statusas nesuteikiamas, sprendime išdėstomi socialinės įmonės statuso nesuteikimo pagrindai ir nurodoma sprendimo apskundimo tvarka.

10 straipsnis. Socialinės įmonės pažymėjimas

Priėmus sprendimą suteikti socialinės įmonės statusą, juridiniam asmeniui ar jo padaliniui išduodamas socialinės įmonės pažymėjimas.

11 straipsnis. Socialinės įmonės statuso panaikinimas

1. Socialinės įmonės statusas panaikinamas, jeigu:

- 1) socialinė įmonė pateikia prašymą panaikinti socialinės įmonės statusą;
- 2) socialinei įmonei iškelta bankroto byla, ji yra likviduojama, priimtas kreditorių susirinkimo nutarimas bankroto procedūras vykdyti ne teismo tvarka;
- 3) socialinė įmonė bent vieną mėnesį per kalendorinių metų laikotarpį neatitiko nors vienos šio įstatymo 8 straipsnio 2 dalies 1–3 punktuose nustatytos sąlygos ar daugiau kaip 2 mėnesius iš eilės ar 2 mėnesius per kalendorinių metų laikotarpį neatitiko šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatytos sąlygos;
- 4) socialinė įmonė nesilaiko įsipareigojimų pagal sutartį dėl subsidijų išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos;
- 5) akcinės bendrovės ar uždarnosios akcinės bendrovės nuosavas kapitalas tapo mažesnis kaip pusė įstatuose nurodyto įstatinio kapitalo dydžio;
- 6) socialinė įmonė, jos vadovas ar jo įgaliotas asmuo vykdė nesąžiningą konkurenciją, nustatytą Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatyme;
- 7) socialinė įmonė yra pripažinta kalta dėl sunkaus ar labai sunkaus nusikaltimo padarymo, dėl nusikaltimo valstybės tarnybai ir viešiesiems interesams ar korupcinio pobūdžio nusikaltimo padarymo ir socialinės įmonės vadovas ar jo įgaliotas asmuo turi neišnykusį ar nepanaikintą teistumą. Socialinė įmonė, jos vadovas ar jo įgaliotas asmuo yra pripažinti kaltais dėl baudžiamojo nusižengimo valstybės tarnybai ir viešiesiems interesams ar korupcinio pobūdžio baudžiamojo nusižengimo padarymo, kai nuo apkaltinamojo nuosprendžio įsiteisėjimo dienos nėra praėję treji metai;
- 8) socialinei įmonei per kalendorinius metus suteikta valstybės pagalba yra didesnė nei per

kalendorinius metus jos gautos pajamos iš veiklos, kuri nėra įtraukta į socialinių įmonių neremtinų veiklos rūšių sąrašą, kurį tvirtina Vyriausybė ar jos įgaliota institucija;

9) socialinė įmonė daugiau kaip 3 mėnesius iš eilės ar 3 mėnesius per kalendorinių metų laikotarpį nevykdė bent vienos iš šio įstatymo 7 straipsnio 1 dalies 2–3, 5–11 ir 13 punktuose ar šio įstatymo 7 straipsnio 5 dalyje nustatytų pareigų;

10) gauta socialinių įmonių veiklos priežiūrą atliekančios Vyriausybės įgalios institucijos informacija, patvirtinanti, kad socialinė įmonė per Vyriausybės įgalios institucijos, atliekančios socialinių įmonių veiklos priežiūrą, nustatytą terminą neįvykdė įpareigojimų pašalinti patikrinimų metu nustatytus pažeidimus ir šių įpareigojimų neskundė Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka. Socialinei įmonei apskundus Vyriausybės įgalios institucijos įpareigojimą pašalinti patikrinimų metu nustatytus pažeidimus, socialinės įmonės statusas panaikinamas nuo sprendimo, kuriuo įpareigojimas socialinei įmonei pašalinti patikrinimų metu nustatytus pažeidimus paliekamas galioti, įsiteisėjimo dienos;

11) socialinės įmonės vadovas ar jo įgaliotas asmuo turi galiojančią administracinę nuobaudą, skirtą pagal Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimo kodeksą, už nelegalų darbą, arba turi daugiau negu vieną galiojančią administracinę nuobaudą pagal šį kodeksą už darbo įstatymų, darbuotojų saugos ir sveikatos norminių teisės aktų, nelaimingo atsitikimo darbe nuslėpimą, nustatytos pranešimo ir ištyrimo tvarkos, darbo užmokesčio apskaičiavimo ir mokėjimo tvarkos, darbo laiko apskaitos, laikinųjų darbuotojų darbo sąlygų bei komercinės ar ūkinės veiklos tvarkos pažeidimus;

12) socialinė įmonė nevykdė šio įstatymo 5 straipsnio 3 dalyje ir (ar) 27 straipsnyje nustatytų reikalavimų;

13) socialinė įmonė daugiau kaip 3 mėnesius iš eilės ar 3 mėnesius per kalendorinių metų laikotarpį yra įsiskolinusi savo darbuotojams, turi neatidėtų įsiskolinimų Valstybinio socialinio draudimo fondui, Privalomojo sveikatos draudimo fondui, Lietuvos Respublikos valstybės biudžetui ir (ar) savivaldybių biudžetams.

2. Socialinė įmonė privalo pranešti socialinės įmonės statusą suteikusiai Vyriausybės įgaliotai institucijai apie aplinkybes, kurioms atsiradus gali būti panaikinamas socialinės įmonės statusas, per 15 darbo dienų nuo jų atsiradimo ar sužinojimo apie jas dienos, išskyrus šio straipsnio 3 dalyje nurodytą atvejį.

3. Socialinė įmonė apie jai iškeltą bankroto bylą, priimtą sprendimą ją likviduoti arba priimtą kreditorių susirinkimo nutarimą bankroto procedūras vykdyti ne teismo tvarka privalo pranešti socialinės įmonės statusą suteikusiai Vyriausybės įgaliotai institucijai ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo bankroto bylos, sprendimo dėl jos likvidavimo arba kreditorių susirinkimo nutarimo bankroto procedūras vykdyti ne teismo tvarka priėmimo dienos.

4. Sprendimą panaikinti socialinės įmonės statusą Vyriausybės įgaliota institucija priima ne vėliau kaip per 15 darbo dienų nuo aplinkybių, nurodytų šio straipsnio 1 dalies 2–13 punktuose, nustatymo dienos ar prašymo panaikinti socialinės įmonės statusą gavimo dienos.

12 straipsnis. Juridinių asmenų registro duomenys apie socialinę įmonę

1. Socialinės įmonės statusą suteikianti Vyriausybės įgaliota institucija ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo sprendimo suteikti ar panaikinti socialinės įmonės statusą priėmimo dienos apie tai praneša Juridinių asmenų registro tvarkytojui.

2. Juridinių asmenų registre nurodomi šie duomenys apie juridinį asmenį ar jo padalinį, įgijusį socialinės įmonės statusą:

- 1) juridinio asmens ar jo padalinio socialinės įmonės statusas;
- 2) socialinės įmonės statuso suteikimo data;
- 3) socialinės įmonės statuso panaikinimo data.

IV SKYRIUS

VALSTYBĖS PAGALBA SOCIALINĖMS ĮMONĖMS

13 straipsnis. Valstybės pagalbos socialinei įmonei rūšys

Socialinei įmonei gali būti skiriama šių rūšių valstybės pagalba:

- 1) subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms;
- 2) subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti;
- 3) subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms pritaikyti ir jų darbo priemonėms pritaikyti;
- 4) subsidija tikslinėms grupėms priklausantiems darbuotojams mokyti;
- 5) subsidija neįgalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti;
- 6) subsidija administravimo išlaidoms;
- 7) subsidija transporto išlaidoms;
- 8) subsidija asistento išlaidoms.

14 straipsnis. Sąlygos visų rūšių valstybės pagalbai gauti

1. Valstybės pagalba socialinei įmonei yra skiriama ir mokama, kai tenkinamos visos šios sąlygos:

1) juridinis asmuo ar jo padalinys paraiškos gauti valstybės pagalbą pateikimo, sprendimo priėmimo laikotarpiu ir laikotarpiu, už kurį prašoma valstybės pagalbos, turi socialinės įmonės statusą;

2) paraiškos gauti valstybės pagalbą pateikimo, sprendimo priėmimo laikotarpiu ir

laikotarpiu, už kurį prašoma valstybės pagalbos, darbuotojai, priklausantys šio įstatymo 4 straipsnyje 1 dalyje nurodytoms tikslinėms grupėms, socialinėje įmonėje dirbantys ne mažiau kaip 80 darbo valandų per mėnesį, sudaro ne mažiau kaip 50 procentų metinio vidutinio sąrašuose esančių socialinės įmonės darbuotojų skaičiaus ir šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalyje nurodytų tikslinei grupei priklausančių darbuotojų skaičius yra ne mažesnis kaip šeši. Neįgalieji, kuriems nustatytas sunkus ar vidutinis neįgalumo lygis arba neviršijantis 40 procentų darbingumo lygis, sudaro ne mažiau kaip 40 procentų metinio vidutinio sąrašuose esančių darbuotojų skaičiaus, iš kurių neįgalieji, kuriems nustatytas 25 procentų darbingumo lygis ar sunkus neįgalumo lygis sudaro 10 procentų metinio vidutinio sąrašuose esančių darbuotojų skaičiaus, jei šiai tikslinei grupei priklausančių asmenų yra registruotų teritorinėje darbo biržoje, kurios aptarnaujamoje teritorijoje numatoma įdarbinti neįgalų darbuotoją. Jei šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–2 punktuose nurodytoms tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų, registruotų teritorinėje darbo biržoje, kurios aptarnaujamoje teritorijoje numatoma įdarbinti neįgalų darbuotoją nėra, šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalyje nurodyti tikslinei grupei priklausantys darbuotojai turi sudaryti ne mažiau kaip 50 procentų metinio vidutinio sąrašuose esančių darbuotojų skaičiaus;

3) paraiškos gauti valstybės pagalbą pateikimo, sprendimo priėmimo laikotarpiu ir laikotarpiu, už kurį prašoma valstybės pagalbos, socialinė įmonė atitinka konkrečios subsidijos teikimą reglamentuojančio šio įstatymo straipsnio nuostatas;

4) paraiškos gauti valstybės pagalbą pateikimo ir sprendimo dėl valstybės pagalbos teikimo priėmimo metu Vyriausybės įgaliotoje institucijoje nesprenžiamas socialinės įmonės statuso panaikinimo klausimas;

5) teikdama paraišką gauti valstybės pagalbą ir mokėjimo prašymą gauti valstybės pagalbą, socialinė įmonė neturi įsiskolinimų savo darbuotojams ar neatidėtų įsiskolinimų Valstybinio socialinio draudimo fondui, Privalomojo sveikatos draudimo fondui, Lietuvos Respublikos valstybės biudžetui ir (ar) savivaldybių biudžetams;

6) Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatytos formos pažymoje apie planuojamą valstybės pagalbos lėšų poreikį ir numatomas vykdyti veiklas socialinės įmonės nurodytas planuojamas valstybės pagalbos poreikis (pagal atskiras valstybės pagalbos socialinei įmonei rūšis) ir veiklos atitinka teikiamose paraiškose gauti valstybės pagalbą ir mokėjimo prašymuose gauti valstybės pagalbą nurodytą valstybės pagalbos poreikį ir veiklas;

7) paraiškos gauti valstybės pagalbą pateikimo, sprendimo priėmimo laikotarpiu ir laikotarpiu, už kurį prašoma valstybės pagalbos, socialinė įmonė vykdo šio įstatymo 7 straipsnyje nustatytas pareigas ir 5 straipsnio 2 dalyje nustatytus reikalavimus;

8) socialinei įmonei ar jos vadovui, ar jo įgaliotam asmeniui nepradėtas ikiteisminis tyrimas dėl sunkaus ar labai sunkaus nusikaltimo, nusikaltimo valstybės tarnybai ir viešiesiems interesams

ar korupcinio pobūdžio nusikaltimo, baudžiamojo nusižengimo valstybės tarnybai ir viešiesiems interesams ar korupcinio pobūdžio baudžiamojo nusižengimo;

9) visos socialinei įmonei skirtos valstybės pagalbos dydis neviršija šio įstatymo 25 straipsnyje nurodyto didžiausio leistino valstybės pagalbos dydžio;

10) neišduotas vykdomasis raštas iš socialinės įmonės išieškoti valstybės pagalbos lėšas remiantis Europos Komisijos sprendimu, pagal kurį valstybės pagalba skelbiama neteisėta ir nesuderinama su bendraja rinka.

2. Įdarbinus šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodai tikslinei grupei priklausančius asmenis, šio įstatymo 13 straipsnyje nustatyta valstybės pagalba yra skiriama ir mokama visą jų darbo laikotarpį. Įdarbinus šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytai tikslinei grupei priklausančius asmenis, šio įstatymo 13 straipsnyje nustatyta valstybės pagalba yra skiriama ir mokama ne ilgiau kaip dvejus metus po to, kai pirmą kartą įsidarbino socialinėje įmonėje. Įdarbinus šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytai tikslinei grupei priklausančius asmenis, šio įstatymo 13 straipsnyje nustatyta valstybės pagalba yra skiriama ir mokama ne ilgiau kaip šešis mėnesius po to, kai pirmą kartą įsidarbino socialinėje įmonėje.

3. Valstybės pagalba socialinei įmonei neskiriama, kai netenkinami:

- 1) bent viena šio straipsnio 1 dalyje nurodyta sąlyga;
- 2) bent vienas šio įstatymo 23 straipsnio 6 dalyje nurodytas reikalavimas.

4. Atsisakius skirti valstybės pagalbą socialinei įmonei, socialinė įmonė gali iš naujo kreiptis dėl tos pačios rūšies valstybės pagalbos skyrimo ne anksčiau kaip po trijų mėnesių nuo dienos, kurią buvo priimtas sprendimas neskirti valstybės pagalbos. Atsisakius skirti tos pačios rūšies valstybės pagalbą socialinei įmonei du kartus iš eilės, socialinė įmonė gali iš naujo kreiptis dėl tos pačios rūšies valstybės pagalbos skyrimo ne anksčiau kaip po 12 mėnesių nuo antro sprendimo neskirti valstybės pagalbos priėmimo dienos.

15 straipsnis. Subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms

1. Subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms skirta socialinės įmonės išlaidoms, susijusioms su tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų darbinių įgūdžių stoka, mažesniu jų darbo našumu ar ribotu darbingumu, kompensuoti.

2. Subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms mokama, kai socialinė įmonė įdarbina šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–3 punktuose nurodytus tikslinėms grupėms priklausančius asmenis.

3. Tikslinėms grupėms priklausančiams asmenims gali būti nustatytos mažesnės darbo normos, negu jos nustatytos analogišką darbą toje pačioje socialinėje įmonėje ar kitose panašiose įmonėse dirbantiems kitiems, nepriklausantiems socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinėms

grupėms, asmenims, tačiau šių asmenų darbo užmokestis dėl nustatytų mažesnių normų ir mažesnio darbo našumo negali būti sumažintas.

4. Subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms yra skiriama, jeigu įdarbinus asmenis padidėja atitinkamos socialinės įmonės faktinis įdarbinimo metu sąrašuose esančių tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų skaičius, palyginti su vidutiniu sąrašuose esančių darbuotojų skaičiumi per praėjusius 12 kalendorinių mėnesių. Subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms taip pat skiriama, jeigu įdarbinus asmenis atitinkamos socialinės įmonės faktinis įdarbinimo metu sąrašuose esančių tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų skaičius, palyginti su vidutiniu sąrašuose esančių darbuotojų skaičiumi per praėjusius 12 kalendorinių mėnesių, nepadidėja dėl darbuotojų atleidimo Darbo kodekso 55, 56, 58 ar 60 straipsniuose nustatytais pagrindais.

5. Subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms apskaičiuojama procentais nuo kiekvienam socialinėje įmonėje dirbančiam asmenų tikslinei grupei priklausančiam darbuotojui tą mėnesį apskaičiuoto darbo užmokesčio, tačiau maksimalus dydis, nuo kurio skaičiuojama subsidija, neturi viršyti 1,5 tą mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžio ir nuo šio darbo užmokesčio apskaičiuotų draudėjo privalomojo valstybinio socialinio draudimo įmokų sumos.

6. Už kiekvieną šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytai tikslinei grupei priklausančių darbuotojų skiriama subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms sudaro 75 procentus šio straipsnio 5 dalyje nurodytos sumos.

7. Už kiekvieną šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytai tikslinei grupei priklausančių darbuotojų skiriama subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms sudaro 60 procentų šio straipsnio 5 dalyje nurodytos sumos.

8. Už kiekvieną šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 3–4 punktuose nurodytoms tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų skiriama subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms sudaro 50 procentų šio straipsnio 5 dalyje nurodytos sumos.

9. Atitinkamo mėnesio subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms nemokama, jei atitinkamo mėnesio socialinės įmonės darbuotojų, priklausančių tikslinėms grupėms, dalis yra mažesnė, nei nustatyta šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 2 punkte, padalijus metinio vidutinio sąrašuose esančių darbuotojų skaičių iš 12.

16 straipsnis. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti

1. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti skirta su darbo vietos įsteigimu neįgaliam darbuotojui ir darbo priemonių įsigijimu susijusioms socialinės

įmonės išlaidoms kompensuoti.

2. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti skiriama, kai tenkinamos visos šios sąlygos:

1) įsteigus darbo vietą, vidutinis sąrašuose esančių darbuotojų skaičius padidėja, palyginti su vidutiniu sąrašuose esančių darbuotojų skaičiumi per praėjusius 12 kalendorinių mėnesių. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti taip pat skiriama, jeigu įdarbinus asmenis atitinkamos socialinės įmonės faktinis įdarbinimo metu sąrašuose esančių tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų skaičius, palyginti su vidutiniu sąrašuose esančių darbuotojų skaičiumi per praėjusius 12 kalendorinių mėnesių, nepadidėja dėl darbuotojų atleidimo. Darbo kodekso 55, 56, 58 ar 60 straipsniuose nustatytais pagrindais;

2) įsteigta darbo vieta bus išlaikyta ne trumpiau kaip 36 mėnesius;

3) į įsteigtą darbo vietą įdarbinami šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–2 punktuose nurodyti tikslinėms grupėms priklausančios asmenys;

4) be Vyriausybės įgaliotos institucijos sutikimo nebus keičiamos įsteigtoje darbo vietoje įdarbintų šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–2 punktuose nurodytų tikslinėms grupėms priklausančių asmenų funkcijos ar darbovietė, nurodytos šių asmenų darbo sutartyse;

5) šio straipsnio 4 dalies 1 punkte nurodytos darbo priemonės nėra įsigijamos iš socialinės įmonės susijusių įmonių;

6) socialinės įmonės pateikta paraiška gauti subsidiją neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti atitinka Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatytus prioritetus kalendoriniams metams.

3. Socialinė įmonė, siekianti gauti subsidiją neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti, prieš pasirašydama sutartį dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos, Vyriausybės įgaliojimai institucijai turi pateikti sutartinių įsipareigojimų įvykdymo užtikrinimą – banko garantiją arba draudimo bendrovės laidavimo raštą (kartu su laidavimo draudimo polisu) – ne mažiau kaip 50 procentų pagal sutartį dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos darbo vietai (vietoms) įsteigti skiriamos subsidijos sumos ne trumpesniam kaip 36 mėnesių nuo darbo vietos (vietų) įsteigimo dienos laikotarpiui.

4. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti gali būti skiriama šioms išlaidoms padengti:

1) neįgalių darbuotojų darbo procese naudojamiems darbo įrenginiams (mašinoms, aparatams, prietaisams, įrankiams, įtaisams) ar kitiems reikmenims, kurių reikia tik neįgaliam darbuotojui savo darbo funkcijoms atlikti, įsigyti ir montuoti (įrengti);

2) socialinės įmonės nuosavybės teise valdomų patalpų remontui, kurio reikia darbo vietoms įsteigti. Šios išlaidos pagal pateiktą sąmatą negali viršyti 50 procentų darbo vietai įsteigti prašomos

subsidijos dydžio;

3) įsigytų darbo priemonių draudimui apmokėti;

4) šio straipsnio 7 dalyje nurodyto socialinės įmonės numatomo įsigyti turto vertinimui.

5. Subsidijos dydis neįgalaus darbuotojo, kuriam nustatytas 25 procentų neviršijantis darbingumo lygis ar sunkus neįgalumo lygis, darbo vietai įsteigti ir jo darbo priemonėms įsigyti sudaro 80 procentų visų tam tikslui reikalingų išlaidų.

6. Subsidijos dydis neįgalaus darbuotojo, kuriam nustatytas 30–40 procentų darbingumo lygis ar vidutinis neįgalumo lygis, darbo vietai įsteigti ir jo darbo priemonėms įsigyti sudaro 70 procentų visų tam tikslui reikalingų išlaidų.

7. Kai steigiant darbo vietą ketinama įsigyti naudotus darbo įrenginius ir kitus reikmenis, kuriems įsigyti socialinės įmonės nurodytos reikalingos išlaidos viršija 25 subsidijos skyrimo mėnesį galiojančius Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžius arba kurie įsigijami steigiant daugiau kaip 5 darbo vietas, visų darbo įrenginiams ir kitiems reikmenims įsigyti reikalingų išlaidų dydis, pagal kurį skaičiuojama šio straipsnio 5–6 dalyse nurodyta subsidija, nustatomas pagal socialinės įmonės užsakymu turto vertintojo atlikto už subsidijos lėšas numatomo įsigyti turto vertinimo metu nustatytą darbo įrenginių ir kitų reikmenų vertę.

8. Subsidija neįgalaus darbuotojo darbo vietai įsteigti ir jo darbo priemonėms įsigyti negali būti didesnė kaip 40 subsidijos skyrimo mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžių.

9. Socialinė įmonė į atsilaisvinusią darbo vietą, kurioje dirbo šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–2 punktuose nurodytoms tikslinėms grupėms priklausantis darbuotojas ir kuriai įsteigti buvo skirta valstybės pagalba, per 30 darbo dienų nuo šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–2 punktuose nurodytai tikslinei grupei priklausančio darbuotojo atleidimo dienos privalo priimti kitą šiai tikslinei asmenų grupei priklausančią asmenį.

10. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti turi būti panaudota ir su Vyriausybės įgaliota institucija sutartyje dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos nustatyta tvarka atsiskaityta iki kalendorinių metų gruodžio 15 dienos. Vyriausybės įgaliotos institucijos motyvuotu sprendimu šis terminas gali būti pratęstas, bet ne ilgiau kaip 10 darbo dienų.

11. Paraiška gauti subsidiją neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti teikiama ne daugiau kaip vieną kartą per metus.

12. Socialinė įmonė įsipareigoja įsteigtoje darbo vietoje įdarbinti neįgalų darbuotoją per sutartyje dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos nustatytą terminą.

17 straipsnis. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms pritaikyti ir jų darbo

priemonėms pritaikyti

1. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms pritaikyti ir jų darbo priemonėms pritaikyti skirta su darbo vietos pritaikymu neįgaliam darbuotojui ir darbo priemonių pritaikymu susijusioms socialinės įmonės išlaidoms kompensuoti.

2. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms pritaikyti ir jų darbo priemonėms pritaikyti gali būti skiriama, kai tenkinamos visos šios sąlygos:

- 1) pritaikyta darbo vieta bus išlaikyta ne trumpiau kaip 36 mėnesius;
- 2) pritaikytoje darbo vietoje dirba šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–2 punktuose nurodyti tikslinėms grupėms priklausantys asmenys;
- 3) be Vyriausybės įgaliotos institucijos sutikimo nebus keičiamos pritaikytoje darbo vietoje dirbančių šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–2 punktuose nurodytų tikslinėms grupėms priklausančių asmenų funkcijos ar darbovietė, nurodytos šių asmenų darbo sutartyse;
- 4) šio straipsnio 3 dalyje nurodytos darbo vietai pritaikyti darbo priemonės nėra įsigijamos iš socialinės įmonės susijusių įmonių;
- 5) socialinės įmonės pateikta paraiška gauti subsidiją neįgalių darbuotojų darbo vietoms pritaikyti ir jų darbo priemonėms pritaikyti atitinka Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatytus prioritetus kalendoriniams metams.

3. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms ir jų darbo priemonėms pritaikyti gali būti skiriama šioms išlaidoms padengti:

- 1) darbo procese naudojamiems specialioms įrenginiams (mašinoms, aparatams, prietaisams, įrankiams, įtaisams) ar kitiems specialioms reikmenims, kurių reikia neįgaliam darbuotojui savo darbo funkcijoms atlikti, projektuoti, gaminti, pirkti ir montuoti (įrengti);
- 2) papildomoms priemonėms neįgalių darbuotojų darbo vietoms ir jų darbo priemonėms pritaikyti.

4. Socialinė įmonė, siekianti gauti subsidiją neįgalių darbuotojų darbo vietoms pritaikyti ir jų darbo priemonėms pritaikyti, prieš pasirašydama sutartį dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos, Vyriausybės įgaliotai institucijai turi pateikti sutartinių įsipareigojimų įvykdymo užtikrinimą – banko garantiją arba draudimo bendrovės laidavimo raštą (kartu su laidavimo draudimo polisu) – ne mažiau kaip 50 procentų pagal sutartį dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos darbo vietai (vietoms) pritaikyti skiriamos subsidijos sumos ne trumpesniam kaip 36 mėnesių nuo darbo vietos pritaikymo dienos laikotarpiui.

5. Subsidijos dydis neįgalaus darbuotojo, kuriam nustatytas 25 procentų neviršijantis darbingumo lygis ar sunkus neįgalumo lygis, darbo vietai pritaikyti ir jo darbo priemonėms pritaikyti sudaro 80 procentų visų tam tikslui reikalingų išlaidų.

6. Subsidijos dydis neįgalaus darbuotojo, kuriam nustatytas 30–40 procentų darbingumo

lygis ar vidutinis neįgalumo lygis, darbo vietai pritaikyti ir jo darbo priemonėms pritaikyti sudaro 70 procentų visų tam tikslui reikalingų išlaidų.

7. Subsidija neįgalaus darbuotojo darbo vietai pritaikyti ir jo darbo priemonėms pritaikyti negali būti didesnė kaip 40 subsidijos skyrimo mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžių.

8. Socialinė įmonė į atsilaisvinusią darbo vietą, kurioje dirbo šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–2 punktuose nurodytoms tikslinėms grupėms priklausantis darbuotojas ir kuriai pritaikyti buvo skirta valstybės pagalba, per 30 darbo dienų nuo šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–2 punktuose nurodytai tikslinei grupei priklausančio darbuotojo atleidimo dienos privalo priimti kitą šiai tikslinei grupei priklausančią asmenį.

9. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms pritaikyti ir jų darbo priemonėms pritaikyti turi būti panaudota ir su Vyriausybės įgaliota institucija sutartyje dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos nustatyta tvarka atsiskaityta iki kalendorinių metų gruodžio 15 dienos. Vyriausybės įgaliotos institucijos motyvuotu sprendimu šis terminas gali būti pratęstas, bet ne ilgiau kaip 10 darbo dienų.

10. Paraiška gauti subsidiją neįgalių darbuotojų darbo vietoms pritaikyti ir jų darbo priemonėms pritaikyti teikiama ne daugiau kaip vieną kartą per kalendorinius metus.

18 straipsnis. Subsidija tikslinėms grupėms priklausančioms darbuotojams mokyti

1. Siekiant kompensuoti socialinių įmonių išlaidas tikslinėms grupėms priklausančioms darbuotojams mokyti, šioms įmonėms gali būti skiriama subsidija. Šie mokymai turi būti skiriami socialinės įmonės veiklai reikalingai darbuotojų kvalifikacijai kelti.

2. Subsidija tikslinėms grupėms priklausančioms darbuotojams mokyti sudaro 60 procentų mokymo išlaidų. Ši subsidija gali būti padidinta 10 procentų, jeigu valstybės pagalba skiriama vidutinėms, mažoms ar labai mažoms įmonėms. Subsidija vienam tikslinei grupei priklausančiam darbuotojui mokyti negali viršyti vieno subsidijos skyrimo mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžio.

3. Subsidija tikslinėms grupėms priklausančioms darbuotojams mokyti gali būti panaudota šioms išlaidoms padengti:

1) mokytojų (auklėtojų, instruktorių) darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms už faktinį laiką, kai jie tiesiogiai dirba su tikslinėms grupėms priklausančiais besimokančiais darbuotojais;

2) mokytojų (auklėtojų, instruktorių) ir tikslinėms grupėms priklausančių besimokančių darbuotojų su mokymu susijusioms kelionėms;

- 3) mokymo priemonėms įsigyti;
- 4) darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms tikslinėms grupėms priklausantiems besimokantiems darbuotojams, apskaičiuotiems už jų mokymosi laiką.

4. Šio straipsnio 3 dalies 4 punkte nurodytų išlaidų bendra suma negali viršyti bendros šio straipsnio 3 dalies 1–3 punktuose nurodytų išlaidų sumos.

5. Subsidija tikslinėms grupėms priklausantiems darbuotojams mokyti negali būti skiriama šioms išlaidoms padengti:

- 1) mokesčiui už studijas pagal studijų programas, įtrauktas į Studijų, mokymo programų ir kvalifikacijų registrą;
- 2) mokesčiui už formalųjį profesinį mokymą;
- 3) mokesčiui už mokslą užsienio šalių mokymo įstaigose.

19 straipsnis. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti

1. Siekiant kompensuoti socialinių įmonių išlaidas kliūtims, susidarančioms dėl neįgalaus darbuotojo negalios ir trukdančioms darbuotojui patekti į darbo vietą ar įmonėje esančias poilsio patalpas, pašalinti, socialinėms įmonėms gali būti skiriama subsidija neįgalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti skiriama, jei socialinės įmonės pateikta paraiška gauti subsidiją neįgalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti atitinka Vyriausybės įgalios institucijos nustatytus prioritetus kalendoriniams metams.

2. Subsidijos neįgalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti dydis vienam neįgaliam darbuotojui negali būti didesnis kaip 6 subsidijos neįgalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti skyrimo mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžiai ir subsidija neįgalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti negali būti skiriama dažniau kaip kartą per 36 mėnesius.

3. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms išlaidoms kompensuoti už kiekvieną neįgalų darbuotoją, kuriam nustatytas sunkus neįgalumo lygis ar 25 procentų neviršijantis darbingumo lygis, sudaro 80 procentų šių išlaidų sumos.

4. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms išlaidoms kompensuoti už kiekvieną neįgalų darbuotoją, kuriam nustatytas vidutinis neįgalumo lygis ar 30–40 procentų darbingumo lygis, sudaro 70 procentų šių išlaidų sumos.

5. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti

gali būti skiriama šioms išlaidoms padengti:

- 1) tiflotechniškai aplinkai įrengti;
- 2) kitiems specialiems įrenginiams, įrangai, be kurių neįgalus darbuotojas dėl negalios nepajėgtų patekti į darbo vietą ar įmonėje esančias poilsio patalpas, pirkti, projektuoti, gaminti ir montuoti (įrengti).

6. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo aplinkai pritaikyti turi būti panaudota ir su Vyriausybės įgaliota institucija sutartyje dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos nustatyta tvarka atsiskaityta iki kalendorinių metų gruodžio 15 dienos. Vyriausybės įgalios institucijos motyvuotu sprendimu šis terminas gali būti pratęstas, bet ne ilgiau kaip 10 darbo dienų.

20 straipsnis. Subsidija administravimo išlaidoms

1. Siekiant kompensuoti socialinių įmonių administravimo išlaidas, susidarancias dėl neįgalių darbuotojų darbo, skiriama subsidija administravimo išlaidoms.

2. Subsidija administravimo išlaidoms gali būti skirta šioms išlaidoms padengti:

- 1) socialinės įmonės vidaus administravimo individualaus ar bendrojo pobūdžio raštams versti Brailio raštu;
- 2) kanceliarinėms priemonėms, būtinoms bendrauti su kurčiaisiais, įsigyti;
- 3) specialiai pranešimų ir informacijos pateikimo neįgaliesiems įrangai ir priemonėms įsigyti.

3. Subsidijos administravimo išlaidoms dydis sudaro 70 procentų visų socialinės įmonės mėnesio administravimo išlaidų ir gali būti ne didesnis kaip:

- 1) 0,5 subsidijos administravimo išlaidoms skyrimo mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžio, kai socialinės įmonės administravimo išlaidos susidaro dėl nuo 1 iki 20 neįgalių darbuotojų darbo;
- 2) 1 subsidijos administravimo išlaidoms skyrimo mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydis, kai socialinės įmonės administravimo išlaidos susidaro dėl 21–40 neįgalių darbuotojų darbo;
- 3) 2 subsidijos administravimo išlaidoms skyrimo mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžiai, kai socialinės įmonės administravimo išlaidos susidaro dėl 41 ir daugiau neįgalių darbuotojų darbo.

21 straipsnis. Subsidija transporto išlaidoms

1. Jeigu socialinė įmonė organizuoja joje dirbančių neįgalių darbuotojų, turinčių sunkų ar vidutinį neįgalumo lygį, ar neįgalių darbuotojų, kuriems nustatytas 40 procentų neviršijantis darbingumo lygis, vežimą į darbą ir iš darbo, taip pat šiems neįgaliesiems darbuotojams dirbti

namuose reikalingų medžiagų, detalių, gaminių ir kitų priemonių vežimą į namus ir iš namų, šiai įmonei gali būti skiriama subsidija transporto degalų išlaidoms.

2. Subsidija transporto išlaidoms gali būti skirta transporto priemonės degalų (benzino, dyzelino, dujų) išlaidoms padengti, kai tenkinama bent viena iš šių sąlygų:

1) su neįgaliaisiais sudarytos nuotolinio darbo sutartys, jei socialinė įmonė organizuoja šiems neįgaliesiems dirbti namuose reikalingų medžiagų, detalių, gaminių ir kitų priemonių vežimą į namus ir iš jų;

2) socialinė įmonė organizuoja neįgalių darbuotojų vežimą į darbą ir iš darbo.

3. Transporto priemonės degalų įsigijimo išlaidos negali viršyti didesniai kaip 80 kilometrų atstumui nuo neįgalių darbuotojų gyvenamosios vietos iki darbovietės įveikti reikalingų išlaidų. Transporto priemonės degalų normos nustatomos vadovaujantis Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.

4. Subsidijos transporto išlaidoms dydis sudaro 70 procentų visų mėnesio transporto išlaidų ir gali būti ne didesnis kaip:

1) 1 subsidijos transporto išlaidoms skyrimo mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydis, jei socialinė įmonė organizuoja nuo 1 iki 20 neįgalių darbuotojų ar jiems dirbti reikalingų medžiagų, detalių, gaminių ir kitų priemonių vežimą į namus ir iš jų;

2) 1,5 subsidijos transporto išlaidoms skyrimo mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžio, jei socialinė įmonė organizuoja nuo 21 iki 30 neįgalių darbuotojų ar jiems dirbti reikalingų medžiagų, detalių, gaminių ir kitų priemonių vežimą į namus ir iš jų;

3) 2 subsidijos transporto išlaidoms skyrimo mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžiai, jei socialinė įmonė organizuoja 31 ir daugiau neįgalių darbuotojų ar jiems dirbti reikalingų medžiagų, detalių, gaminių ir kitų priemonių vežimą į namus ir iš jų.

22 straipsnis. Subsidija asistento išlaidoms

1. Jeigu sunkų ar vidutinį neįgalumo lygį turintiems neįgaliesiems darbuotojams ar neįgaliesiems darbuotojams, kuriems nustatytas 40 procentų neviršijantis darbingumo lygis, darbo funkcijoms atlikti nustatytas asistento pagalbos poreikis, socialinei įmonei skiriama subsidija asistento išlaidoms.

2. Socialinė įmonė, siekianti gauti subsidiją asistento išlaidoms, turi pateikti paraišką gauti subsidiją asistento išlaidoms ir gydytojo išvadą dėl sunkų ar vidutinį neįgalumo lygį, ar 40 procentų neviršijantį darbingumo lygį turinčių darbuotojų negalios pobūdžio, darbo funkcijos socialinėje

įmonėje, kurios neįgalus darbuotojas negali atlikti be asistento pagalbos.

3. Vienam asistentui yra priskiriami ne mažiau kaip 3 neįgalūs darbuotojai. Jei socialinėje įmonėje asistento pagalbos poreikis nustatytas mažiau nei 3 neįgaliesiems darbuotojams, vienam asistentui priskiriami visi socialinėje įmonėje dirbantys neįgalūs darbuotojai, kuriems nustatytas asistento pagalbos poreikis.

4. Subsidija asistento išlaidoms sudaro 80 procentų subsidijos skyrimo mėnesį galiojančio Vyriausybės patvirtinto minimaliojo valandinio atlygio dydžio už kiekvieną sunkų neįgalumo lygį turintį neįgalų darbuotoją ar neįgalų darbuotoją, kuriam nustatytas 25 procentų neviršijantis darbingumo lygis, 50 procentų už kiekvieną vidutinį neįgalumo lygį turintį darbuotoją ar neįgalų darbuotoją, kuriam nustatytas 30–40 procentų darbingumo lygis, atsižvelgiant į neįgalaus darbuotojo faktiškai dirbtą laiką, kai darbui atlikti buvo suteikta asistento pagalba. Jei asistento pagalba tuo pačiu metu teikiama keliems neįgaliesiems darbuotojams, neįgalių darbuotojų faktiškai dirbtos valandos, į kurias atsižvelgiant apskaičiuojamas subsidijos asistentui dydis, nėra sumuojamos.

23 straipsnis. Valstybės pagalbos skyrimo ir mokėjimo tvarka

1. Šiame įstatyme nustatytą valstybės pagalbą socialinėms įmonėms Vyriausybės įgaliotos institucijos patvirtintame Valstybės pagalbos teikimo socialinėms įmonėms tvarkos apraše nustatyta tvarka skiria ir moka Vyriausybės įgaliota institucija.

2. Suteikus socialinės įmonės statusą, valstybės pagalba yra pradeda teikti po šešių mėnesių nuo socialinės įmonės statuso suteikimo dienos.

3. Valstybės pagalba, nurodyta šio įstatymo 13 straipsnio 2, 3 ir 5 punktuose, skiriama pagal Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatytus prioritetus kalendoriniams metams, neviršijant valstybės biudžeto asignavimų kalendoriniams metams.

4. Įdarbinus šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytai tikslinei grupei priklausančius asmenis, valstybės pagalba yra skiriama ir mokama visą jų darbo socialinėje įmonėje laikotarpį. Įdarbinus šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytai tikslinei grupei priklausančius asmenis, valstybės pagalba yra skiriama ir mokama dvejus metus, po to, kai pirmą kartą įsidarbino socialinėje įmonėje. Įdarbinus šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytai tikslinei grupei priklausančius asmenis, valstybės pagalba yra skiriama ir mokama ne ilgiau kaip šešis mėnesius po to, kai pirmą kartą įsidarbino socialinėje įmonėje.

5. Socialinei įmonei patikslinus Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatytos formos pažymoje apie planuojamą valstybės pagalbos lėšų poreikį ir numatomas vykdyti veiklas pateiktus duomenis apie planuojamą valstybės pagalbos lėšų poreikį, valstybės pagalba pagal patikslintą valstybės pagalbos poreikį yra skiriama ir mokama nuo kitų kalendorinių metų, jei patikslintas

valstybės pagalbos lėšų poreikis yra didesnis nei buvo pateiktas pažymoje apie planuojamą valstybės pagalbos lėšų poreikį ir numatomas vykdyti veiklas.

6. Siekdamos gauti šiame įstatyme ir reglamente (ES) Nr. 651/2014 nustatytą valstybės pagalbą, socialinės įmonės Vyriausybės įgaliotai institucijai pateikia Vyriausybės įgalios institucijos patvirtintame Valstybės pagalbos teikimo socialinėms įmonėms tvarkos apraše nustatytus išsamiai užpildytus dokumentus, pagrindžiančius atitiktį šiame įstatyme nustatytoms sąlygoms valstybės pagalbai gauti. Paraiškos gauti šio įstatymo 13 straipsnio 2–5 punktuose nurodytas subsidijas priimamos nuo einamųjų metų sausio 1 dienos iki birželio 30 dienos.

7. Vyriausybės įgaliota institucija išnagrinėja pateiktas paraiškas gauti valstybės pagalbą ir ne vėliau kaip per 20 darbo dienų nuo paraiškos gauti valstybės pagalbą ir visų reikiamų išsamiai užpildytų dokumentų Vyriausybės įgaliotoje institucijoje gavimo dienos priima sprendimus dėl šio įstatymo 13 straipsnyje nurodytos valstybės pagalbos. Vyriausybės įgaliota institucija, gavusi socialinės įmonės paraišką gauti valstybės pagalbą, per 5 darbo dienas nuo paraiškos gauti valstybės pagalbą gavimo dienos patikrina, ar pateikti visi ir išsamiai užpildyti Valstybės pagalbos teikimo socialinėms įmonėms tvarkos apraše nurodyti dokumentai, pagrindžiantys atitiktį šiame įstatyme nustatytoms sąlygoms valstybės pagalbai gauti. Jeigu pateikti ne visi ar neišsamiai užpildyti Vyriausybės įgalios institucijos patvirtintame Valstybės pagalbos teikimo socialinėms įmonėms tvarkos apraše nustatyti dokumentai, pagrindžiantys atitiktį šiame įstatyme nustatytoms sąlygoms valstybės pagalbai gauti, trūkstami ar užpildyti dokumentai turi būti pateikti ne vėliau kaip per 10 darbo dienų nuo informacijos apie nustatytus trūkumus gavimo dienos. Apie priimtą sprendimą dėl valstybės pagalbos skyrimo ar neskymo Vyriausybės įgaliota institucija ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo praneša socialinei įmonei.

8. Vyriausybės įgaliota institucija ir socialinė įmonė, dėl šio įstatymo 13 straipsnio 2–8 punktuose nurodytų subsidijų skyrimo, sudaro sutartį dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos. Tipinę sutarties dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos formą tvirtina Vyriausybės įgaliota institucija.

9. Priėmus sprendimą skirti šio įstatymo 13 straipsnio 1 dalies 2–8 punktuose nurodytas subsidijas, Vyriausybės įgaliota institucija socialinei įmonei išsiunčia sutarties dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos projektą bei sprendimą skirti valstybės pagalbą ir nurodo sutarties dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos pasirašymo terminą, kuris negali būti ilgesnis kaip 5 darbo dienos nuo pranešimo gavimo dienos.

10. Valstybės pagalba socialinėms įmonėms išmokama po sutarčių dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos pasirašymo, išskyrus šio įstatymo 13 straipsnio 1 punkte nurodytą subsidiją, kuri išmokama priėmus sprendimą skirti šią subsidiją.

11. Socialinė įmonė teikia mokėjimo prašymus gauti valstybės pagalbą Vyriausybės įgaliotai

institucijai. Subsidijuojamos tik tos socialinės įmonės išlaidos, kurias ji patyrė po sutarties dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos sudarymo ar po sprendimo skirti šio įstatymo 13 straipsnio 1 punkte nurodytą subsidiją priėmimo dienos.

12. Jei socialinė įmonė ilgiau kaip du mėnesius nepateikia mokėjimo prašymo gauti subsidiją darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms, subsidiją administravimo išlaidoms, subsidiją transporto išlaidoms ar subsidiją asistento išlaidoms, ši subsidija už atitinkamą mėnesį nėra mokama.

24 straipsnis. Valstybės pagalbos panaudojimo apribojimai

1. Socialinė įmonė, įsteigusi neįgaliųjų darbuotojų darbo vietas ir įsigijusi jų darbo priemones ar pritaikiusi neįgaliųjų darbuotojų darbo vietas ir jų darbo priemones, privalo nepanaikinti darbo vietos 36 mėnesius nuo jos įsteigimo dienos. Darbo vieta laikoma panaikinta, kai nepraėjus 36 mėnesių laikotarpiui nuo darbo vietos įsteigimo ar pritaikymo dienos, atsiranda bent viena iš šių sąlygų:

1) darbo sutartis su įdarbintu tikslinei grupei priklausančiu asmeniu nutraukiama ir per 30 darbo dienų nuo darbo sutarties nutraukimo dienos į šią atsilaisvinsią darbo vietą nepriimamas nustatytus kvalifikacinius reikalavimus atitinkantis šiai tikslinei grupei priklausantis asmuo;

2) įdarbinto tikslinei grupei priklausančio asmens darbo vietoje prastova ne dėl darbuotojo kaltės ar pravaikšta trunka ilgiau kaip 30 kalendorinių dienų iš eilės arba jam darbo sutartyje nustatytais sąlygomis ir terminais daugiau kaip du mėnesius iš eilės nemokamas visas jam priklausantis darbo užmokestis;

3) įdarbinto tikslinei grupei priklausančio asmens darbo sutartyje be Vyriausybės įgaliotos institucijos sutikimo keičiama darbovietė ar funkcijos (šiuo atveju darbo vieta laikoma panaikinta nuo darbovietės ar funkcijų pakeitimo dienos);

4) įsiteisėja teismo nutartis iškelti socialinei įmonei bankroto bylą arba kreditorių susirinkimas priima nutarimą bankroto procedūras vykdyti ne teismo tvarka ir dėl šios priežasties atleidžiami už subsidijos lėšas įsteigtose ar pritaikytose darbo vietose dirbę asmenys. Jeigu už subsidijos lėšas įsteigtos ar pritaikytos darbo vietos nebuvo užimtos, darbo vieta laikoma panaikinta nuo teismo nutarties iškelti bankroto bylą įsiteisėjimo dienos arba kreditorių susirinkimui priėmus nutarimą bankroto procedūras vykdyti ne teismo tvarka;

5) juridinių asmenų dalyviai, kreditorių susirinkimas, Juridinių asmenų registro tvarkytojas arba teismas Lietuvos Respublikos civilinio kodekso nustatytais atvejais priima sprendimą socialinę įmonę likviduoti. Tokiu atveju darbo vieta laikoma panaikinta, kai socialinė įmonė įgyja likviduojamo juridinio asmens statusą.

2. Ilgalaikis turtas, kurį socialinė įmonė įsigijo pasinaudodama valstybės pagalba, negali būti

parduotas, dovanotas ar kitaip perleistas, taip pat išvežtas už Europos ekonominės erdvės valstybių teritorijų ribų, įkeistas ar kitaip suvaržytos teisės į jį be Vyriausybės įgaliotos institucijos leidimo ne trumpiau kaip 36 mėnesius nuo darbo vietos įsteigimo dienos. Jeigu socialinė įmonė neįvykdo šių sąlygų, šiam turtui įsigyti suteikta valstybės pagalba turi būti grąžinama sutartyje dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos nustatyta tvarka.

25 straipsnis. Valstybės pagalbos dydžio apribojimai

1. Valstybės pagalba šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–3 punktuose nurodytų tikslinėms grupėms priklausančių asmenų darbo užmokesčio ir nuo šio darbo užmokesčio apskaičiuotų draudėjo privalomojo valstybinio socialinio draudimo įmokų sumai padengti socialinei įmonei negali sudaryti daugiau kaip 10 000 000 eurų per metus. Valstybės pagalba kitoms valstybės pagalbos rūšims, įdarbinus šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–3 punktuose nurodytus tikslinėms grupėms priklausančius asmenis, socialinei įmonei negali sudaryti daugiau kaip 10 000 000 eurų per metus.

2. Valstybės pagalba tikslinėms grupėms priklausančioms darbuotojams mokyti negali sudaryti daugiau kaip 2 000 000 eurų bendros valstybės pagalbos dydžio visiems per metus socialinėje įmonėje vykdomiems asmenų tikslinei grupei priklausančių darbuotojų mokymams.

3. Jeigu kalendorinių metų paskutinę ketvirčio dieną apskaičiuojama faktiškai gauta valstybės pagalbos suma viršija leistinas ribas, per kalendorinius metus išmokėta valstybės pagalbos suma, viršijanti leistinas ribas, turi būti grąžinama Vyriausybės įgaliotai institucijai per vieną mėnesį nuo šio įstatymo 7 straipsnio 1 dalies 9 punkte nurodytos metinės ataskaitos pateikimo Vyriausybės įgaliotai institucijai.

26 straipsnis. Valstybės pagalbos mokėjimo sustabdymas, atnaujinimas, nutraukimas ir grąžinimas

1. Valstybės pagalbos mokėjimas socialinei įmonei yra sustabdomas, atsiradus bent vienai iš šių sąlygų:

1) gavus duomenų, kad informacija, pateikta paraiškose gauti valstybės pagalbą, mokėjimų prašymuose gauti valstybės pagalbą, gali būti neteisinga;

2) Vyriausybės įgaliotai institucijai, atliekančiai socialinių įmonių veiklos priežiūrą, nustatčius šio įstatymo ar jo įgyvendinamųjų teisės aktų, Darbo kodekso, darbuotojų saugą ir sveikatą bei darbo santykius reglamentuojančių įstatymų ar jų įgyvendinamųjų teisės aktų pažeidimų;

3) kai netenkinama bent viena iš sąlygų, nurodytų šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 2–8 punktuose.

2. Šio straipsnio 1 dalies 1 ir 3 punktuose nurodytais atvejais sustabdomas tos dalies valstybės pagalbos mokėjimas, kurią prašoma išmokėti pagal pateiktas paraiškas gauti valstybės pagalbą, mokėjimų prašymus, kuriuose pateikta galimai neteisinga informacija, arba kuria prašoma kompensuoti darbo užmokesčio ir valstybinio socialinio draudimo įmokų, išmokėtų nesilaikant šio įstatymo 7 straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytos pareigos, išlaidas.

3. Subsidijos darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms mokėjimas sustabdomas ir tuo atveju, kai atitinkamo mėnesio socialinės įmonės darbuotojų, priklausančių tikslinėms grupėms, dalis yra mažesnė, nei nustatyta šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 2 punkte, padalijus metinio vidutinio sąrašuose esančių darbuotojų skaičių iš 12.

4. Vyriausybės įgaliota institucija ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo šio straipsnio 1 ir (ar) 3 dalyse nurodytų aplinkybių nustatymo dienos priima sprendimą sustabdyti valstybės pagalbos mokėjimą. Valstybės pagalbos mokėjimas socialinei įmonei sustabdomas nuo Vyriausybės įgalios institucijos sprendimo sustabdyti valstybės pagalbos mokėjimą priėmimo dienos.

5. Sustabdytas valstybės pagalbos mokėjimas socialinei įmonei atnaujinamas, kai:

1) gauti duomenys, dėl kurių buvo sustabdytas valstybės pagalbos socialinei įmonei mokėjimas, nepasitvirtina per 30 darbo dienų nuo sprendimo sustabdyti valstybės pagalbos mokėjimą priėmimo dienos;

2) per 5 darbo dienas nuo informacijos apie nustatytus trūkumus gavimo dienos, socialinė įmonė ištaiso paraiškose gauti valstybės pagalbą, mokėjimų prašymuose gauti valstybės pagalbą nurodytą informaciją;

3) socialinė įmonė per socialinės įmonės patikrinimų metu Vyriausybės įgalios institucijos nustatytą terminą panaikina atliekant veiklos priežiūrą nustatytus šio įstatymo ar jo įgyvendinamųjų teisės aktų, Darbo kodekso, darbuotojų saugą ir sveikatą bei darbo santykius reglamentuojančių įstatymų ar jų įgyvendinamųjų teisės aktų pažeidimus;

4) tenkinamos visos šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 2–8 punktuose nurodytos sąlygos.

6. Atnaujinus valstybės pagalbos mokėjimą šio straipsnio 5 dalies 1–3 punktuose nurodytais pagrindais, socialinei įmonei išmokamos jai priklausančios valstybės pagalbos sumos už laikotarpį nuo sprendimo sustabdyti valstybės pagalbos mokėjimą iki sprendimo atnaujinti valstybės pagalbos mokėjimą priėmimo. Atnaujinus valstybės pagalbos mokėjimą šio straipsnio 5 dalies 4 punkte nurodytu pagrindu, valstybės pagalba yra mokama nuo sprendimo atnaujinti valstybės pagalbos mokėjimą, priėmimo dienos.

7. Jeigu paskutinę kalendorinių metų dieną socialinės įmonės darbuotojų, priklausančių tikslinėms grupėms, skaičius atitinka šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytą sąlygą sustabdyto mėnesio subsidijos darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms mokėjimas socialinei įmonei išmokamas kartu su gruodžio mėnesio ar paskutinio metų ketvirčio

subsidija darbo užmokesčiui.

8. Valstybės pagalbos mokėjimas socialinei įmonei nutraukiamas, kai:

- 1) panaikinamas socialinės įmonės statusas;
 - 2) neatsiranda šio straipsnio 5 dalies 1–4 punktuose nurodyti sustabdytos valstybės pagalbos atnaujinimo pagrindai;
 - 3) ilgiau kaip 6 mėnesius nuo sprendimo sustabdyti valstybės pagalbą priėmimo dienos netenkinama bent viena šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 3–8 punktuose nurodyta sąlyga arba neatsiranda šio straipsnio 7 dalyje nurodytas pagrindas išmokėti sustabdytą subsidijos darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms mokėjimą;
 - 4) nustatoma bent viena šio įstatymo 24 straipsnyje nurodyta sąlyga ir (ar) valstybės pagalbos dydis viršija šio įstatymo 25 straipsnyje nurodytas didžiausias leistinas valstybės pagalbos dydžio ribas;
 - 5) išduotas vykdomasis raštas iš socialinės įmonės išieškoti valstybės pagalbos lėšas remiantis Europos Komisijos sprendimu, pagal kurį valstybės pagalba skelbiama neteisėta ir nesuderinama su bendrąja rinka;
 - 6) socialinė įmonė pateikė suklastotus dokumentus, reikalingus sprendimui dėl valstybės pagalbos skyrimo priimti ar sutarčiai dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos sudaryti;
 - 7) per 15 darbo dienų nuo Vyriausybės įgaliotos institucijos prašymo gavimo dienos socialinė įmonė nepateikia prašomos informacijos ar dokumentų, reikalingų tikrinant valstybės pagalbos panaudojimą, ar nesudaro sąlygų Vyriausybės įgaliotai institucijai Viešojo administravimo įstatymo ketvirtajame skirsnyje nustatyta tvarka atlikti socialinių įmonių veiklos priežiūrą;
 - 8) socialinė įmonė panaudojo valstybės pagalbos lėšas ne pagal tikslinę jų paskirtį ar pažeisdama sutarties dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos sąlygas.
9. Vyriausybės įgaliota institucija ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo šio straipsnio 8 dalyje nurodytų aplinkybių nustatymo dienos priima sprendimą nutraukti valstybės pagalbos mokėjimą. Valstybės pagalbos mokėjimas socialinei įmonei nutraukiamas nuo sprendimo nutraukti valstybės pagalbą priėmimo dienos.
10. Nutraukus valstybės pagalbos socialinei įmonei mokėjimą šio straipsnio 8 dalyje nurodytais pagrindais, valstybės pagalba gali būti skiriama ne anksčiau kaip po trijų mėnesių nuo dienos, kurią buvo priimtas sprendimas nutraukti valstybės pagalbos socialinei įmonei mokėjimą.
11. Panaikinus socialinės įmonės statusą šio įstatymo 13 straipsnyje nurodytos valstybės pagalbos mokėjimas yra nutraukiamas.
12. Socialinė įmonė per 30 darbo dienų nuo sprendimo susigrąžinti skirtą valstybės pagalbą priėmimo dienos privalo grąžinti jai skirtą valstybės pagalbą:
- 1) atsiradus šio straipsnio 8 dalies 5–8 punktuose nurodytoms aplinkybėms – visą subsidijos

sumą;

2) panaikinusi darbo vietą, kuriai įsteigti ar pritaikyti buvo skirta subsidija, per 12 mėnesių laikotarpį po jos įsteigimo – visą subsidijos sumą;

3) panaikinusi darbo vietą, kuriai įsteigti ar pritaikyti buvo skirta subsidija, per laikotarpį nuo 13 iki 24 mėnesių po jos įsteigimo – 80 procentų subsidijos sumos;

4) panaikinus darbo vietą, kuriai įsteigti ar pritaikyti buvo skirta subsidija, per laikotarpį nuo 25 iki 36 mėnesių po jos įsteigimo – 50 procentų subsidijos sumos;

5) kai ilgalaikis materialusis turtas, kuriam įsigyti (sukurti) buvo skirta valstybės pagalba, sugadinamas, pažeidžiamas arba sunaikinamas, parduodamas, dovanojamas ar kitaip perleidžiamas, taip pat išvežamas už Europos ekonominės erdvės valstybių teritorijų ribų, įkeičiamas ar kitaip suvaržomos teisės į jį be Vyriausybės įgaliotos institucijos leidimo, nepraėjus 36 mėnesiams nuo darbo vietos įsteigimo dienos, išskyrus atvejus, kai jis prarandamas dėl nenugalimos jėgos ar nusikalstamos trečiųjų asmenų veikos arba kai socialinė įmonė lėšas, gautas kaip draudimo išmoką dėl sunaikinto ilgalaikio materialiojo turto, investavo į kitą ilgalaikį materialųjį turtą, reikalingą įsteigtai darbo vietai išlaikyti 36 mėnesius nuo jos įsteigimo ar pritaikymo dienos, – visą subsidijos ilgalaikiam materialiajam turtui įsigyti sumą;

6) kai valstybės pagalbos suma viršija šio įstatymo 25 straipsnio 1–3 dalyse nurodytas leistinas ribas.

13. Vyriausybės įgaliota institucija ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo šio straipsnio 12 dalyje nurodytų aplinkybių nustatymo dienos priima sprendimą susigrąžinti skirtą valstybės pagalbą.

14. Socialinei įmonei neįsteigus darbo vietų ar neįsigijus darbo priemonių, nepritaikius darbo vietų ar darbo priemonių arba nepritaikius darbo aplinkos, gamybinių ir poilsio patalpų neįgaliųjų tikslinei grupei priklausantiems darbuotojams per sutartyje dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos nustatytą laikotarpį, Vyriausybės įgaliotai institucijai grąžinama socialinei įmonei faktiškai pervesta valstybės pagalbos suma ir sutartyje dėl subsidijų išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos nustatyto dydžio palūkanos už laikotarpį nuo valstybės pagalbos gavimo iki visiško socialinės įmonės atsiskaitymo su Vyriausybės įgaliota institucija.

15. Jeigu valstybės pagalba turi būti grąžinama dėl šio straipsnio 12 dalyje nurodytų aplinkybių, grąžinama šio straipsnio 12 dalyje numatyta subsidijos suma ir sutartyje dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos nustatyto dydžio palūkanos už laikotarpį nuo reikalavimo grąžinti subsidiją neįvykdymo dienos iki socialinės įmonės atsiskaitymo su Vyriausybės įgaliota institucija.

16. Sutartyje dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos numatytos palūkanos negali būti mažesnės, negu nustatytos Europos Komisijos valstybės pagalbos grąžinimo atveju.

27 straipsnis. Socialinių įmonių pelno naudojimas

1. Ne mažiau kaip 75 procentai socialinių įmonių grynojo ataskaitinių finansinių metų pelno turi būti naudojama socialinės įmonės veiklos tikslams, susijusiems su socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinių grupių grįžimo į darbo rinką ir jų socialinės integracijos skatinimu, socialinės atskirties mažinimu. Socialinės įmonės grynojo ataskaitinių finansinių metų pelno dalis negali būti skiriama kaip nuosavo įnašo dalis valstybės pagalbai gauti.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti 75 procentai socialinių įmonių grynojo ataskaitinių finansinių metų pelno turi būti panaudoti per vienus metus nuo metinių finansinių ataskaitų rinkinio pateikimo Vyriausybės įgaliotai institucijai ar Juridinių asmenų registro tvarkytojui.

28 straipsnis. Lėšos socialinėms įmonėms remti

Šio įstatymo 13 straipsnyje nustatyta valstybės pagalba socialinėms įmonėms remti skiriama šio įstatymo nustatyta tvarka iš Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto pagal Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto asignavimus.

V SKYRIUS

VYRIAUSYBĖS ĮGALIOTŲ INSTITUCIJŲ FUNKCIJOS

29 straipsnis. Vyriausybės įgaliotų institucijų funkcijos įgyvendinant šį įstatymą

1. Įgyvendindama šį įstatymą, socialinės įmonės statusą suteikianti Vyriausybės įgaliota institucija:

1) administruoja Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto lėšas, skirtas socialinėms įmonėms remti;

2) priima ir svarsto prašymus suteikti socialinės įmonės statusą ir priima sprendimą dėl socialinės įmonės statuso suteikimo ar nesuteikimo ir panaikinimo juridiniam asmeniui ar jo padaliniui, išduoda socialinės įmonės pažymėjimus;

3) praneša juridiniam asmeniui ar jo padaliniui ir Juridinių asmenų registro tvarkytojui apie priimtus sprendimus dėl socialinės įmonės statuso suteikimo ir panaikinimo;

4) priima ir svarsto socialinių įmonių paraiškas gauti valstybės pagalbą ir priima sprendimus dėl valstybės pagalbos skyrimo ar neskyrimo ir jos dydžio, jos teikimo sustabdymo, atnaujinimo, nutraukimo, reikalavimo ją grąžinti ir negrąžintos valstybės pagalbos išieškojimo, sudaro su socialinėmis įmonėmis sutartis dėl subsidijų išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos;

5) tvarko informaciją apie konkrečioms socialinėms įmonėms pagal šį įstatymą suteiktą valstybės pagalbą ir teikia ją Lietuvos Respublikos ir Europos Sąjungos institucijoms,

atliekančioms valstybės pagalbos teikimo priežiūrą, siekiant užtikrinti šio įstatymo nuostatų laikymąsi;

6) vertina socialinių įmonių pateiktas iš visų šaltinių gautos ir panaudotos valstybės pagalbos ataskaitas, teikia metines suvestines socialinių įmonių veiklos ir valstybės pagalbos lėšų panaudojimo ataskaitas Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijai;

7) prireikus organizuoja mokymus socialinių įmonių vadovams ir darbuotojams, dirbantiems su socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinėmis grupėmis;

8) rengia ir įgyvendina projektus, skirtus socialinių įmonių veiklai gerinti ir plėsti;

9) vertina socialinių įmonių pateiktus metinius finansinių ataskaitų rinkinius ir ataskaitas, kuriose pateikiama informacija apie tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų skaičių, jų dalį iš visų socialinės įmonės darbuotojų;

10) priima sprendimus dėl leidimų parduoti, dovanoti ar kitaip perleisti, išvežti už Europos ekonominės erdvės valstybių teritorijos ribų, įkeisti ilgalaikį turtą ar kitaip suvaržyti teises į šį turtą, kurį socialinė įmonė įsigijo pasinaudodama subsidijomis, taip pat įdarbinto asmens darbo sutartyje pakeisti darbovietę ar funkcijas išdavimo socialinėms įmonėms;

11) tvarko tikslinėms grupėms priklausančių asmenų duomenis, susijusius su jų registracija teritorinėje darbo biržoje, ir ypatingus tikslinėms grupėms priklausančių asmenų duomenis, patvirtinančius darbuotojų priklausymą tikslinėms grupėms, siekiant didinti tikslinėms grupėms priklausančių asmenų užimtumą;

12) teikia duomenis apie socialinėms įmonėms suteiktą valstybės pagalbą Europos Komisijos valstybės pagalbos skaidrumo svetainėje.

2. Įgyvendindama šį įstatymą valstybės pagalbą mokanti Vyriausybės įgaliota institucija:

1) moka socialinės įmonės statusą suteikiančios Vyriausybės įgaliotos institucijos skirtą valstybės pagalbą;

2) teikia informaciją apie teritorinėje darbo biržoje įregistruotus tikslinėms grupėms priklausančius asmenis, jiems sutikus, jos pageidaujančiam juridiniam asmeniui ar jo padaliniui, siekiančiam įdarbinti socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslines grupes;

3) informuoja socialinės įmonės statusą suteikiančią Vyriausybės įgaliotą instituciją apie aplinkybių panaikinti socialinės įmonės statusą, sustabdyti, atnaujinti, nutraukti valstybės pagalbą socialinei įmonei atsiradimą ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo šių aplinkybių paaiškėjimo dienos.

3. Įgyvendindama šį įstatymą socialinių įmonių veiklos priežiūrą atliekanti Vyriausybės įgaliota institucija:

1) Viešojo administravimo įstatymo ketvirtajame skirsnyje nustatyta tvarka atlieka socialinių įmonių veiklos priežiūrą;

2) nustato terminą, per kurį socialinė įmonė privalo panaikinti atliekant veiklos priežiūrą nustatytus šio įstatymo ar jo įgyvendinamųjų teisės aktų, Darbo kodekso, darbuotojų saugą ir sveikatą bei darbo santykius reglamentuojančių įstatymų ar jų įgyvendinamųjų teisės aktų pažeidimus;

3) informuoja socialinės įmonės statusą suteikiančią Vyriausybės įgaliotą instituciją apie sąlygų atlikti socialinių įmonių veiklos priežiūrą nesudarymą, apie įpareigojimų pašalinti pažeidimus, nustatytus atliekant socialinių įmonių veiklos priežiūrą, neįvykdymą per nustatytą terminą ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo šių aplinkybių atsiradimo dienos.

Lietuvos Respublikos
socialinių įmonių įstatymo
priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 2014 m. birželio 17 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 651/2014, kuriuo tam tikrų kategorijų pagalba skelbiama suderinama su vidaus rinka taikant Sutarties 107 ir 108 straipsnius (OL 2014 L 187, p. 1).“

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

1. Šio įstatymo 1 straipsnio 1 dalis, išskyrus šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2018 m. gegužės 1 d.

2. Šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalis, įsigalioja 2018 m. lapkričio 1 d.

3. Lietuvos Respublikos Vyriausybė, Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministras, Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministras ir Lietuvos darbo biržos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos direktorius iki 2018 m. balandžio 30 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

4. Prašymai suteikti socialinės įmonės statusą, paraiškos gauti valstybės pagalbą ir mokėjimo prašymai gauti valstybės pagalbą, pateikti iki šio įstatymo įsigaliojimo, baigiami nagrinėti ir sprendimai dėl socialinės įmonės statuso suteikimo ar nesuteikimo bei sprendimai dėl valstybės pagalbos skyrimo ar neskystimo ir mokėjimo priimami vadovaujantis iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos galiojusio Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymo nuostatomis. Mokėjimo prašymai, pateikti po šio įstatymo įsigaliojimo, kai sprendimas dėl valstybės pagalbos skyrimo buvo priimtas vadovaujantis iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos galiojusio Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymo nuostatomis, baigiami nagrinėti bei sprendimai priimami

dėl mokėjimo vadovaujantis iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos galiojusio Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymo nuostatomis.

5. Socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinėms grupėms priklausantys asmenys, kurie socialinėje įmonėje buvo įdarbinti iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos galiojusio Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymo nuostatomis, nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinėms grupėms priskiriami vadovaujantis šio įstatymo nuostatomis.

6. Juridiniam asmeniui, kuriam, vadovaujantis iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos galiojusio Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymo nuostatomis buvo suteiktas socialinės įmonės ar neįgaliųjų socialinės įmonės statusas, neatitinkančiam šiame įstatyme nustatytų sąlygų suteikti socialinės įmonės statusą, socialinės įmonės statusas ar neįgaliųjų socialinės įmonės statusas panaikinamas nuo 2018 m. lapkričio 1 d.

7. Juridiniam asmeniui, kuriam, vadovaujantis iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos galiojusio Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymo nuostatomis buvo suteiktas neįgaliųjų socialinės įmonės statusas, atitinkančiam šiame įstatyme nustatytas sąlygas suteikti socialinės įmonės statusą, nuo 2018 m. lapkričio 1 d. suteikiamas socialinės įmonės statusas.

8. Socialinėms įmonėms, Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliotai institucijai pateikusioms veiklos (verslo) planą, kuriame yra nurodytas 2018 metų valstybės pagalbos lėšų poreikis ir numatomos vykdyti veiklos, valstybės pagalba yra teikiama atsižvelgiant į veiklos (verslo) plane nurodytą valstybės pagalbos lėšų poreikį 2018 metams. Pažymą apie planuojamą valstybės pagalbos lėšų poreikį ir numatomas vykdyti veiklas 36 mėnesių galiojimo laikotarpiui Vyriausybės įgaliotai institucijai socialinės įmonės turi pateikti iki 2018 m. spalio 1 d.

9. Šio įstatymo 1 straipsnio 1 dalyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymo 23 straipsnio 4 dalies nuostatos, iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos socialinėse įmonėse įdarbintiems tikslinėms grupėms priklausantiems asmenims, yra taikomos nuo 2018 m. gegužės 1 d.

10. Šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje išdėstyto Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymo 23 straipsnio 4 dalies nuostatos, nuo 2018 m. gegužės 1 d. iki 2018 m. lapkričio 1 d. socialinėse įmonėse įdarbintiems tikslinėms grupėms priklausantiems asmenims, yra taikomos nuo įsidarbinimo socialinėje įmonėje dienos.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Lietuvos Respublikos
Socialinės apsaugos ir darbo ministras

Linas Kukutaitis

Tekas patvirtintas

ARK

2017-12-12

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
UŽIMTUMO ĮSTATYMO NR. XII-2470 25, 35, 41, 42 IR 48 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2018 m.

d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. 25 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 25 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„25 straipsnis. Darbo rinkoje papildomai remiami asmenys

Darbo rinkoje papildomai remiamais laikomi šie asmenys:

- 1) darbingo amžiaus neįgalieji, kuriems nustatytas iki 25 procentų darbingumo lygis arba sunkus neįgalumo lygis;
- 2) bedarbiai, kurie yra darbingo amžiaus neįgalieji, kuriems nustatytas 30–40 procentų darbingumo lygis arba vidutinis neįgalumo lygis;
- 3) bedarbiai, kurie yra darbingo amžiaus neįgalieji, kuriems nustatytas 45–55 procentų darbingumo lygis arba lengvas neįgalumo lygis;
- 4) nekvalifikuoti bedarbiai, kurie nėra įgiję jokios profesinės kvalifikacijos arba jų užsienyje įgyta profesinė kvalifikacija nėra pripažinta įstatymų, reglamentuojančių profesinės kvalifikacijos pripažinimą, nustatyta tvarka, taip pat bedarbiai, kurie neturi jokios neformaliu būdu įgytos kompetencijos, pripažintos įstatymų, reglamentuojančių įgytos kompetencijos pripažinimą, nustatyta tvarka;
- 5) ilgalaikiai bedarbiai iki 25 metų, kurių nedarbo trukmė ilgesnė kaip 6 mėnesiai, ir ilgalaikiai bedarbiai nuo 25 metų, kurių nedarbo trukmė ilgesnė kaip 12 mėnesių, skaičiuojant nuo įsiregistravimo teritorinėje darbo biržoje dienos;
- 6) vyresni kaip 50 metų bedarbiai;
- 7) asmenys, turintys teisę į papildomas užimtumo garantijas pagal Lietuvos Respublikos valstybės įmonės Ignalinos atominės elektrinės darbuotojų papildomų užimtumo ir socialinių garantijų įstatymą;
- 8) bedarbiai iki 29 metų;
- 9) pirmą kartą pagal įgytą kvalifikaciją ar kompetenciją darbo veiklą pradedantys bedarbiai;
- 10) asmenys, kuriems suteiktas pabėgėlio statusas, arba asmenys, kuriems suteikta papildoma ar laikinoji apsauga;
- 11) nėščios moterys, vaiko motina (įmotė) arba tėvas (įtėvis), vaiko globėjas, rūpintojas ir asmenys, faktiškai auginantys vaiką (įvaikį) iki 8 metų arba neįgalų vaiką (įvaikį) iki 18 metų (iki 2005 m. liepos 1 d. pripažintą vaiku invalidu), ir asmenys, prižiūrintys neįgalius šeimos narius,

kuriems Neįgalumo ir darbingumo nustatymo tarnybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – Neįgalumo ir darbingumo nustatymo tarnyba) sprendimu nustatyta nuolatinė slauga ar priežiūra;

12) grįžę iš laisvės atėmimo vietų, kai laisvės atėmimo laikotarpis buvo ne trumpesnis kaip 6 mėnesiai, jeigu jie kreipiasi į teritorinę darbo biržą ne vėliau kaip per 6 mėnesius nuo grįžimo iš laisvės atėmimo vietų;

13) priklausomi nuo narkotinių, psichotropinių ir kitų psichiką veikiančių medžiagų, baigę psichologinės socialinės ir (ar) profesinės reabilitacijos programas, jeigu jie kreipiasi į teritorinę darbo biržą ne vėliau kaip per 6 mėnesius nuo psichologinės socialinės ir (ar) profesinės reabilitacijos programos baigimo.“

2 straipsnis. 35 straipsnio pakeitimas

Papildyti 35 straipsnio 4 dalį 5 punktu:

„5) kurie nėra valstybės ar savivaldybės institucija ar įstaiga, profesinė sąjunga, religinė bendruomenė (bendrija) ar asociacija.“

3 straipsnis. 41 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 41 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Įgyvendinant remiamojo įdarbinimo priemones, darbdaviams, įdarbinusiems teritorinės darbo biržos siūstus asmenis, mokama subsidija darbo užmokesčiui, nurodytam įdarbinto asmens darbo sutartyje, ir nuo šio darbo užmokesčio apskaičiuotoms draudėjo privalomojo valstybinio socialinio draudimo įmokoms iš dalies kompensuoti. Subsidijos darbo užmokesčiui, nurodytam įdarbinto asmens darbo sutartyje, dydis negali viršyti 1,5 Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžio ir nuo šio darbo užmokesčio apskaičiuotų draudėjo privalomojo valstybinio socialinio draudimo įmokų sumos (toliau – subsidija darbo užmokesčiui). Jeigu įdarbinto asmens darbo sutartis sudaryta ne visam darbo laikui arba jis dirbo ne visą mėnesio darbo laiką, subsidijos darbo užmokesčiui dydis skaičiuojamas už faktiškai dirbtą laiką pagal apskaičiuotą ar darbo sutartyje nustatytą valandinį atlygį. Subsidijos darbo užmokesčiui dydis, kai įdarbinami šio įstatymo 25 straipsnyje nurodyti asmenys, apskaičiuojamas procentais nuo įdarbinto asmens darbo užmokesčio ir nuo šio darbo užmokesčio apskaičiuotų draudėjo privalomojo valstybinio socialinio draudimo įmokų lėšų:

1) 75 procentai apskaičiuotų lėšų, kai įdarbinami asmenys, nurodyti šio įstatymo 25 straipsnio 1 ir 10 punktuose;

2) 60 procentų apskaičiuotų lėšų, kai įdarbinami asmenys, nurodyti šio įstatymo 25 straipsnio 2 punkte;

3) 50 procentų apskaičiuotų lėšų, kai įdarbinami asmenys, nurodyti šio įstatymo 25 straipsnio 3–9, 11–13 punktuose.

4 straipsnis. 42 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 42 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„42 straipsnis. Įdarbinimas subsidijuojant

1. Įdarbinimas subsidijuojant, kurio tikslas yra įdarbinti teritorinės darbo biržos siūstą asmenį negražintinai kompensuojant darbdaviui dalį šio asmens darbo užmokesčio išlaidų, organizuojamas siekiant:

1) šio įstatymo 25 straipsnio 3–13 punktuose nurodytiems bedarbiams padėti įsitvirtinti darbo rinkoje arba įsidarbinti;

2) šio įstatymo 25 straipsnio 1 punkte nurodytiems asmenims, kurie registruoti teritorinėje darbo biržoje kaip nedarbingi, ir šio įstatymo 25 straipsnio 2 punkte nurodytiems bedarbiams sudaryti specialias sąlygas išlikti darbo rinkoje.

2. Subsidijos darbo užmokesčiui, mokamos darbdaviams įdarbinant šio straipsnio 1 dalyje nurodytus asmenis, dydis apskaičiuojamas vadovaujantis šio įstatymo 41 straipsnio 2 dalies nuostatomis.

3. Subsidija darbo užmokesčiui mokama:

1) iki 6 mėnesių, kai darbo sutartis sudaroma su asmenimis, nurodytais šio įstatymo 25 straipsnio 3–9, 11–13 punktuose;

2) iki 24 mėnesių, kai darbo sutartis sudaroma su asmenimis, nurodytais šio įstatymo 25 straipsnio 2 ir 10 punktuose;

3) neterminuotai per visą darbo laikotarpį, kai įdarbinami asmenys, nurodyti šio įstatymo 25 straipsnio 1 punkte.“

5 straipsnis. 48 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 48 straipsnio 2 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) nėščios moterys, vaiko motina (įmotė) arba tėvas (įtėvis), vaiko globėjas, rūpintojas ir asmenys, faktiškai auginantys vaiką (įvaikį) iki 8 metų arba neįgalų vaiką (įvaikį) iki 18 metų (iki 2005 m. liepos 1 d. pripažintą vaiku invalidu), ir asmenys, prižiūrintys neįgalius šeimos narius, kuriems Neįgalumo ir darbingumo nustatymo tarnybos sprendimu nustatyta nuolatinė slauga ar priežiūra;“.

6 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2018 m. gegužės 1 d.

2. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija iki 2018 m. balandžio 30 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Lietuvos Respublikos
Socialinės apsaugos ir darbo ministras

Linas Kukuraišis

2017-12-12

LIETUVOS RESPUBLIKOS
UŽIMTUMO ĮSTATYMO NR. XII-2470 25, 35, 41, 42 IR 48 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO
ĮSTATYMAS

2018 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 25 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 25 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„25 straipsnis. Darbo rinkoje papildomai remiami asmenys

Darbo rinkoje papildomai remiamais laikomi šie asmenys:

- 1) darbingo amžiaus neįgalieji, kuriems nustatytas iki 25 procentų darbingumo lygis arba sunkus neįgalumo lygis;
- 2) bedarbiai, kurie yra darbingo amžiaus neįgalieji, kuriems nustatytas 30–40 procentų darbingumo lygis arba vidutinis neįgalumo lygis;
- 3) bedarbiai, kurie yra darbingo amžiaus neįgalieji, kuriems nustatytas 45–55 procentų darbingumo lygis arba lengvas neįgalumo lygis;
- 4) nekvalifikuoti bedarbiai, kurie nėra įgiję jokios profesinės kvalifikacijos arba jų užsienyje įgyta profesinė kvalifikacija nėra pripažinta įstatymų, **reglamentuojančių profesinės kvalifikacijos pripažinimą**, nustatyta tvarka, taip pat bedarbiai, kurie neturi jokios neformaliu būdu įgytos kompetencijos, pripažintos įstatymų, **reglamentuojančių įgytos kompetencijos pripažinimą**, nustatyta tvarka;
- 5) ilgalaikiai bedarbiai iki 25 metų, kurių nedarbo trukmė ilgesnė kaip 6 mėnesiai, ir ilgalaikiai bedarbiai nuo 25 metų, kurių nedarbo trukmė ilgesnė kaip 12 mėnesių, skaičiuojant nuo įsiregistravimo teritorinėje darbo biržoje dienos;
- 6) vyresni kaip 50 metų bedarbiai;
- 7) asmenys, turintys teisę į papildomas užimtumo garantijas pagal Lietuvos Respublikos valstybės įmonės Ignalinos atominės elektrinės darbuotojų papildomų užimtumo ir socialinių garantijų įstatymą;
- 8) bedarbiai iki 29 metų;
- 9) pirmą kartą pagal įgytą kvalifikaciją ar kompetenciją darbo veiklą pradedantys bedarbiai;
- 10) asmenys, kuriems suteiktas pabėgėlio statusas, arba asmenys, kuriems suteikta papildoma ar laikinoji apsauga-;
- 11) nėščios moterys, vaiko motina (įmotė) arba tėvas (itėvis), vaiko globėjas, rūpintojas ir asmenys, faktiškai auginantys vaiką (įvaikį) iki 8 metų arba neįgalų vaiką (įvaikį) iki 18

metų (iki 2005 m. liepos 1 d. pripažintą vaikų invalidu), ir asmenys, prižiūrintys neįgalius šeimos narius, kuriems Neįgalumo ir darbingumo nustatymo tarnybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – Neįgalumo ir darbingumo nustatymo tarnyba) sprendimu nustatyta nuolatinė slauga ar priežiūra;

12) grįžę iš laisvės atėmimo vietų, kai laisvės atėmimo laikotarpis buvo ne trumpesnis kaip 6 mėnesiai, jeigu jie kreipiasi į teritorinę darbo biržą ne vėliau kaip per 6 mėnesius nuo grįžimo iš laisvės atėmimo vietų;

13) priklausomi nuo narkotinių, psichotropinių ir kitų psichiką veikiančių medžiagų, baigę psichologinės socialinės ir (ar) profesinės reabilitacijos programas, jeigu jie kreipiasi į teritorinę darbo biržą ne vėliau kaip per 6 mėnesius nuo psichologinės socialinės ir (ar) profesinės reabilitacijos programos baigimo.“

2 straipsnis. 35 straipsnio pakeitimas

Papildyti 35 straipsnio 4 dalį 5 punktu:

„5) kurie nėra valstybės ar savivaldybės institucija ar įstaiga, profesinė sąjunga, religinė bendruomenė (bendrija) ar asociacija.“

3 straipsnis. 41 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 41 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Įgyvendinant remiamojo įdarbinimo priemones, darbdaviams, įdarbinusiems teritorinės darbo biržos siūstus asmenis, mokama subsidija darbo užmokesčiui, nurodytam įdarbinto asmens darbo sutartyje, ir nuo šio darbo užmokesčio apskaičiuotoms draudėjo privalomojo valstybinio socialinio draudimo įmokoms iš dalies kompensuoti (toliau – subsidija darbo užmokesčiui). Subsidijos darbo užmokesčiui, nurodytam įdarbinto asmens darbo sutartyje, dydis negali viršyti 1,5 Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžio ir nuo šio darbo užmokesčio apskaičiuotų draudėjo privalomojo valstybinio socialinio draudimo įmokų sumos (toliau – subsidija darbo užmokesčiui). Jeigu įdarbinto asmens darbo sutartis sudaryta ne visam darbo laikui arba jis dirbo ne visą mėnesio darbo laiką, subsidijos darbo užmokesčiui dydis skaičiuojamas už faktiškai dirbtą laiką pagal apskaičiuotą ar darbo sutartyje nustatytą valandinį atlygį. ~~Subsidijos darbo užmokesčiui dydis negali viršyti 2 Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžių. Subsidijos darbo užmokesčiui dydis, kai įdarbinami šio įstatymo 25 straipsnyje nurodyti asmenys, apskaičiuojamas procentais nuo įdarbinto asmens darbo užmokesčio ir nuo šio darbo užmokesčio apskaičiuotų draudėjo privalomojo valstybinio socialinio draudimo įmokų lėšų:~~

1) 75 procentai apskaičiuotų lėšų, kai įdarbinami asmenys, nurodyti šio įstatymo 25 straipsnio 1 ir 10 punktuose;

2) 60 procentų apskaičiuotų lėšų, kai įdarbinami asmenys, nurodyti šio įstatymo 25 straipsnio 2 punkte;

3) 50 procentų apskaičiuotų lėšų, kai įdarbinami asmenys, nurodyti šio įstatymo 25 straipsnio 3–9, 11–13 punktuose.

4 straipsnis. 42 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 42 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„42 straipsnis. Įdarbinimas subsidijuojant

1. Įdarbinimas subsidijuojant, kurio tikslas yra įdarbinti teritorinės darbo biržos siųstą asmenį negrąžintinai kompensuojant darbdaviui dalį šio asmens darbo užmokesčio išlaidų, organizuojamas siekiant:

1) šio įstatymo 25 straipsnio 3–1013 punktuose nurodytiems bedarbiams padėti įsitvirtinti darbo rinkoje arba įsidarbinti;

2) šio įstatymo 25 straipsnio 1 punkte nurodytiems asmenims, kurie registruoti teritorinėje darbo biržoje kaip nedarbingi, ir šio įstatymo 25 straipsnio 2 punkte nurodytiems bedarbiams sudaryti specialias sąlygas išlikti darbo rinkoje.

2. Subsidijos darbo užmokesčiui, mokamos darbdaviams įdarbinant šio straipsnio 1 dalyje nurodytus asmenis, dydis apskaičiuojamas vadovaujantis šio įstatymo 41 straipsnio 2 dalies nuostatomis.

3. Subsidija darbo užmokesčiui mokama:

1) iki 6 mėnesių, kai darbo sutartis sudaroma su asmenimis, nurodytais šio įstatymo 25 straipsnio 3–9, 11–13 punktuose;

2) iki 24 mėnesių, kai darbo sutartis sudaroma su asmenimis, nurodytais šio įstatymo 25 straipsnio 2 ir 10 punktuose;

3) neterminuotai per visą darbo laikotarpį, kai įdarbinami asmenys, nurodyti šio įstatymo 25 straipsnio 1 punkte.“

5 straipsnis. 48 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 48 straipsnio 2 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) nėščios moterys, vaiko motina (įmotė) arba tėvas (įtėvis), vaiko globėjas, rūpintojas ir asmenys, faktiškai auginantys vaiką (įvaikį) iki 8 metų arba neįgalų vaiką (įvaikį) iki 18 metų (iki 2005 m. liepos 1 d. pripažintą vaiku invalidu), ir asmenys, prižiūrintys ~~sergančius ar~~ neįgalius šeimos narius, kuriems Neįgalumo ir darbingumo nustatymo tarnybos ~~prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos~~ sprendimu nustatyta nuolatinė slauga ar priežiūra;“.

6 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2018 m. gegužės 1 d.
2. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija iki 2018 m. balandžio 30 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Lietuvos Respublikos
Socialinės apsaugos ir darbo ministras

Linas Kukuras

Teksto patvirtinimo vedėja

2017-12-12

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
VIEŠŲJŲ PIRKIMŲ ĮSTATYMO NR. I-1491 23 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2018 m.

d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. 23 straipsnio pakeitimas

Pripažinti netekusiu galios 23 straipsnio 1 dalies 2 punktą.

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja 2018 m. lapkričio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Lietuvos Respublikos
Socialinės apsaugos ir darbo ministras

Linas Kukuraičius

Teisės aktų projektas

2017-12-12

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
VIEŠŲJŲ PIRKIMŲ ĮSTATYMO NR. I-1491 23 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2018 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 23 straipsnio pakeitimas

Pripažinti netekusiu galios 23 straipsnio 1 dalies 2 punktą.

„2) neįgaliųjų socialinei įmonei;“.

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

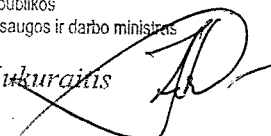
Šis įstatymas įsigalioja 2018 m. lapkričio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Lietuvos Respublikos
Socialinės apsaugos ir darbo ministras

Linas Kukurgaitis

Tautiškoji lietuvių kalba

PM
2017-12-12

LIETUVOS RESPUBLIKOS SOCIALINIŲ ĮMONIŲ ĮSTATYMO NR. IX-2251 PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO ANTI KORUPCINIO VERTINIMO PAŽYMA

Teisės akto projekto pavadinimas: Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymo Nr. IX-2251 pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Įstatymo projektas).

Teisės akto projekto tiesioginis rengėjas: Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos Darbo departamento Darbo rinkos skyriaus vedėja Kristina Šerbickaite.

Antikorupcinio požiūriu rizikingos teisės akto projekto nuostatos: nėra.

Eil. Nr.	Kriterijus	Pagrindimas (nurodomos konkrečios teisės akto projekto ar kitų teisės aktų nuostatos, pagrindžiančios teigiamą atsakymą, arba pateikiamos antikorupcinį teisės akto projekto vertinimą atliekančio specialisto pastabos ir pasiūlymai dėl korupcijos rizikos mažinimo)	Teisės akto projekto pakeitimas, mažinantis korupcijos riziką, arba teisės akto projekto tiesioginio rengėjo argumentai, kodėl neatsižvelgta į pastabą	Išvada dėl teisės akto projekto pakeitimų arba argumentų, kodėl neatsižvelgta į pastabą
		<i>Pildo teisės akto projekto vertintojas</i>	<i>Pildo teisės akto projekto tiesioginis rengėjas</i>	<i>Pildo teisės akto projekto vertintojas</i>
1.	Teisės akto projektas nesudaro išskirtinių ar nevienodų sąlygų išskirtiniams ar nevienodų sąlygų subjektams, su kuriais susijęs teisės akto įgyvendinimas	Įstatymo projektas nesudaro išskirtinių ar nevienodų sąlygų juridiniams asmenims ar jo padaliniams. Įstatymo projektu siekiama skatinti sunkiausią negalią turinčių asmenų įdarbinimą socialinėse įmonėse kartu nustatant reikalavimus minėtoms įmonėms ir taip užtikrinti, kad socialinės įmonės statusą turintys subjektai, vykdydami savo veiklą, ne tik siektų pelno, bet ir įgyvendintų Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatyme (toliau – Įstatymas) nustatytą socialinių įmonių tikslą – įdarbinant tikslinėms grupėms priklausančius asmenis, skatinti šių asmenų grįžimą į darbo rinką, jų socialinę integraciją ir mažinti socialinę atskirtį.		☐ tenkina ☐ netenkina
2.	Teisės akto projekte nėra spragų ar nuostatų, leisiančių dviprasmiškai aiškinti ir taikyti	Įstatymo projekte nėra spragų ar nuostatų, leisiančių dviprasmiškai aiškinti ir taikyti teisės aktą.		☐ tenkina ☐ netenkina

Eil. Nr.	Kriterijus	Pagrindimas (nurodomos konkrečios teisės akto projekto ar kitų teisės aktų nuostatos, pagrindžiančios teigiamą atsakymą, arba pateikiamos antikorupcinį teisės akto projekto vertinimą atliekančio specialisto pastabos ir pasiūlymai dėl korupcijos rizikos mažinimo)	Teisės akto projekto pakeitimas, mažinantis korupcijos riziką, arba teisės akto projekto tiesioginio rengėjo argumentai, kodėl neatsižvelgta į pastabą	Išvada dėl teisės akto projekto pakeitimų arba argumentų, kodėl neatsižvelgta į pastabą
	teisės aktą			
3.	Teisės akto projekte nustatyta, kad sprendimą dėl teisių suteikimo, apribojimų nustatymo, sankcijų taikymo ir panašiai priimančias subjektas atskirtas nuo šių sprendimų teisėtumą ir įgyvendinimą kontroliuojančio (prižiūrinčio) subjekto	Įstatymo projekte numatyta, kad sprendimus dėl valstybės pagalbos skyrimo priima socialinės įmonės statusą suteikianti Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Vyriausybė) įgaliota institucija, o socialinių įmonių veiklos priežiūrą atlieka Vyriausybės įgaliota institucija, t. y. nurodytas funkcijas vykdo dvi skirtingos institucijos.		☐ tenkina ☐ netenkina
4.	Teisės akto projekte nustatyti subjekto įgaliojimai (teisės) atitinka subjekto atliekamas funkcijas (pareigas)	Įstatymo projekte įtvirtinti socialinės įmonės statusą suteikiančios Vyriausybės įgalios institucijos (Lietuvos darbo biržos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos) įgaliojimai atitinka jos vykdomas funkcijas, nustatytas Lietuvos Respublikos užimtumo įstatymo 16 straipsnyje. Socialinėms įmonėms suteiktos teisės ir pareigos yra aiškiai apibrėžtos.		☐ tenkina ☐ netenkina
5.	Teisės akto projekte nustatytas baigtinis sprendimo priėmimo kriterijų (atvejų) sąrašas	Įstatymo projekte nustatytas baigtinis sąrašas: 1) asmenų, kurių įdarbinimas remiamas socialinėse įmonėse (4 str.), 2) sąlygų, kurias turi atitikti socialinės įmonės statuso siekiantis juridinis asmuo ar jo padalinys (8 str. 2 d.), 3) sąlygų, kurioms esant socialinės įmonės statusas panaikinamas (11 str. 1 d.), 4) sąlygų, kurioms esant socialinėms įmonėms skiriama ir mokama valstybės pagalba (14 str. 1 d.), 5) sąlygų, kurioms esant valstybės pagalbos mokestis sustabdomas, atnaujinamas, nutraukiamas arba subsidija privalo būti grąžinama (26 str.).		☐ tenkina ☐ netenkina

Eil. Nr.	Kriterijus	Pagrindimas (nurodomas konkrečios teisės akto projekto ar kitų teisės aktų nuostatos, pagrindžiančios teigiamą atsakymą, arba pateikiamos antikorupcinį teisės akto projekto vertinimą atliekančio specialisto pastabos ir pasiūlymai dėl korupcijos rizikos mažinimo)	Teisės akto projekto pakeitimas, mažinantis korupcijos riziką, arba teisės akto projekto tiesioginio rengėjo argumentai, kodėl neatsižvelgta į pastabą	Išvada dėl teisės akto projekto pakeitimų arba argumentų, kodėl neatsižvelgta į pastabą
6.	Teisės akto projekte nustatytas baigtinis sąrašas motyvuotų atvejų, kai priimant sprendimus taikomos išimties	Neregamentuota.		☐ tenkina ☐ netenkina
7.	Teisės akto projekte nustatyta sprendimų priėmimo, informavimo tvarka ir priimtų sprendimų viešinimas	Įstatymo projekte apibrėžtos sprendimų priėmimo procedūros (III skyrius, 23, 26 str.). Detalesnė sprendimų priėmimo ir informavimo tvarka bus reglamentuota Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliosios institucijos patvirtintoje Valstybės pagalbos teikimo socialinėms įmonėms tvarkos apraše (23 str. 1 d.). Duomenys apie socialinės įmonės statusą bus Juridinių asmenų registre. Įstatymo projekte siūloma, kad Juridinių asmenų registre būtų nurodomi šie socialinės įmonės duomenys: 1) juridinio asmens ar jo padalinio socialinės įmonės statusas; 2) socialinės įmonės statuso suteikimo data; 3) socialinės įmonės statuso panaikinimo data (12 str. 2 d.). Neregamentuota.		☐ tenkina ☐ netenkina
8.	Teisės akto projekte nustatyta sprendimų dėl mažareikšmiškumo priėmimo tvarka	Neregamentuota.		☐ tenkina ☐ netenkina
9.	Jeigu pagal numatomą reguliavimą sprendimus priima kolegialus subjektas, teisės akto projekte nustatyta kolegialaus sprendimus priimančio subjekto: 9.1. konkretus narių skaičius,	Neregamentuota.		☐ tenkina ☐ netenkina

Eil. Nr.	Kriterijus	Pagrindimas (nurodomos konkrečios teisės akto projekto ar kitų teisės aktų nuostatos, pagrindžiančios teigiamą atsakymą, arba pateikiamos antikorupcinę teisės akto projekto vertinimą atliekančio specialisto pastabos ir pasiūlymai dėl korupcijos rizikos mažinimo)	Teisės akto projekto pakeitimas, mažinantis korupcijos riziką, arba teisės akto projekto tiesioginio rengėjo argumentai, kodėl neatsižvelgta į pastabą	Išvada dėl teisės akto projekto pakeitimų arba argumentų, kodėl neatsižvelgta į pastabą
	užtikrinantis kolegialaus sprendimus priimančio subjekto veiklos objektyvumą; 9.2. jeigu narius skiria keli subjektai, proporcinga kiekvieno subjekto skiriamų narių dalis, užtikrinanti tinkamą atstovavimą valstybės interesams ir kolegialaus sprendimus priimančio subjekto veiklos objektyvumą ir skaidrumą; 9.3. narių skyrimo mechanizmas; 9.4. narių rotacija ir kadencijų skaičius ir trukmė; 9.5. veiklos pobūdis laiko atžvilgiu; 9.6. individuali narių atsakomybė			
10.	Teisės akto projekto nuostatoms įgyvendinti numatytos administracinės procedūros yra būtinos, nustatyta išsami jų taikymo tvarka	Išstatymo projekto nuostatoms įgyvendinti reikalingą administracinę procedūrą nustatys Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.		☐ tenkina ☐ netenkina
11.	Teisės akto projekte nustatytas baigtinis sąrašas motyvuotų	Nereglamentuota.		☐ tenkina ☐ netenkina

Eil. Nr.	Kriterijus	Pagrindimas (nurodomos konkrečios teisės akto projekto ar kitų teisės aktų nuostatos, pagrindžiančios teigiamą atsakymą, arba pateikiamos antikorupcinį teisės akto projekto vertinimą atliekančio specialisto pastabos ir pasiūlymai dėl korupcijos rizikos mažinimo)	Teisės akto projekto pakeitimas, mažinantis korupcijos riziką, arba teisės akto projekto tiesioginio rengėjo argumentai, kodėl neatsižvelgta į pastabą	Išvada dėl teisės akto projekto pakeitimų arba argumentų, kodėl neatsižvelgta į pastabą
	atvejų, kai administracinė procedūra netaikoma			
12.	Teisės akto projektas nustato jo nuostatoms įgyvendinti numatytų administracinių procedūrų ir sprendimo priėmimo konkrečius terminus	Įstatymo projekte apibrėžtos sprendimų priėmimo procedūros, nustatyti sprendimų priėmimo ir informavimo apie juos terminai (9 ir 23 str.).		☐ tenkina ☐ netenkina
13.	Teisės akto projektas nustato motyvuotas terminų sustabdymo ir pratęsimo galimybes	Įstatymo projektas nustato motyvuotas terminų pratęsimo galimybes (16 str. 10 d., 17 str. 9 d., 19 str. 6 d.).		☐ tenkina ☐ netenkina
14.	Teisės akto projektas nustato administracinių procedūrų viešinimo tvarką	Neregamentuota.		☐ tenkina ☐ netenkina
15.	Teisės akto projektas nustato kontrolės (priežiūros) procedūrą ir aiškiai jos atlikimo kriterijus (atvejus, dažnį, fiksavimą, kontrolės rezultatų viešinimą ir panašiai)	Neregamentuota.		☐ tenkina ☐ netenkina
16.	Teisės akto projekte nustatytos kontrolės (priežiūros) skaidrumo ir objektyvumo užtikrinimo priemonės ¹	Neregamentuota, tačiau Įstatymo projekte įtvirtinta pareiga socialinėms įmonėms sudaryti sąlygas Vyriausybės įgaliotai institucijai Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo ketvirtajame skirsnyje nustatyta tvarka atlikti socialinių įmonių veiklos priežiūrą (7 str. 1 d. 7 p.). Įstatymo		☐ tenkina ☐ netenkina

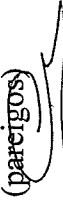
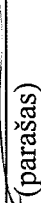
¹ Pavyzdžiui, aiškiai ir išsamiai išdėstytos kontroliuojančio subjekto teisės ir pareigos, nustatyta standartizuota kontrolės atlikimo procedūra, reikalavimas fiksuoti atskirus kontrolės procedūros etapus ir jų rezultatus, atsakingų specialistų rotacija, užkirstas kelias kontroliuojančio ir kontroliuojamo subjektų tiesioginiam kontaktui be liudininčių ir panašiai.

Eil. Nr.	Kriterijus	Pagrindimas (nurodomos konkrečios teisės akto projekto ar kitų teisės aktų nuostatos, pagrindžiančios teigiamą atsakymą, arba pateikiamos antikorupcinį teisės akto projekto vertinimą atliekančio specialisto pastabos ir pasiūlymai dėl korupcijos rizikos mažinimo)	Teisės akto projekto pakeitimas, mažinantis korupcijos riziką, arba teisės akto projekto tiesioginio rengėjo argumentai, kodėl neatsižvelgta į pastabą	Išvada dėl teisės akto projekto pakeitimų arba argumentų, kodėl neatsižvelgta į pastabą
		<p>projekte taip pat nustatyta, kad socialinės įmonės statusas panaikinamas, kai yra gauta oficiali socialinių įmonių veiklos priežiūrą atliekančios Vyriausybės įgalios institucijos informacija, patvirtinanti, kad socialinė įmonė nustatytu terminu neįvykdė įpareigojimų pašalinti pažeidimus, nustatytus patikrinimų metu, ir socialinė įmonė šių įpareigojimų neskundė Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos nustatyta tvarka (11 str. 1 d. 10 p.). Valstybės pagalbos teikimas taip pat sustabdomas, kai Vyriausybės įgalios institucijai atliekant veiklos priežiūrą nustatoma šio įstatymo ar jo įgyvendinamųjų teisės aktų, Darbo kodekso, darbuotojų saugą ir sveikatą bei darbo santykius reglamentuojančių įstatymų ir kitų norminių teisės aktų pažeidimų (26 str. 1 d. 2 p.). Jei socialinė įmonė per socialinės įmonės patikrinimų metu Vyriausybės įgalios institucijos nustatytą terminą nepanaikina atliekant veiklos priežiūrą nustatytus šio įstatymo ar jo įgyvendinamųjų teisės aktų pažeidimus, valstybės pagalbos mokėjimas socialinei įmonei nutraukiamas (26 str. 8 d. 2 p.).</p>		
17.	Teisės akto projekte nustatyta subjektų, su kuriais susijęs teisės akto projekto nuostatų įgyvendinimas, atsakomybės rūšis (tarnybinė, administracinė, baudžiamoji ir panašiai)	<p>Jeigu valstybės pagalba turi būti grąžinama dėl šio įstatymo 26 straipsnio 12 dalyje nurodytų priežasčių, grąžinama šio įstatymo 26 straipsnio 12 dalyje numatyta subsidijos suma ir sutartyje dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos nustatyto dydžio palūkanos už laikotarpį nuo reikalavimo grąžinti subsidiją neįvykdymo dienos iki socialinės įmonės atsiskaitymo su Vyriausybės įgalios institucija. Sutartyje dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos numatytos</p>		☐ tenkina ☐ netenkina

Eil. Nr.	Kriterijus	Pagrindimas (nurodomos konkrečios teisės akto projekto ar kitų teisės aktų nuostatos, pagrindžiančios teigiamą atsakymą, arba pateikiamos antikorupcinį teisės akto projekto vertinimą atliekančio specialisto pastabos ir pasiūlymai dėl korupcijos rizikos mažinimo)	Teisės akto projekto pakeitimas, mažinantis korupcijos riziką, arba teisės akto projekto tiesioginio rengėjo argumentai, kodėl neatsižvelgta į pastabą	Išvada dėl teisės akto projekto pakeitimų arba argumentų, kodėl neatsižvelgta į pastabą
		palūkanos negali būti mažesnės, negu nustatytos Europos Komisijos valstybės pagalbos grąžinimo atveju (26 str.15 ir 16 d.).		
18.	Teisės akto projekte numatytas baigtinis sąrašas kriterijų, pagal kuriuos skiriama nuobauda (sankcija) už teisės akto projekte nustatytų nurodymų nevykdymą, ir nustatyta aiški jos skyrimo procedūra	Neregamentuota.		☐ tenkina ☐ netenkina
19.	Kiti svarbūs kriterijai	Nėra.		☐ tenkina ☐ netenkina

Teisės akto projekto tiesioginis rengėjas:

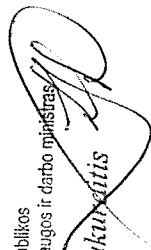
Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos Darbo departamento Darbo rinkos skyriaus vedėja Kristina Ščerbickaitė

(parašas) (vardas ir pavardė) K.Ščerbickaitė
(parašas) (data) 2017-12-12

Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos Teisės skyriaus vyriausioji specialistė Ingrida Kliukienė

(parašas) (vardas ir pavardė) I.Kliukienė
(parašas) (data) 2017-12-12

Lietuvos Respublikos Socialinės apsaugos ir darbo ministras

Linas Kukauskis

**2014 M. BIRŽELIO 17 D. KOMISIJOS REGLAMENTO (ES) NR. 651/2014 IR LIETUVOS RESPUBLIKOS SOCIALINIŲ ĮMONIŲ
ĮSTATYMO NR. IX-2251 PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO
ATITIKTIES LENTELĖ**

2014 m. birželio 17 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 651/2014, kuriuo tam tikrų kategorijų pagalba skelbiama suderinama su vidaus rinka taikant Sutarties 107 ir 108 straipsnius	Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymo Nr. IX-2551 pakeitimo įstatymo projektas	Reglamento perkėlimo (įgyvendinimo) lygis
<p>2 straipsnis. Apibrėžtys</p> <p>3) neįgalusis darbuotojas – bet kuris asmuo, kuris:</p> <p>a) pripažįstamas neįgaliuoju darbuotoju pagal nacionalinę teisę arba</p> <p>b) turi ilgalaikį (-ių) fizinį (-ių), psichikos, intelekto ar jutimo sutrikimą (-ų), kuris (kurie) kartu su kitomis įvairiomis kliūtimis gali trukdyti šiam asmeniui visapusiškai ir veiksmingai dalyvauti darbo aplinkoje tokiomis pat sąlygomis kaip ir kiti darbuotojai;</p>	<p>4 straipsnio 1 dalies 1–3 punktai</p> <p>1) neįgalieji, turintys sunkų neįgalumo lygį, ar neįgalieji, kuriems nustatytas neviršijantis 25 procentų darbingumo lygis arba didelių specialiųjų poreikių lygis, registruoti teritorinėje darbo biržoje nedarbingais asmenimis;</p> <p>2) neįgalieji, turintys vidutinį neįgalumo lygį, ar neįgalieji, kuriems nustatytas 30–40 procentų darbingumo lygis, registruoti teritorinėje darbo biržoje bedarbiais, arba neįgalieji, kuriems nustatytas vidutinių specialiųjų poreikių lygis, registruoti teritorinėje darbo biržoje pensinio amžiaus asmenimis;</p> <p>3) neįgalieji, turintys lengvą neįgalumo lygį, ar neįgalieji, kuriems nustatytas 45–55 procentų neviršijantis darbingumo lygis, registruoti teritorinėje darbo biržoje bedarbiais, arba neįgalieji, kuriems nustatytas nedidelių specialiųjų poreikių lygis, registruoti teritorinėje darbo biržoje pensinio amžiaus asmenimis;</p> <p>4 straipsnio 1 dalies 1–3 punktai (įsigalioja 2018 m. lapkričio 1 d.)</p> <p>1) neįgalieji, turintys sunkų neįgalumo lygį, ar neįgalieji, kuriems nustatytas neviršijantis 25 procentų darbingumo lygis, registruoti teritorinėje darbo biržoje nedarbingais asmenimis;</p> <p>2) neįgalieji, turintys vidutinį neįgalumo lygį, ar neįgalieji, kuriems nustatytas 30–40 procentų darbingumo lygis, registruoti teritorinėje darbo biržoje bedarbiais;</p> <p>3) neįgalieji, turintys lengvą neįgalumo lygį, ar neįgalieji, kuriems nustatytas 45–55 procentų neviršijantis darbingumo lygis, registruoti teritorinėje darbo biržoje bedarbiais.</p>	Visiškas
<p>2 straipsnis. Apibrėžtys</p> <p>d) yra vyresnis nei 50 metų, arba <...></p>	<p>4 straipsnio 1 dalies 4 punktas (netenka galios nuo 2018 m. lapkričio 1 d.)</p> <p>4) vyresni kaip 50 metų asmenys, registruoti teritorinėje darbo biržoje bedarbiais.</p>	Visiškas
<p>2 straipsnis. Apibrėžtys</p>	<p>4 straipsnio 4 dalis (netenka galios nuo 2018 m. lapkričio 1 d.)</p>	Visiškas

<p>99) labai nepalankias sąlygas darbo rinkoje turintis asmuo – bet kuris asmuo, kuris:</p> <p>a) bent 24 mėnesius neturėjo nuolatinio apmokamo darbo arba</p> <p>b) bent 12 mėnesių neturėjo nuolatinio mokamo darbo ir yra priskiriamas prie vienos iš sąvokos „nepalankias sąlygas darbo rinkoje turintis asmuo“ apibrėžties b–g punktuose nurodytų kategorijų;</p>	<p>4. Šio straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodyti asmenys tikslinėms grupėms priskiriami šešis mėnesius po to, kai pirmą kartą įsidarbino socialinėje įmonėje.</p>	<p>Visiškas</p>
<p>4 straipsnis. Pranešimo ribos</p> <p>1. Šis reglamentas netaikomas pagalbai, viršijančiai toliau nurodytas ribas:</p> <p>n) pagalbai mokymui: 2 mln. EUR vienam mokymo projektui;</p> <p>o) nepalankias sąlygas darbo rinkoje turinčių asmenų įdarbinimo pagalba: 5 mln. EUR vienai įmonei per metus;</p> <p>p) neįgalųjų užimtumo pagalba darbo užmokesčio subsidijų forma: 10 mln. EUR vienai įmonei per metus;</p> <p>q) pagalba neįgalųjų užimtumo papildomoms išlaidoms kompensuoti: 10 mln. EUR vienai įmonei per metus;</p> <p>r) paramos nepalankias sąlygas darbo rinkoje turintiems asmenims išlaidų kompensavimo pagalba: 5 mln. EUR vienai įmonei per metus;</p>	<p>25 straipsnis. Valstybės pagalbos dydžio apribojimai</p> <p>1. Valstybės pagalba šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–3 punktuose nurodytų tikslinėms grupėms priklausantių asmenų darbo užmokesčio ir nuo šio darbo užmokesčio apskaičiuotų draudėjo privalomojo valstybinio socialinio draudimo imokų sumai padengti socialinei įmonei negali sudaryti daugiau kaip 10 000 000 eurų per metus. Valstybės pagalba kitoms valstybės pagalbos rūšims, įdarbinus šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–3 punktuose nurodytus tikslinėms grupėms priklausančius asmenis, socialinei įmonei negali sudaryti daugiau kaip 10 000 000 eurų per metus.</p> <p>2. Valstybės pagalba šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodytai tikslinei grupei priklausantių asmenų darbo užmokesčio ir nuo šio darbo užmokesčio apskaičiuotų draudėjo privalomojo valstybinio socialinio draudimo imokų sumai padengti socialinei įmonei negali sudaryti daugiau kaip 5 000 000 eurų per metus.</p> <p>3. Valstybės pagalba tikslinėms grupėms priklausantiems darbuotojams mokyti negali sudaryti daugiau kaip 2 000 000 eurų bendros valstybės pagalbos dydžio visiems per metus socialinėje įmonėje vykdomiems asmenų tikslinei grupei priklausantių darbuotojų mokymams.</p> <p>4. Jeigu kalendorinių metų paskutinę ketvirčio dieną apskaičiuojama faktiškai gauta valstybės pagalbos suma viršija leistinas ribas, per kalendorinius metus išmokėta valstybės pagalbos suma, turi būti grąžinama Vyriausybės įgaliotai institucijai per vieną mėnesį nuo šio įstatymo 7 straipsnio 1 dalies 9 punkte nurodytos metinės ataskaitos pateikimo Vyriausybės įgaliotai institucijai.</p>	
<p>25 straipsnis. Valstybės pagalbos dydžio apribojimai (isigalioja 2018 m. lapkričio 1 d.)</p>		

	<p>1. Valstybės pagalba šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–3 punktuose nurodytų tikslinėms grupėms priklausančių asmenų darbo užmokesčio ir nuo šio darbo užmokesčio apskaičiuotų draudėjo privalomojo valstybinio socialinio draudimo įmokų sumai padengti socialinei įmonei negali sudaryti daugiau kaip 10 000 000 eurų per metus. Valstybės pagalba kitoms valstybės pagalbos rūšims, įdarbinus šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–3 punktuose nurodytus tikslinėms grupėms priklausančius asmenis, socialinei įmonei negali sudaryti daugiau kaip 10 000 000 eurų per metus.</p> <p>2. Valstybės pagalba tikslinėms grupėms priklausantiems darbuotojams mokytį negali sudaryti daugiau kaip 2 000 000 eurų bendros valstybės pagalbos dydžio visiems per metus socialinėje įmonėje vykdomiems asmenų tikslinei grupei priklausančių darbuotojų mokymams.</p> <p>3. Jeigu kalendorinių metų paskutinę ketvirčio dieną apskaičiuojama faktiškai gauta valstybės pagalbos suma viršija leistinas ribas, per kalendorinius metus išmokėta valstybės pagalbos suma, viršijanti leistinas ribas, turi būti grąžinama Vyriausybės įgaliotai institucijai per vieną mėnesį nuo šio įstatymo 7 straipsnio 1 dalies 9 punkte nurodytos metinės ataskaitos pateikimo Vyriausybės įgaliotai institucijai.</p>	<p>18 straipsnis. Subsidija tikslinėms grupėms priklausantiems darbuotojams mokytį</p> <p>1. Siekiant kompensuoti socialinių įmonių išlaidas tikslinėms grupėms priklausantiems darbuotojams mokytį, šioms įmonėms gali būti skiriama subsidija. Šie mokymai turi būti skiriami socialinės įmonės veiklai reikalingai darbuotojų kvalifikacijai kelti.</p> <p>2. Subsidija tikslinėms grupėms priklausantiems darbuotojams mokytį sudaro 60 procentų mokymo išlaidų. Ši subsidija gali būti padidinta 10 procentų, jeigu valstybės pagalba skiriama vidutinėms, mažoms ar labai mažoms įmonėms. Subsidija vienam tikslinei grupei priklausančiam darbuotojui mokytį negali viršyti vieno subsidijos skyrimo mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžio.</p> <p>3. Subsidija tikslinėms grupėms priklausantiems darbuotojams mokytį gali būti panaudota šioms išlaidoms padengti:</p> <p>1) mokytojų (auklėtojų, instruktorių) darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms už faktinį laiką, kai jie tiesiogiai dirba su tikslinėms grupėms priklausančiais besimokančiais darbuotojais;</p>	Visiškai
<p>31 straipsnis. Pagalba mokymui</p> <p>3. Tinkamos finansuoti išlaidos:</p> <p>a) išlaidos mokytojams už valandas, kurias mokytojai dalyvauja mokyme;</p> <p>b) tiesiogiai su projektu susijusios mokytojų ir mokomųjų asmenų veiklos išlaidos, pavyzdžiui, kelionės išlaidos, išlaidos tiesiogiai su projektu susijusioms medžiagoms ir reikmenims, įrankių ir įrenginių nusidėvėjimo, kiek jie nusidėvėjo naudojant vien mokymo projektui, išlaidos. Apgyvendinimo išlaidos neįtraukiamos, išskyrus būtinas mokytojų, kurie yra neįgalūs, apgyvendinimo išlaidas;</p> <p>c) su mokymo projektu susijusios konsultacinių paslaugų išlaidos;</p> <p>d) išlaidos apmokomiems asmenims ir</p>			

<p>bendrosios netiesioginės išlaidos (administracinės išlaidos, išlaidos nuomai, pridėtinės išlaidos), už valandas, kurias mokomi asmenys dalyvauja mokyme.</p> <p>4. Pagalbos intensyvumas neviršija 50 % tinkamų finansuoti išlaidų. Jis gali būti padidintas iki 70 % tinkamų finansuoti išlaidų didžiausio pagalbos intensyvumo:</p> <p>a) 10 procentinių punktų, jei mokymas suteikiamas neigaliesiems darbuotojams arba nepalankias sąlygas darbo rinkoje turintiems asmenims;</p> <p>b) 10 procentinių punktų, jei pagalba teikiama vidutinėms įmonėms, ir 20 procentinių punktų, jei pagalba teikiama mažosioms įmonėms.</p>	<p>2) mokytojų (auklėtojų, instruktorių) ir tikslinėms grupėms priklausančių besimokančių darbuotojų su mokymu susijusioms kelionėms;</p> <p>3) mokymo priemonėms įsigyti;</p> <p>4) darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms tikslinėms grupėms priklausančioms besimokantiems darbuotojams, apskaičiuotiems už jų mokymosi laiką.</p> <p>4. Šio straipsnio 3 dalies 4 punkte nurodytų išlaidų bendra suma negali viršyti bendros šio straipsnio 3 dalies 1–3 punktuose nurodytų išlaidų sumos.</p> <p>5. Subsidija tikslinėms grupėms priklausančioms darbuotojams mokyti negali būti skiriama šioms išlaidoms padengti:</p> <p>1) mokesčiui už studijas pagal studijų programas, įtrauktas į Studijų, mokymo programų ir kvalifikacijų registrą;</p> <p>2) mokesčiui už formalųjį profesinį mokymą;</p> <p>3) mokesčiui už mokslą užsienio šalių mokymo įstaigose.</p>	
<p>32 straipsnis. Nepalankias sąlygas darbo rinkoje turinčių asmenų įdarbinimo pagalba darbo užmokesčio subsidijų forma</p> <p>2. Tinkamos finansuoti išlaidos yra darbo užmokesčio išlaidos per daugiausiai 12 mėnesių laikotarpį nuo nepalankias sąlygas darbo rinkoje turinčio asmens įdarbinimo. Jeigu susijęs darbuotojas yra labai nepalankias sąlygas darbo rinkoje turintis asmuo, tinkamos finansuoti išlaidos yra per daugiausiai 24 mėnesių laikotarpį nuo įdarbinimo susidariusios darbo užmokesčio išlaidos.</p> <p>3. Jei įdarbinus asmenį, atitinkamos įmonės grynasis darbuotojų skaičius, palyginti su vidutiniu darbuotojų skaičiumi per pastaruosius dvyliką mėnesių, nepadidėja, etatas ar etatai tampa laisvi dėl savanoriško</p>	<p>15 straipsnis. Subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms</p> <p>1. Subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms skirta socialinės įmonės išlaidoms, susijusioms su tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų darbinį įgūdžių stoka, mažesniu jų darbo našumu ar ribotu darbingumu, kompensuoti.</p> <p>2. Subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms mokama, kai socialinė įmonė įdarbina šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–4 punktuose nurodytus tikslinėms grupėms priklausančius asmenis.</p> <p>3. Tikslinėms grupėms priklausančioms asmenims gali būti nustatyta mažesnė darbo normos, negu jos nustatytos analogišką darbą toje pačioje socialinėje įmonėje ar kitose panašiose įmonėse dirbantiems kitiems, nepriklausančioms socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinėms grupėms, asmenims, tačiau šių asmenų darbo užmokestis dėl nustatytų mažesnių normų ir mažesnio darbo našumo negali būti sumažintas.</p> <p>4. Subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms yra skiriama, jeigu įdarbinus asmenį padidėja atitinkamos socialinės įmonės faktinis įdarbinimo metu sąrašuose esančių tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų</p>	Visiškas

<p>išėjimo iš darbo, neįgalumo, išėjimo į pensiją dėl amžiaus, savanoriško darbo laiko sumažinimo arba teisėto atleidimo dėl netinkamo elgesio, o ne dėl atleidimo iš darbo dėl etatų mažinimo.</p> <p>4. Išskyrus teisėtą atleidimą iš darbo dėl netinkamo elgesio, nepalankias sąlygas darbo rinkoje turintys asmenys turi teisę į nuolatinį darbą bent minimalų laikotarpį pagal taikomus darbo sutartis reglamentuojančius nacionalinės teisės aktus arba bet koki kolektyvinį susitarimą.</p> <p>5. Jeigu įdarbinimo laikotarpis trumpesnis negu 12 mėnesių arba labai nepalankias sąlygas darbo rinkoje turinčių asmenų atvejais – 24 mėnesiai, pagalba atitinkamai mažinama <i>pro rata</i>.</p> <p>6. Pagalbos intensyvumas neviršija 50 % tinkamų finansuoti išlaidų.</p>	<p>skaičius, palyginti su vidutiniu sąrašuose esančių darbuotojų skaičiumi per praėjusius 12 kalendorinių mėnesių. Subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms taip pat skiriama, jeigu įdarbinus asmenis atitinkamos socialinės įmonės faktinis įdarbinimo metu sąrašuose esančių tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų skaičius, palyginti su vidutiniu sąrašuose esančių darbuotojų skaičiumi per praėjusius 12 kalendorinių mėnesių, nepadidėja dėl darbuotojų atleidimo Darbo kodekso 55, 56, 58 ar 60 straipsniuose nustatytais pagrindais.</p> <p>5. Subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms apskaičiuojama procentais nuo kiekvienam socialinėje įmonėje dirbančiam asmeniui tikslinei grupei priklausančiam darbuotojui tą mėnesį apskaičiuoto darbo užmokesčio, tačiau maksimalus dydis, nuo kurio skaičiuojama subsidija, neturi viršyti 1,5 tą mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimalios mėnesinės algos dydžio ir nuo šio darbo užmokesčio apskaičiuotų draudėjo privalomojo valstybinio socialinio draudimo įmokų sumos.</p> <p>6. Už kiekvieną šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytai tikslinei grupei priklausantį darbuotoją skiriama subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms sudaro 75 procentus šio straipsnio 5 dalyje nurodytos sumos.</p> <p>7. Už kiekvieną šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytai tikslinei grupei priklausantį darbuotoją skiriama subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms sudaro 60 procentų šio straipsnio 5 dalyje nurodytos sumos.</p> <p>8. Už kiekvieną šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 3–4 punktuose nurodytoms tikslinėms grupėms priklausantį darbuotoją skiriama subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms sudaro 50 procentų šio straipsnio 5 dalyje nurodytos sumos.</p> <p>9. Atitinkamo mėnesio subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms nemokama, jei atitinkamo mėnesio socialinės įmonės darbuotojų, priklausančių tikslinėms grupėms, dalis yra mažesnė, nei nustatyta šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 2 punkte, padalijus metinio vidutinio sąrašuose esančių darbuotojų skaičių iš 12.</p>
<p>33 straipsnis. Neįgalųjų užimtumo pagalba darbo užmokesčio subsidijų forma</p> <p>1. Neįgalųjų užimtumo pagalba yra suderinama su vidaus rinkai pagal Sutarties 107 straipsnio 3 dalį ir jai netaikomas reikalavimas pranešti pagal Sutarties 108 straipsnio 3 dalį, jeigu tenkinamos šio straipsnyje ir I skyriuje nustatytos sąlygos.</p> <p>2. Tinkamomis finansuoti išlaidos yra darbo užmokesčio išlaidos per bet kokią nustatytą laikotarpį, kurį neįgalusis darbuotojas dirba.</p> <p>3. Jei įdarbinus asmenis, atitinkamos įmonės grynasis darbuotojų skaičius, palyginti su vidutiniu darbuotojų skaičiumi per</p>	

<p>pastaruosius dvylika mėnesių, nepadidėja, etatas ar etatai tampa laisvi dėl savanoriško išėjimo iš darbo, negalios, išėjimo į pensiją dėl amžiaus, savanoriško darbo laiko sumažinimo arba teisėto atleidimo dėl netinkamo elgesio, o ne dėl atleidimo iš darbo dėl etatų mažinimo.</p> <p>4. Išskyrus teisėtą atleidimą iš darbo dėl netinkamo elgesio, neįgalusis darbuotojas turi teisę į nuolatinį darbą bent minimalų laikotarpį pagal taikomus nacionalinės teisės aktus arba bet kokius kolektyvinius susitarimus, kurie įmonei teisiškai privalomi ir kurie reglamentuoja darbo sutartis.</p> <p>5. Pagalbos intensyvumas neviršija 75 % tinkamų finansuoti išlaidų.</p>	<p>15 straipsnis. Subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms (įsigalioja 2018 m. lapkričio 1d.)</p> <p>1. Subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms skirta socialinės įmonės išlaidoms, susijusioms su tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų darbinį įgūdžių stoka, mažesniu jų darbo našumu ar ribotu darbingumu, kompensuoti.</p> <p>2. Subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms mokama, kai socialinė įmonė įdarbina šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–3 punktuose nurodytus tikslinėms grupėms priklausančius asmenis.</p> <p>3. Tikslinėms grupėms priklausančiams asmenims gali būti nustatytos mažesnės darbo normos, negu jos nustatytos analogišką darbą toje pačioje socialinėje įmonėje ar kitose panašiose įmonėse dirbantiems kitiems, nepriklausantiems socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinėms grupėms, asmenims, tačiau šių asmenų darbo užmokestis dėl nustatytų mažesnių normų ir mažesnio darbo našumo negali būti sumažintas.</p> <p>4. Subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms yra skiriama, jeigu įdarbinus asmenis padidėja atitinkamos socialinės įmonės faktinis įdarbinimo metu sąrašuose esančių tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų skaičius, palyginti su vidutiniu sąrašuose esančių darbuotojų skaičiumi per praėjusius 12 kalendorinių mėnesių. Subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms taip pat skiriama, jeigu įdarbinus asmenis atitinkamos socialinės įmonės faktinis įdarbinimo metu sąrašuose esančių tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų skaičius, palyginti su vidutiniu sąrašuose esančių darbuotojų skaičiumi per praėjusius 12 kalendorinių mėnesių, nepadidėja dėl darbuotojų atleidimo Darbo kodekso 55, 56, 58 ar 60 straipsniuose nustatytais pagrindais.</p> <p>5. Subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms apskaičiuojama procentais nuo kiekvienam socialinėje įmonėje dirbančiam asmenų tikslinei grupei priklausančiam darbuotojui tą mėnesį apskaičiuoto darbo užmokesčio, tačiau maksimalus dydis, nuo kurio skaičiuojama subsidija, neturi viršyti 1,5 tą mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžio ir nuo šio darbo užmokesčio apskaičiuotų draudėjo privalomojo valstybinio socialinio draudimo įmokų sumos.</p> <p>6. Už kiekvieną šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytai tikslinei grupei</p>
---	---

	<p>priklausantį darbuotoją skiriama subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms sudaro 75 procentus šio straipsnio 5 dalyje nurodytos sumos.</p> <p>7. Už kiekvieną šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytai tikslinei grupei priklausantį darbuotoją skiriama subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms sudaro 60 procentų šio straipsnio 5 dalyje nurodytos sumos.</p> <p>8. Už kiekvieną šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 3–4 punktuose nurodytoms tikslinėms grupėms priklausantį darbuotoją skiriama subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms sudaro 50 procentų šio straipsnio 5 dalyje nurodytos sumos.</p> <p>9. Atitinkamo mėnesio subsidija darbo užmokesčiui ir valstybinio socialinio draudimo įmokoms nemokama, jei atitinkamo mėnesio socialinės įmonės darbuotojų, priklausančių tikslinėms grupėms, dalis yra mažesnė, nei nustatyta šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 2 punkte, padalijus metinio vidutinio sąrašuose esančių darbuotojų skaičių iš 12.</p>	
<p>34 straipsnis. Pagalba neigaliųjų užimtumo</p> <p>2. Tinkamos finansuoti išlaidos:</p> <p>a) patalpų pritaikymo išlaidos;</p> <p>b) personalo užimtumo išlaidos, susijusios tik su laiku, skirtu padėti neigaliesiems darbuotojams ir tokio personalo mokymo padėti neigaliesiems darbuotojams išlaidos;</p> <p>c) neigaliesiems darbuotojams naudoti skirtų įrenginių pritaikymo ar išgijimo arba programinės įrangos išgijimo ir patvirtinimo išlaidos, įskaitant išlaidas pritaikytai ar pagalbinei technologijų įrangai, kurios papildoma išlaidos, kurias pagalbos gavėjas būtų patyręs, įdarbindamas negalios neturinčius darbuotojus;</p> <p>d) išlaidos, tiesiogiai susijusios su neigaliųjų darbuotojų vežimu į darbo vietą su darbu susijusiai veiklai;</p>	<p>16 straipsnis. Subsidija neigalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti</p> <p>1. Subsidija neigalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti skirta su darbo vietos įsteigimu neigaliam darbuotojui ir darbo priemonių įsigijimu susijusioms socialinės įmonės išlaidoms kompensuoti.</p> <p>2. Subsidija neigalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti skiriama, kai tenkinamos visos šios sąlygos:</p> <p>1) įsteigus darbo vietą, vidutinis sąrašuose esančių darbuotojų skaičius padidėja, palyginti su vidutiniu sąrašuose esančių darbuotojų skaičiumi per praėjusius 12 kalendorinių mėnesių. Subsidija neigalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti taip pat skiriama, jeigu įdarbinus asmenis atitinkamos socialinės įmonės faktinis įdarbinimo metu sąrašuose esančių tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų skaičius, palyginti su vidutiniu sąrašuose esančių darbuotojų skaičiumi per praėjusius 12 kalendorinių mėnesių, nepadidėja dėl darbuotojų atleidimo Darbo kodekso 55, 56, 58 ar 60 straipsniuose nustatytais pagrindais;</p> <p>2) įsteigta darbo vieta bus išlaikyta ne trumpiau kaip 36 mėnesius;</p> <p>3) į įsteigtą darbo vietą įdarbinami šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–2 punktuose</p>	Visiškas

<p>e) darbo užmokesčio išlaidos už valandas, kurias neįgalusis darbuotojas praleidžia reabilituodamasis;</p> <p>f) jei pagalbos gavėjas suteikia globojamąjį užimtumą, atitinkamos įmonės gamybos padalinių statybos, įrengimo arba modernizavimo išlaidos ir bet kurios dėl neįgaliųjų užimtumo tiesiogiai susidariusios administravimo ir transporto išlaidos.</p> <p>3. Pagalbos intensyvumas neviršija 100 % tinkamų finansuoti išlaidų.</p>	<p>nurodyti tikslinėms grupėms priklausantys asmenys;</p> <p>4) be Vyriausybės įgalios institucijos sutikimo nebus keičiamos įsteigtoje darbo vietoje įdarbintų šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–2 punktuose nurodytų tikslinėms grupėms priklausančių asmenų funkcijos ar darbovietė, nurodytos šių asmenų darbo sutartyse;</p> <p>5) šio straipsnio 4 dalies 1 punkte nurodytos darbo priemonės nėra įsigyjamos iš socialinės įmonės susijusių įmonių;</p> <p>6) socialinės įmonės pateikta paraiška gauti subsidiją neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti atitinka Vyriausybės įgalios institucijos nustatytus prioritetus kalendoriniams metams.</p> <p>3. Socialinė įmonė, siekianti gauti subsidiją neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti, prieš pasirašydama sutartį dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos, Vyriausybės įgaliotai institucijai turi pateikti sutartinių įsipareigojimų įvykdymo užtikrinimą – banko garantiją arba draudimo bendrovės laidavimo raštą (kartu su laidavimo draudimo polisu) – ne mažiau kaip 50 procentų pagal sutartį dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos darbo vietai (vietoms) įsteigti skiriamos subsidijos sumos ne trumpesniam kaip 36 mėnesių nuo darbo vietos (vieta) įsteigimo dienos laikotarpiui.</p> <p>4. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti gali būti skiriama šioms išlaidoms padengti:</p> <p>1) neįgalių darbuotojų darbo procese naudojamiems darbo įrenginiams (mašinoms, aparatams, prietaisams, įrankiams, įtaisams) ar kitiems reikmenims, kurių reikia tik neįgaliam darbuotojui savo darbo funkcijoms atlikti, įsigyti ir montuoti (įrengti);</p> <p>2) socialinės įmonės nuosavybės teise valdomų patalpų remontui, kurio reikia darbo vietoms įsteigti. Šios išlaidos pagal pateiktą sąmatą negali viršyti 50 procentų darbo vietai įsteigti prašomos subsidijos dydžio;</p> <p>3) įsigytų darbo priemonių draudimui apmokėti;</p> <p>4) šio straipsnio 7 dalyje nurodyto socialinės įmonės numatomo įsigyti turto vertinimui.</p> <p>5. Subsidijos dydis neįgalaus darbuotojo, kuriam nustatytas 25 procentų neviršijantis darbingumo lygis, sunkus neįgalumo lygis arba didelių specialiųjų poreikių lygis, darbo vietai įsteigti ir jo darbo priemonėms įsigyti sudaro 80 procentų visų tam tikslui reikalingų išlaidų.</p> <p>6. Subsidijos dydis neįgalaus darbuotojo, kuriam nustatytas 30–40 procentų</p>
--	---

<p>darbingumo lygis, vidutinis neigalumo lygis arba vidutinių specialiųjų poreikių lygis, darbo vietai įsteigti ir jo darbo priemonėms įsigyti sudaro 70 procentų visų tam tikslui reikalingų išlaidų.</p> <p>7. Kai steigiant darbo vietą ketinama įsigyti naudotus darbo įrenginius ir kitus reikmenis, kuriems įsigyti socialinės įmonės nurodytos reikalingos išlaidos viršija 25 subsidijos skyrimo mėnesį galiojančius Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžius arba kurie įsigijami steigiant daugiau kaip 5 darbo vietas, visų darbo įrenginiams ir kitiems reikmenims įsigyti reikalingų išlaidų dydis, pagal kurį skaičiuojama šio straipsnio 5–6 dalyse nurodyta subsidija, nustatomas pagal socialinės įmonės užsakymu turto vertintojo atlikto už subsidijos lėšas numatomo įsigyti turto vertinimo metu nustatytą darbo įrenginių ir kitų reikmenų vertę.</p> <p>8. Subsidija neįgalaus darbuotojo darbo vietai įsteigti ir jo darbo priemonėms įsigyti negali būti didesnė kaip 40 subsidijos skyrimo mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžių.</p> <p>9. Socialinė įmonė į atsilaisvinusią darbo vietą, kurioje dirbo šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–2 punktuose nurodytoms tikslinėms grupėms priklausantis darbuotojas ir kuriai įsteigti buvo skirta valstybės pagalba, per 30 darbo dienų nuo šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–2 punktuose nurodytai tikslinei grupei priklausančio darbuotojo atleidimo dienos privalo priimti kitą šiai tikslinei asmenų grupei priklausančią asmenį.</p> <p>10. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti turi būti panaudota ir su Vyriausybės įgaliota institucija sutartyje dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos nustatyta tvarka atsiskaityta iki kalendorinių metų gruodžio 15 dienos. Vyriausybės įgalios institucijos motyvuotu sprendimu šis terminas gali būti pratęstas, bet ne ilgiau kaip 10 darbo dienų.</p> <p>11. Paraiška gauti subsidiją neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti teikiama ne daugiau kaip vieną kartą per metus.</p> <p>12. Socialinė įmonė įsipareigoja įsteigtoje darbo vietoje įdarbinti neįgalų darbuotoją per sutartyje dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos nustatytą terminą.</p> <p>16 straipsnis. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti (įsigalioja 2018 m. lapkričio 1 d.)</p> <p>1. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms</p>	
--	--

	<p>įsigyti skirtinga su darbo vietos įsteigimu neigiamam darbuotojui ir darbo priemonių įsigijimu susijusioms socialinės įmonės išlaidoms kompensuoti.</p> <p>2. Subsidija neigiamų darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti skiriama, kai tenkinamos visos šios sąlygos:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) įsteigus darbo vietą, vidutinis sąrašuose esančių darbuotojų skaičius padidėja, palyginti su vidutiniu sąrašuose esančių darbuotojų skaičiumi per praėjusius 12 kalendorinių mėnesių. Subsidija neigiamų darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti taip pat skiriama, jeigu įdarbinus asmenis atitinkamos socialinės įmonės faktinis įdarbinimo metu sąrašuose esančių tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų skaičius, palyginti su vidutiniu sąrašuose esančių darbuotojų skaičiumi per praėjusius 12 kalendorinių mėnesių, nepadidėja dėl darbuotojų atleidimo Darbo kodekso 55, 56, 58 ar 60 straipsniuose nustatytais pagrindais; 2) įsteigta darbo vieta bus išlaikyta ne trumpiau kaip 36 mėnesius; 3) į įsteigtą darbo vietą įdarbinami šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–2 punktuose nurodyti tikslinėms grupėms priklausančios asmenys; 4) be Vyriausybės įgaliotos institucijos sutikimo nebus keičiamos įsteigtoje darbo vietoje įdarbintų šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–2 punktuose nurodytų tikslinėms grupėms priklausančių asmenų funkcijos ar darbovietė, nurodytos šių asmenų darbo sutartyse; 5) šio straipsnio 4 dalies 1 punkte nurodytos darbo priemonės nėra įsigijamos iš socialinės įmonės susijusių įmonių; 6) socialinės įmonės pateikta paraiška gauti subsidiją neigiamų darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti atitinka Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatytus prioritetus kalendoriniams metams. <p>3. Socialinė įmonė, siekianti gauti subsidiją neigiamų darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti, prieš pasirašydama sutartį dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos, Vyriausybės įgaliotai institucijai turi pateikti sutartinių įsipareigojimų įvykdymo užtikrinimą – banko garantiją arba draudimo bendrovės laidavimo raštą (kartu su laidavimo draudimo polisu) – ne mažiau kaip 50 procentų pagal sutartį dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos darbo vietai (vietoms) įsteigti skiriamos subsidijos sumos ne trumpesniam kaip 36 mėnesių nuo darbo vietos (vietų) įsteigimo dienos laikotarpiui.</p> <p>4. Subsidija neigiamų darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms</p>
--	--

	<p>įsigyti gali būti skiriama šioms išlaidoms padengti:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) neįgalių darbuotojų darbo procese naudojamiems darbo įrenginiams (mašinoms, aparatams, prietaisams, įtaisams) ar kitiems reikmenims, kurių reikia tik neįgaliam darbuotojui savo darbo funkcijoms atlikti, įsigyti ir montuoti (įrengti); 2) socialinės įmonės nuosavybės teise valdomų patalpų remontui, kurio reikia darbo vietoms įsteigti. Šios išlaidos pagal pateiktą sąmatą negali viršyti 50 procentų darbo vietai įsteigti prašomos subsidijos dydžio; 3) įsigytų darbo priemonių draudimui apmokėti; 4) šio straipsnio 7 dalyje nurodyto socialinės įmonės numatomo įsigyti turto vertinimui. 5. Subsidijos dydis neįgalaus darbuotojo, kuriam nustatytas 25 procentų neviršijantis darbingumo lygis ar sunkus neįgalumo lygis, darbo vietai įsteigti ir jo darbo priemonėms įsigyti sudaro 80 procentų visų tam tikslui reikalingų išlaidų. 6. Subsidijos dydis neįgalaus darbuotojo, kuriam nustatytas 30–40 procentų darbingumo lygis ar vidutinis neįgalumo lygis, darbo vietai įsteigti ir jo darbo priemonėms įsigyti sudaro 70 procentų visų tam tikslui reikalingų išlaidų. 7. Kai steigiant darbo vietą ketinama įsigyti naudotus darbo įrenginius ir kitus reikmenis, kuriems įsigyti socialinės įmonės nurodytos reikalingos išlaidos viršija 25 subsidijos skyrimo mėnesį galiojančius Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžius arba kurie įsigijami steigiant daugiau kaip 5 darbo vietas, visų darbo įrenginiams ir kitiems reikmenims įsigyti reikalingų išlaidų dydis, pagal kurį skaičiuojama šio straipsnio 5–6 dalyse nurodyta subsidija, nustatomas pagal socialinės įmonės užsakymu turto vertintojo atlikto už subsidijos lėšas numatomo įsigyti turto vertinimo metu nustatytą darbo įrenginių ir kitų reikmenų vertę. 8. Subsidija neįgalaus darbuotojo darbo vietai įsteigti ir jo darbo priemonėms įsigyti negali būti didesnė kaip 40 subsidijos skyrimo mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžių. 9. Socialinė įmonė į atsilaisvinusią darbo vietą, kurioje dirbo šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–2 punktuose nurodytoms tikslinėms grupėms priklausantis darbuotojas ir kuriai įsteigti buvo skirta valstybės pagalba, per 30 darbo dienų nuo šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–2 punktuose nurodytai tikslinei grupei priklausančio darbuotojo atleidimo dienos privalo priimti kitą šiai tikslinei asmenų grupei priklausančių asmenį. 10. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms
--	--

<p>įsigyti turi būti panaudota ir su Vyriausybės įgaliota institucija sutartyje dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos nustatyta tvarka atsiskaityta iki kalendorinių metų gruodžio 15 dienos. Vyriausybės įgalios institucijos motyvuotu sprendimu šis terminas gali būti pratęstas, bet ne ilgiau kaip 10 darbo dienų.</p> <p>11. Paraiška gauti subsidiją neįgalių darbuotojų darbo vietoms įsteigti ir jų darbo priemonėms įsigyti teikiama ne daugiau kaip vieną kartą per metus.</p> <p>12. Socialinė įmonė įsipareigoja įsteigtoje darbo vietoje įdarbinti neįgalių darbuotoją per sutartyje dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos nustatytą terminą.</p> <p>17 straipsnis. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms pritaikyti ir jų darbo priemonėms pritaikyti</p> <p>1. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms pritaikyti ir jų darbo priemonėms pritaikyti skirta su darbo vietos pritaikymu neįgaliam darbuotojui ir darbo priemonių pritaikymu susijusioms socialinės įmonės išlaidoms kompensuoti.</p> <p>2. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms pritaikyti ir jų darbo priemonėms pritaikyti gali būti skiriama, kai tenkinamos visos šios sąlygos:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) pritaikyta darbo vieta bus išlaikyta ne trumpiau kaip 36 mėnesius; 2) pritaikytoje darbo vietoje dirba šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–2 punktuose nurodyti tikslinėms grupėms priklausantys asmenys; 3) be Vyriausybės įgalios institucijos sutikimo nebus keičiamos pritaikytoje darbo vietoje dirbančių šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–2 punktuose nurodytų tikslinėms grupėms priklausančių asmenų funkcijos ar darbovietė, nurodytos šių asmenų darbo sutartyse; 4) šio straipsnio 3 dalyje nurodytos darbo vietai pritaikyti darbo priemonės nėra įsigyjamos iš socialinės įmonės susijusių įmonių; 5) socialinės įmonės pateikta paraiška gauti subsidiją neįgalių darbuotojų darbo vietoms pritaikyti ir jų darbo priemonėms pritaikyti atitinka Vyriausybės įgalios institucijos nustatytus prioritetus kalendoriniams metams. <p>3. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo vietoms ir jų darbo priemonėms pritaikyti gali būti skiriama šioms išlaidoms padengti:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) darbo procese naudojamiems specialiems įrenginiams (mašinoms, aparatams, prietaisams, įrankiams, įtaisams) ar kitiems specialioms reikmenims, kurių reikia neįgaliam darbuotojui savo darbo funkcijoms atlikti, projektuoti, gaminti, pirkti ir 	
---	--

	<p>montuoti (irengti);</p> <p>2) papildomoms priemonėms neigalių darbuotojų darbo vietoms ir jų darbo priemonėms pritaikyti.</p> <p>4. Socialinė įmonė, siekianti gauti subsidiją neigalių darbuotojų darbo vietoms pritaikyti ir jų darbo priemonėms pritaikyti, prieš pasirašydama sutartį dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos, Vyriausybės įgaliotai institucijai turi pateikti sutartinių įsipareigojimų įvykdymo užtikrinimą – banko garantiją arba draudimo bendrovės laidavimo raštą (kartu su laidavimo draudimo polisu) – ne mažiau kaip 50 procentų pagal sutartį dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos darbo vietai (vietoms) pritaikyti skiriamos subsidijos sumos ne trumpesniam kaip 36 mėnesių nuo darbo vietos pritaikymo dienos laikotarpiui.</p> <p>5. Subsidijos dydis neigalaus darbuotojo, kuriam nustatytas 25 procentų neviršijantis darbingumo lygis ar sunkus neigalumo lygis arba didelių specialiųjų poreikių lygis, darbo vietai pritaikyti ir jo darbo priemonėms pritaikyti sudaro kaip 80 procentų visų tam tikslui reikalingų išlaidų.</p> <p>6. Subsidijos dydis neigalaus darbuotojo, kuriam nustatytas 30–40 procentų darbingumo lygis ar vidutinis neigalumo lygis arba vidutinių specialiųjų poreikių lygis, darbo vietai pritaikyti ir jo darbo priemonėms pritaikyti sudaro 70 procentų visų tam tikslui reikalingų išlaidų.</p> <p>7. Subsidija neigalaus darbuotojo darbo vietai pritaikyti ir jo darbo priemonėms pritaikyti negali būti didesnė kaip 40 subsidijos skyrimo mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžių.</p> <p>8. Socialinė įmonė į atsilaisvinusią darbo vietą, kurioje dirbo šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–2 punktuose nurodytoms tikslinėms grupėms priklausantis darbuotojas ir kuriai pritaikyti buvo skirta valstybės pagalba, per 30 darbo dienų nuo šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–2 punktuose nurodytai tikslinei grupei priklausančio darbuotojo atleidimo dienos privalo priimti kitą šiai tikslinei grupei priklausantį asmenį.</p> <p>9. Subsidija neigalių darbuotojų darbo vietoms pritaikyti ir jų darbo priemonėms pritaikyti turi būti panaudota ir su Vyriausybės įgaliota institucija sutartyje dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos nustatyta tvarka atsiskaityta iki kalendorinių metų gruodžio 15 dienos. Vyriausybės įgalotos institucijos motyvuotu sprendimu šis terminas gali būti pratęstas, bet ne ilgiau kaip 10 darbo dienų.</p> <p>10. Paraiška gauti subsidiją neigalių darbuotojų darbo vietoms pritaikyti ir jų darbo</p>
--	--

	<p>priemonėms pritaikyti teikiama ne daugiau kaip vieną kartą per kalendorinius metus.</p> <p>17 straipsnis. Subsidija neigalių darbuotojų darbo vietoms pritaikyti ir jų darbo priemonėms pritaikyti (isigalioja 2018 m. lapkričio 1 d.)</p> <p>17 straipsnis. Subsidija neigalių darbuotojų darbo vietoms pritaikyti ir jų darbo priemonėms pritaikyti</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Subsidija neigalių darbuotojų darbo vietoms pritaikyti ir jų darbo priemonėms pritaikyti skirta su darbo vietos pritaikymu neigiamam darbuotojui ir darbo priemonių pritaikymu susijusioms socialinės įmonės išlaidoms kompensuoti. 2. Subsidija neigalių darbuotojų darbo vietoms pritaikyti ir jų darbo priemonėms pritaikyti gali būti skiriama, kai tenkinamos visos šios sąlygos: <ol style="list-style-type: none"> 1) pritaikyta darbo vieta bus išlaikyta ne trumpiau kaip 36 mėnesius; 2) pritaikytoje darbo vietoje dirba šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–2 punktuose nurodyti tikslinėms grupėms priklausantys asmenys; 3) be Vyriausybės įgalios institucijos sutikimo nebus keičiamos pritaikytoje darbo vietoje dirbančių šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–2 punktuose nurodytų tikslinėms grupėms priklausančių asmenų funkcijos ar darbovietė, nurodytos šių asmenų darbo sutartyse; 4) šio straipsnio 3 dalyje nurodytos darbo vietai pritaikyti darbo priemonės nėra įsigyjamos iš socialinės įmonės susijusių įmonių; 5) socialinės įmonės pateikta paraiška gauti subsidiją neigalių darbuotojų darbo vietoms pritaikyti ir jų darbo priemonėms pritaikyti atitinka Vyriausybės įgalios institucijos nustatytus prioritetus kalendoriniams metams. 3. Subsidija neigalių darbuotojų darbo vietoms ir jų darbo priemonėms pritaikyti gali būti skiriama šioms išlaidoms padengti: <ol style="list-style-type: none"> 1) darbo procese naudojamiems specialiems įrenginiams (mašinoms, aparatams, prietaisams, įrankiams, įtaisams) ar kitiems specialioms reikmenims, kurių reikia neigiamam darbuotojui savo darbo funkcijoms atlikti, projektuoti, gaminti, pirkti ir montuoti (irengti); 2) papildomoms priemonėms neigalių darbuotojų darbo vietoms ir jų darbo priemonėms pritaikyti. 4. Socialinė įmonė, siekianti gauti subsidiją neigalių darbuotojų darbo vietoms pritaikyti ir jų darbo priemonėms pritaikyti, prieš pasirašydama sutartį dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos, Vyriausybės įgaliojai institucijai turi pateikti
--	---

	<p>sutartinių įsipareigojimų įvykdymo užtikrinimą – banko garantiją arba draudimo bendrovės laidavimo raštą (kartu su laidavimo draudimo polisu) – ne mažiau kaip 50 procentų pagal sutartį dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos darbo vietai (vietoms) pritaikyti skiriamos subsidijos sumos ne trumpesniai kaip 36 mėnesių nuo darbo vietos pritaikymo dienos laikotarpiui.</p> <p>5. Subsidijos dydis neigalaus darbuotojo, kuriam nustatytas 25 procentų nevirsšijantis darbingumo lygis ar sunkus neigalumo lygis, darbo vietai pritaikyti ir jo darbo priemonėms pritaikyti sudaro 80 procentų visų tam tikslui reikalingų išlaidų.</p> <p>6. Subsidijos dydis neigalaus darbuotojo, kuriam nustatytas 30–40 procentų darbingumo lygis ar vidutinis neigalumo lygis, darbo vietai pritaikyti ir jo darbo priemonėms pritaikyti sudaro 70 procentų visų tam tikslui reikalingų išlaidų.</p> <p>7. Subsidija neigalaus darbuotojo darbo vietai pritaikyti ir jo darbo priemonėms pritaikyti negali būti didesnė kaip 40 subsidijos skyrimo mėnesį galiojanti Vyrtausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžių.</p> <p>8. Socialinė įmonė į atsilaisvinusią darbo vietą, kurioje dirbo šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–2 punktuose nurodytoms tikslinėms grupėms priklausantis darbuotojas ir kuriai pritaikyti buvo skirta valstybės pagalba, per 30 darbo dienų nuo šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1–2 punktuose nurodytai tikslinei grupei priklausanti darbuotojo atleidimo dienos privalo priimti kitą šiai tikslinei grupei priklausantį asmenį.</p> <p>9. Subsidija neigalių darbuotojų darbo vietoms pritaikyti ir jų darbo priemonėms pritaikyti turi būti panaudota ir su Vyrtausybės įgaliojta institucija sutartyje dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos nustatyta tvarka atsiskaityta iki kalendorinių metų gruodžio 15 dienos. Vyrtausybės įgalios institucijos motyvuotu sprendimu šis terminas gali būti pratęstas, bet ne ilgiau kaip 10 darbo dienų.</p> <p>10. Paraiška gauti subsidiją neigalių darbuotojų darbo vietoms pritaikyti ir jų darbo priemonėms pritaikyti teikiama ne daugiau kaip vieną kartą per kalendorinius metus.</p> <p>19 straipsnis. Subsidija neigalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti</p> <p>1. Siekiant kompensuoti neigalių socialinių įmonių išlaidas kliūtims, susidarantioms dėl neigalaus darbuotojo negalios ir trukdančioms darbuotojui patekti į darbo vietą ar įmonėje esančias poilsio patalpas, pašalinti, neigalių socialinėms įmonėms gali būti skiriama subsidija neigalių darbuotojų darbo</p>
--	---

	<p>aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti skiriama, jei socialinės įmonės pateikta paraiška gauti subsidiją neįgalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti atitinka Vyriausybės įgalios institucijos nustatytus prioritetus kalendoriniams metams.</p> <p>2. Subsidijos neįgalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti dydis vienam neįgaliam darbuotojui negali būti didesnis kaip 6 subsidijos neįgalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti skyrimo mėnesį galiojanti Vyriausybės patvirtintos minimalios mėnesinės algos dydžiai ir subsidija neįgalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti negali būti skiriama dažniau kaip kartą per 36 mėnesius.</p> <p>3. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms išlaidoms kompensuoti už kiekvieną neįgalų darbuotoją, kuriam nustatytas sunkus neįgalumo lygis ar 25 procentų neviršijantis darbingumo lygis arba didelių specialiųjų poreikių lygis, sudaro 80 procentų šių išlaidų sumos.</p> <p>4. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms išlaidoms kompensuoti už kiekvieną neįgalų darbuotoją, kuriam nustatytas vidutinis neįgalumo lygis ar 30–40 procentų darbingumo lygis arba vidutinių specialiųjų poreikių lygis, sudaro 70 procentų šių išlaidų sumos.</p> <p>5. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti gali būti skiriama šioms išlaidoms padengti:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) tiflechniškai aplinkai įrengti; 2) kitiems specialioms įrenginiams, įrangai, be kurių neįgalus darbuotojas dėl negalios nepajėgtų patekti į darbo vietą ar įmonėje esančias poilsio patalpas, pirkti, projektuoti, gaminti ir montuoti (įrengti). <p>6. Subsidija neįgalių darbuotojų darbo aplinkai pritaikyti turi būti panaudota ir su Vyriausybės įgalios institucija sutartyje dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos nustatyta tvarka atsiskaityta iki kalendorinių metų gruodžio 15 dienos. Vyriausybės įgalios institucijos motyvuotu sprendimu šis terminas gali būti pratęstas, bet ne ilgiau kaip 10 darbo dienų.</p>
--	---

19 straipsnis. Subsidija neigalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti (įsigalioja 2018 m. lapkričio 1 d.)

1. Siekiant kompensuoti socialinių įmonių išlaidas kliūtims, susidarantiems dėl neigalaus darbuotojo negalios ir trukdančioms darbuotojui patekti į darbo vietą ar įmonėje esančias poilsio patalpas, pašalinti, socialinėms įmonėms gali būti skiriama subsidija neigalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti. Subsidija neigalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti skiriama, jei socialinės įmonės pateikta paraiška gauti subsidiją neigalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti atitinka Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatytus prioritetus kalendoriniams metams.

2. Subsidijos neigalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti dydis vienam neigaliam darbuotojui negali būti didesnis kaip 6 subsidijos neigalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti skyrimo mėnesį galiojancios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžiai ir subsidija neigalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti negali būti skiriama dažniau kaip kartą per 36 mėnesius.

3. Subsidija neigalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms išlaidoms kompensuoti už kiekvieną neigalų darbuotoją, kuriam nustatytas sunkus neigalumo lygis ar 25 procentų neviršijantis darbingumo lygis, sudaro 80 procentų šių išlaidų sumos.

4. Subsidija neigalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms išlaidoms kompensuoti už kiekvieną neigalų darbuotoją, kuriam nustatytas vidutinis neigalumo lygis ar 30–40 procentų darbingumo lygis, sudaro 70 procentų šių išlaidų sumos.

5. Subsidija neigalių darbuotojų darbo aplinkai, gamybinėms ir poilsio patalpoms pritaikyti gali būti skiriama šioms išlaidoms padengti:

1) tiflechniškaiai aplinkai įrengti;

2) kitiems specialioms įrenginiams, įrangai, be kurių neigalus darbuotojas dėl negalios nepajėgtų patekti į darbo vietą ar įmonėje esančias poilsio patalpas, pirkti, projektuoti, gaminti ir montuoti (įrengti).

6. Subsidija neigalių darbuotojų darbo aplinkai pritaikyti turi būti panaudota ir su Vyriausybės įgaliota institucija sutartyje dėl subsidijos išmokėjimo ir panaudojimo tvarkos nustatyta tvarka atsiskaityta iki kalendorinių metų gruodžio 15 dienos.

	<p>Vyriausybės įgalios institucijos motyvuotu sprendimu šis terminas gali būti pratęstas, bet ne ilgiau kaip 10 darbo dienų.</p> <p>20 straipsnis. Subsidija administravimo išlaidoms</p> <p>1. Siekiant kompensuoti neįgalųjų socialinių įmonių administravimo išlaidas, susidarancias dėl neįgalųjų darbuotojų darbo, skiriama subsidija administravimo išlaidoms.</p> <p>2. Subsidija administravimo išlaidoms gali būti skirta šioms išlaidoms padengti:</p> <p>1) neįgalųjų socialinės įmonės vidaus administravimo individualaus ar bendrojo pobūdžio raštams versti Brailio raštu;</p> <p>2) kanceliarinėms priemonėms, būtinoms bendrauti su kurčiaisiais, įsigyti;</p> <p>3) specialiai pranešimų ir informacijos pateikimo neįgaliesiems įrangai ir priemonėms įsigyti.</p> <p>3. Subsidijos administravimo išlaidoms dydis sudaro 70 procentų visų neįgalųjų socialinės įmonės mėnesio administravimo išlaidų ir gali būti ne didesnis kaip:</p> <p>1) 0,5 subsidijos administravimo išlaidoms skyrimo mėnesį galiojantis Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžio, kai neįgalųjų socialinės įmonės administravimo išlaidos susidaro dėl nuo 1 iki 20 neįgalųjų darbuotojų darbo;</p> <p>2) 1 subsidijos administravimo išlaidoms skyrimo mėnesį galiojantis Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydis, kai neįgalųjų socialinės įmonės administravimo išlaidos susidaro dėl 21–40 neįgalųjų darbuotojų darbo;</p> <p>3) 2 subsidijos administravimo išlaidoms skyrimo mėnesį galiojantis Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžiai, kai neįgalųjų socialinės įmonės administravimo išlaidos susidaro dėl 41 ir daugiau neįgalųjų darbuotojų darbo.</p> <p>20 straipsnis. Subsidija administravimo išlaidoms (įsigalioja 2018 m. lapkričio 1 d.)</p> <p>1. Siekiant kompensuoti socialinių įmonių administravimo išlaidas, susidarancias dėl neįgalųjų darbuotojų darbo, skiriama subsidija administravimo išlaidoms.</p> <p>2. Subsidija administravimo išlaidoms gali būti skirta šioms išlaidoms padengti:</p> <p>1) socialinės įmonės vidaus administravimo individualaus ar bendrojo pobūdžio raštams versti Brailio raštu;</p> <p>2) kanceliarinėms priemonėms, būtinoms bendrauti su kurčiaisiais, įsigyti;</p>
--	--

<p>3) specialiai pranešimų ir informacijos pateikimo neįgaliesiems įrangai ir priemonėms įsigyti.</p> <p>3. Subsidijos administravimo išlaidoms dydis sudaro 70 procentų visų socialinės įmonės mėnesio administravimo išlaidų ir gali būti ne didesnis kaip:</p> <p>1) 0,5 subsidijos administravimo išlaidoms skyrimo mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžio, kai socialinės įmonės administravimo išlaidos susidaro dėl nuo 1 iki 20 neįgalių darbuotojų darbo;</p> <p>2) 1 subsidijos administravimo išlaidoms skyrimo mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydis, kai socialinės įmonės administravimo išlaidos susidaro dėl 21–40 neįgalių darbuotojų darbo;</p> <p>3) 2 subsidijos administravimo išlaidoms skyrimo mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžiai, kai socialinės įmonės administravimo išlaidos susidaro dėl 41 ir daugiau neįgalių darbuotojų darbo.</p> <p>21 straipsnis. Subsidija transporto išlaidoms</p> <p>1. Jeigu neįgaliečių socialinė įmonė organizuoja joje dirbančių neįgalių darbuotojų, turinčių sunkų ar vidutinį neįgalumo lygį, ar neįgalių darbuotojų, kuriems nustatytas 40 procentų neviršijantis darbingumo lygis arba didelių ar vidutinių specialiųjų poreikių lygis, vežimą į darbą ir iš darbo, taip pat šiems neįgaliesiems darbuotojams dirbti namuose reikalingų medžiagų, detalių, gaminių ir kitų priemonių vežimą į namus ir iš namų, šiai įmonei gali būti skiriama subsidija transporto degalų išlaidoms.</p> <p>2. Subsidija transporto išlaidoms gali būti skirta transporto priemonės degalų (benzino, dyzelino, dujų) išlaidoms padengti, kai tenkinama bent viena iš šių sąlygų:</p> <p>1) su neįgaliaisiais sudarytos nuotolinio darbo sutartys, jei neįgaliečių socialinė įmonė organizuoja šiems neįgaliesiems dirbti namuose reikalingų medžiagų, detalių, gaminių ir kitų priemonių vežimą į namus ir iš jų;</p> <p>2) neįgaliečių socialinė įmonė organizuoja neįgalių darbuotojų vežimą į darbą ir iš darbo.</p> <p>3. Transporto priemonės degalų įsigijimo išlaidos negali viršyti didesniau kaip 80 kilometrų atstumui nuo neįgalių darbuotojų gyvenamosios vietos iki darbovietės įveikti reikalingų išlaidų. Transporto priemonės degalų normos nustatomos vadovaujantis Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.</p> <p>4. Subsidijos transporto išlaidoms dydis sudaro 70 procentų visų mėnesio transporto</p>	
---	--

	<p>išlaidų ir gali būti ne didesnis kaip:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) 1 subsidijos transporto išlaidoms skyrimo mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydis, jei neįgaliųjų socialinė įmonė organizuoja nuo 1 iki 20 neįgaliųjų darbuotojų ar jiems dirbti reikalingų medžiagų, detalių, gaminių ir kitų priemonių vežimą į namus ir iš jų; 2) 1,5 subsidijos transporto išlaidoms skyrimo mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžio, jei neįgaliųjų socialinė įmonė organizuoja nuo 21 iki 30 neįgaliųjų darbuotojų ar jiems dirbti reikalingų medžiagų, detalių, gaminių ir kitų priemonių vežimą į namus ir iš jų; 3) 2 subsidijos transporto išlaidoms skyrimo mėnesį galiojančios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžiai, jei neįgaliųjų socialinė įmonė organizuoja 31 ir daugiau neįgaliųjų darbuotojų ar jiems dirbti reikalingų medžiagų, detalių, gaminių ir kitų priemonių vežimą į namus ir iš jų. <p>21 straipsnis. Subsidija transporto išlaidoms (įsigalioja 2018 m. lapkričio 1 d.)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Jeigu socialinė įmonė organizuoja joje dirbančių neįgaliųjų darbuotojų, turinčių sunkų ar vidutinį neįgalumo lygį, ar neįgaliųjų darbuotojų, kuriems nustatytas 40 procentų neviršijantis darbingumo lygis, vežimą į darbą ir iš darbo, taip pat šiems neįgaliesiems darbuotojams dirbti namuose reikalingų medžiagų, detalių, gaminių ir kitų priemonių vežimą į namus ir iš namų, šiai įmonei gali būti skiriama subsidija transporto degalų išlaidoms. 2. Subsidija transporto išlaidoms gali būti skirta transporto priemonės degalų (benzino, dyzelino, dujų) išlaidoms padengti, kai tenkinama bent viena iš šių sąlygų: <ol style="list-style-type: none"> 1) su neįgaliaisiais sudarytos nuotolinio darbo sutartys, jei socialinė įmonė organizuoja šiems neįgaliesiems dirbti namuose reikalingų medžiagų, detalių, gaminių ir kitų priemonių vežimą į namus ir iš jų; 2) socialinė įmonė organizuoja neįgaliųjų darbuotojų vežimą į darbą ir iš darbo. 3. Transporto priemonės degalų įsigijimo išlaidos negali viršyti didesniai kaip 80 kilometrų atstumui nuo neįgaliųjų darbuotojų gyvenamosios vietos iki darbovietės įveikti reikalingų išlaidų. Transporto priemonės degalų normos nustatomos vadovaujantis Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka. 4. Subsidijos transporto išlaidoms dydis sudaro 70 procentų visų mėnesio transporto išlaidų ir gali būti ne didesnis kaip: <ol style="list-style-type: none"> 1) 1 subsidijos transporto išlaidoms skyrimo mėnesį galiojančios Vyriausybės
--	---

<p>patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydis, jei socialinė įmonė organizuoja nuo 1 iki 20 neigalių darbuotojų ar jiems dirbti reikalingų medžiagų, detalių, gaminių ir kitų priemonių vežimą į namus ir iš jų;</p> <p>2) 1,5 subsidijos transporto išlaidoms skyrimo mėnesį galiojancios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžio, jei socialinė įmonė organizuoja nuo 21 iki 30 neigalių darbuotojų ar jiems dirbti reikalingų medžiagų, detalių, gaminių ir kitų priemonių vežimą į namus ir iš jų;</p> <p>3) 2 subsidijos transporto išlaidoms skyrimo mėnesį galiojancios Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžiai, jei socialinė įmonė organizuoja 31 ir daugiau neigalių darbuotojų ar jiems dirbti reikalingų medžiagų, detalių, gaminių ir kitų priemonių vežimą į namus ir iš jų.</p> <p>22 straipsnis. Subsidija asistento išlaidoms</p> <p>1. Jeigu sunkų ar vidutinį neįgalumo lygį turintiems neigaliams darbuotojams, ar neigaliams darbuotojams, kuriems nustatytas 40 procentų neviršijantis darbingumo lygis, arba didelių ar vidutinių specialiųjų poreikių lygis, darbo funkcijoms atlikti nustatytas asistento pagalbos poreikis, neigaliųjų socialinei įmonei skiriama subsidija asistento išlaidoms.</p> <p>2. Neigaliųjų socialinė įmonė, siekianti gauti subsidiją asistento išlaidoms, turi pateikti paraišką gauti subsidiją asistento išlaidoms ir gydytojo išvadą dėl sunkų, vidutinį neįgalumo lygį, ar 40 procentų neviršijantį darbingumo lygį arba didelių ar vidutinių specialiųjų poreikių lygį turinčių darbuotojų negalios pobūdžio, darbo funkcijos socialinėje įmonėje, kurios neįgalus darbuotojas negali atlikti be asistento pagalbos.</p> <p>3. Vienam asistentui yra priskiriami ne mažiau kaip 3 neįgalūs darbuotojai. Jei neigaliųjų socialinėje įmonėje asistento pagalbos poreikis nustatytas mažiau nei 3 neigaliams darbuotojams, vienam asistentui priskiriami visi neigaliųjų socialinėje įmonėje dirbantys neįgalūs darbuotojai, kuriems nustatytas asistento pagalbos poreikis.</p> <p>4. Subsidija asistento išlaidoms sudaro 80 procentų subsidijos skyrimo mėnesį galiojančio Vyriausybės patvirtinto minimaliojo valandinio atlygio dydžio už kiekvieną sunkų neįgalumo lygį turintį neįgalų darbuotoją ar neįgalų darbuotoją, kuriam nustatytas 25 procentų neviršijantis darbingumo lygis arba didelių specialiųjų poreikių lygis ir 50 procentų už kiekvieną vidutinį neįgalumo lygį turintį</p>	
--	--

	<p>darbuotoją ar neigalų darbuotoją, kuriam nustatytas 30–40 procentų darbingumo lygis arba vidutinių specialiųjų poreikių lygis, atsižvelgiant į neigalaus darbuotojo faktiškai dirbtą laiką, kai darbui atlikti buvo suteikta asistento pagalba. Jei asistento pagalba tuo pačiu metu teikiama keliems neigaliams darbuotojams, neigalių darbuotojų faktiškai dirbtos valandos, į kurias atsižvelgiant apskaičiuojamas subsidijos asistentui dydis, nėra sumuojamos.</p> <p>22 straipsnis. Subsidija asistento išlaidoms (įsigalioja 2018 m. lapkričio 1 d.)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Jeigu sunkų ar vidutinį neigalumo lygį turintiems neigaliams darbuotojams ar neigaliams darbuotojams, kuriems nustatytas 40 procentų neviršijantis darbingumo lygis, darbo funkcijoms atlikti nustatytas asistento pagalbos poreikis, socialinei įmonei skiriama subsidija asistento išlaidoms. 2. Socialinė įmonė, siekianti gauti subsidiją asistento išlaidoms, turi pateikti paraišką gauti subsidiją asistento išlaidoms ir gydytojo išvadą dėl sunkų ar vidutinį neigalumo lygį, ar 40 procentų neviršijantį darbingumo lygį turinčių darbuotojų negalios pobūdžio, darbo funkcijos socialinėje įmonėje, kurios neigalus darbuotojas negali atlikti be asistento pagalbos. 3. Vienam asistentui yra priskiriami ne mažiau kaip 3 neigalus darbuotojai. Jei socialinėje įmonėje asistento pagalbos poreikis nustatytas mažiau nei 3 neigaliams darbuotojams, vienam asistentui priskiriami visi socialinėje įmonėje dirbantys neigalus darbuotojai, kuriems nustatytas asistento pagalbos poreikis. 4. Subsidija asistento išlaidoms sudaro 80 procentų subsidijos skyrimo mėnesį galiojančio Vyriausybės patvirtinto minimaliojo valandinio atlygio dydžio už kiekvieną sunkų neigalumo lygį turintį neigalų darbuotoją ar neigalų darbuotoją, kuriam nustatytas 25 procentų neviršijantis darbingumo lygis, 50 procentų už kiekvieną vidutinį neigalumo lygį turintį darbuotoją ar neigalų darbuotoją, kuriam nustatytas 30–40 procentų darbingumo lygis, atsižvelgiant į neigalaus darbuotojo faktiškai dirbtą laiką, kai darbui atlikti buvo suteikta asistento pagalba. Jei asistento pagalba tuo pačiu metu teikiama keliems neigaliams darbuotojams, neigalių darbuotojų faktiškai dirbtos valandos, į kurias atsižvelgiant apskaičiuojamas subsidijos asistentui dydis, nėra sumuojamos.
<p>2014 m. birželio 17 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 651/2014, kuriuo tam tikrų kategorijų pagalba skelbiama suderinama su</p>	<p>Istatymo projekto priedas ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI</p>
	Visiškai

vida us rinka taikant Sutarties 107 ir 108 straipsnius	1. 2014 m. birželio 17 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 651/2014, kuriuo tam tikrų kategorijų pagalba skelbiama suderinama su vidaus rinka taikant Sutarties 107 ir 108 straipsnius (OL 2014 L 187, p. 1).	
---	---	--

Lietuvos Respublikos
Socialinės apsaugos ir darbo ministras
Linas Kukuraiis

2014 m. birželio 17 d.
OLK
2014-06-17

LIETUVOS RESPUBLIKOS UŽIMTUMO ĮSTATYMO NR. XII-2470 25, 35, 41, 42 IR 48 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO ANTI KORUPCINIO VERTINIMO PAŽYMA

Teisės akto projekto pavadinimas: Lietuvos Respublikos užimtumo įstatymo Nr. XII-2470 25, 35, 41, 42 ir 48 straipsnių pakeitimo įstatymo projektas (toliau – Įstatymo projektas). Įstatymo projektas yra Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymo Nr. IX-2251 pakeitimo įstatymo projekto įgyvendinamasis teisės aktas.

Teisės akto projekto tiesioginis rengėjas: Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos Darbo departamento Darbo rinkos skyriaus vedėja Kristina Šerbickaitė.

Antikorupcinių požūriu rizikingos teisės akto projekto nuostatos: nėra.

Eil. Nr.	Kriterijus	Pagrindimas (nurodomos konkrečios teisės akto projekto ar kitų teisės aktų nuostatos, pagrindžiančios teigiamą atsakymą, arba pateikiamos antikorupcinį teisės akto projekto vertinimą atliekančio specialisto pastabos ir pasiūlymai dėl korupcijos rizikos mažinimo)	Teisės akto projekto pakeitimas, mažinantis korupcijos riziką, arba teisės akto projekto tiesioginio rengėjo argumentai, kodėl neatsižvelgta į pastabą	Išvada dėl teisės akto projekto pakeitimų arba argumentų, kodėl neatsižvelgta į pastabą
		<i>Pildo teisės akto projekto vertintojas</i>	<i>Pildo teisės akto projekto tiesioginis rengėjas</i>	<i>Pildo teisės akto projekto vertintojas</i>
1.	Teisės akto projektas nesudaro išskirtinių ar nevienodų sąlygų juridiniams asmenims ar jo padaliniams. Įstatymo projektu siūloma nustatyti, kad Lietuvos Respublikos užimtumo įstatyme (toliau – Užimtumo įstatymas) numatytos aktyvios darbo rinkos politikos priemonės būtų taikomos socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinėms grupėms: asmenims, grįžusiems iš laisvės atėmimo vietų, kai laisvės atėmimo laikotarpis buvo ilgesnis kaip šeši mėnesiai, jeigu jie kreipiasi į teritorinę darbo biržą ne vėliau kaip per 6 mėnesius nuo grįžimo iš laisvės atėmimo vietų; asmenims, priklausomiems nuo narkotinių, psichotropinių ir kitų psichiką veikiančių medžiagų, baigusiems psichologinės socialinės ir (ar) profesinės reabilitacijos programas, jeigu jie kreipiasi į teritorinę darbo biržą ne vėliau kaip per 6 mėnesius nuo psichologinės socialinės ir (ar) profesinės reabilitacijos programos baigimo; nėščioms moterims, vaiko motinai (jmotei) arba tėvui (j tėviui), vaiko globėjui, rūpintojui ir asmeniui,	Įstatymo projektas nesudaro išskirtinių ar nevienodų sąlygų juridiniams asmenims ar jo padaliniams. Įstatymo projektu siūloma nustatyti, kad Lietuvos Respublikos užimtumo įstatyme (toliau – Užimtumo įstatymas) numatytos aktyvios darbo rinkos politikos priemonės būtų taikomos socialinėse įmonėse įdarbinamų asmenų tikslinėms grupėms: asmenims, grįžusiems iš laisvės atėmimo vietų, kai laisvės atėmimo laikotarpis buvo ilgesnis kaip šeši mėnesiai, jeigu jie kreipiasi į teritorinę darbo biržą ne vėliau kaip per 6 mėnesius nuo grįžimo iš laisvės atėmimo vietų; asmenims, priklausomiems nuo narkotinių, psichotropinių ir kitų psichiką veikiančių medžiagų, baigusiems psichologinės socialinės ir (ar) profesinės reabilitacijos programas, jeigu jie kreipiasi į teritorinę darbo biržą ne vėliau kaip per 6 mėnesius nuo psichologinės socialinės ir (ar) profesinės reabilitacijos programos baigimo; nėščioms moterims, vaiko motinai (jmotei) arba tėvui (j tėviui), vaiko globėjui, rūpintojui ir asmeniui,		☐ tenkina ☐ netenkina

Eil. Nr.	Kriterijus	Pagrindimas (nurodomos konkrečios teisės akto projekto ar kitų teisės aktų nuostatos, pagrindžiančios teigiamą atsakymą, arba pateikiamos antikorupcinį teisės akto projekto vertinimą atliekančio specialisto pastabos ir pasiūlymai dėl korupcijos rizikos mažinimo)	Teisės akto projekto pakeitimas, mažinantis korupcijos riziką, arba teisės akto projekto tiesioginio rengėjo argumentai, kodėl neatsižvelgta į pastabą	Išvada dėl teisės akto projekto pakeitimų arba argumentų, kodėl neatsižvelgta į pastabą
		<p>Pagrindimas (nurodomos konkrečios teisės akto projekto ar kitų teisės aktų nuostatos, pagrindžiančios teigiamą atsakymą, arba pateikiamos antikorupcinį teisės akto projekto vertinimą atliekančio specialisto pastabos ir pasiūlymai dėl korupcijos rizikos mažinimo)</p> <p>faktiškai auginančiam vaiką (įvaikį) iki 8 metų arba neįgalų vaiką (įvaikį) iki 18 metų (iki 2005 m. liepos 1 d. pripažintą vaiku invalidu), ir asmenims, prižiūrintiems neįgalius šeimos narius, kuriems Neįgalumo ir darbingumo nustatymo tarnybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos sprendimu nustatyta nuolatinė slauga ar priežiūra.</p> <p>Įstatymo projekte nėra spragų ar nuostatų, leidiančių dviprasmiškai aiškinti ir taikyti teisės aktą.</p> <p>Nereglamentuota.</p>		☐ tenkina ☐ netenkina
2.	Teisės akto projekte nėra spragų ar nuostatų, leidiančių dviprasmiškai aiškinti ir taikyti teisės aktą	Teisės akto projekte nustatyta, kad		☐ tenkina ☐ netenkina
3.	Teisės akto projekte nustatyta, kad sprendimą dėl teisių suteikimo, apribojimų nustatymo, sankcijų taikymo ir panašiai priimančias subjektas atskirtas nuo šių sprendimų teisėtumą ir įgyvendinimą kontroliuojančio (prižiūrinčio) subjekto	Teisės akto projekte nustatyti subjekto įgaliojimai (teisės) atitinka subjekto atliekamas funkcijas (pareigas)		☐ tenkina ☐ netenkina
4.	Teisės akto projekte nustatyti subjekto įgaliojimai (teisės) atitinka subjekto atliekamas funkcijas (pareigas)	Teisės akto projekte nustatytas baigtinis sprendimo priėmimo kriterijų (atvejų) sąrašas		☐ tenkina ☐ netenkina
5.	Teisės akto projekte nustatytas baigtinis sprendimo priėmimo kriterijų (atvejų) sąrašas	Teisės akto projekte nustatytas baigtinis sprendimo priėmimo kriterijų (atvejų) sąrašas		☐ tenkina ☐ netenkina
6.	Teisės akto projekte nustatytas baigtinis sąrašas motyvuotų atvejų, kai priimant sprendimus taikomos	Nereglamentuota.		☐ tenkina ☐ netenkina

Eil. Nr.	Kriterijus	Pagrindimas (nurodomos konkrečios teisės akto projekto ar kitų teisės aktų nuostatos, pagrindžiančios teigiamą atsakymą, arba pateikiamos antikorupcinį teisės akto projekto vertinimą atliekančio specialisto pastabos ir pasiūlymai dėl korupcijos rizikos mažinimo)	Teisės akto projekto pakeitimas, mažinantis korupcijos riziką, arba teisės akto projekto tiesioginio rengėjo argumentai, kodėl neatsižvelgta į pastabą	Išvada dėl teisės akto projekto pakeitimų arba argumentų, kodėl neatsižvelgta į pastabą
	išimtyis			
7.	Teisės akto projekte nustatyta sprendimų priėmimo, įforminimo tvarka ir priimtų sprendimų viešinimas	Nereglamentuota.		☐ tenkina ☐ netenkina
8.	Teisės akto projekte nustatyta sprendimų dėl mažareikšmiškumo priėmimo tvarka	Nereglamentuota.		☐ tenkina ☐ netenkina
9.	Jeigu pagal numatomą reguliavimą sprendimus priima kolegialus subjektas, teisės akto projekte nustatyta kolegialaus sprendimus priimančio subjekto: 9.1. konkretus narių skaičius, užtikrinantis kolegialaus sprendimus priimančio subjekto veiklos objektyvumą; 9.2. jeigu narius skiria keli subjektai, proporcinga kiekvieno subjekto skiriamų narių dalis, užtikrinanti tinkamą atstovavimą valstybės interesams ir kolegialaus sprendimus priimančio subjekto veiklos objektyvumą ir skaidrumą; 9.3. narių skyrimo mechanizmas; 9.4. narių rotacija ir kadencijų skaičius ir trukmė; 9.5. veiklos pobūdis laiko atžvilgiu; 9.6. individuali narių atsakomybė	Nereglamentuota.		☐ tenkina ☐ netenkina
10.	Teisės akto projekto nuostatomis įgyvendinti	Įstatymo projekto nuostatomis įgyvendinti reikalingą administracinę procedūrą nustatys Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.		☐ tenkina ☐ netenkina

Eil. Nr.	Kriterijus	Pagrindimas (nurodomos konkrečios teisės akto projekto ar kitų teisės aktų nuostatos, pagrindžiančios teigiamą atsakymą, arba pateikiamos antikorupcinę teisės akto projekto vertinimą atliekančio specialisto pastabos ir pasiūlymai dėl korupcijos rizikos mažinimo)	Teisės akto projekto pakeitimas, mažinantis korupcijos riziką, arba teisės akto projekto tiesioginio rengėjo argumentai, kodėl neatsižvelgta į pastabą	Išvada dėl teisės akto projekto pakeitimų arba argumentų, kodėl neatsižvelgta į pastabą
	administracinės procedūros yra būtinos, nustatyta išsami jų taikymo tvarka			
11.	Teisės akto projekte nustatytas baigtinis sąrašas motyvuotų atvejų, kai administracinė procedūra netaikoma	Neregamentuota.		☐ tenkina ☐ netenkina
12.	Teisės akto projektas nustato jo nuostatomis įgyvendinti numatytų administracinių procedūrų ir sprendimo priėmimo konkrečius terminus	Įstatymo projekte nustatyti konkretūs subsidijos darbo užmokesčiui mokėjimo terminai (Įstatymo projekto 4 straipsniu keičiamas Užimtumo įstatymo 42 straipsnis).		☐ tenkina ☐ netenkina
13.	Teisės akto projektas nustato motyvuotas terminų sustabdymo ir pratęsimo galimybes	Neregamentuota.		☐ tenkina ☐ netenkina
14.	Teisės akto projektas nustato administracinių procedūrų viešinimo tvarką	Neregamentuota.		☐ tenkina ☐ netenkina
15.	Teisės akto projektas nustato kontrolės (priežiūros) procedūrą ir aiškius jos atlikimo kriterijus (atvejus, dažnį, fiksavimą, kontrolės rezultatų viešinimą ir panašiai)	Neregamentuota.		☐ tenkina ☐ netenkina
16.	Teisės akto projekte nustatytos kontrolės (priežiūros) skaidrumo ir	Neregamentuota.		☐ tenkina ☐ netenkina

Eil. Nr.	Kriterijus	Pagrindimas (nurodomos konkrečios teisės akto projekto ar kitų teisės aktų nuostatos, pagrindžiančios teigiamą atsakymą, arba pateikiamos antikorupcinį teisės akto projekto vertinimą atliekančio specialisto pastabos ir pasiūlymai dėl korupcijos rizikos mažinimo)	Teisės akto projekto pakeitimas, mažinantis korupcijos riziką, arba teisės akto projekto tiesioginio rengėjo argumentai, kodėl neatsižvelgta į pastabą	Išvada dėl teisės akto projekto pakeitimų arba argumentų, kodėl neatsižvelgta į pastabą
	objektyvumo užtikrinimo priemonės ¹			
17.	Teisės akto projekte nustatyta subjektų, su kuriais susijęs teisės akto projekto nuostatų įgyvendinimas, atsakomybės rūšis (tarnybinė, administracinė, baudžiamoji ir panašiai)	Nereglamentuota.		☐ tenkina ☐ netenkina
18.	Teisės akto projekte numatytas baigtinis sąrašas kriterijų, pagal kuriuos skiriama nuobauda (sankcija) už teisės akto projekte nustatytų nurodymų nevykdymą, ir nustatyta aiški jos skyrimo procedūra	Nereglamentuota.		☐ tenkina ☐ netenkina
19.	Kiti svarbūs kriterijai	Nėra.		☐ tenkina ☐ netenkina

Teisės akto projekto tiesioginis rengėjas:

Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos
Teisės skyriaus
vyriausioji specialistė Ingrida Kliukienė

(pareigos) (vardas ir pavardė)

(pareigos) (vardas ir pavardė)

(parašas) (data)

(parašas) (data)

Lietuvos Respublikos
Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos

Linas Kukutaitis

¹ Pavyzdžiui, aiškiai ir išsamiai išdėstytos kontroliuojančio subjekto teisės ir pareigos, nustatyta standartinizuota kontrolės atlikimo procedūra, reikalaujamas fiksuoti atskirus kontrolės procedūros etapus ir jų rezultatus, atsakingų specialistų rotacija, užkirstas kelias kontroliuojančio ir kontroliuojamo subjektų tiesioginiam kontaktui be liudininkų ir panašiai.